

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

สิงหาคม 2567

คำนำ

ตามกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2552 สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด มีภารกิจในการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแผนแม่บท ในการแปลงนโยบายของ รัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเกษตรให้ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรมากที่สุด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2569 จึงเป็นแผนเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดระนองในทุกบริบทที่มี ความสำคัญ ภายใต้วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมและ ก้าวทันเทคโนโลยี” ทั้งนี้ มีพื้นฐานความคิดมาจาก “กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว (White Ocean Strategy)” “เศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy)” และ “เกษตรมูลค่าสูง” โดยที่กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว มุ่งสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน เติบโตอย่างมีคุณธรรมและมีสติ ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจ ชีวภาพ ฯ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบ ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของจังหวัด อันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความ หลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร เพื่อผลักดันให้ภาคการเกษตรมีการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เชื่อมโยงสู่เกษตรมูลค่าสูงใน 6 ด้าน (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร) ด้วยการบริหารจัดการสินค้าเกษตรและพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเป็น ระบบ ตลอดจนการพัฒนาเกษตรกรให้ก้าวไปสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และอยู่บนพื้นฐานของความ สมดุลระหว่างความต้องการของมนุษย์กับทรัพยากรที่มีอยู่ และการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ขอขอบคุณทุกภาคีเครือข่ายที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในทุก ขั้นตอนของกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ซึ่งจะได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำคำของบประมาณ การเชื่อมโยงแหล่ง งบประมาณ การติดตามประเมินผลและการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรร่วมกันต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สิงหาคม 2567

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมา	1
2. ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องฯ	
2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)	3
2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580)(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็นการเกษตร	6
2.3 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)	15
2.4 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566– 2570)	16
2.5 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)	17
2.6 แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570	20
2.7 แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579)	21
2.8 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 – 2570	22
2.9 แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570)	24
2.10 แผนปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2568 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	30
2.11 แผนปฏิบัติการภายใต้แผนงานความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573	32
2.12 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570)	33
2.13 แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 – 2570	34
2.14 แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593	35
2.15 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2566-2570	38
2.16 การขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	41
2.17 นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	42
2.18 นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	45
2.19 (ร่าง) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) ระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2565 – 2569	47
2.20 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570	51
2.21 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)	52
2.22 (ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค	63

	หน้า
2.23 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระนอง 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)	65
2.24 แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ.2566-2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568	65
2.25 แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง	68
2.26 กรอบยุทธศาสตร์ด้านการจัดการอาหารของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2561-2580)	71
2.27 แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง	71
2.28 ไทยแลนด์ 4.0	72
3. วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	73
4. คำนิยาม	73
5. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	73
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง	74
1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	
1.1 ด้านกายภาพ	74
1.1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์	74
1.1.2 ลักษณะภูมิอากาศ	75
1.1.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ	78
1.1.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	79
1.1.5 ปัญหาสาธารณสุขจากธรรมชาติ	90
1.2 ด้านการปกครอง	
1.2.1 การแบ่งเขตการปกครอง	97
1.2.2 ประชากร	98
1.3 โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	
1.3.1 การคมนาคมขนส่ง	99
1.3.2 ด้านกักกันของจังหวัด	100
1.3.3 ไฟฟ้า	101
1.3.4 โทรศัพท์	101
1.3.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์	102
1.3.6 ประปา	102
1.3.7 บ่อน้ำบาดาล	102
1.3.8 โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม	105

	หน้า
1.4 ด้านสังคม	
1.4.1 การศึกษา	106
1.4.2 การศาสนา	108
1.4.3 การสาธารณสุข	108
1.4.4 ประเพณีและวัฒนธรรม	109
1.4.5 ข้อมูลแรงงานของจังหวัดระนอง	110
1.4.6 คริวเรือนยากจนของจังหวัดระนอง ตามระบบ TPMAP	115
1.5 ด้านเศรษฐกิจ	
1.5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ปี 2565	116
1.5.2 รายงานประมาณการเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2566	118
1.5.3 รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ปี 2567	121
แนวโน้มเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี 2567	
1.5.4 สรุปภาวะการค้าชายแดนไทย – เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง	127
1.5.5 สรุปข้อมูลและสถานการณ์การนำเข้า-ส่งออก สินค้าเกษตร จังหวัดระนอง	136
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 – 2566	
1.5.6 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2566 และแนวโน้ม ปี 2567 จังหวัดระนอง	138
1.5.7 สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2566 และแนวโน้ม ปี 2567 จังหวัดระนอง	142
2. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
2.1 โครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร	145
1) ทรัพยากรดิน	145
2) เขตปฏิรูปที่ดินในจังหวัดระนอง	149
3) พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน	150
4) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	151
5) การประมง	151
2.2 สังคมเกษตร	153
1) คริวเรือนเกษตรกร	153
2) องค์กรเกษตรกร	154
3) อาสาสมัครเกษตรของจังหวัด	156
4) การสำรวจและคัดกรองเกษตรกร/บุคลากรภาครัฐของจังหวัดระนอง	157
ตามนโยบาย Smart Farmer/Smart Officer	
5) สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด	158

	หน้า
6) ประชาชนชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	159
7) ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	160
8) ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.)	161
9) กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนตามพระราชดำริฯ	162
10) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และ เครือข่าย ศพก. ในพื้นที่จังหวัดระนอง	163
11) พื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่จังหวัดระนอง (รายอำเภอ) ตั้งแต่ปี 2559-2566	165
12) โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่ (งบเงินกู้โควิด) จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ.2564	168
13) โครงการ “โคก หนอง นา โมเดล” ในพื้นที่จังหวัดระนองโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง	168
14) โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (บ่อจิว) โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2549-2566	169
15) จำนวนสินค้าของจังหวัดระนอง ที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP จากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	170
16) การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565	170
2.3 ข้อมูลสำคัญ ด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง	171
1) การเกษตรกรรม	172
2) การปศุสัตว์	179
3) การประมง	183
2.4 การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมตามเขตความเหมาะสม สำหรับสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง	186
2.5 สถานประกอบการเกี่ยวเนื่องกับภาคการเกษตร	187
2.6 การขับเคลื่อนอาหารปลอดภัยของจังหวัดระนอง	188
2.7 สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) ด้านการเกษตรของจังหวัดระนอง	200
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	203
1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	
1.1 จุดแข็ง (Strengths: S)	203
1.2 จุดอ่อน (Weakness: W)	204

	หน้า
2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	
2.1 โอกาส (Opportunity: O)	205
2.2 ภัยคุกคาม (Threat: T)	206
3. การจัดทำ TOWS Matrix	
3.1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO)	207
3.2 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)	208
3.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)	209
3.4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT)	210
4. บริบทการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม	217
4.1 นโยบายและแผนในระดับต่างๆ	217
4.2 ด้านเศรษฐกิจ	218
4.3 ด้านสังคม	238
4.4 ด้านเทคโนโลยี	240
4.5 ด้านกฎหมาย	242
4.6 ด้านสิ่งแวดล้อม	242
ส่วนที่ 4 แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน	246
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	
➤ พื้นฐานแนวคิด	246
➤ การประยุกต์ใช้ “กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว” “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy)” และ “เกษตรมูลค่าสูง” กับการพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัดระนอง”	247
➤ กรอบแนวคิด	247
➤ หลักการของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	248
1. วิสัยทัศน์ (Vision)	248
2. พันธกิจ (Mission)	248
3. เป้าประสงค์หลัก (Goals)	248
4. ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issue)	249
5. สรุปประเด็นการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	251
6. โครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	255
7. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) กับแผน 3 ระดับ	258

	หน้า
8. โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)	262
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	
ประเด็นการพัฒนาก่อนที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง	263
ประเด็นการพัฒนาก่อนที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร	275
ประเด็นการพัฒนาก่อนที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร	291
ประเด็นการพัฒนาก่อนที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด	303
ส่วนที่ 5 แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์	307
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569	
ภาคผนวก 1 คำสั่งต่างๆ	333
ภาคผนวก 2 สภาพภูมิอากาศ (รายเดือน) จังหวัดระนอง ปี พ.ศ.2560-2566	341
ประมวลภาพกิจกรรม	346

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่	75
ตารางที่ 2 แสดงปริมาณน้ำฝน (เฉลี่ยรายปี) ปี 2552-2566	76
ตารางที่ 3 แสดงอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด-ต่ำสุด (เฉลี่ยรายปี) ปี 2552-2566	76
ตารางที่ 4 แสดงชื่อป่าชุมชนและที่ตั้งในจังหวัดระนอง	80
ตารางที่ 5 แสดงการแบ่งพื้นที่ในพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง	88
ตารางที่ 6 แสดงสถิติความเสียหายจากอุทกภัย ปี พ.ศ.2562-2566	90
ตารางที่ 7 แสดงสถิติความเสียหายจากवादภัยและดินเลื่อนไหล ปี พ.ศ. 2564 – 2566	91
ตารางที่ 8 แสดงสถิติสถานการณ์ภัยแล้งจังหวัดระนองในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2564-2566)	93
ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลแหล่งน้ำ อ่างเก็บน้ำ (ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก) และฝายที่สำคัญในพื้นที่	93
ตารางที่ 10 แสดงพื้นที่มีโอกาสมลุมยุบของจังหวัดระนอง	96
ตารางที่ 11 แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดระนอง	98
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนประชากรครัวเรือนเกษตรกร ของจังหวัดระนอง	98
ตารางที่ 13 แสดงที่ทำการไปรษณีย์ในพื้นที่จังหวัดระนอง	102
ตารางที่ 14 แสดงจำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาลที่ขออนุญาตกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2566	103
ตารางที่ 15 แสดงจำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาลข้อมูลจากสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง)	104
ตารางที่ 16 แสดงจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม	106
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนสถานศึกษาจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ	106
ตารางที่ 18 แสดงจำนวนนักเรียนและครูจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ	107
ตารางที่ 19 จำนวนผู้เรียน/นักเรียน ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจำแนกตามกิจกรรมการศึกษาและเพศเป็นรายอำเภอ	107
ตารางที่ 20 แสดงจำนวนสถานศึกษา อาจารย์ และนักเรียนในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาจำแนกตามสังกัดและเพศ	107
ตารางที่ 21 แสดงจำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มัสยิด และสามเณร เป็นรายอำเภอ	108
ตารางที่ 22 แสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศจังหวัดระนอง	111
ตารางที่ 23 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจังหวัดระนองจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2566	112
ตารางที่ 24 แสดงจำนวนแรงงานนอกระบบในจังหวัดระนอง จำแนกตามอาชีพ ปี 2565	113
ตารางที่ 25 แสดงครัวเรือนที่ยากตามระบบ TP MAP จังหวัดระนอง ปี 2566	115

	หน้า
ตารางที่ 26 แสดงครัวเรือนเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือในระบบ TPMAP ปี 2566	116
ตารางที่ 27 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี 2558-2565 (จำแนกตามสาขาการผลิต)	117
ตารางที่ 28 แสดงสถิติมูลค่าการค้าชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง	128
ตารางที่ 29 แสดงรายการสินค้าส่งออก ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง 10 อันดับแรก เดือน ธันวาคม 2566	129
ตารางที่ 30 แสดงรายการสินค้านำเข้า ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง 10 อันดับแรก เดือน ธันวาคม 2566	129
ตารางที่ 31 แสดงรายการสินค้าส่งออก ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง 10 อันดับแรก เดือนมิถุนายน 2567	130
ตารางที่ 32 แสดงรายการสินค้านำเข้า ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง 10 อันดับแรก เดือนมิถุนายน 2567	131
ตารางที่ 33 แสดงสถิติการค้าชายแดนไทยกับพม่า ด้านจังหวัดระนอง	132
ตารางที่ 34 แสดงสถิติสินค้านำเข้า 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2566 (เดือน ต.ค. 2565 - ก.ย. 2566)	133
ตารางที่ 35 แสดงสถิติสินค้าส่งออก 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2566 (เดือน ต.ค. 2565- ก.ย. 2566)	134
ตารางที่ 36 แสดงสถิติสินค้านำเข้า 10 อันดับ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567 ณ ด้านศุลกากรระนอง	134
ตารางที่ 37 แสดงสถิติสินค้าส่งออก 10 อันดับ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567 ณ ด้านศุลกากรระนอง	135
ตารางที่ 38 แสดงสินค้าด่านพืช ที่ผ่านด่านตรวจพืชท่าเรือระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 – 2566	136
ตารางที่ 39 แสดงสินค้าด่านปศุสัตว์ที่ผ่านด่านกักกันสัตว์ระนอง ปีงบประมาณ 2564-2566	137
ตารางที่ 40 แสดงมูลค่าสินค้าปศุสัตว์ ส่งออกสินค้าปศุสัตว์ ปี พ.ศ. 2564-2566	137
ตารางที่ 41 แสดงสถานการณ์ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2565 – 2566	139
ตารางที่ 42 แสดงสถานการณ์ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2566 – 2567 ไตรมาสที่ 2	141
ตารางที่ 43 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมัน ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	142
ตารางที่ 44 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของยางพารา ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	142
ตารางที่ 45 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของทุเรียน ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	142

	หน้า
ตารางที่ 46 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของมังคุด ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	143
ตารางที่ 47 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของกาแฟโรบัสตา ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	143
ตารางที่ 48 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของเงาะ ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	143
ตารางที่ 49 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของลองกอง ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	144
ตารางที่ 50 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของมะพร้าว ปี 2566-2567 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	144
ตารางที่ 51 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของข้าวนาปี 2565/66-2566/67 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	144
ตารางที่ 52 แสดงทรัพยากรดินในพื้นที่จังหวัดระนอง	145
ตารางที่ 53 แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดระนอง	146
ตารางที่ 54 แสดงการกระจายของกลุ่มดินที่พบในพื้นที่ 5 อำเภอ	147
ตารางที่ 55 แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดระนอง	148
ตารางที่ 56 แสดงพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรกของจังหวัดระนอง	149
ตารางที่ 57 แสดงพื้นที่ ส.ป.ก. ในจังหวัดระนอง	149
ตารางที่ 58 แสดงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอจังหวัดระนอง ปี 2566	151
ตารางที่ 59 แสดงข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565	152
ตารางที่ 60 แสดงข้อมูลองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จำแนกเป็นรายอำเภอ ปี 2565	153
ตารางที่ 61 แสดงข้อมูลจำนวนที่พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดระนอง ปี 2565	153
ตารางที่ 62 แสดงจำนวนท่าเทียบเรือของจังหวัดระนอง	153
ตารางที่ 63 แสดงครัวเรือนเกษตรกรและรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนรายอำเภอ	154
ตารางที่ 64 แสดงประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก	154
ตารางที่ 65 แสดงสถานะสหกรณ์	154
ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง	155
ตารางที่ 67 แสดงสถานะกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง	155
ตารางที่ 68 แสดงจำนวนกลุ่มและสมาชิกของสถาบันเกษตรกรจังหวัดระนอง (รายอำเภอ)	156
ตารางที่ 69 แสดงอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดระนอง	156
ตารางที่ 70 แสดงจำนวนกลุ่มและสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (รายอำเภอ)	156
ตารางที่ 71 สรุปผลการสำรวจและคัดกรองเกษตรกรของจังหวัดระนอง	157

	หน้า
ตารางที่ 72 แสดงจำนวนเกษตรกรตามกรอบ Smart Farmer แบ่งตามสาขา	157
ตารางที่ 73 แสดง Smart Officer จังหวัดระนอง	157
ตารางที่ 74 แสดงรายชื่อสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด	158
ตารางที่ 75 แสดงรายชื่อศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	160
ตารางที่ 76 แสดงข้อมูลศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.)	161
ตารางที่ 77 แสดงข้อมูลกลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนตามพระราชดำริฯ	162
ตารางที่ 78 แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.หลัก)	163
ตารางที่ 79 แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.เครือข่ายฯ) ในพื้นที่ 5 อำเภอ ทั้งหมด 60 ศูนย์เครือข่าย	163
ตารางที่ 80 แสดงพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ตั้งแต่ ปี 2559-2567	165
ตารางที่ 81 แสดงข้อมูลเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ (งบเงินกู้โควิด) จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	168
ตารางที่ 82 แสดงจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ “โคก หนอง นา โมเดล” ในพื้นที่จังหวัดระนอง โดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง จำแนกรายอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดระนอง 2564-65	168
ตารางที่ 83 แสดงจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (บ่อจิว) ในพื้นที่จังหวัดระนอง ตั้งแต่ปี 2549-2566 จำแนกรายอำเภอและตำบล	169
ตารางที่ 84 แสดงจำนวนผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP	170
ตารางที่ 85 แสดงสรุปผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565	170
ตารางที่ 86 แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง ปี 2566	171
ตารางที่ 87 แสดงข้อมูลการปลูกทุเรียน จังหวัดระนอง	172
ตารางที่ 88 แสดงข้อมูลการปลูกยางพารา จังหวัดระนอง	173
ตารางที่ 89 แสดงข้อมูลการปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดระนอง	173
ตารางที่ 90 แสดงข้อมูลการปลูกมังคุด จังหวัดระนอง	174
ตารางที่ 91 แสดงข้อมูลการปลูกสะตอ จังหวัดระนอง	174
ตารางที่ 92 แสดงข้อมูลการปลูกกาแฟโรบัสต้า จังหวัดระนอง	175
ตารางที่ 93 แสดงข้อมูลการปลูกมะพร้าว จังหวัดระนอง	175
ตารางที่ 94 แสดงข้อมูลการปลูกหมาก จังหวัดระนอง	176
ตารางที่ 95 แสดงข้อมูลการปลูกมะม่วงหิมพานต์ จังหวัดระนอง	176
ตารางที่ 96 แสดงข้อมูลการปลูกลองกอง จังหวัดระนอง	177
ตารางที่ 97 แสดงข้อมูลการปลูกข้าวนาปี จังหวัดระนอง	177
ตารางที่ 98 แสดงพื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปี 2563/2564 - ปี 2565/2566 จังหวัดระนอง	177
ตารางที่ 99 แสดงพื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าวปีเพาะปลูก 2564/2565 และ 2565/2566	178

	หน้า
ตารางที่ 100 แสดงข้อมูลการปลูกเงาะ จังหวัดระนอง	179
ตารางที่ 101 แสดงข้อมูลการปลูกจำปาตะ จังหวัดระนอง	179
ตารางที่ 102 แสดงข้อมูลการส่งออกสัตว์มีชีวิตออกนอกราชอาณาจักร ณ ปี 2565	180
ตารางที่ 103 แสดงข้อมูลการส่งซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ด้านกักกันสัตว์ระนอง	180
ตารางที่ 104 แสดงปริมาณและมูลค่าของสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2563-2565	180
ตารางที่ 105 แสดงโรงฆ่าสัตว์ในพื้นที่จังหวัดระนอง	181
ตารางที่ 106 แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปลูกพืชอาหารสัตว์ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566	181
ตารางที่ 107 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ กระบือ สุกร แพะและแกะในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ ปี2566	181
ตารางที่ 108 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่และไก่ลูกผสม ในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ	182
ตารางที่ 109 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยง เป็ดเทศ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่และนกกระทา ในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ	182
ตารางที่ 110 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์อื่นๆและผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์ในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ	182
ตารางที่ 111 ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565	183
ตารางที่ 112 แสดงจำนวนปริมาณสัตว์น้ำที่แจ้งเข้า-ออก ผ่านศูนย์ควบคุมแจ้งเรือเข้า-ออก จังหวัดระนอง ปี 2565	183
ตารางที่ 113 แสดงพื้นที่การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจำแนกเป็นรายอำเภอ ปี 2566	184
ตารางที่ 114 แสดงข้อมูลการทำประมงชายฝั่ง (เรือประมงต่ำกว่า 10 ตันกรอส) ของจังหวัดระนอง ปี 2564	184
ตารางที่ 115 แสดงจำนวนผู้ประกอบการ จำนวนฟาร์ม และเนื้อที่เลี้ยงรวม จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ	185
ตารางที่ 116 พื้นที่การเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจำแนกเป็นรายอำเภอปี 2566	185
ตารางที่ 117 แสดงข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก สินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565	186
ตารางที่ 118 แสดงจำนวนสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร	188
ตารางที่ 119 แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปาล์มน้ำมัน	188
ตารางที่ 120 แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอินทรีย์	189
ตารางที่ 121 แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP	191
ตารางที่ 122 แสดงสินค้าเกษตรด้านพืช ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระนอง	192
ตารางที่ 123 แสดงโรงงานคัดบรรจุ ตัดแต่ง ผัก/ผลไม้ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	193
ตารางที่ 124 แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรด้านประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจังหวัดระนอง	193
ตารางที่ 125 แสดงสินค้าเกษตรด้านปศุสัตว์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระนอง	193
ตารางที่ 126 แสดงจำนวนร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q รายอำเภอ	194
ตารางที่ 127 แสดงจำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทแผงร้านค้าในตลาดสด	195
ตารางที่ 128 แสดงจำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทร้านค้าหน้าฟาร์ม	196

	หน้า
ตารางที่ 129 จำนวนร้านอาหาร “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste)” ระดับพื้นฐาน	198
ตารางที่ 130 แสดงข้อมูลสถานที่จำหน่ายไข่สดปลอดภัย (ไข่ OK) และเนื้อสัตว์ปลอดภัย (ปศุสัตว์ OK)	199
ตารางที่ 131 แสดงจำนวนกลุ่มส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	199
ตารางที่ 132 Tow Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	210
ตารางที่ 133 อัตราการเติบโตของภาคเกษตร ไตรมาสที่ 2/2567	236

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนที่จังหวัดระนอง	74
ภาพที่ 2 แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ	78
ภาพที่ 3 ลักษณะหน้าตัดดินที่มาสายควอตซ์ (เส้นไขปลาสีขาว) และรอยเลื่อนตัดผ่าน (เส้นประสีดำ)ฯ ในพื้นที่แหล่ง “เขาทรายแดง”	84
ภาพที่ 4 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่แหล่งธาตุหายาก 3 แหล่ง ในจังหวัดระนอง	85
ภาพที่ 5 พลับพลึงธาร หรือ หอมน้ำ (Onion plant)	86
ภาพที่ 6 ปูเจ้าฟ้า หรือ ปูสีรินทร์	86
ภาพที่ 7 ดาราพิลาส (Cute Star Flower)	87
ภาพที่ 8 แม่หอบ (Mud lobster, Mangrove lobster)	87
ภาพที่ 9 แผนที่รอยเลื่อนมีพลังกลุ่มรอยเลื่อนระนอง	97
ภาพที่ 10 แผนที่ผังโครงสร้างประชากรจังหวัดระนอง	112
ภาพที่ 11 โครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรจังหวัดระนอง	140
ภาพที่ 12 ทูเรียนในวงระนอง (Naiwong Ranong Durian)	201
ภาพที่ 13 มังคุดในวงระนอง (Mung Kud Naiwong Ranong หรือ Naiwong Ranong Mangosteen)	202

ส่วนที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 72 รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน (1) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (3) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (4) จัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น มาตรา 73 รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูงมีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด และมาตรา 75 รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

1.3 ในห้วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – 2570) อยู่ภายใต้ห้วงเวลาของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) อันเป็นระยะ 5 ปีต่อมา (พ.ศ.2566 – 2570) ของแผนยุทธศาสตร์เกษตรฯ เนื่องจากแผนการปฏิรูปประเทศและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ได้สิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ ซึ่งสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ขึ้น โดยจากการทบทวนความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ¹ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความสอดคล้องกับ **แผนระดับที่ 1** ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้าน (จาก 6 ด้าน) ประกอบด้วย ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ สำหรับ **แผนระดับที่ 2** มีความเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 จำนวน 16 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความมั่นคง ประเด็นต่างประเทศ ประเด็นการเกษตร ประเด็นการท่องเที่ยว ประเด็นพื้นที่และเมืองน่าอยู่ ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และดิจิทัล ประเด็นผู้ประกอบการ ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเด็นพลังทางสังคม ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ประเด็นการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ ประเด็นบริการประชาชนฯ ประเด็น

¹กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2564, พฤศจิกายน)

ต่อต้านการทุจริตฯ ประเด็นกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมและประเด็นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) ใน 4 มิติ 9 หมุดหมาย (จาก 13 หมุดหมาย) ได้แก่ **มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย** หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค **มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม** หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม **มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ** หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชนมีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลด้านเกษตร ด้วยการสร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิตโดยเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตร บูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ การวิจัยพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ เพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเน้นการบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้านตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง โดยการสร้างรายได้ภาคเกษตร (ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้) การสร้างและขยายโอกาส การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี ผ่านการขับเคลื่อนด้วย 9 นโยบายหลัก 8 ประเด็นข้อสั่งการ อันนำไปสู่เกษตรกรต้องอยู่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน สำหรับ **แผนระดับ 3** มีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ประกอบด้วย 5 ประเด็น คือ 1.เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร 2.ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร 3.สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร 4.บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน 5.พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนพันธกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ **ภายใต้วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี (ปี พ.ศ.2566-2570)”** โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกขับเคลื่อนในระดับนโยบาย และหน่วยปฏิบัติ ที่จะช่วยกำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการสำคัญที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการสำคัญดังกล่าวให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความ **มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน** ได้ในท้ายที่สุด

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาภาคการเกษตรของประเทศบรรลุตามเป้าหมายและการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระดับพื้นที่เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงมอบหมายให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีเครือข่ายโดยต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาของประชาชนและศักยภาพของพื้นที่ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จึงเป็นศูนย์รวมการพัฒนาภาคการเกษตรที่ครอบคลุมในทุกบริบทของการพัฒนาที่มีความสำคัญ โดยจังหวัดระนองขับเคลื่อนการจัดทำแผนดังกล่าวผ่านคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดระนอง

(ซึ่งเป็นคณะทำงานฯ ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด) คณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด (SCP) และคณะทำงานขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับอำเภอ (SCD)

2. ความเชื่อมโยง ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) นโยบายรัฐบาล แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาฯ นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ดังนี้

แผนระดับที่ 1

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)²

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- 4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- 5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

²ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) (2561, ตุลาคม)

6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (4) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันอันเป็นยุทธศาสตร์หลักมีรายละเอียด ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของ ประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของ ประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ ดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่า ใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อ ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอด อดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้ และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการ กินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้าง มูลค่าให้สูงขึ้นขณะที่มีอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศ พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว ระดับโลกในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับ ประชาคมโลกและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

(1) เป้าหมาย

- (1.1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- (1.2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ตัวชี้วัด

- (2.1) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- (2.2) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
- (2.3) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (2.4) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง คือ

(2.1) การเกษตรสร้างมูลค่าประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

(2.2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้าง โอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ที่เป็นผลของการหล่อหลอมเทคโนโลยี ดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและ สังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้อง เปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคตเพิ่มบุคลากรที่มีทักษะ และความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย **อุตสาหกรรมชีวภาพ** สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล **อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร** **อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล** **ข้อมูล** และ**ปัญญาประดิษฐ์** **อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์** **อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ**

(2.3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของ การท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงมุ่งพัฒนา ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และใช้ประโยชน์จากข้อมูล และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับ ทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่อง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละ พื้นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศและทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืนและพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวจนเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ ประกอบด้วย **ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม** **ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ** **ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ** **ความงาม** และ**แพทย์แผนไทย** **ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ** **ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค**

(2.4) **โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก** โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทย ในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียนและเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรงโครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยง ประเทศไทยกับประชาคมโลก เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

(2.5) **พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่** สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้นวิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจนโดยมีนวัตกรรมใน 3 ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการและนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้ามีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศสามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

แผนระดับที่ 2

2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)³

(3) ประเด็นการเกษตร

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี 2580 โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด 23 ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 16 ฉบับ ได้แก่ (01) ความมั่นคง(02) ต่างประเทศ (03) การเกษตร (หลัก) (05) การท่องเที่ยว (06) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (07) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (15) พลังงานสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (23) การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแผนแม่บทการเกษตร

³แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) (2566, กุมภาพันธ์)

โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง โดยมีเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตรดังนี้

(1) เป้าหมายระดับประเด็น / ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(1.1) ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด คือ อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตร (ร้อยละต่อปี)

ขยายตัว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2566-2570) ,

ขยายตัว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2571-2575)

ขยายตัว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2576-2580)

(1.2) ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด คือ อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)

เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.0 (ปี 2566-2570)

เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.2 (ปี 2571-2575)

เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.3 (ปี 2576-2580)

และมีแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น การเกษตรประกอบด้วย 6 แผนย่อย ดังนี้

1) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์ และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น และสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออกการพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นซึ่งครอบคลุมสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย สินค้าศิลปาชีพ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมถึงสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อน โดยการนำจุดเด่นของอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงรวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีความโดดเด่นจากทำเลที่ตั้งในเขตโซนร้อน และความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรของไทยในแต่ละพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์ และนำมาผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคูณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

(2) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(3) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการและส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70)	(ปี 71-75)	(ปี 76-80)
ไม่น้อยกว่า 10	ไม่น้อยกว่า 13	ไม่น้อยกว่า 15

2) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย พัฒนาคูณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่างๆ รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัยสร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัยและส่งเสริมด้านการขยายตลาดบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้านเพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

ผลจากกฎกติกาการค้าระหว่างประเทศ และกระแสการบริโภคที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยอาหารทำให้การผลิตสินค้าเกษตรต้องมีการปรับตัวให้เข้าสู่ระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่ที่มีคุณภาพและความปลอดภัยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งจากการลด ละ เลิกการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหารและสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน

(2) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตรและพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย

พัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

(4) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

(5) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70)	(ปี 71-75)	(ปี 76-80)
มูลค่าสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรอง GAP ขยายตัว	มูลค่าสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรอง GAP ขยายตัว	มูลค่าสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรอง GAP ขยายตัว
ไม่น้อยกว่า 5	ไม่น้อยกว่า 5	ไม่น้อยกว่า 5
มูลค่าสินค้าอินทรีย์ขยายตัว	มูลค่าสินค้าอินทรีย์ขยายตัว	มูลค่าสินค้าอินทรีย์ขยายตัว
ไม่น้อยกว่า 5	ไม่น้อยกว่า 5	ไม่น้อยกว่า 5
การจัดอันดับดัชนีคุณภาพและความปลอดภัยภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร (อันดับของโลก)		
(ปี 66-70)	(ปี 71-75)	(ปี 76-80)
ไม่เกิน 70	ไม่เกิน 68	ไม่เกิน 65

3) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ รวมถึงพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และใช้ฐานการทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมและส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

การพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพซึ่งครอบคลุมการทำเกษตรที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกษตรชีวภาพ ปลอดภัยสารพิษ และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์พันธุ์พันธุ์ และผลิตอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษและเกษตรอินทรีย์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยกระบวนการทางชีวภาพ เพื่อนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัชผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(4) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และวิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งในทุกตำบลเพิ่มขึ้น และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) ไม่น้อยกว่า 18	(ปี 76-80) ไม่น้อยกว่า 20
การจดทะเบียนดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวกับเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) วิสาหกิจเกษตรชีวภาพมีการจดทะเบียนดำเนินการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) วิสาหกิจเกษตรชีวภาพมีการจดทะเบียนดำเนินการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20	(ปี 76-80) วิสาหกิจเกษตรชีวภาพมีการจดทะเบียนดำเนินการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 25

4) แผนย่อยเกษตรแปรรูป สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

การสร้างมูลค่าโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

(2) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

(3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุกัญธภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกัญธภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

(4) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าและขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70)	(ปี 71-75)	(ปี 76-80)
ไม่น้อยกว่า 4	ไม่น้อยกว่า 5	ไม่น้อยกว่า 6

5) **แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ** ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการเกษตรและพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะโดยถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

การพัฒนาศักยภาพการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพโดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสำหรับวางแผนการผลิต เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรในร่ม และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและ

คุณภาพ ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ

(2) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตรและพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

(3) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุดและทดแทนการผลิตดั้งเดิม

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น** และ**ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 5	(ปี 71-75) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 6	(ปี 76-80) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 7
ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20	(ปี 76-80) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 25

6) **แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร** ให้มีความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยให้การสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากรทางการเกษตร และการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและระบบติดตามเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตรให้ทันกับสถานการณ์ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคการเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค การส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็ว และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า

เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรมีการปรับตัวไปสู่กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง จึงต้องมีการสนับสนุนส่งเสริมระบบนิเวศของภาคเกษตรในด้านต่างๆ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชน อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก

(2) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสมรวมทั้งการมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง การติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

(3) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน อาทิ เสถียรภาพราคาสินค้า กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงอาหาร โดยกำหนดมาตรการรองรับ มาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต และการประกันความเสี่ยงให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

(4) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

(5) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐานรวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในส่วนของปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และ

เทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ เกษตร

(6) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มี คุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจ รับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

(7) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบ ดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับ ระดับสากลรวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มี ความสวยงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการใช้งาน ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อมตลอดจน ยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต

(8) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่าย ในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดการสูญเสียระหว่างการขนส่ง ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพ สินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัว เพิ่มขึ้น และสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่ม เป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวง เกษตรฯ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20	(ปี 76-80) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 25
สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) สหกรณ์เข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 50 วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพระดับดี ไม่น้อยกว่า 35 กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 35	(ปี 71-75) สหกรณ์เข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 55 วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพระดับดี ไม่น้อยกว่า 40 กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 40	(ปี 76-80) สหกรณ์เข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 60 วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพระดับดี ไม่น้อยกว่า 45 กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 45

2.3 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)⁴

แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 3 ประการ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบด้วย (1) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ (2) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและ (3) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2562 ที่เห็นชอบการปรับปรุงแผนการปฏิรูปประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทฯ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดประเด็นในการปรับปรุง 6 ประเด็นได้แก่ (1) การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับแผนให้ชัดเจน สามารถวัดผลการดำเนินการได้ (2) การปรับตัดกิจกรรมที่เข้าข่ายเป็นภารกิจปกติของหน่วยงานและคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญเร่งด่วนและดำเนินการร่วมกันหลายหน่วยงานสามารถดำเนินการและวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม (3) การทบทวนกฎหมายภายใต้แผนการปฏิรูปประเทศ โดยคัดเลือกเฉพาะกฎหมายที่มีความสำคัญ รวมทั้ง จัดลำดับความสำคัญของการเสนอกฎหมาย (4) การทบทวนข้อเสนอให้จัดตั้งหน่วยงานของรัฐตามแผนการปฏิรูปประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรี (5) พิจารณาความเห็นของหน่วยงานรับผิดชอบตามแผนการปฏิรูปประเทศ (6) ปรับแก้โครงสร้างของแผนการปฏิรูปประเทศแต่ละด้านให้เป็นรูปแบบเดียวกันโดยแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) มีจำนวน 13 ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จำนวน 5 ฉบับได้แก่ (5) เศรษฐกิจ (หลัก) เน้นกิจกรรม Big Rock การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (6) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (7) สาธารณสุข (9) สังคมและ (10) พลังงาน โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ กิจกรรมปฏิรูปที่ 1 การสร้างเกษตรมูลค่าสูง

เป้าหมาย “ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ” โดยมีตัวชี้วัด คือ

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 3.8
- 2) มูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูป เกษตรชีวภาพและเกษตรที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของ GDP ภาคเกษตร ภายใน 5 ปี
- 3) รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

โดย 8 ประเด็นสำคัญในการปฏิรูปด้านการสร้างเกษตรมูลค่าสูง ประกอบด้วย 1) ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์และประมงที่มีมูลค่าสูง 2) สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลิตรวมและรวมจำหน่าย (เกษตรแปลงใหญ่หรือสหกรณ์) 3) ขยายพื้นที่ชลประทานให้เกษตรกรมีน้ำใช้สำหรับการผลิตสินค้าเกษตรอย่างเหมาะสม เพียงพอ ทัวถึงและเป็นธรรม 4) พัฒนาคัลเลสเตอร์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตร 5) พัฒนาสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการด้านการจัดการเกษตรสมัยใหม่ อย่างครบวงจร 6) สร้างผู้ประกอบการเกษตร (Smart Farmer) 7) ส่งเสริมเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงข้อมูล BIG DATA ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม 8) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารและเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG

⁴แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) (2564,กุมภาพันธ์)

2.4 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566– 2570)⁵

เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปี ที่มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 รองรับการดำเนินการในห่วงโซ่สองของยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1) โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และประเด็น การต่างประเทศ ตลอดจนกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์พิจารณา “ประเด็นความมั่นคง” เพื่อตอบสนอง ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องเห็นผลสัมฤทธิ์ภายในปี 2570 การยกระดับขีดความสามารถในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคง โดยมุ่งขยายผลกรอบแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีกรอบ จัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ 3 โดยนำเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ไปกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) จึงให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ โดยเริ่มต้นจากหน่วยย่อยของสังคม คือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา โดยส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะภาคประชาชน **มิวีสัยทัศน์** คือ “ประเทศชาติมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน” **วัตถุประสงค์** 1) เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ้างเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคาม เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ 2) เพื่อถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 3) เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ 3 (แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่) ที่เกี่ยวข้องทางด้านความมั่นคงได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน **เป้าหมายในภาพรวม** ประเทศไทยมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพมากขึ้น ประชาชนดำรงชีวิตโดยปกติสุข รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวมและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ความสำเร็จของการบรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัดย่อยของ **17 นโยบาย และแผนความมั่นคง ประกอบด้วย** 1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ 2) การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติและการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ 3) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน 4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล 5) การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 6) การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ 7) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ 8) การป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด 9) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 10) การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ 11) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย 12) การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ 13) การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่อ อุบัติใหม่ 14) การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหาร จัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ 15) การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ 16) การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง และ 17) การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ มุ่งเน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยขยายแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติและแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้เป็นรูปธรรม โดยพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงเชิงพื้นที่ให้แก่ประชาชน

⁵นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) (2566, มีนาคม)

ซึ่งระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับกลไกการบริหารแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการโดยมีหน่วยงาน/กลไกที่รับผิดชอบ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) และคณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัด

2.5 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)⁶

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางของการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป นอกจากนี้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้านและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้ **อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ** ดังนี้

1) **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์การต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทาง

⁶แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) (2565,ตุลาคม)

วิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย (1) การพร้อมรับหรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (2) การปรับตัวหรือระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ (3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแพร่ระบาดฯ ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมโดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับมูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง

เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมโดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนโดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในระยะยาว

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนาจำนวน 13 ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของ

อาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยมีหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 9 หมวดหมู่ ได้แก่ (01) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (02) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน (05) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค (07) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ (08) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน (09) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม (10) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (11) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (13) ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนระดับ 3

2.6 แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570⁷

มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ 5 สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไก จุดภาคี ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากร ความหลากหลายทาง

⁷ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570 (2565, กุมภาพันธ์)

ชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง ด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเกี่ยวข้องในทุกยุทธศาสตร์

2.7 แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579)⁸

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาภาคเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- 1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise
- 2) เสริมสร้างความภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- 3) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรผู้สูงอายุ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม
- 2) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์มอัจฉริยะ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตร 4.0 ภายใต้ Thailand 4.0
- 2) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตรให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง
- 3) พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

⁸แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) (2560, เมษายน)

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

1) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)

2) พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart Officer และ Smart Researchers

2) เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วนโดยกลไกภาครัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย

3) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

2.8 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 – 2570⁹

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจหลักด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของประเทศ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522 ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อให้เป็นแผนพัฒนาประเทศรายสาขาการเกษตร โดยมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566-2570 จะเป็นกรอบกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรของประเทศ ใน 5 ปีข้างหน้า เพื่อให้ส่วนราชการ องค์กรมหาชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคเกษตร ทั้งในและนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้เป็น แนวทางในการจัดทำ รายละเอียดแผนงานโครงการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพและหน่วยงาน สนับสนุน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำ ปีงบประมาณให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและ แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ภายใต้กรอบแนวคิดของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของภาคเกษตรโดยการวิเคราะห์ปัจจัยภายในด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนที่มีต่อภาคเกษตรและการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วยการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรครวมทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ในอนาคตที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาภาคเกษตรซึ่งจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ได้ครอบคลุมในทุกมิติรวมทั้งพิจารณา จากยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2570 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562 - 2570) ยุทธศาสตร์และแนวทางการขับเคลื่อนการค้าของชาติพ.ศ. 2565 - 2570 แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. 2566 - 2570) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570)

⁹ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 -2570 (2565, ตุลาคม)

รวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การ สหประชาชาติซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาประเทศในระดับสากล เพื่อให้ครอบคลุมบริบทด้านการเกษตรในปัจจุบัน และอนาคตโดยนำผลการวิเคราะห์มาเชื่อมโยงกับความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ

วิสัยทัศน์ คือ “เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรมีอาชีพสามารถยกระดับผลผลิตการผลิตภาคเกษตรให้สูงขึ้น ด้วยความร่วมมือเครือข่ายจากทุกภาคส่วน
- 2) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรในระดับนานาชาติด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) เพื่อส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถใช้ประโยชน์/ ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างแท้จริง
- 4) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรให้เพียงพอและทั่วถึง
- 5) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด
- 6) เพื่อสร้างความเข้มแข็งในระดับฐานรากให้สามารถพึ่งตนเองและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมาย

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
- 2) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- 4) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
- 5) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี
- 2) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 90 ภายในปี 2570
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน ภายในปี 2570
- 4) ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ รวม 2,376,015 ครัวเรือน ภายในปี 2570
- 5) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า 10 ล้านไร่ ภายในปี 2570
- 6) ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำ นวน 1,470,000 ไร่ ภายในปี 2570

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร สมัยใหม่

แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
- 2) สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- 3) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 4) สร้างและพัฒนากำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
- 5) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง
แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- 2) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
- 3) ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
- 5) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและ มีความปลอดภัย
- 6) ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร
แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 2) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
- 3) ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Zero Waste)
- 4) สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
- 5) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร
แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
- 2) สร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงทางการเกษตร
- 3) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- 5) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร
- 6) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร

2.9 แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570)¹⁰

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในช่วงระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570) ของยุทธศาสตร์ชาติ โดยขับเคลื่อนพันธกิจภายใต้ **วิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี” (ปี 2566 - 2570)** โดยให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนภารกิจหลัก 3 ด้าน อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายรัฐบาล และวางรากฐานภาคการเกษตร รวมทั้ง ยังคงผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรให้เกิดความยั่งยืน โดยผลักดันแผนแม่บทการเกษตร 6 แผนย่อย (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป) ภายใต้กรอบ

¹⁰แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) (2564,ตุลาคม)

“เกษตรมูลค่าสูง” โดยหัวใจของการยกระดับภาคการเกษตรของจังหวัด ยังคงต้องเร่งยกระดับการทำงาน ผลักดัน “ตลาดนำการผลิต” โดยมี **พันธกิจหลัก 7 ข้อ** คือ

- 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- 2) พัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 3) วางแผนการผลิตด้วยหลักการตลาดนำการผลิต
- 4) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- 6) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- 7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร ร้อยละ 3.0 ต่อปี
- 2) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.0 ต่อปี
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 4) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

(1) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 อย่างน้อยร้อยละ 95

(2) วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง อย่างน้อยร้อยละ 30

5) ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม 2,576,015 ครัวเรือน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ประเด็นการพัฒนา 28 แนวทางการพัฒนา คือ

ประเด็นที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร เน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU Fishing) การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์

ประเด็นที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์ การสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น ตลอดจนสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก

2) เกษตรปลอดภัย พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่าง รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัย

สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมด้านการขยายตลาด บริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

3) เกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสม และส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

4) เกษตรแปรรูป สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตร

5) เกษตรอัจฉริยะ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในการกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ทั้งเชิงปริมาณ คุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

6) การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยในการสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร สร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคการเกษตร พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตร และการอำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร

7) ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรมผนวกกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรม ความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

8) **โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตรของสถาบันเกษตรกร และระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการให้บริการในพื้นที่ตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจหรือจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้าและด่านที่มีการขนถ่ายสินค้าเกษตร รวมถึงสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้รวบรวม กระจาย และขนถ่ายสินค้าเกษตร ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ระหว่างเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานภาคเกษตร

9) **การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่** (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้า ให้เป็นที่ยอมรับและการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนธุรกิจ สนับสนุนความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรต้นแบบ เพื่อให้กิจการของสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ สอนแนะนำการจัดทำบัญชี การจัดทำงบการเงิน การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารจัดการ กำกับแนะนำการจัดทำบัญชี และติดตามผลการจัดทำบัญชี

10) **การพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ** ได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยยกระดับผลผลิตทางการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ ด้วยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าผ่านคลัสเตอร์เกษตรที่สนับสนุนอุตสาหกรรม S-Curve และ New S-Curve รวมทั้งขยายผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเกษตรสมัยใหม่ พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงในภาคใต้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางทะเล โดยยกระดับเกษตรกรรายย่อย ให้มีความสามารถในการผลิตและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาด่านสินค้าเกษตรชายแดน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดนเพิ่มศักยภาพในการตรวจสอบสินค้าเกษตรที่จะนำเข้าประเทศไทยและอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรที่ผ่านด่านชายแดนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

ประเด็นที่ 3 สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1) **การเสริมสร้างทุนทางสังคม** ส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การพัฒนาพื้นที่โครงการหลวง ดำเนินการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร โดยอบรม ให้ความรู้ สอนแนะนำการจัดทำบัญชี ต้นทุน ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในพื้นที่โครงการฯ ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ พัฒนาและส่งเสริมสหกรณ์ในพื้นที่โครงการ สร้างทายาทเกษตรกร สำรวจและวางแผนการใช้ที่ดิน จัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำสอนแนะนำการจัดทำบัญชี และพัฒนาแหล่งน้ำให้เกษตรกรในพื้นที่โครงการ

2) **การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก** เพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ผู้สูงอายุส่งเสริมการนำความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตของเกษตรกรผู้สูงอายุมานำถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคม รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้สูงอายุเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสามารถช่วยเหลือชุมชนและสังคม

3) **การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ** ด้วยการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเอง ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่ง

กันและกัน สนับสนุนให้เกษตรกรเรียนรู้ทางการเกษตรผ่านศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และยกระดับเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีศักยภาพ

4) การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สนับสนุนการเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยการผลิต โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน ด้วยการบริหารจัดการที่ดินทำกินแก่เกษตรกรรายย่อยและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน

ประเด็นที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ ส่งเสริมให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรเชิงพื้นที่ระดับภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กระจายทั่วทุกภูมิภาคโดยการเสริมสร้างองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพให้แก่เกษตรกรในทุกพื้นที่ให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศจัดทำฐานข้อมูลด้านการพัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและพื้นที่อนุรักษ์โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่

2) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ ชนิดสัตว์สัตว์น้ำและพืชเฉพาะถิ่นสร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรมมีการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนทั้งการเพาะปลูกปศุสัตว์และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า

3) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบโดยพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรประมงในแหล่งน้ำธรรมชาติ ประกอบกับการดูแลที่มีประสิทธิภาพภายใต้แนวทางการบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน

4) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อพืชปศุสัตว์ประมงและทรัพยากรทางการเกษตรสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบและการเตือนภัย

5) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตรด้วยการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และจัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

6) การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ จัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้สามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้งน้ำท่วมการขาดแคลนน้ำภาคการผลิตน้ำอุปโภคบริโภคและเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ

7) การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัดรู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล ด้วยการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำระบบกระจายน้ำและเชื่อมโยงวางระบบเครือข่ายน้ำ/ลุ่มน้ำทั้งในและนอกเขตชลประทานและปฏิบัติการทำฝน

หลวงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่เกษตรป่าไม้และเขื่อนเก็บกักน้ำแก้ไขภาวะภัยแล้งให้แก่เกษตรกรและประชาชนผู้ใช้น้ำทั่วไป

**ประเด็นที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร
แนวทางการพัฒนา**

1) การพัฒนาบริการประชาชนพัฒนารูปแบบการให้บริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ให้มีความสะดวกรวดเร็วและครบวงจรรวมทั้งนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน

2) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐพัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็นภาครัฐทันสมัยเปิดกว้างเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์มีความโปร่งใสยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวกระชับทันสมัยสามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ

3) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อให้บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีคนเก่งมีคุณธรรมมีจริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มีภาวะผู้นำและมีความรู้ความสามารถในการทำงานรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง มีทักษะในการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

4) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผยโปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

5) การพัฒนากฎหมายพัฒนากฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับและมาตรการต่างๆให้สอดคล้องกับบริบทและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ทบทวนความจำเป็นและความเหมาะสมของกฎหมายที่มีอยู่ทุกลำดับชั้นของกฎหมายแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ให้ทันสมัยยกเลิกกฎหมายที่มีเนื้อหาไม่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

6) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและองค์ความรู้พื้นฐาน รวมถึงปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมเพื่อยกระดับรายได้ลดรายจ่าย และลดปัจจัยเสี่ยงในการทำการเกษตรให้กับเกษตรกรตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การขับเคลื่อนพันธกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด้วยกระบวนการ 1) แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร แก้ไขปัญหาให้เกษตรกรหลังจากผลกระทบโควิด-19 ปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร (ภัยแล้ง/น้ำท่วม/โรค/แมลงศัตรูพืช/โรคระบาดสัตว์) แก้ไขปัญหานี้สินและฟื้นฟูอาชีพให้เกษตรกร เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง 2) **ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายรัฐบาล** วางแผน/เร่งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บทการเกษตร 6 แผนย่อย (อัตลักษณ์พื้นถิ่น/ปลอดภัย/ชีวภาพ/แปรรูป/อัจฉริยะ/นิเวศเกษตร)/แผนแม่บทเฉพาะกิจฯ/แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)/(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มุ่งผลักดันการสร้างมูลค่าภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง ขับเคลื่อน BCG Model บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน เร่งขับเคลื่อนนโยบายการตลาดนำการผลิต เร่งขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร 3) **วางรากฐานภาค**

การเกษตร โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร/ขยายพื้นที่ชลประทาน พัฒนากำลังคนเกษตร Smart Farmer & Smart Officer ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่ายการจัดการ พัฒนา Big Data ภาคการเกษตร/เทคโนโลยีดิจิทัล วิจัยและพัฒนาพันธุ์/ยกระดับคลัสเตอร์พันธุ์พืช สัตว์ ประมง พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรในและต่างประเทศ พัฒนาระบบมาตรฐานและการจัดการโลจิสติกส์ภาคเกษตร

มาตรการผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรใน 6 รูปแบบ ให้เกิดความยั่งยืน ดังนี้ 1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น โดยการยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้า สนับสนุนเงินทุน/สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ สร้างอัตลักษณ์/นำเสนอเรื่องราวแหล่งกำเนิดให้สินค้าในแต่ละท้องถิ่นต่อยอดสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร **2) เกษตรปลอดภัย** โดยการส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน (ทฤษฎีใหม่/ผสมผสาน/อินทรีย์/วนเกษตร/ธรรมชาติ) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน/ขยายผลการรับรองและถ่ายโอนภารกิจการตรวจรับรอง/ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ส่งเสริมให้ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน (GAP และเกษตรอินทรีย์) **3) เกษตรชีวภาพ** โดยส่งเสริมการผลิต พัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากร ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจมูลค่าสูง มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรม **4) เกษตรแปรรูป** โดยการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง BCG Model ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าและขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ **5) เกษตรอัจฉริยะ** โดยการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปังจัยการผลิต เครื่องจักรกล อุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต พัฒนาเกษตรกรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเกษตรส่งเสริมระบบฟาร์มอัจฉริยะ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และประโยชน์จากข้อมูลปรับเปลี่ยนผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับตลาด **6) ระบบนิเวศการเกษตร** พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านเกษตร การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตรส่งเสริมการรวมกลุ่ม สร้างความเข้มแข็ง พัฒนาเครือข่ายให้เกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐานส่งเสริมด้านตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตร อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรผลักดันให้มีการทำประกันภัยพืชผล และทำเกษตรพันธสัญญา ผลักดันการพัฒนาภาคการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูงในระยะเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรผู้ประสบภัยในกรณีปฏิบัติตามมาตรการ/ประกาศของรัฐเป็นหลักเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเกษตรปลอดภัยเกษตรแปรรูปเกษตรชีวภาพระบบนิเวศการเกษตร และเกษตรอัจฉริยะ

2.10 แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2568 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์¹¹

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2568 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวจะเป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการ สำคัญประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติและแผนอื่น ๆ

¹¹แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2568 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2566, พฤศจิกายน)

ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้ วิสัยทัศน์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี”

พันธกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- 2) พัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 3) วางแผนการผลิตด้วยหลักการตลาดนำการผลิต
- 4) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- 6) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- 7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

เป้าประสงค์

- 1) เกษตรกรกินดีอยู่ดี มีทักษะ มีความเชี่ยวชาญ และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 2) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีความเข้มแข็ง และเป็นผู้ประกอบการ

ธุรกิจการเกษตร

3) การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศไทยให้ดีขึ้น และปรับตัวได้ทันตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรสมัยใหม่

- 4) การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 5) การบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เป้าหมาย

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- 2) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น
- 4) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
- 5) การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- 2) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.0 ต่อปี
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 4) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

- (1) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 อย่างน้อยร้อยละ 48
- (2) วิสาหกิจชุมชนได้รับการประเมินศักยภาพในระดับดี อย่างน้อยร้อยละ 33
- (3) กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 อย่างน้อยร้อยละ 33
- 5) ครัวเรือนเกษตรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม 2,140,000 ครัวเรือน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ประเด็นการพัฒนา 28 แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา 1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น 2) เกษตรปลอดภัย 3) เกษตรชีวภาพ 4) เกษตรแปรรูป 5) เกษตรอัจฉริยะ 6) การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร 7) ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม 8) โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร 9) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ 10) การพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร

แนวทางการพัฒนา 1) การเสริมสร้างทุนทางสังคม 2) การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก 3) การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ 4) การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา 1) การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ 2) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล 4) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ 5) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล 6) การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ 7) การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร

แนวทางการพัฒนา 1) การพัฒนารูปแบบการให้บริการประชาชน 2) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ 3) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ 4) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ 5) การพัฒนากฎหมาย 6) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร

2.11 แผนปฏิบัติการภายใต้แผนงานความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573 ¹²

เป็นเอกสารสำคัญในการพัฒนาการดำเนินงานด้านความมั่นคงอาหารในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายที่เกิดจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และให้สมาชิกเอเปคมีแผนที่ชัดเจน มีเป้าหมายและวัดผลได้และสามารถบรรลุความมั่นคงอาหารและโภชนาการได้ภายในปี พ.ศ. 2573 โดยกำหนดประเด็นสำคัญ 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม (2) ผลิตภาพ (3) ความครอบคลุม (4) ความยั่งยืน (5) ความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชน (6) การกำหนดเป้าหมายที่ชาญฉลาด และการดำเนินการตามแผนงานความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573 ทั้งนี้ ได้มีการรับรองแผนปฏิบัติการภายใต้แผนงานความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573 ในการประชุมรัฐมนตรีความมั่นคงอาหารเอเปค ครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2565 โดยประเทศไทย มุ่งหวังที่จะสนับสนุนให้เอเปค มีการเจริญเติบโตในระยะยาว

¹² แผนปฏิบัติการภายใต้แผนงานความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573 (กันยายน, 2565)

มีภูมิคุ้มกัน มีความครอบคลุม ความสมดุล และความยั่งยืนซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ปุตราจายา พ.ศ. 2583 แผนปฏิบัติการอาโอทีอาโรอา รวมถึง หัวข้อหลักของการเป็นเจ้าภาพเอเปคของไทย คือ “OPEN. CONNECT. BALANCE.” หรือ “เปิดกว้างสร้างสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน สู่สมดุล” และแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว Bio-Circular-Green Economy หรือ BCG Model

2.12 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570)¹³

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งเป็นแผนระดับที่ 3 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์สาขาเกษตรเชื่อมโยงกับกรอบแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. 2566 -2570) ที่ครอบคลุมโลจิสติกส์ทุกสาขาทั้งอุตสาหกรรมการค้าและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมและการท่องเที่ยวและบริการ โดยแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ.2566-2570) มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 แผนระดับที่ 2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ภาคการเกษตรเป็นสาขาหนึ่งที่สนับสนุนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เนื่องจากต้นทุนโลจิสติกส์เกษตรเกิดขึ้นในทุกกิจกรรมการเกษตร และเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมเกษตรตลอดโซ่อุปทานตั้งแต่การผลิตต้นทางผ่านกระบวนการแปรรูปกลางทางและส่งขายไปยังผู้บริโภคปลายทางซึ่งต้นทุนดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจเกษตร ผู้ประกอบการโลจิสติกส์หรือผู้ให้บริการด้านการเกษตรและด้วยข้อจำกัดของสินค้าเกษตร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 - 2570) ได้มีการกำหนดนิยามของ “โลจิสติกส์เกษตร” ตามขอบเขตภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ครอบคลุมกระบวนการวางแผนการบริหารจัดการและควบคุมการเคลื่อนย้าย รวบรวม กระจาย และจัดเก็บสินค้าเกษตรตั้งแต่กระบวนการหลังเก็บเกี่ยวจนถึงปลายทางผู้บริโภค เพื่อให้ได้รับสินค้าที่มีคุณภาพ จัดส่งครบจำนวนตรงตามเวลาที่กำหนดมีต้นทุนโลจิสติกส์ที่เหมาะสม และตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า โดยมี **วิสัยทัศน์** คือ “ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์เกษตรของภูมิภาคอาเซียน” เป้าหมาย คือ **ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภาคการเกษตร**

ตัวชี้วัด

- 1) ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- 2) มูลค่าการค้าเงินธุรกิจรวบรวมของสหกรณ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- 3) การอำนวยความสะดวกและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตรเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100

ประเด็นการพัฒนา

- 1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร
- 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร
- 3) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร

¹³ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570)(มีนาคม, 2565)

2.13 แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570¹⁴

ความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เนื่องจากเกษตรอินทรีย์เป็นแนวทางการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรแบบองค์รวม ให้ความสำคัญกับเกษตรกร ผู้ผลิต และชุมชนท้องถิ่น มุ่งหวังที่จะสร้างความมั่นคงในการทำการเกษตร เน้นคุณภาพและความปลอดภัยอาหารของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับกระแสโลกในปัจจุบัน คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการภายใต้คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ของประเทศ ดำเนินการบูรณาการแนวทาง มาตรการ แผนงานและงบประมาณกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2560-2565 กำลังจะสิ้นสุดในปี 2565 คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี 2570”

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีธรรมชาติรักษาความสมดุลให้กับระบบนิเวศ มีความปลอดภัยนำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีของผู้ผลิตและผู้บริโภค
- 2) เพื่อยกระดับการผลิตเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับสากลให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

เป้าหมาย

สินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศและระดับสากล สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและยกระดับรายได้ให้เกษตรกร นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนา 4 ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

1) **พัฒนาศักยภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์** มีแนวทางการพัฒนา 8 แนวทางการพัฒนา คือ

- 1.1) ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ตลอดโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 1.2) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพด้านเกษตรอินทรีย์ให้กับบุคลากร ผู้นำเกษตรกรในระดับชุมชนและท้องถิ่น

¹⁴ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 (ตุลาคม, 2565) คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- 1.3) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านเกษตรอินทรีย์
- 1.4) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่เกษตรอินทรีย์ (Young Organic Smart Farmer)
- 1.5) สร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- 1.6) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร
- 1.7) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์
- 1.8) สนับสนุนการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์

2) ยกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์ โดยการผลักดันมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และระบบการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ ใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับชุมชน คือ ระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (Participatory Guarantee System: PGS) ระดับประเทศ คือ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทย ระดับภูมิภาคและระดับสากล ได้แก่ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของอาเซียนมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ IFOAM มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ประเทศอื่นๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา 3 แนวทางการพัฒนา คือ

2.1) ยกระดับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทยให้เทียบเท่ามาตรฐานเกษตรอินทรีย์ระดับภูมิภาค หรือระดับสากล

2.2) ยกระดับการตรวจสอบรับรองตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

2.3) พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Traceability System)

3) พัฒนาการตลาดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ มีแนวทางการพัฒนา 5 แนวทางการพัฒนา คือ

3.1) ส่งเสริมและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์

3.2) ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ในประชาคมอาเซียนและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

3.3) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Branding) ให้กับผู้ผลิตและผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและยอมรับของผู้บริโภค โดยการสร้างเรื่องราว (Storytelling) และผลักดันให้สินค้าเกษตรอินทรีย์จดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI) เป็นสินค้าอินทรีย์พรีเมียม

3.4) ประชาสัมพันธ์แหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.5) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์

4) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ มีแนวทางการพัฒนา 2 แนวทางการพัฒนา คือ

4.1) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วมตลอดโซ่อุปทาน

4.2) พัฒนาและจัดการฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์

2.14 แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593 ¹⁵

แผนแม่บทฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกรอบแนวทางระยะยาวของประเทศที่ครอบคลุมในการแก้ไข

¹⁵แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593 (กรกฎาคม, 2558) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งด้านการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการส่งเสริมรูปแบบการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อใช้เป็นกรอบในเชิงนโยบาย (policy framework) ที่จะนำไปสู่การสร้างกลไกและเครื่องมือ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการในรายละเอียดเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการงบประมาณใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (climate change) ตามความหมายทางอุตุนิยมวิทยา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงลักษณะอากาศเฉลี่ยในพื้นที่หนึ่ง ลักษณะอากาศเฉลี่ย หมายความว่ารวมถึงลักษณะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอากาศ เช่น อุณหภูมิฝน ลม เป็นต้น แต่ในความหมายตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันเป็นผลทางตรงหรือทางอ้อมจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่ทำให้องค์ประกอบของบรรยากาศเปลี่ยนแปลงไป ความหมายที่ใช้ในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ว่าจะเนื่องมาจากความผันแปรตามธรรมชาติหรือจากกิจกรรมของมนุษย์ (กรมอุตุนิยมวิทยา 2556, กัณฑ์บุญประกอบ 2554)

ความเชื่อมโยงกับปัจจัยการพัฒนา การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์นับเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ภาวะเรือนกระจกและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเราสามารถจำแนกสาขาของกิจกรรมมนุษย์ที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แบ่งเป็น 7 สาขา ได้แก่ (1) การผลิตและจัดหาพลังงาน (2) การคมนาคมขนส่ง (3) อุตสาหกรรม (4) เกษตรกรรม (5) การใช้พลังงาน ในอาคารที่พักอาศัยและอาคารพาณิชย์ (6) ป่าไม้และการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน และ (7) ขยะและน้ำเสีย (IPCC 2007) ซึ่งสาขาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมการพัฒนาหรือเป็นผลมาจากกิจกรรมการพัฒนาทั้งสิ้น ดังนั้น การพิจารณาการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงทิศทางหรือรูปแบบของการพัฒนา ซึ่งมักจะได้รับอิทธิพลจากการลงทุน และนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่างๆ ของประเทศ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางด้านพลังงาน การคมนาคมขนส่งและอาคาร รวมถึงการสนับสนุนการลงทุนในภาคการผลิตและบริการที่เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงในประเทศไทยมีการศึกษาทั้งในเชิงสถิติและการคาดการณ์โดยแบบจำลองภูมิอากาศ ข้อมูลการตรวจวัดที่ผิวพื้นและในบรรยากาศจากสถานีอุตุนิยมวิทยาทั่วประเทศ บ่งชี้ว่าอุณหภูมิในประเทศไทยในรอบ 55 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2497 – 2552) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หรือค่า $p < 0.001$) โดยค่าเฉลี่ยรายปีของอุณหภูมิสูงสุด อุณหภูมิเฉลี่ยและอุณหภูมิต่ำสุดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 0.86 0.95 และ 1.45 องศาเซลเซียส ตามลำดับ และมีอัตราการเปลี่ยนแปลงต่อทศวรรษเท่ากับ 0.156 0.174 และ 0.263 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยต่อทศวรรษของไทย (0.174 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ) มีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงกว่าของโลก (0.126 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ) (อัศมน ลิมสกุล และแสงจันทร์ ลิมจิรกาล 2554) อุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยในอ่าวไทยและทะเลอันดามันมีแนวโน้มสูงขึ้นประมาณ 0.1 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ในรอบ 50 ปี (พ.ศ. 2510 – 2549) สำหรับระดับน้ำทะเลเฉลี่ยในอ่าวไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยข้อมูลจากสถานีวัดระดับน้ำ 4 สถานีในอ่าวไทยในรอบกว่า 60 ปี (พ.ศ. 2438 – 2547) พบว่า ระดับน้ำทะเลเฉลี่ยในอ่าวไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นด้วยอัตรา 3.0 – 5.0 มิลลิเมตรต่อปี ขณะที่ข้อมูลจากจานดาวเทียมวัดระดับน้ำทะเลในรอบ 17 ปี (พ.ศ. 2536 – 2552)

แสดงอัตราเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลเฉลี่ยที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน แต่สำหรับในทะเลอันดามันยังไม่มี การศึกษาอย่างชัดเจน (ปีทมา สิงห์รักษ์และธวัชรัฐ ภัทรสถาพรกุล 2554) นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยรายปีของความชื้น สัมพัทธ์และอุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่อัตราการระเหยของน้ำกลับลดลง สำหรับปริมาณฝนสะสมราย ปีของประเทศไทยในรอบ 55 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมมั่นร้อยละ 95 แต่พบว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณฝนสะสมของประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับ ปรากรกฎการณ์เอนโซ โดยจะมีปริมาณฝนสะสมรายปีต่ำกว่าปกติในปีที่เกิดเหตุการณ์เอลนีโญ และปริมาณฝน สะสมรายปีจะเพิ่มขึ้นในปีที่ตรงกับเหตุการณ์ลานีญา (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย 2554)

แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558-2593 มีการ กำหนดวิสัยทัศน์ 2593 “ประเทศไทยมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและมีการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ ตาม แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน”

พันธกิจ

- (1) พัฒนารฐานข้อมูล องค์ความรู้ และเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการรองรับและปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการพัฒนาแบบปล่อยคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน
- (2) สร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาประเทศ โดยผลักดันให้เกิดการบูร ณาการแนวทางและมาตรการในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในทุกภาคส่วนและทุกระดับ
- (3) ลดอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ และสร้างกลไกให้เกิดการเติบโตแบบปล่อย คาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน
- (4) เสริมสร้างศักยภาพและความตระหนักรู้ของภาคีการพัฒนาในทุกระดับ เพื่อสร้างความพร้อมในการ ดำเนินมาตรการตามนโยบายและแผนด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้แก่ การจัดการน้ำ อุทกภัย และ ภัยแล้ง การเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร การท่องเที่ยว สาธารณสุข การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการตั้ง ถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์
- (2) การลดก๊าซเรือนกระจกและส่งเสริมการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ ได้แก่ การผลิตไฟฟ้า การ คมนาคมขนส่ง การใช้พลังงานภายในอาคาร ภาคอุตสาหกรรม ภาคของเสีย ภาคการเกษตร ภาคป่าไม้ และภาคการ จัดการเมือง
- (3) การสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้แก่ การ พัฒนาข้อมูลงานศึกษาวิจัยและเทคโนโลยี การพัฒนากลไกสนับสนุนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ การสร้างการตระหนักรู้และเสริมสร้างศักยภาพด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และแนวทางการ ความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

2.15 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2566-2570¹⁶

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เป็นแผนปฏิบัติการฯ ฉบับแรกที่มีการวางเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกเพื่อแสดงความมุ่งมั่นของภาคเกษตรในการมีส่วนร่วมการบรรลุเป้าหมายที่ประเทศไทยกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) เป้าหมายยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ คือ ประเทศไทยจะเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) และมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net-zero Carbon Emissions) ในปี พ.ศ. 2608 (ค.ศ. 2065) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรไทยมีสมรรถนะและภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศบนพื้นฐานของสารสนเทศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย” โดยมี พันธกิจ 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวของเกษตรกรและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- 2) มีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว
- 3) พัฒนาฐานข้อมูล องค์ความรู้ และสนับสนุนการสร้างความรู้ถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความสำคัญในการปรับตัวและการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- 4) พัฒนาศักยภาพกำลังคนในภาคเกษตรและส่งเสริมความร่วมมือของภาคีเครือข่ายเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในทุกภาคส่วนและทุกระดับ
- 5) ผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายพันธกิจ

- 1) ขีดความสามารถในภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานได้รับการยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวเพิ่มขึ้นพร้อมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
- 2) มีการปรับเปลี่ยนการทำงานตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตร
- 3) งานวิจัย องค์ความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถูกจัดเก็บรวบรวมไว้ในฐานข้อมูลที่มีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและง่ายต่อการเข้าถึงในทุกภาคส่วนในสังคม
- 4) สมรรถนะของกำลังคนในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นในทุกระดับ และเกิดความร่วมมือของภาคีเครือข่ายในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 5) สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการผลักดันการปรับตัวและการสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในภาคเกษตรให้ประสบผลสำเร็จ

ตัวชี้วัดหลัก 1) มูลค่าความเสียหายและการช่วยเหลือด้านภัยพิบัติทางการเกษตรลดลงร้อยละ 20 ในช่วง พ.ศ. 2566 - 2570 เมื่อเทียบกับช่วง พ.ศ. 2560 - 2565

2) ผลผลิตของสินค้าเกษตรสำคัญเสียหายน้อยลงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับช่วง พ.ศ. 2560 - 2565

¹⁶ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2566-2570 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ตุลาคม, 2566) คณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศด้านการเกษตร

3) มูลค่าตลาดของสินค้าเกษตรคาร์บอนต่ำเติบโตร้อยละ 5 ต่อปี

4) ภาคเกษตรลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกปริมาณ 1 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์

เทียบเท่า

5) คาร์บอนเครดิตในภาคเกษตรสามารถซื้อขายได้ในตลาดต่างประเทศ

6) นักวิจัยปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในสาขาที่ขาดแคลนได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างน้อยจำนวน 100 รายต่อปี

7) ภาคเกษตรมีนักวิจัยรุ่นใหม่ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในสาขาที่ขาดแคลนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยจำนวน 100 รายต่อปี

8) มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1. การยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวของเกษตรกร และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1.1 ยกระดับการปรับตัวด้วยเกษตรเท่าทันภูมิอากาศ

1.2 เพิ่มการยอมรับและปรับใช้เทคโนโลยีตลอดห่วงโซ่อุปทานของสินค้าเกษตร

1.3 เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและระบบนิเวศและความเพียงพอและการเข้าถึงแหล่งน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การมีส่วนร่วมในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว

แนวทางการพัฒนา

2.1 สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและคาร์บอนต่ำที่สอดคล้องกับ NDC

และ Long Term Strategies

2.2 สนับสนุนด้านการตลาดสินค้าเกษตรคาร์บอนต่ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาฐานข้อมูล องค์ความรู้และสนับสนุนการสร้างความรู้ถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความสำคัญในการปรับตัวและการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

แนวทางการพัฒนาที่

3.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรและความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ

3.2 เพิ่มองค์ความรู้และงานวิจัย

3.3 พัฒนาฐานข้อมูลและถ่ายทอดองค์ความรู้

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพกำลังคนในภาคเกษตรและส่งเสริมความร่วมมือของภาคีเครือข่ายเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในทุกภาคส่วนและทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่

4.1 สร้างความตระหนักรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4.2 เสริมสร้างสมรรถนะของบุคลากรที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนาที่

- 5.1 ยกระดับการบูรณาการกับหน่วยงานนอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 5.2 ยกระดับการบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 5.3 การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการ กฎหมาย มาตรฐาน แรงจูงใจและสิ่งแวดล้อมเพื่อปรับปรุง

พฤติกรรม

สำหรับจังหวัดระนอง จากการประชุมคณะทำงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ 5/2566 ภายใต้โครงการการพัฒนาศักยภาพสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อพัฒนาแผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด¹⁷ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2566 ณ ห้องประชุมรัตนรังสรรค์ ชั้น 5 ศาลากลางจังหวัดระนอง โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง เป็นประธานการประชุมฯ นั้น ที่มนักวิจัยของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชได้รายงานผลการศึกษาโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) ผลการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของจังหวัดในปีฐาน (พ.ศ. 2562) ซึ่งพบว่าจังหวัดระนองมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 447,413 tCO₂eq และมีความเข้มข้นการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG Intensity) 2.31 tCO₂eq/คน (ค่าเฉลี่ยประเทศไทย เท่ากับ 3.8 tCO₂eq/คน และค่าเฉลี่ยโลก เท่ากับ 4.7 tCO₂eq/คน) โดยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจังหวัดระนอง มาจากกิจกรรม อันดับที่ (1) กิจกรรมด้านพลังงาน (2) การขนส่ง (3) การจัดการของเสีย (4) การเกษตร ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

2) ผลการคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนาคต (พ.ศ. 2573) จะปรับตัวเป็น 639,109 tCO₂eq หากไม่มีการใช้มาตรการใดๆ โดยจะมีการปรับแต่ละกิจกรรม ดังนี้

-ภาคพลังงาน ปี 62	=49.17% ---> ปี 73 เป็น 34.59%
-ภาคการขนส่งปี 62	=22.83% ---> ปี 73 เป็น 49.67%
-ภาคการจัดการของเสีย ปี 62	=16.27% ---> ปี 73 เป็น 10.89%
-ภาคเกษตร ป่าไม้ ปี 62	= 4.43% ---> ปี 73 เป็น 4.85%

3) โดยจังหวัดระนองตั้งเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจก 30 % เมื่อเทียบกับ BAU ภายในปี พ.ศ. 2573 และจังหวัดมีมาตรการและศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจก 158,968 tCO₂eq ณ ปี พ.ศ. 2573 จาก 26 มาตรการ (24.87%) ดังนี้

3.1) การเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน จำนวน 7 มาตรการ มีศักยภาพการลดฯ 32,383 tCO₂eq

3.2) การพัฒนาพลังงานทางเลือก จำนวน 5 มาตรการ มีศักยภาพการลดฯ 15,264 tCO₂eq

3.3) การจัดการในภาคขนส่ง จำนวน 2 มาตรการ มีศักยภาพการลดฯ 4,476 tCO₂eq

3.4) การจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และวัสดุเหลือใช้ จำนวน 6 มาตรการ มีศักยภาพการ

ลดฯ 79,442 tCO₂eq

3.5) ป่าไม้และพื้นที่สีเขียว จำนวน 2 มาตรการ มีศักยภาพการลดฯ 16,874 tCO₂eq

3.6) การเกษตร จำนวน 4 มาตรการ มีศักยภาพการลดฯ 10,528 tCO₂eq

¹⁷ เอกสารประกอบการประชุมคณะทำงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด จังหวัดระนองครั้งที่ 5/2566 ภายใต้โครงการการพัฒนาศักยภาพสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อพัฒนาแผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2566

4) ความเสี่ยงของผลกระทบและแผนปฏิบัติการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จำแนกเป็นรายสาขา ดังนี้

4.1) สาขาท่องเที่ยว มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวถูกทำลาย/ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องสูญเสียรายได้

4.2) สาขาเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร มีผลกระทบต่อผลผลิตตกต่ำ รายได้ลดลง และการขาดแคลนอาหาร

4.3) สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีผลกระทบต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รายได้ของเกษตรกรและชาวประมงลดลง

4.4) สาขาสาธารณสุข มีผลกระทบต่อสุขภาพประชากรทรุดโทรม ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพิ่มมากขึ้น

4.5) สาขาการจัดการน้ำ มีผลกระทบต่อความเสี่ยงการขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และสูญเสียชีวิตหรือทรัพย์สินจากน้ำท่วม

4.6) สาขาการตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์ มีผลกระทบต่อความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจและทรัพย์สิน การย้ายถิ่นฐานของชุมชนเกาะ

โดยแผนปฏิบัติการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในแต่ละสาขาจะประกอบด้วย 5 มาตรการ เช่น สาขาเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร มี 5 มาตรการ ดังนี้ 1) พัฒนาการจัดการประมงให้สอดคล้องกับแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อลดความเสี่ยงของการสูญพันธุ์ของสัตว์น้ำทางเศรษฐกิจ 2) พัฒนาและปรับปรุงการจัดการน้ำในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้งให้มีประสิทธิภาพ 3) ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสานร่วมกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตพืชให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 4) ส่งเสริมการอนุรักษ์ พันธุ์ และบำรุงรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินในพื้นที่เกษตรกรรม โดยการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ ถ้ายทอดความรู้การใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ทดแทนการใช้สารเคมี 5) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรด้วยแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG

2.16 การขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของกระทรวงเกษตรฯ โดยมีมติ ครม. เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2564 เห็นชอบให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจ สีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Model) โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 เป็นต้นมาและให้คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ส่วนราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ พิจารณากำหนดและดำเนินแผนงาน/โครงการ (ตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ) ให้ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. 2564 - 2570) กระทรวงเกษตรฯ ขับเคลื่อน BCG Model ภายใต้นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทย สู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง โดยโมเดล BCG ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ BCG 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลาย ทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

แนวทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีแนวทางการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วย BCG Model เป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง “ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง” จำนวน 4 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน อนุรักษ์ พื้นฟู ดินและน้ำ สิ่งแวดล้อม และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างสมดุล สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ สร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน สร้างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมเกษตรสมัยใหม่และการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง นำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมายกระดับการเกษตรดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ ส่งเสริมการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัยเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

แนวทางที่ 3 พัฒนาเกษตรกรมืออาชีพและเสริมสร้างความเชี่ยวชาญของบุคลากรภาครัฐ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกร (Smart Farmer) เพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรภาครัฐ (Smart Officer)

แนวทางที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนแหล่งเงินทุน พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาดเชิงรุก

BCG Value Chain ภาคการเกษตรขับเคลื่อนภายใต้นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” มีเป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผสมภูมิปัญญา มุ่งยกระดับผลผลิตเกษตรกรสู่ มาตรฐานสูง ครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพ โภชนาการ ความปลอดภัย และระบบการผลิตที่ยั่งยืน เพื่อเป้าหมายให้การทำการเกษตรเป็นอาชีพที่สร้างรายได้สูงด้วยการผลิตสินค้าเกษตรที่เน้นความเป็นพรีเมียมมีความหลากหลาย และกำหนดราคาขายได้ตามคุณภาพของผลผลิตเกษตรกร ที่เชื่อมโยงตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) โดยมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ คน โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์การเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับและสิทธิประโยชน์ทางภาษี การวิจัยและพัฒนา คุณภาพมาตรฐาน Big Data และแหล่งเงินทุน

2.17 นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566 ถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อแก้ปัญหา สร้างความพร้อม และวางรากฐานอนาคตให้กับคนไทยทุกคน โดยมีกรอบนโยบายในการบริหารและพัฒนาประเทศตามกรอบความเร่งด่วน ได้แก่ **กรอบระยะสั้น** รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นการใช้จ่าย จุดประกายให้เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจกลับมาเติบโตอีกครั้ง ประกอบกับการเร่งแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของประชาชนอย่างเร่งด่วนและรวดเร็ว **กรอบระยะ**

กลางและระยะยาว รัฐบาลจะเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน

โดยสรุปจากคำแถลงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ได้ดังนี้

นโยบายเร่งด่วน

1. การแก้ปัญหาหนี้สินทั้งในภาคเกษตร ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนรัฐบาลจะลดภาระพี่น้องเกษตรกรด้วยการพักหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไขและคุณสมบัติที่เหมาะสม รวมถึงมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สินและต้นทุนทางการเงินสำหรับภาคประชาชนที่ครอบคลุม ถึงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ให้ได้มีโอกาสในการฟื้นตัวและกลับมาดำเนินธุรกิจได้อีกครั้ง

นโยบายที่จะส่งผลกระทบต่อระยะกลางและระยะยาว

แนวทางที่จะสร้างรายได้ ดังนี้

2. รัฐบาลจะสร้างรายได้ในภาคการเกษตรโดยใช้หลักการ **ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้** โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตรควบคู่ไปด้วยกันจะมีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองต่อความต้องการน้ำในแต่ละพื้นที่ใช้การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ (Precision Farming) การวิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิต และเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น ตลอดจนการหาตลาดให้สินค้าเกษตรได้ขายในราคาที่เหมาะสม สนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเศรษฐกิจ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น

3. รัฐบาลจะฟื้นชีวิตอุตสาหกรรมประมงให้กลับมาเป็นแหล่งรายได้ ที่สำคัญของประชาชนอีกครั้งด้วยการแก้ไขข้อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสม อันเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลให้อยู่กับประเทศอย่างยั่งยืน

4. มีการบริหารจัดการภาคการเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้านตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมงมีเป้าหมายทำให้รายได้ของเกษตรกรทั้งประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญภายในระยะเวลา 4 ปี การสร้างรายได้ผ่านนโยบายข้างต้น จะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างชีวิตของคนไทยให้มีเกียรติ มีเงินเดือนและค่าแรงขั้นต่ำที่เป็นธรรม สอดคล้องและเพียงพอต่อปัจจัยด้านการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี เติบโตไปพร้อมกับการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งสามารถทำให้ผู้ใช้แรงงานเข้าถึงระบบสวัสดิการที่เหมาะสม

แนวทางการสร้างและขยายโอกาสให้กับประชาชน ดังนี้

5. การให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อสร้างโอกาสในการมีอาชีพ รายได้ และความมั่นคงในชีวิต โดยรัฐบาลจะเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน มีชีวิตที่มั่นคง พิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด เพื่อให้สามารถนำไปต่อยอดให้เข้าถึงแหล่งทุนได้นำมาพัฒนาที่ดินเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว

6. ส่งเสริมแนวทางที่สร้างรายได้จากผืนดินและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน โดยกำหนดให้มีสัดส่วนการปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภทและลักษณะของพื้นที่ และส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินหรือชุมชน โดยรอบได้รับประโยชน์จากการเพิ่มพูนของระบบนิเวศ การขายคาร์บอนเครดิตอย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล

7. การเปลี่ยนแปลงบทบาทของรัฐที่เคยเป็นผู้กำกับดูแลที่เต็มไปด้วยกฎระเบียบและข้อบังคับ ให้เป็นผู้สนับสนุนที่ปลดล็อกข้อจำกัดของประชาชน สร้างโอกาสให้กับประชาชนในการสร้างรายได้และเจริญเติบโต อาทิ การยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น เช่น การปลดล็อกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสุราพื้นบ้าน เป็นต้น

8. การเปิดรับแรงงานต่างด้าวและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศที่เข้ามาทำงานสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการทรัพยากรบุคคลและแรงงานทั้งภาคการผลิต ภาคการบริการ ภาคการพัฒนาเทคโนโลยี ที่แรงงานกลุ่มดังกล่าวยังมีความจำเป็นในการสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

9. สนับสนุนการสร้างพลังสร้างสรรค์ หรือ Soft Power ของประเทศ เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านความรู้ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่าและสร้างรายได้ รวมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาต่อยอดศิลปวัฒนธรรมและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำมาต่อยอดในการสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้รัฐบาลจะสร้างงาน สร้างรายได้ผ่านการส่งเสริม 1 ครอบครัว 1 ทักษะ Soft Power

แนวทางการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี นำความปลอดภัย สร้างศักดิ์ศรีและนำความภาคภูมิใจมาสู่ประชาชนไทยทุกคน

10. การสร้างคุณภาพชีวิตที่มีสิ่งแวดล้อมที่สะอาดสำหรับทุกคน โดยรัฐบาลจะดูแลรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของประเทศซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดินและน้ำคืนสู่ธรรมชาติ รักษาความสมดุลของระบบนิเวศและอนุรักษ์ความหลากหลายพันธุ์สัตว์ป่า แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมและมลภาวะเพื่อคืนสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่คนไทย พร้อมทั้งวางแผนรับมือและป้องกันวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต รัฐบาลจะแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติโดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM2.5 ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกปี และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทุกคนด้วยการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม ใช้ข้อมูลจากดาวเทียมเพื่อประเมินผลและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

และวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567 นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศวิสัยทัศน์ Thailand Vision ที่ทำเนียบรัฐบาล ในงาน “IGNITE THAILAND” จุดพลัง รวมใจ ไทยต้องเป็นหนึ่ง มุ่งเป้าพัฒนาประเทศไทยให้กลายเป็นศูนย์กลางเมืองแห่งอุตสาหกรรมระดับโลก ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่อนาคตที่ยั่งยืน ครอบคลุมทั้งการท่องเที่ยว การรักษาพยาบาลและสุขภาพ อาหาร การบิน การผลิตยานยนต์แห่งอนาคต เทคโนโลยี และการเงิน ด้วยข้อได้เปรียบของประเทศไทย ทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยว ภูมิอากาศที่อบอุ่นตลอดทั้งปี โครงสร้างที่พร้อมต่อยอด **โดยได้ประกาศ ตั้งเป้า 8 วิสัยทัศน์ ดังนี้**

- 1) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยว (Tourism Hub)
- 2) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Hub)
- 3) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหาร (Agriculture & Food Hub)
- 4) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน (Aviation Hub)
- 5) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางขนส่งของภูมิภาค (Logistic Hub)
- 6) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางผลิตยานยนต์แห่งอนาคต (Future Mobility Hub)

- 7) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy Hub)
 8) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเงิน (Financial Hub)

โดยการจะเป็นศูนย์กลางต่างๆ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของประชาชนทุกคน เป้าหมายความสำเร็จทางเศรษฐกิจ จะต้องมาพร้อมกับการพัฒนาทางสังคมด้วยกระบวนการทำงานต่างๆ ของภาครัฐ นอกจากนี้รัฐบาลยังให้ความสำคัญในเรื่องของความเท่าเทียมกัน (Equality) วัฒนธรรมที่เปิดกว้าง (Soft Power) โอกาสทางการศึกษา (Education) ความปลอดภัย (Safe & Security) และพลังงานสะอาด (Green Society)

2.18 นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้มอบนโยบายและหลักการทำงานสำคัญให้กับผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชน รวมทั้งบุคลากรหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2566 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุมธารทิพย์ 01 ชั้น 4 อาคาร 99 ปี หม่อมหลวงชูชาติ กำภูกรมชลประทาน สามเสน และถ่ายทอดสดผ่านระบบประชุมทางไกลออนไลน์ Application Zoom และทาง Facebook Live กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม “เกษตรกรต้องอยู่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน” ด้วย 9 นโยบายหลัก และ 8 ประเด็นข้อสั่งการ ดังนี้

9 นโยบายหลัก

- 1) การจัดตั้งศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร (ศูนย์บริการเกษตรพิรุณราช) โดยเป็นศูนย์บริการร่วมที่ครอบคลุมทุกจังหวัดเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถติดต่อสอบถาม และรับเรื่องร้องเรียน
- 2) ขับเคลื่อนภารกิจ ยกระดับ Mr. สินค้าเกษตร โดยสินค้าเกษตรทุกชนิดต้องมีผู้รับผิดชอบหลักที่สามารถทำงานเชิงรุก แก้ปัญหาได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง
- 3) ป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูรับมือภัยแล้ง/ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ต้องวางแผนมาตรการต่าง ๆ อย่างชัดเจนเพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกัน การแก้ไข และการฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้งหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด
- 4) ปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย โดยปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อควบคุมการนำเข้า การกักตุน และเก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด
- 5) ผลักดันสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง (1 ท้องถิ่น 1 สินค้าเกษตรมูลค่าสูง) สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร
- 6) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรแบบครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร มีเครื่องมือ เครื่องจักรกลของตนเอง พร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยซึ่งตอบโจทย์กลุ่มประชากรภาคเกษตรยุคใหม่
- 7) ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG / Carbon Credit โดยการจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG / Carbon Credit

จะต้องทำการเกษตรที่ลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ย ที่เหมาะสม การลด การเผาซึ่งข้าว/ตอซัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง และส่งเสริมการ ผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย

8) **สร้างระบบประกันภัย เกษตรกรไทย สุขใจถ้วนหน้า** ด้วยการอำนวยความสะดวกด้าน การเกษตร ด้วยการพัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญของการพัฒนา ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอน โดยจะ เดินหน้าต่อยอด พัฒนาสร้างระบบประกันภัยให้แก่เกษตรกรไทย

9) บริการทางการเกษตรที่ใช่ เลือกใช้ให้เหมาะสม

8 ประเด็นข้อสั่งการ

1) **เปลี่ยน ส.ป.ก. เป็นฉ.นค** เป็นการปรับปรุงเอกสารสิทธิเพื่อยกระดับเป็น “โฉนดเพื่อ การเกษตร” (ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) หมายถึง หนังสือแสดงสิทธิที่ ส.ป.ก. ออกให้แก่เกษตรกรที่ได้รับการจัดให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำ ประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน เกษตรกรที่ประสงค์จะขอเปลี่ยน ส.ป.ก. 4-01 เป็น “โฉนดเพื่อการเกษตร” จะต้องเป็นเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยนับระยะเวลาต่อเนื่องจากคนที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินครั้งแรก การยื่นคำ ขอรอโฉนดเพื่อการเกษตรทำได้ 2 ช่องทาง ได้แก่ ยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด ผ่าน ศูนย์บริการประชาชน หรือยื่นในระบบออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ www.alro.go.th โดย “โฉนดเพื่อการเกษตร” เป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ที่ดินที่รัฐจัดสรรให้แก่เกษตรกรในการนำไปใช้เป็นหลักประกันสินเชื่อจากสถาบัน การเงินของรัฐและเอกชน และยังเป็นการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในการครองครองที่ดินในกลุ่มเกษตรกร

2) **โครงการสร้างอาชีพ สร้างรายได้เกษตรกรที่ได้รับการพักชำระหนี้** โดยที่มาของโครงการ เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2566 ครม.มีมติ เห็นชอบมาตรการพักชำระหนี้ให้กับลูกหนี้รายย่อย เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพเพื่อฟื้นฟูลูกหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้เข้าร่วม มาตรการพักชำระหนี้ดังกล่าวภายใต้หลักการ “ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” เพื่อลดภาระหนี้ให้แก่ ลูกหนี้ ธ.ก.ส. ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 สามารถเพิ่มโอกาสนำไปใช้ ลงทุนปรับเปลี่ยนหรือขยายการประกอบอาชีพและฟื้นฟูศักยภาพตนเอง และการแก้ไข และผ่านโครงการแก้ไข ปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/ กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์

3) **โครงการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569** สำหรับมหกรรมพืชสวนโลก พ.ศ.2569 โดย จังหวัดอุดรธานี วิถีชีวิต สายน้ำ และพืชพรรณ หรือ UDON THANI International Horticultural Expo 2026 Diversity of Life: People, Water, and Plants รูปแบบงานประเภท B ตามข้อกำหนดของ AIPH ใช้พื้นที่ชุ่มน้ำหนองแต ตำบลกุดสระ อำเภอเมือง รวม 1,030 ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่น้ำ 400 ไร่ และพื้นดิน 630 ไร่ ระยะเวลาการจัดงาน 134 วัน 1 พ.ย. 2569 – 14 มี.ค. 2570 คาดว่าจะมีจำนวนผู้เข้าชมงาน 3.6 ล้านคน แบ่งเป็น ชาวไทย 70% และชาวต่างประเทศ 30% จำนวนประเทศที่เข้าร่วมงานไม่น้อยกว่า 20 ประเทศ จะทำให้เกิดรายได้ สะพัด 32,000 ล้านบาท มีมูลค่าการสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมกว่า (GDP) 20,000 ล้านบาท สร้างการจ้างงาน 81,000 อัตรา รายได้จากการจัดเก็บภาษี 7,700 ล้านบาท งานมหกรรมพืชสวนโลกครั้งนี้จะเสริมสร้างภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และการรับรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในด้านต่างๆ โดยเฉพาะ สะท้อนผลประโยชน์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ ท้องถิ่นและโอกาสในการพัฒนาท้องถิ่น และอุตสาหกรรมในพื้นที่อีกด้วย

- 4) การขยายผลการดำเนินโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้วยการดำเนินโครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ของแต่ละหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 5) การแก้ไขปัญหาการทำประมง ผ่านโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย
- 6) การพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์
- 7) การเปิด/ขยายตลาดสินค้าเกษตรต่างประเทศ (ปรับบทบาทของทูตเกษตร)
- 8) การลงพื้นที่ตรวจราชการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทั้งนี้ นายประยูร อินสกุล ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เน้นย้ำให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกันขับเคลื่อน 9 นโยบายหลัก และ 8 ประเด็นข้อสั่งการ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานราชการและภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

2.19 (ร่าง) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT)

ระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2565 – 2569¹⁸

ภายใต้วิสัยทัศน์ พ.ศ. 2579 “อนุภูมิภาคแห่งบูรณาการ การพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ความเหลื่อมล้ำน้อย และเติบโตอย่างยั่งยืน ในปี พ.ศ. 2579” ซึ่งปัจจุบันอยู่ในช่วงแผนการดำเนินงานระยะ ปี พ.ศ. 2565-2569

แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) ปัจจุบันได้มีการจัดทำแผน 5 ปี (Implementation Blueprint: IB 2022-2026) ในการทำให้ IMT-GT เป็นอนุภูมิภาคที่มีการบูรณาการมีนวัตกรรม ลดความเหลื่อมล้ำ และยั่งยืน ตามที่กำหนดไว้ภายใต้วิสัยทัศน์ของ IMT-GT ปี พ.ศ. 2579 (IMT-GT Vision 2036) โดยวัตถุประสงค์โดยรวมของ IB 2022 – 2026 คือ การเสริมสร้างการ บูรณาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ IMT-GT ระหว่างประเทศสมาชิก ดังนั้นแผนการดำเนินงาน IB 2022 – 2026 จึงเป็นแผนการดำเนินงานที่จะใช้เป็นแนวทาง เพื่อจัดการดำเนินการ รวมถึงติดตามและตรวจสอบโครงการและกิจกรรมที่ขับเคลื่อนความร่วมมือ IMT-GT ด้วยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของรัฐบาลท้องถิ่นและภาคเอกชน และจากการประชุมระดับรัฐมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด ครั้งที่ 18 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2564 ผ่านระบบการประชุมทางไกล โดยที่ประชุมรับทราบถึงการจัดทำแผนดำเนินงาน ระยะห้าปี พ.ศ. 2565 – 2569 (IB 2022-2026) ภายใต้วิสัยทัศน์ ปี พ.ศ. 2579 โดยมีวัตถุประสงค์ประกอบไปด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจเพื่อการบูรณาการอนุภูมิภาค คือ ระเบียงเศรษฐกิจ 6 การนำ 5 ทางเดินเศรษฐกิจที่กำหนดค่าใหม่มาใช้และการลดความซับซ้อนของกระบวนการข้ามพรมแดน
- (2) การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและทะเล และเศรษฐกิจหมุนเวียน คือ การนำเศรษฐกิจสีเขียว สิ้นน้ำเงิน และเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้กรอบ SUDF และอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- (3) การเจริญเติบโตด้วยการขับเคลื่อนของภาคเอกชน คือ การปรับปรุง JBC และทำให้ถูกกฎหมาย สร้างพันธมิตรที่แข็งแกร่งกับภาคเอกชน—CMGF – UNINET

¹⁸(ร่าง) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) (2565,มีนาคม)

(4) การเจริญเติบโตแบบมีส่วนร่วม คือ ส่งเสริมระดับเล็ก ระดับกลาง และ MSMEs Reskill & upskill บุคลากรส่งเสริมการเชื่อมโยงคนสู่คนและการเปลี่ยนไปสู่ดิจิทัล

(5) การจัดตั้งกลไกเชิงสถาบันที่มีความตื่นตัวสูง คือ การประชุมข้ามสาขาที่ดำเนินการโครงการเพิ่มเติม และส่งเสริมยกระดับ NSs, CMGF & CIMT

ซึ่งแผนการดำเนินงานดังกล่าวจะเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของรัฐและจังหวัดภายใต้ IMT-GT และยังสนับสนุนความร่วมมือในการส่งเสริมภาคส่วนต่าง ๆ ใน IMT-GT รวมทั้งดำเนินโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 และการฟื้นฟูเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคในระยะต่อไปนอกจากนี้ได้มีการเน้นย้ำถึงการจัดทำแผนการดำเนินงานฯ ที่ประกอบด้วยโครงการที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างผลกระทบและสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเร่งการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

สถานะของแผนฯ จากรายงานการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด (Chief Ministers and Governors' Forum: CMGF) แผนงาน IMT-GT ครั้งที่ 19 วันที่ 15 กันยายน 2565 ณ โรงแรมทราย ลากูน่า ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยมีนายณรงค์ วุ่นซิ้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต เป็นประธานการประชุม นั้น มีการนำเสนอแนวคิดการฟื้นฟูการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด (CMGF) แผนงาน IMT-GT โดยมีแนวคิดที่ว่าโอกาสจากระเบียงเศรษฐกิจ ผ่านกลยุทธ์ ดังนี้ 1) เน้นการหารือโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมืออนุภูมิภาค 2) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมืออนุภูมิภาค 3) กำหนดรูปแบบใหม่สำหรับการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด IMT-GT (CMGF) : โดยการจัดตั้ง CMGF กลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเร่งดำเนินการความร่วมมือในระเบียงเศรษฐกิจ ซึ่งมีการแบ่งกลุ่ม CMGF ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ดังนี้

EC	ประธาน	แนวระเบียงเศรษฐกิจ	สมาชิก (จังหวัด/รัฐ)
EC1	ไทย	แนวระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ของประเทศ ไทย-มาเลเซียตอนเหนือ-สุมาตราเหนือ (ขยายระเบียงเศรษฐกิจสงขลา-ป็นัง-เมดาน)	สุมาตราเหนือ ป็นัง เคดาห์ เปอร์ลิส สงขลา* นครศรีธรรมราช ชุมพร สุราษฎร์ธานี และพัทลุง
EC2	มาเลเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจทะเลอันดามัน-ช่อง แคบมะละกา (ระเบียงเศรษฐกิจช่องแคบมะ ละกา)	รัฐเปอร์ลิส เประ ป็นัง สลังงอร์ เคดาห์* มะละกา กระบี่ พังงา ตรัง ยะลา และสตูล
EC3	อินโดนีเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจทรานส์-สุมาตรา (ระเบียงเศรษฐกิจบันดาอาเจห์-เมดาน-เป กันบารู-ปาเล็มบัง)	อาเจห์* สุมาตราเหนือ เรียว สุมาตราตะวันตก จัมปี สุมาตราใต้ เบงกูลู และลัมปุง
EC4	อินโดนีเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจสุมาตรากลาง-มาเลเซีย ตอนใต้ (ระเบียงเศรษฐกิจมะละกา-คูไม)	เรียว* สุมาตราตะวันตก มะละกา และยะโฮร์
EC5	ไทย	แนวระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ฝั่งตะวันตก ของประเทศไทย-สุมาตราเหนือ-มาเลเซีย ฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ (ระเบียงเศรษฐกิจ ระนอง-ภูเก็ต-อาเจห์)	อาเจห์ เคดาห์ ระนอง ภูเก็ต* กระบี่ และพังงา

EC	ประธาน	แนวระเบียนเศรษฐกิจ	สมาชิก (จังหวัด/รัฐ)
EC6	มาเลเซีย	แนวระเบียนเศรษฐกิจภาคใต้สุดของไทย-มาเลเซียตะวันออก-สุมาตราใต้	สุมาตราใต้ หมู่เกาะเรียว บังกาเบลิตุง กลันตัน* ตรังกานู ปะหัง เประ สลังงอร์ มะละกา ยะโฮร์ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

* ประธานในแต่ละแนวระเบียนเศรษฐกิจ

ที่มา: <http://www.cmgtthailand.psu.ac.th/index.php/2023-04-07-08-54-24/2023-04-07-08-54-44>

สำนักงานฝ่ายเลขานุการฯ CMGF (CMGF Secretariat Thailand)

โดยโครงการความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคของรัฐและจังหวัด และกรอบการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืน (SUDF) ประเทศไทย มีโครงการนำเสนอใหม่ จำนวน 21 โครงการ และวันที่ 16 กันยายน 2565 ผลการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 28 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย โดยมีนายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะรัฐมนตรีประจำแผนงาน IMT-GT ของไทย เป็นประธานการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 28 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) การประชุมครั้งนี้ รัฐมนตรีประจำแผนงาน IMT-GT ของทั้ง 3 ประเทศได้รับทราบรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานของแผนงาน IMT-GT ดังนี้

1) แผนงานการก่อสร้างความเชื่อมโยงทางกายภาพ (Physical Connectivity Projects: PCPs) จำนวน 36 โครงการ มูลค่ารวมกว่าประมาณ 2.10 ล้านล้านบาท โดยโครงการของไทยที่ความก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรมคือโครงการก่อสร้างถนนเชื่อมโยงระหว่างด่านศุลกากรสะเตา-บูกิตกะยูฮิติม โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก แห่งที่ 2 (สุโหลงโก-ลก-รันเตาปันยัง) โครงการก่อสร้างสะพานแห่งใหม่ (ตากใบ-เปิงกาลันกูโบร์) โครงการก่อสร้าง Motor Way หาดใหญ่-สะเตา โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ตระยะที่ 2 และโครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ หาดใหญ่-ปะดังเบซาร์

2) รัฐมนตรีแผนงาน IMT-GT ทั้ง 3 ประเทศได้เป็นสักขีพยานการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยโครงการเมืองยางพาราและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยางในอนุภูมิภาค IMT-GT เพื่อร่วมมือกันกำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยาง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมยางพารา และเสริมสร้างศักยภาพของเมืองยางพาราของอนุภูมิภาค IMT-GT

3) ยินดีที่อินเดียเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาของ IMT-GT ซึ่งเป็นประเทศแรกที่เข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา โดยทั้งสามประเทศจะร่วมกันกำหนดแผนการดำเนินงานกับอินเดียบนฐานของการใช้ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งยังมุ่งที่จะขยายความร่วมมือกับธนาคารพัฒนาเอเชีย สำนักเลขาธิการอาเซียน และหุ้นส่วนการพัฒนาอื่น ๆ เพื่อสร้างให้เศรษฐกิจของอนุภูมิภาคเติบโตอย่างเข้มแข็งพร้อมไปด้วยกัน

4) รัฐมนตรีแผนงาน IMT-GT ทั้ง 3 ประเทศได้ให้ความเห็นชอบต่อแผนดำเนินงานระยะห้าปี พ.ศ. 2565-2569 ภายใต้วิสัยทัศน์ พ.ศ. 2579 ซึ่งจะเป็นกรอบการพัฒนาอนุภูมิภาค IMT-GT โดยมุ่งให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัล การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ การปฏิวัติอุตสาหกรรม ความร่วมมือกับหุ้นส่วนการพัฒนาและทุกภาคส่วน ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การขับเคลื่อนโดยภาคเอกชน การเติบโตอย่างสมดุล การลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนาการดำเนินการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5) รัฐมนตรีแผนงาน IMT-GT ทั้ง 3 ประเทศได้ให้ความเห็นชอบในหลักการต่อแผนงานการดำเนินงานเพื่อเฉลิมฉลองในโอกาสการครบรอบ 30 ปีแห่งการจัดตั้งแผนงานความร่วมมือ IMT-GT ในปี พ.ศ. 2566 และ

The IMT-GT Visit Year พ.ศ. 2566-2568 เพื่อเป็นการพลิกฟื้นและฟื้นฟูอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค IMT-GT

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เน้นย้ำถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดการประชุมในครั้งนี้คือการอำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนภาคเอกชนเพื่อการลงทุนในอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน และอาหารฮาลาล ซึ่งการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยโครงการเมืองยางพาราและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยางในอนุภูมิภาค IMT-GT จะส่งผลให้เกิดการอำนวยความสะดวกการค้าเงินธุรกิจ และเกิดการกระจายรายได้สู่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา นอกจากนี้ ผลการประชุมสภาธุรกิจ IMT-GT ได้สนับสนุนโครงการฝึกอบรมผู้ให้การอบรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล นับเป็นโครงการที่ส่งประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว SMEs โดยการนำใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีมาเป็นตัวช่วยจัดการ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ SMEs เพื่อพลิกฟื้นภาคธุรกิจท่องเที่ยว และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยังได้ให้ข้อเสนอแนะ 3 ประการเพื่อพลิกโฉมอุตสาหกรรมที่เป็นจุดแข็งของ IMT-GT ประกอบด้วย (1) เร่งพัฒนาและต่อยอดโครงการเพื่อสนับสนุนการเป็นจุดหมายปลายทางเดียวกันด้านการท่องเที่ยว (2) มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เช่น ยางพาราและปาล์มน้ำมัน และ (3) พัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานฮาลาลให้เป็นที่ยอมรับของตลาดโลก ขณะเดียวกันยังเสนอแผนงาน IMT-GT พัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคมให้เชื่อมต่อกันอย่างไร้รอยต่อ ปรับปรุงกฎระเบียบให้เกื้อหนุนกัน คำนึงถึงความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม และยกระดับศักยภาพแรงงานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอนุภูมิภาค

ที่มา: https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=12970&filename=index สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ก้นยายน, 2565)

ปี พ.ศ. 2567 กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งมติผลการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 29 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2566 ณ เมืองบาดัน จังหวัดหมู่เกาะรีเวว สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมการขับเคลื่อน โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) ขับเคลื่อนแผนดำเนินงานระยะห้าปี พ.ศ. 2565-2569 (Implement 2022-2026: IB 2022-2026) สู่การปฏิบัติ 2) การขับเคลื่อนประเด็นความร่วมมือรายสาขาการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตร เช่น เร่งผลักดันการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านน้ำมันปาล์ม การขยายผลโครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อต่อยอดจากการลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยโครงการเมืองยางพาราและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยางในอนุภูมิภาค IMT-GT เสริมสร้างผลิตภาพการผลิตของสินค้าเกษตรขั้นต้นในอนุภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากการวิจัยและพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกร มุ่งเน้นการเกษตรยั่งยืน การพัฒนาและส่งเสริมสินค้าโภคภัณฑ์ที่โดดเด่น เช่น ยางพาราและน้ำมันปาล์ม และยกระดับห่วงโซ่อุปทานอาหารข้ามพรมแดน 3) การขับเคลื่อนสาขาผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล 4) การขับเคลื่อนคณะทำงานด้านการค้าและการลงทุน เช่น ขับเคลื่อนโครงการภายใต้ MOU โครงการเมืองยางพาราและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยางใน IMT-GT การขับเคลื่อนความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

2.20 เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570¹⁹

1) **กรอบทิศทางการพัฒนาภาคใต้** ภาคใต้มีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับภาคและประเทศจากการท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง และแหล่งท่องเที่ยวทางบกที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกันได้และเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาค โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมันที่มีการผลิตและการแปรรูปเพื่อการส่งออก ตลอดจนภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะด้านชายแดนที่มีมูลค่าการค้าสูงสุดของประเทศ

2) **ทิศทางการพัฒนาภาคใต้** เป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคใต้ (S Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEARLS โดยมุ่งยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (P: Premium Services & Tourism) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตสำหรับสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาค (E: Environment & Natural Resources Reservation) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (A: Agro-based Industries and Organic Farmland) ส่งเสริมการนำงานวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของภาคเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง (R: Research, Innovation & Technology) และพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกภูมิภาค (L: Linked Economic Corridor) และการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี (S: Social Security Empowerment)

3) เป้าหมายรวม

- 3.1) อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ของภาคใต้ เฉลี่ยร้อยละ 5.2 ต่อปี
- 3.2) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคใต้ลดลง ต่ำกว่า 0.429

4) แนวทางการพัฒนาดังนี้

- 4.1) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง
- 4.2) พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 4.3) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค
- 4.4) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 4.5) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของภาค
- 4.6) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

¹⁹เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570 มติคณะกรรมการนโยบายบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ 19 ตุลาคม 2565 (2565, ตุลาคม)

2.21 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)²⁰

1) เป้าหมายการพัฒนา “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

นิยาม

การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐาน (Sun, Sand, Sea) โดยเพิ่มคุณค่า ประสบการณ์ การเรียนรู้ ให้นักท่องเที่ยว ด้วยต้นทุนที่มีอยู่หรือที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทัศนียภาพที่สวยงาม และได้รับคุณค่าเพิ่มในบริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชน ฯลฯ

การเกษตร หมายถึง พืช ประมง และปศุสัตว์

เกษตรกรรมยั่งยืน (Sustainable agriculture) หมายถึง ระบบการเกษตรที่ครอบคลุมถึงวิถีชีวิตของเกษตรกร กระบวนการผลิต และการจัดการทุกรูปแบบเพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งตนเองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค

เกษตรกรรมสมัยใหม่ (Smart farming) หมายถึง เกษตรที่ใช้นวัตกรรม การวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นการทำเกษตรแบบแม่นยำ ควบคุมปัจจัยผันแปร (เช่น ดิน น้ำ อากาศ ใช้เครื่องจักรกลเกษตร) ได้เต็มประสิทธิภาพ รวมกลุ่มการผลิต และมีมาตรฐาน สอบกลับได้ เทียบเคียงได้กับต่างประเทศ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวคิดและปรัชญาในการดำรงชีพ ที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

2) พันธกิจ (Mission)

2.1) พื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

2.2) เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

2.3) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปลอดภัย รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

2.4) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

²⁰แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) (2564,กันยายน)

2.5) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.6) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.7) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำเป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

2.8) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

3) เป้าประสงค์ร่วม (Objectives)

3.1) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

3.2) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3.3) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

3.4) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

4) ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความ

พร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน โดยแยกเป็นศักยภาพพร้อม และศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดังนี้

4.1) World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก

4.2) Sustainable High-Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร ปลอดภัย และยั่งยืน

4.3) Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหารประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

5) ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

แนวทางการพัฒนาที่ 1.1 สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

1) ขยายเวลาการพักชำระหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจ รวมถึงลดดอกเบี้ยให้ระหว่างการพักหนี้

2) สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับฟื้นฟูกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19

3) เร่งศึกษาพฤติกรรม ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการระบาดของ COVID-19 เพื่อพัฒนามาตรฐานและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ (New normal tourism)

4) จัดตั้งกองทุนระดับท้องถิ่นเพื่อเยียวยา ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบด้วยมาตรการสร้างแรงจูงใจด้านภาษี

5) เร่งสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการกับวิกฤติเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง

แนวทางการพัฒนาที่ 1.2 เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

1) เร่งยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

2) ยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวทางความปลอดภัยด้านสุขอนามัย

3) เร่งรัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การประกอบกิจการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือการหลอกลวงนักท่องเที่ยว เป็นต้น

4) เร่งจัดการบริหารระบบบริการสาธารณสุข ให้สามารถรองรับสภาวะวิกฤติใหม่ได้อย่างฉับไวและเพียงพอ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกัน Covid-19 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่

แนวทางการพัฒนาที่ 1.3 เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

1) เร่งการจ้างงาน ผู้ว่างงาน ผู้ได้รับผลกระทบจาก Covid-19

2) ฝึกอบรมอาชีพใหม่ หรือเพิ่มทักษะใหม่ ๆ

แนวทางการพัฒนาที่ 1.4 ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

1) ศึกษาผลการดำเนินงาน จุดอ่อน จุดแข็ง (Pros & Cons) ของโมเดลการป้องกันและแก้ปัญหาในต่างประเทศหรือเมืองที่มีความใกล้เคียงกันเพื่อนำมาออกแบบแนวทางที่เหมาะสม เช่น Phuket Tourism Sandbox สนับสนุนให้เกิดโอกาสและแนวทางใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในท้องถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : สนับสนุนและพัฒนากองท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ 2.1 พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

1) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานให้มีศักยภาพรองรับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

2) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

4) พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

5) ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

6) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด

7) เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศและทางทะเล ที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก

8) วางแผนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค อาทิ พลังงานไฟฟ้า น้ำอุปโภค บริโภค ให้เพียงพอต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในอนาคต

9) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากครัวเรือนและกิจกรรมด้านเศรษฐกิจอย่างครบวงจร เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสิ่งปนเปื้อน โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม Re-use, Recycle

10) พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุล เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และการเป็นบ้านหลังที่สอง (Second home) ของชาวไทยและชาวต่างชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ 2.2 วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1) ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ พัฒนากองเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

2) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพยากรณ์แนวโน้มทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคต

3) ศึกษา วิจัย และสร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดอันดามัน

- 4) วางแผนการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
- 5) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- 6) วางระบบการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยวและการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
- 7) ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจบนฐานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
- 8) จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะลงทุนในด้านท่องเที่ยวอันดามัน

แนวทางการพัฒนาที่ 2.3 พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

- 1) พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรมและผู้เรียน
- 2) พัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการให้มีทักษะการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- 3) จัดตั้งศูนย์หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว
- 4) พัฒนาทักษะภาษา Reskill/Upskill ประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ 2.4 พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ ที่เน้นคุณภาพ และเพิ่มมูลค่าจากฐานทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก (World Class Value-Based Tourism) Satun Geo-Park, Phuket Gastronomy city, อ่าวเจมส์บอนด์ ฯลฯ เช่น Romantic Andaman Route, Andaman Go Green
- 2) กำหนดจุดเน้นเพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวระดับโลก โดยเชื่อมโยงจุดแข็งในพื้นที่และกิจกรรมระหว่างกลุ่ม เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาอันดามัน การเชื่อมโยงสปากับเชิงการแพทย์ (Andaman Health Tourism)
- 3) สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- 4) สนับสนุนให้มีระบบติดตาม ระบบการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- 5) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งศึกษาและเสนอการปรับปรุงร่างกฎหมายที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ 2.5 ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลกและสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผู้ขาดจากต่างประเทศ

- 1) ผลักดัน ขับเคลื่อน และเตรียมความพร้อมการเป็นเจ้าภาพจัดงานระดับโลกและภูมิภาค อาทิ Specialized Expo 2028, ASEAN Games การประชุมวิชาการนานาชาติในสาขาต่าง ๆ

- 2) พัฒนาและยกระดับตลาดการท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในตลาดโลก
- 3) ใช้ข้อมูล Big data วิเคราะห์ในการสร้างภาพลักษณ์และจัดการข้อร้องเรียน ด้านการท่องเที่ยว การบริการ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม
- 4) การเชื่อมโยงการบริการระหว่างธุรกิจการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบและผู้เล่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แพคเกจที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ
- 5) ขยายตลาดโดยสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงวิสาหกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับท่องเที่ยวชุมชน
- 6) ในการท่องเที่ยวแต่ละแบบ เชื่อมโยงธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อบริการที่ดีและยุติธรรมต่อนักท่องเที่ยว เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำการเชื่อมโยงการบริการเชิงการแพทย์ การบริการสปา การบริการรถเช่า ของฝาก ฯลฯ
- 7) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และส่งเสริมการนำข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนา
- 8) เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
- 9) พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- 10) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวเน้นการสื่อสารที่เป็นจุดแข็งและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- 11) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการเติบโตด้านการตลาดท่องเที่ยวในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

- แนวทางการพัฒนาที่ 3.1 พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน**
 โลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร
- 1) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อให้เกิดสมดุลและเพิ่มมูลค่าการเกษตร
 - 2) พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจรและยั่งยืน จัดทำโครงการธนาคารน้ำใต้ดินอย่างจริงจังและเร่งด่วน
 - 3) ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดิน สนับสนุนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเกษตรกรรม
 - 4) พัฒนาระบบการขนส่ง (Logistic) ผลผลิตทางการเกษตร อาหารทะเล ทั้งทางบก ทางราง ทางอากาศ ทางน้ำให้มีประสิทธิภาพและราคาที่แข่งขันได้
 - 5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากการเกษตร เช่นน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
 - 6) ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด เพื่อลดต้นทุนการเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ 3.2 วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรที่ยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชากับหลักการเศรษฐกิจ BCG

- 1) พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูง ให้เป็นผลิตภัณฑ์เรือธงของอันดามัน (Andaman Seafood Paradise)
- 2) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหาร การเกษตรสมัยใหม่ ตามแนวทางการสร้างเศรษฐกิจ BCG และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ประชาชน
- 3) ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนาระบบการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- 4) วิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนการผลิตเพื่อตอบสนองความมั่นคงทางอาหารของกลุ่มจังหวัดอันดามัน และตอบสนองการท่องเที่ยวของกลุ่มในอนาคต
- 5) ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย
- 6) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม งานวิจัย และการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่
- 7) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้
- 8) ศึกษาข้อปัญหาทางกฎหมายที่ส่งผลการพัฒนาเกษตรกรรม การประมง การปศุสัตว์และดำเนินแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
- 9) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร

แนวทางการพัฒนาที่ 3.3 พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

- 1) พัฒนาเกษตรกรและเครือข่ายการทำงานให้มีทักษะและศักยภาพในการทำเกษตรสมัยใหม่
- 2) พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร
- 3) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์วิสาหกิจชุมชน หรือรูปแบบบริษัทประชารัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกกลุ่ม
- 4) สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ 3.4 พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- 1) ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นแหล่งอาหารทะเลระดับโลก (Andaman Seafood Paradise)

2) ส่งเสริมภาคการเกษตรให้ใช้เทคโนโลยีช่วยในการผลิตและแปรรูปอย่างครบวงจร เพื่อลดต้นทุนและได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูง ในลักษณะ Smart Farming หรือ Precision Agriculture การทำเกษตรแม่นยำโดยใช้เทคโนโลยี IoT

3) ส่งเสริมให้ทำเกษตรยั่งยืนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสามารถพึ่งพาตนเองได้ เกิดความมั่นคงทางอาหาร ความเข้มแข็งของเกษตรกร การหมุนเวียนของเศรษฐกิจในชุมชน BCG Economy ด้วยหลักศาสตร์พระราชา

4) ส่งเสริมการแปรรูป ต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่นอุตสาหกรรมถั่วมื่อ

5) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้กับเกษตรกรอย่างครบวงจร โดยเฉพาะแพะ

6) จัดหาแหล่งทุน สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำกองทุน และวางแผนบริหารต้นทุนการเกษตร แนวใหม่

7) ส่งเสริมการจัดโซนนิ่งสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้าสำคัญของจังหวัด และ/หรือสินค้าเกษตรทางเลือกให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ให้ดำเนินการได้ครบห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทุกจังหวัดอันดามัน

8) ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนความร่วมมือภาคการเกษตรสร้างเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ 3.5 ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

1) ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลาง หรือ Digital Platform ด้านการค้าผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งใน (SEC) และต่างประเทศ

2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาหาคาผลผลิตตกต่ำและวางแนวทางการเติบโตอย่างยั่งยืน

3) ส่งเสริมการเป็นประตูการค้าฝั่งตะวันตก การลงทุน ด้านสินค้าการเกษตร เชื่อมโยงการค้าชายแดน บนฐานโครงสร้างการคมนาคมที่หลากหลายกับประเทศเพื่อนบ้านอินเดีย บังคลาเทศ ศรีลังกา เมียนมา เช่น ศูนย์กระจายสินค้าทางการเกษตรศูนย์จำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูป โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

4) สร้างกิจกรรมการค้าระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค เช่น มหกรรมเกษตรแฟร์ มีตลาดกลางระดับจังหวัด แลกเปลี่ยนสินค้า มหกรรมสินค้าไทยเมียนมาร์ ตลาดชายแดน ระดับกลุ่มจังหวัด

5) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร

6) พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

7) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่ 4.1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

- 1) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ให้สามารถดำเนินชีวิต ธุรกิจ การใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม ได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ
- 2) ปรับปรุงและวางแผนระบบไฟฟ้าให้มีความเสถียร เพียงพอ และทั่วถึง รองรับการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจในอนาคต
- 3) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งมวลชน ที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีอันชาญฉลาด (Smart mobility) เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เช่น โครงการรถไฟฟ้า
- 4) ส่งเสริมการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง เพื่อรองรับสังคมแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ (e-Learning) และการดำเนินชีวิตวิถีใหม่
- 5) สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกแบบผังเมือง และโครงสร้างทางกายภาพให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส (Universal design) และการส่งเสริมสุขภาพของคนทุกช่วงวัย เช่น สถานที่ออกกำลังกาย ทางจักรยาน
- 6) ส่งเสริมการเปิดประตูการค้า การลงทุน และการขนส่งระดับภูมิภาค ด้วยการคมนาคมหลากหลายรูปแบบเชื่อมโยงต่อยอดเป็นศูนย์กลางทางการค้า เช่น Marina hub พัฒนาเป็นเส้นทางทางทะเลเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน มาเลเซีย พม่า และภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก SEC สนามบินนานาชาติ ท่าเทียบเรือน้ำลึก ท่าเรือระนอง และถนนที่เชื่อมต่อกัน

แนวทางการพัฒนาที่ 4.2 บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

- 1) บริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนจากขยะและสิ่งเหลือใช้
- 2) แก้ปัญหาการจัดการน้ำ เสียให้มีการกำจัดอย่างถูกวิธี ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม และสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้
- 3) ลดปัญหาและวางแผนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change)
- 4) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง บริหารการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล ตาม Carrying capacity ในภาพรวมของชายฝั่งทะเลอันดามัน
- 5) สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระดับครัวเรือนและชุมชน เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล เช่น Solar roof การสร้างโรงไฟฟ้าชุมชนรถไฟฟ้า แก๊ชชีวมวล
- 6) สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้เกิดกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการแก้ปัญหาขยะ น้ำเสีย และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การสร้างต้นแบบ Best Practice ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อบริหารจัดการ ติดตาม และเฝ้าระวัง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) ยกระดับความร่วมมือระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนานโยบายและกลไกในการบริหารจัดการมลพิษไร้ขอบเขตอย่างยั่งยืน เช่น P.M. 2.5

9) จัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อันดามันอย่างคล่องตัวและทันเหตุการณ์

แนวทางการพัฒนาที่ 4.3 พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ 21

1) พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูง เป็นแรงงานเป็รื่องปัญญา (Knowledge worker) เพิ่มโอกาส ในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ (Reskill/New skill) ตอบโจทย์ความต้องการและการพัฒนาแห่งอนาคต เช่น ธุรกิจเกี่ยวกับดิจิทัล (e-Sport, Data Science, AI) ธุรกิจเกี่ยวกับสุขภาพ (การดูแลผู้สูงอายุ เครื่องมือแพทย์ สมุนไพร กล้วยา) โลจิสติกส์วิศวกรรมอยู่ต่อเรือ สถาปัตยกรรมโรงแรม เป็นต้น

2) พัฒนาทักษะคนทุกช่วงวัยให้สูงขึ้น (Up-skill) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และเปิดโอกาสสู่สาขาวิชาชีพใหม่ ๆ

3) พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับสากล ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง และใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Resilience)

4) พัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรม และการอยู่ร่วมกันกับชนหลายชาติ หลายวัฒนธรรม (พหุวัฒนธรรม)

5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Digital literacy) เช่น การใช้ Socialmedia, e-Commerce อย่างปลอดภัยและมีวิจารณญาณ เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง

6) พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ประโยชน์ของชาติและสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีความเป็นไทย จิตสาธารณะ วินัยความรับผิดชอบ และซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางการพัฒนาที่ 4.4 ลดความเหลื่อมล้ำเพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

1) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนยากจนกลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูง ให้เข้าถึงบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานการศึกษาได้อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

2) ส่งเสริมอาชีพกลุ่มเปราะบางกลุ่มคนยากจน ไร่บ้าน ให้มีที่ยืนในสังคมและพึ่งตนเองได้

3) ส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินที่อยู่อาศัย

4) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการสำรวจ วิเคราะห์ บริหารจัดการ เชื่อมโยงการพัฒนาความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่กลุ่มเปราะบาง

5) พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ ให้สามารถเฝ้าระวัง ป้องกัน และติดตามปัญหาด้านสังคม ความรุนแรงในครอบครัว การดูแลกลุ่มคนยากจน กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูง

6) บูรณาการความร่วมมือด้านกฎหมายและการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างมาตรการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ด้อยโอกาส ขาดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย

แนวทางการพัฒนาที่ 4.5 สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

1) ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจตาม BCG Economy Model เพื่อดึงดูดเชิงด้านความหลากหลายของทรัพยากรทั้งในทะเลและบนบกของอันดามันร่วมกับวัฒนธรรมอันดามันสู่เศรษฐกิจในท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต สร้างความมั่นคงให้แก่ชุมชนอย่างทั่วถึงได้

2) ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น ให้เข้มแข็ง เติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันจากผลกระทบของเศรษฐกิจมหภาค เช่น วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม โครงการหนึ่งโรงแรมหรือหนึ่งผู้ประกอบการหนึ่งชุมชน

3) พัฒนา SME วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

4) จัดตั้งกองทุนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา อบรมอาชีพใหม่ และสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน เพื่อลดการพึ่งพางบประมาณภาครัฐ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการภาครัฐ

5) สร้างสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ลดปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาหย่าร้าง ปัญหายาเสพติด

6) ป้องปรามและปราบปรามการใช้จ่ายยาเสพติด และรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของยาเสพติดโดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

7) วางแผนแก้ปัญหาสังคมผู้สูงอายุอย่างจริงจัง เร่งสนับสนุนสุขอนามัย สร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการมีบุตรเพิ่ม เพื่อลดภาระของคนวัยทำงานในอนาคต เช่น เพิ่มอัตราการรอดชีวิตของทารกแรกเกิด พัฒนาคณาการศึกษาก่อนคลอด

8) ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย สุขอนามัย เพื่อสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ

9) ยกระดับกลไกความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สภาพลเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กฎหมาย และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกช่วงวัย ในการสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้สถาบันครอบครัว ลดปัญหาการค้ำมนุษย์ เช่น การจัดค่ายพัฒนาเยาวชนการทำงานแบบรัฐร่วมราษฎร์ หลักการทำงานร่วมกันแบบ บวร (บ้าน วัด โรงเรียน)

แนวทางการพัฒนาที่ 4.6 เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

1) ใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน สร้างมาตรการป้องกันความเสี่ยงการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการแก้ปัญหาจากภัยพิบัติ โรคอุบัติใหม่และวิกฤตต่าง ๆ รวมทั้งความไม่สงบ ในประเทศเพื่อนบ้าน

2) พัฒนาระบบการแพทย์แม่นยำทันสมัย รักษาโรคซับซ้อน กลไกการบริหารจัดการวัคซีนและเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่ ภัยพิบัติ และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

3) พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อประเมินความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน

- 4) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการป้องกัน แก้ปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่าง ๆ
- 5) พัฒนาทุนมนุษย์ให้สามารถปรับตัว ยืดหยุ่น เรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ๆ

ได้อย่างรวดเร็ว (Resilience)

แนวทางการพัฒนาที่ 4.7 การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

- 1) ผลักดันโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเกษตรกรรม ดิจิทัล และอุตสาหกรรมในอนาคต
- 2) พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ประชาสังคม โดยจัดกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือ บูรณาการทุกภาคส่วน
- 3) กำหนดให้จังหวัดในฝั่งอันดามันเป็นเขตปกครองตนเอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารมิติต่าง ๆ
- 4) ส่งเสริมช่องทางตรวจสอบ และเพิ่มความโปร่งใสในการใช้งบประมาณของภาครัฐ
- 5) สร้างศูนย์การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ติดตามและคาดการณ์ในการบริหารจังหวัดในอนาคต
- 6) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการแต่ละระดับ

2.22 (ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค²¹

คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2565 เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2565 และคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2565 ได้มีมติที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้กำหนดพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาคมีขอบเขตเป็นระดับจังหวัด (รวม 16 จังหวัด) โดยจังหวัดระนอง เป็นหนึ่งจังหวัดในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) (พื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้เชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศและภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามันเป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ และการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติและมีมติเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษตามองค์ประกอบของการพัฒนา 5 ด้าน ได้แก่ การให้สิทธิประโยชน์ และการอำนวยความสะดวกการลงทุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและบริการ การพัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการและการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบในการพัฒนาแต่ละพื้นที่และสามารถบูรณาการการดำเนินงานภายใต้ขอบเขตพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความก้าวหน้าการดำเนินการ จากการประชุม ครม. เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2566 มีมติเห็นชอบผลการประชุม กพศ. ครั้งที่ 2/2565 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2565 ตามที่ กพศ. เสนอ โดยมีมติเห็นชอบคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของแต่ละระเบียงฯ และสิทธิประโยชน์ ซึ่งระเบียงฯ ภาคใต้ส่งเสริมคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร เช่น กิจกรรมผลิตอาหารอินทรีย์ สารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติที่ใช้เทคโนโลยีการสกัดขั้นสูง รวมถึงนิคมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร

²¹(ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค (มกราคม, 2566) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(2) อุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น ผลิตภัณฑ์เคมีชีวภาพ (ผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมีคัล) จากวัตถุดิบปาล์มน้ำมัน สารสกัดจากยางพารา และ (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) เช่น ศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ และศูนย์การแพทย์แผนไทย

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการเป็น ประตูการค้าฝั่งตะวันตกเชื่อมโยง BIMSTEC และ เชื่อมโยงอันดามัน-อ่าวไทย ภาคใต้ และ EEC โดยเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางบก (ระบบถนน/ระบบราง) ทางน้ำ(ท่าเรือ) และทางอากาศ (สนามบิน) ให้ได้มาตรฐานและเชื่อมกันอย่างเป็นระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการวิจัย พัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีในภาคการเกษตร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมีคอล) ผลิตภัณฑ์จากสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติรวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ ตัวอย่างการดำเนินโครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้มีการพัฒนาโครงการสำคัญและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนการพัฒนาระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ เช่น โครงการก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 4 เป็น 4 ช่องทางจราจร สายชุมพร – ระนอง ก่อสร้างแล้วเสร็จ และโครงการก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 4006 สายราชกรูด (จ.ระนอง) - หลังสวน (จ.ชุมพร) เป็น 4 ช่องทางจราจร อยู่ระหว่างก่อสร้างคาดว่าจะแล้วเสร็จตลอดเส้นทางในปี 2567 โครงการพัฒนาถนนเลียบริมชายฝั่งทะเล (Royal Coast) เส้นทางสมุทรสงคราม-เพชรบุรี-ประจวบฯ-ชุมพร-ระนอง(659 กิโลเมตร) อยู่ระหว่างการก่อสร้าง โดยจะแล้วเสร็จตลอดเส้นทางในปี 2566 โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ช่วงนครปฐม-ชุมพร จะแล้วเสร็จในปี 2566 และโครงการรถไฟสายใหม่ช่วงชุมพร-ระนองอยู่ระหว่างศึกษาออกแบบรายละเอียด และจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) คาดว่าจะศึกษาแล้วเสร็จปี 2566 การพัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและบริการ โดยส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย กิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงในพื้นที่กับพื้นที่โดยรอบและกับพื้นที่เศรษฐกิจแห่งอื่น ในประเทศและประเทศในภูมิภาค ทั้งในส่วนของกิจกรรมหลักและกิจกรรมสนับสนุน เพื่อกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจในลักษณะของห่วงโซ่มูลค่าหรือห่วงโซ่อุปทาน ที่มีการเชื่อมโยงการผลิต/บริการไปข้างหน้า (Forward Linkage) และการเชื่อมโยง ไปข้างหลัง (Backward Linkage) ในรูปแบบต้นน้ำกลางน้ำและปลายน้ำ รวมทั้งสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโดยมีคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายสำหรับแต่ละระเบียบ โดยระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ ส่งเสริมคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร (2) อุตสาหกรรมชีวภาพ และ (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) การพัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการ (กระทรวงแรงงาน และกระทรวงพาณิชย์) โดยมีมาตรการส่งเสริมการพัฒนาแรงงานเพื่อรองรับกิจการเป้าหมายในพื้นที่การพัฒนา โดย SEC เน้นการพัฒนาแรงงานภาคการเกษตรและแปรรูป ประมง การค้าและท่องเที่ยวและควรกำหนดมาตรการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันอย่างเหมาะสม ซึ่งรวมถึงด้านสาธารณสุขและด้านการตรวจคนเข้าเมืองเพื่อจัดระเบียบและเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน เนื่องจากพื้นที่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษในบางพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ชายแดนหลักของประเทศ

2.23 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระนอง 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)²²

ด้วยศักยภาพของจังหวัดระนองที่มีที่ตั้งติดกับประเทศเพื่อนบ้านคือสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า จังหวัดระนองมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งน้ำแร่ร้อนที่มีคุณภาพ การท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามและสมบูรณ์ สังคมที่น่าอยู่และสงบ จังหวัดระนองจึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาจังหวัดระนองที่สำคัญของจังหวัดในระยะเวลาที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565) เป้าหมายการพัฒนา “เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย” ประเด็นการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพเชื่อมโยงในอาเซียน
- 2) ส่งเสริมภาคการเกษตรแบบครบวงจร
- 3) เสริมสร้าง ความมั่นคง ปลอดภัย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 4) การจัดการ อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 5) ส่งเสริม และพัฒนาการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

และเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585) “ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก” โดยตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี ดังนี้ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (พ.ศ. 2566-2570) พัฒนาและยกระดับด้านบริการและผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพ (พ.ศ.2571-2575) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับเอเชีย(พ.ศ. 2576-2580) และส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำระดับโลก (พ.ศ.2581-2585)

2.24 แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2568²³

1) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเกษตรมูลค่าสูง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต”

2) เป้าประสงค์

- 2.1) เพื่อพัฒนาและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน
- 2.2) เพื่อพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน
- 2.3) เพื่อยกระดับคุณภาพของประชาชนและพัฒนาจังหวัดระนองให้เป็นเมืองปลอดภัย น่าอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมของชุมชนคนเมืองระนอง เสริมสร้างความเข้มแข็งมั่นคงชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.4) เพื่อเสริมสร้าง อนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง
- 2.5) เพื่อสร้างการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน

²²เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระนอง 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)

²³แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (2566, กันยายน)

3) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและชุมชนอย่างยั่งยืน					
1. อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ 3	ร้อยละ 4	ร้อยละ 5	ร้อยละ 6	ร้อยละ 7
2. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านการท่องเที่ยว	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง					
1. ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการผลิตขององค์กรเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ผลิตอาหารปลอดภัย/พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากผลผลิตทางการเกษตร	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน					
1. อัตราตายของผู้ป่วยในโรคหลอดเลือดสมอง	< ร้อยละ 7	< ร้อยละ 7	< ร้อยละ 7	< ร้อยละ 7	< ร้อยละ 7
2. อัตราตายของผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันชนิด STEMI	< ร้อยละ 8	< ร้อยละ 8	< ร้อยละ 8	< ร้อยละ 8	< ร้อยละ 8
3. ร้อยละชุมชนผ่านเกณฑ์การดำเนินงาน “ชุมชนวิถีใหม่ ห่างไกล NCDs”	4 ชุมชน	6 ชุมชน	8 ชุมชน	10 ชุมชน	12 ชุมชน
4. อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี	≤27 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี พันคน	≤27 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี พันคน	≤27 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี พันคน	≤27 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี พันคน	≤27 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี พันคน
5. อัตราที่เพิ่มขึ้นเด็กเกิดอย่างมีคุณภาพและมีพัฒนาการอย่างสมวัยสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3
6. อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมสำคัญต่อประชากรแสนคน	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5
7. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงดีขึ้น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90
8. จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับฝีมือ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.5	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2.5
9. ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีศักยภาพและมีรายได้ที่เหมาะสม	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70
10. พื้นที่กักเข้เขาได้รับการจัดการและแก้ไข ปัญหา	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล					
1. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้จังหวัดระนองที่ได้รับ การอนุรักษ์ พื้นที่	ร้อยละ 53.3	ร้อยละ 53.3	ร้อยละ 53.3	ร้อยละ 53.3	ร้อยละ 53.3
2. ร้อยละของคุณภาพน้ำจากสถานีตรวจวัดอยู่ ในเกณฑ์ดีขึ้น	ร้อยละ 65	ร้อยละ 70	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85
3. ร้อยละของขยะมูลฝอยได้รับการจัดการ อย่างถูกหลักวิชาการ	ร้อยละ 60.25	ร้อยละ 60.5	ร้อยละ 60.75	ร้อยละ 61	ร้อยละ 61
4. ร้อยละของคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำอยู่ใน เกณฑ์ดี	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
5. ร้อยละของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้ง เครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	ร้อยละ 95	ร้อยละ 100
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน					
1. มูลค่าการค้าชายแดนไทย-เมียนมา ไม่น้อย กว่า 16,000 ล้านบาท/ปี	ไม่ต่ำกว่า 19,000 ล้านบาท/ปี	ไม่ต่ำกว่า 20,000 ล้านบาท/ปี	ไม่ต่ำกว่า 21,000 ล้านบาท/ปี	ไม่ต่ำกว่า 22,000 ล้านบาท/ปี	ไม่ต่ำกว่า 23,000 ล้านบาท/ปี

4) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและแนวทางการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1.1) แหล่งท่องเที่ยวและระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.2) วิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและแพทย์
ทางเลือก
- 1.3) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและสร้างสรรค์
- 1.4) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

- 2.1) พัฒนาคุณภาพวิถีเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง
- 2.2) วิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนด้านศาสตร์พระราช
และหลักการเศรษฐกิจ BCG
- 2.3) พัฒนาและยกระดับการทำเกษตรและอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร
ด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 2.4) ยกระดับและพัฒนา แนวทางการตลาดสินค้าเกษตรทันสมัยและหลากหลาย

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- 3.1) พัฒนาคุณภาพชีวิตวัยทำงานและวัยสูงอายุ ลดอัตราการตายของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันชนิด STEMI
- 3.2) ส่งเสริมการดำเนินงาน“ชุมชนวิถีใหม่ ห่างไกล NCDs” ในชุมชน
- 3.3) ขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
- 3.4) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายและระบบบริการอนามัยการเจริญพันธุ์
- 3.5) พัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดทุกช่วงวัย
- 3.6) สังคมมีความเข้มแข็งสามัคคีปรองดอง ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข
- 3.7) การสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.8) การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน พร้อมทั้งการจัดทำผังเมือง
- 3.9) พัฒนากลไกเฝ้าระวังแจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่อาจเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

- 4.1) ส่งเสริมและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและลดสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change)
- 4.2) อนุรักษ์ คุ่มครอง ฟื้นฟู ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
- 4.3) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- 4.4) ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในชุมชนท้องถิ่น
- 4.5) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งผิวดินและน้ำใต้ดิน
- 4.6) ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- 4.7) การปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

- 5.1) พัฒนาส่งเสริมเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่
- 5.2) การแลกเปลี่ยนข้อมูลสินค้าเพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาของแต่ละประเทศ

2.25 แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง²⁴

1) เป้าหมายการพัฒนา

“เป็นองค์กรหลักในการรวมพลังเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดระนอง ให้เจริญ มั่นคง ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

²⁴แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง

2) ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 7 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

- 1) การบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน
- 2) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน การแก้ไขปัญหาและวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 3) การพัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 3) พัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาเส้นทางคมนาคม
- 2) การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- 3) การแก้ไขปัญหาการระบายน้ำ

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีมาตรฐาน
- 2) การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- 3) การแก้ไขปัญหาที่ท่วมขังและการระบายน้ำ
- 4) การจัดวางผังเมืองและใช้ประโยชน์ในที่ดิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : การพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกระดับ
- 2) การเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและป้องกันโรคติดต่อ
- 3) การพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ของประชาชน
- 4) จัดและส่งเสริมการศึกษาและให้ความรู้แก่ประชาชนทุกระดับ
- 5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

แนวทางการพัฒนา

- 1) การเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน
- 2) การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- 3) การพัฒนาการกีฬา จำนวนกีฬาที่จัดการส่งเสริมหรือแข่งขัน
- 4) การจัดเตรียมความพร้อมของสังคมและสวัสดิการแก่เด็กสตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส
- 5) การพัฒนาอาชีพของประชาชน
- 6) การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา
- 7) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมเด็ก เยาวชนและประชาชน
- 8) การสร้างเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน

**ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
เป้าประสงค์**

- 1) การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 2) การพัฒนาประชาธิปไตย
- 3) การแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 2) การจัดระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 3) การแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 4) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

**ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
เป้าประสงค์**

- 1) การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ
- 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
- 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- 3) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

**ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์**

- 1) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
- 2) ประชาชนมีจิตสำนึก และหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) การจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

- 1) การสร้างจิตสำนึกของประชาชน
- 2) การพัฒนาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) การป้องกันและควบคุมมลพิษ

**ประเด็นการพัฒนาที่ 7 : การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
เป้าประสงค์**

- 1) การอนุรักษ์ สืบทอด วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) การจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา

แนวทางการพัฒนา

- 1) การอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี อันติงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) การส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา

2.26 กรอบยุทธศาสตร์ด้านการจัดการอาหารของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2561-2580)

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารฯ ฉบับนี้ได้เชื่อมโยงทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับอาหารจากภาค การเกษตร การแปรรูป การบริการ สุขโภชนาการ สุขภาพผู้บริโภค ตลอดจนถึงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว การบริการ และการค้า โดยน้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นหลักคิดพื้นฐานในการวางกลยุทธ์เพื่อให้เกิด การพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุล เน้นการนำความรู้และปัญญามาสู่การปฏิบัติที่มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยกรอบ ยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทยฉบับนี้ กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคงด้าน อาหารและโภชนาการ เป็นแหล่งอาหารที่มีคุณภาพสูง ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการเพื่อชาวไทยและ ชาวโลกอย่างยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการฐานทรัพยากรการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างองค์ความรู้ตลอดห่วงโซ่อาหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วง โซ่รวมถึงผู้บริโภค และก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการในทุกระดับทั้งในภาวะปกติและวิกฤต ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงอาหาร มีเป้าประสงค์เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงอาหารและ โภชนาการอย่างยั่งยืน อันเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจชีวภาพ ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตอาหารอย่างมี ประสิทธิภาพและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร มีเป้าประสงค์เพื่อสร้างความมั่นใจในอาหาร ที่มีคุณภาพสูง ปลอดภัยและมีคุณค่าทางโภชนาการ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอาหารศึกษา มีเป้าประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและวิจัยให้เกิดความรู้ความ ตระหนักแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่อาหาร เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและสร้างความตระหนักใน การบริโภคอาหาร เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ มีเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศ ตลอดห่วงโซ่อาหารอย่างเป็นระบบ สร้างความเข้มแข็งของการดำเนินงานทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการ เปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและสอดคล้องกับกติกาการค้าสากล

2.27 แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง (ตามมติคณะกรรมการนโยบายการ จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ หรือ กนร.)

คณะอนุกรรมการ กนร. ได้มีมติเปิดให้ผู้ใช้แรงงานด้านการประมงเข้ามาลงทะเบียนผู้ใช้แรงงาน พร้อมกับกำกับการจัดให้มีการขึ้นทะเบียนเรือ โดยมูลค่าการส่งออกด้านประมงมีมากถึงปีละกว่า 270,000 ล้านบาท ทั้งนี้ ได้มีการเชิญภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมหารือเพื่อกำหนดแผนแม่บทและแนวทางปฏิบัติด้านแรงงานที่ ดี (GLP) ซึ่งเป็นระบบมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และให้องค์การแรงงาน ระหว่างประเทศ (ILO) เป็นผู้ตรวจสอบและติดตาม

อย่างไรก็ตาม แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง ประกอบด้วย

1) การขยายผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดี หรือ GLP แบบเต็มรูปแบบให้ ครอบคลุมทั้งสายการผลิต ตั้งแต่สถานแปรรูปเบื้องต้น โรงงานแปรรูป ฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลและเรือประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือประมงนอกน่านน้ำ เรือประมงพาณิชย์ในน่านน้ำและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ควรมีการ สอดส่องดูแลอย่างเข้มงวด เนื่องจากเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดด้านแรงงาน

- 2) การจัดทำ GLP Platform ร่วมกันกับกระทรวงแรงงานภายใต้ความร่วมมือกับองค์การแรงงานต่างประเทศหรือ ILO เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของการขยายผล GLP ในภาคประมงอย่างยั่งยืน
- 3) จัดระเบียบเรือประมงไทยเพื่อป้องกันการประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) และการค้ามนุษย์ในภาคการประมง ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการออกหน่วยเคลื่อนที่ หรือ Mobile Unit ร่วมกับกรมเจ้าท่าในการจดทะเบียนเรือเพื่อเร่งรัดให้ผู้ประกอบการเรือประมงมาขอจดอาชญาบัตรทำการประมงให้ถูกต้องกับกรมประมง
- 4) สนับสนุนการบูรณาการตรวจร่วมเรือประมงและแรงงานประมง
- 5) การตรวจตราเรือประมงพาณิชย์ในน่านน้ำที่เข้า – ออกจากท่า
- 6) การสนับสนุนจากกองทัพเรือ ช่วยตรวจตราเรือประมงร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะ Joint Patrol เพื่อสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันและปราบปรามการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) และปัญหาการค้ามนุษย์บนเรือประมงนอกน่านน้ำ
- 7) จัดการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่รัฐและผู้ประกอบการเรือประมงในเรื่องที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ควบคู่ไปด้วย
- 8) การส่งเสริมภาพลักษณ์และสร้างความเชื่อมั่นต่อสินค้าประมงของไทยในต่างประเทศผ่านการประชุมหรือแสดงสินค้าและอาหารทะเลต่าง ๆ รวมถึงกรมประมงได้มีการจัดทำเว็บไซต์ Good Fisheries Labour Practices (GLP)

2.28 ไทยแลนด์ 4.0

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่แบ่งออกเป็น 4 ยุค คือ Thailand 1.0 ยุคแรกจะเน้นภาคเกษตร Thailand 2.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมเบา และ Thailand 3.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมหนักและการส่งออกทั้ง 3 โมเดลที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” แต่ก็หยุดยู่แค่นั้น “หยุดนานจนเกินไป” ทำให้มีแนวคิด **Thailand 4.0** คือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอันหมายความว่าเราจะเปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรมทุกอย่างจะต้องมีเรื่องราวมีคุณค่าและมูลค่าจะต้องผูกโยงกับเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้นโดยเฉพาะภาคเกษตร “เราจะเปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี เตรียมปั้นเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย”

โดยรัฐบาลจะใช้นโยบาย “**ประชารัฐ**” คือการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน “เป้าหมายที่ได้จากโมเดลนี้คือเปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ เน้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ ผสมกับภูมิปัญญาต่างๆ” รัฐบาลหวังจะใช้ภาคเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพราะ “**เกษตร คือประเทศไทย**” เป็นจุดเริ่มต้นของเศรษฐกิจต่างๆมากมาย เช่น อาหาร พลังงาน ฯลฯ “ประเทศไทยจะต้องขับเคลื่อนด้วยภาคเกษตร” ประเทศไทย 4.0 จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

- 1) เปลี่ยนจากอุตสาหกรรมดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
- 2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

- 3) เปลี่ยนจาก Traditional Servicers ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Servicers
- 4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

3. วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

- 3.1 เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
- 3.2 เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำค่าของงบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 เพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงไปสู่แหล่งงบประมาณ (อาทิ แผนพัฒนาจังหวัดและแหล่งงบประมาณอื่นๆ ในพื้นที่) และการติดตามแผนงาน/โครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

4. คำนิยาม

แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีความครอบคลุมทุกมิติการพัฒนาตอบสนอง ความต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัดและขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค ตามศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด หมายความว่าแผนซึ่งแสดงถึงทิศทางแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดในอนาคตที่มีความสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ประเด็นการเกษตร) การพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนพัฒนาจังหวัด โดยแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นพัฒนาแนวทางการพัฒนา และโครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

5. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัดเป็นการกำหนดภาพรวมของการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ดังนั้น ในการจัดทำจะต้องคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

5.1 ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายรัฐบาล แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564-2570 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2566-2570 นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดรวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหาความต้องการของเกษตรกรและภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัด

5.2 การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด จะต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีการรับฟังข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ที่มีต่อแผน จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้แทนหน่วยงานใน-นอกสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรจังหวัด ผู้แทนเกษตรกร ฯลฯ

5.3 การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของทุกบริบทเป็นประจำทุกปี

ส่วนที่ 2

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง

1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

1.1 ด้านกายภาพ

1.1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

1) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบนตั้งอยู่ฝั่งทะเลอันดามันและมีชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 10 องศา 47 ลิปดาถึง 9 องศา 18 ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 97 องศา 49 ลิปดาถึง 95 องศา 58 ลิปดาตะวันออกห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 568 กิโลเมตรมีเนื้อที่ประมาณ 3,298.045 ตารางกิโลเมตรหรือ 2,061,278 ไร่คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของเนื้อที่ทั้งประเทศเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับที่ 60 ของประเทศ

2) อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมือง อำเภอสวี อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพรและ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอบ้านตาขุน อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา และอำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดเกาะสองสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและ ทะเลอันดามัน

ภาพที่ 1 แผนที่จังหวัดระนอง

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบ จากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาว 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร และมีส่วนแคบที่สุดอยู่ที่คอคอดกระอ่าวกระบี่ กว้าง 9 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ประมาณ 86% ของพื้นที่ เป็นพื้นที่ราบ 14% และเป็นป่าปกคลุมทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ซึ่งมีสภาพเป็นป่าชายเลนภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือ ภูเขาพอดาโขงโดง สูง 1,700 ฟุต และยังมีหมู่เกาะต่าง ๆ กระจายอยู่ในทะเลอันดามัน จำนวน 62 เกาะ และมีแม่น้ำกระบี่กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา นอกจากนี้ ยังมีลำน้ำต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ คลองจั่น คลองลำเลียง และคลองละอุ่น ทำให้พื้นที่บริเวณดังกล่าวเหมาะสมกับการทำการเกษตร

ตารางที่ 1 ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่	จำนวน (ไร่)
พื้นที่ราบ เกือบราบ มีความลาดชัน 0-2%	288,580
พื้นที่ราบลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชันเล็กน้อย (2-8%)	756,170
พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน ได้แก่ พื้นที่ซึ่งมีความลาดชันปานกลาง (8-16%)	590,590
พื้นที่ที่เป็นเขา เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก คือ 16-35%	380,722
พื้นที่สูงชัน ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน 35-50%	42,050
พื้นที่สูงชันมาก ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน 50-70%	1,954
พื้นที่สูงชันมากที่สุด ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 75%	1,212
รวม	2,061,278

1.1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่า “ฝนแปดแดดสี่” เนื่องจากอยู่ทางด้านตะวันตก และติดกับทะเลอันดามัน จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ทำให้มีเมฆมากและฝนตกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น โดยปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,068.4 มิลลิเมตรต่อปี มีฝนตกประมาณ 196 วันเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคมซึ่งมีฝนรวมเฉลี่ย 789.1 มิลลิเมตรและมีฝนตกเฉลี่ย 28 วัน ฝนตกในแต่ละปีประมาณ 8 เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน – พฤศจิกายน หรือบางปีมากกว่าและตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม เฉลี่ยช่วงนี้เดือนละ 25.02 วัน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.2 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดที่เคยวัดได้ 39.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 23.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยวัดได้ 16.1 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.1 องศาเซลเซียส

1) ฤดูกาล

ฤดูกาลของจังหวัดระนอง แบ่งตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทยออกได้เป็น 3 ฤดู คือ **ฤดูร้อน** เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุมจะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้อากาศร้อนทั่วไป อากาศจะร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนัก เนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเลทำให้อากาศคลายความร้อนลงไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม จะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และร่องความกดอากาศต่ำจะพัดผ่านภาคใต้เป็นระยะๆทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และมีฝนตกชุกที่สุดในรอบปีในเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในระยะนี้จะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็น แต่เนื่องจากจังหวัดระนองอยู่ใกล้ทะเลอุณหภูมิจึงลดลงเล็กน้อยเป็นครั้งคราว อากาศจะไม่หนาวเย็นมากนัก และมีฝนจากฝั่งอ่าวไทยเข้ามาตกได้บ้างแต่มีปริมาณและการกระจายไม่มาก

2) ปริมาณน้ำฝน*

ตารางที่ 2 ปริมาณน้ำฝน (เฉลี่ยรายปี) ปี พ.ศ. 2552-2566

ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)
2552	367.08
2553	276.27
2554	345.96
2555	463.73
2556	377.90
2557	400.13
2558	299.66
2559	445.60
2560**	392.04
2561**	412.94
2562**	319.06
2563**	253.48
2564**	460.83
2565**	394.82
2566**	321.75

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง, 2567

หมายเหตุ: ** ปริมาณน้ำฝน จำแนกรายเดือน ระหว่าง ปี 2560-2566 แสดงในภาคผนวก

* ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ไม่สามารถประกอบนิติกรรมได้

3) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์* (ข้อมูล 15 ปี)

ตารางที่ 3 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด-ต่ำสุด (เฉลี่ยรายปี) ปี พ.ศ. 2552-2566

ปี พ.ศ.	อุณหภูมิเฉลี่ย (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
2552	34.00	21.70	27.18	95.00	47.83	78.43
2553	33.26	23.21	27.60	95.67	45.83	78.81
2554	33.58	21.63	29.48	97.08	48.17	79.83
2555	33.65	21.31	27.16	96.58	50.75	81.51
2556	31.95	23.45	27.35	95.92	50.67	80.67

ปี พ.ศ.	อุณหภูมิเฉลี่ย (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
2557	32.19	23.92	28.08	94.92	79.50	89.32
2558	34.54	22.35	28.25	95.5	80.75	90.03
2559	34.79	22.60	28.25	94.66	80.83	91.78
2560**	33.87	21.41	27.19	96.50	49.25	81.38
2561**	34.02	22.19	27.31	96.17	50.58	80.34
2562**	34.48	22.67	27.66	95.08	48.67	78.44
2563**	34.89	22.42	27.80	95.58	45.33	77.08
2564**	34.28	21.79	27.31	95.58	45.33	77.08
2565**	33.77	21.99	27.20	96.25	50.25	80.41
2566**	34.83	22.54	27.78	94.33	45.83	78.01

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง, 2567

หมายเหตุ: ** อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ จำแนกรายเดือน ระหว่างปี 2560-2566 แสดงในภาคผนวก

* ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ไม่สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจได้

4) การคาดหมายลักษณะอากาศช่วงฤดูร้อนของประเทศไทย พ.ศ. 2567 ช่วงเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2567

ฤดูร้อนของประเทศไทยปีนี้ เริ่มต้นในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2567 ซึ่งจะช้ากว่าปกติประมาณ 1 สัปดาห์ และจะสิ้นสุดช่วงกลางเดือนพฤษภาคม โดยลักษณะอากาศจะร้อนอบอ้าวโดยทั่วไป และมีอากาศร้อนจัดในหลายพื้นที่โดยอุณหภูมิ สูงที่สุด 43.0 - 44.5 องศาเซลเซียส ส่วนมากช่วงตั้งแต่กลางเดือนมีนาคมถึงต้นเดือนพฤษภาคม แต่จะมีฝนฟ้าคะนองหลาย พื้นที่ในบางช่วง ซึ่งจะช่วยคลายความร้อนลงได้สำหรับอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยบริเวณประเทศไทยตอนบน 36.0-37.0 องศา เซลเซียส ซึ่งจะสูงกว่าค่าปกติ1.0-1.5 องศาเซลเซียส (ค่าปกติ 35.4 องศาเซลเซียส) และจะสูงกว่าปีที่ผ่านมา (ช่วงฤดูร้อนปี พ.ศ.2566 อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 35.8 องศาเซลเซียส) ส่วนปริมาณฝนรวมเฉลี่ยจะน้อยกว่าค่าปกติร้อยละ 20 อนึ่ง ในช่วงฤดูร้อนของทุกปี มักจะเกิดพายุฤดูร้อนในหลายพื้นที่ โดยจะมีพายุฝนฟ้าคะนอง ลมกระโชกแรงและอาจมี ลูกเห็บตกบางแห่ง ซึ่งสภาวะดังกล่าวก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนผลผลิตทางการเกษตรได้ส่วนปริมาณฝนที่ตกนั้นมีไม่เพียงพอกับความต้องการในหลายพื้นที่ ทั้งด้านอุปโภคและบริโภค รวมทั้งด้านเกษตรกรรม โดยเฉพาะพื้นที่ที่แล้งซ้ำซากนอกเขตชลประทาน

ภาคใต้ช่วงเดือนมีนาคมถึงปลายเดือนเมษายน ลมตะวันออกเฉียงหรือลมตะวันออกเฉียงใต้จะพัดปกคลุมอ่าวไทยและภาคใต้เกือบตลอดช่วงทำให้มีฝนฟ้าคะนองร้อยละ 20 - 30 ของพื้นที่ คลื่นลมทั้งอ่าวไทยและทะเลอันดามันจะมีคลื่นสูงประมาณ 1 เมตร จากนั้นจนถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคมจะมีฝนตกเพิ่มขึ้นและต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันตกจะมีฝนตกร้อยละ 60 - 80 ของพื้นที่กับจะมีฝนตกหนักหลายพื้นที่และหนักมากในบางแห่ง คลื่นลมในทะเลอันดามันจะมีกำลังแรงขึ้นบางช่วงจะมีคลื่นสูง 2 - 3 เมตร ส่วนอ่าวไทยจะมีคลื่นสูง 1 - 2 เมตร เนื่องจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมทะเลอันดามันและภาคใต้

การคาดหมายสภาพอากาศทั่วไปและอุณหภูมิสูงสุดโดยภาคใต้สภาพอากาศ ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงปลายเดือนเมษายน จะมีอากาศร้อนในหลายพื้นที่ และร้อนจัดบางแห่งในบางวันกับมีฝนตก

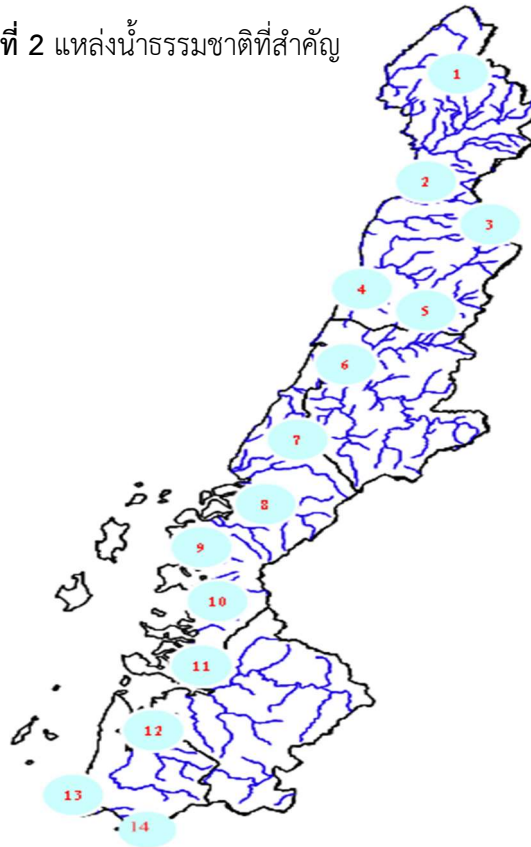
ร้อยละ 20 - 30 ของพื้นที่ คลื่นลมในทะเลจะมีคลื่นสูง 1 เมตร จากนั้นจะมีฝนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะฝั่ง ตะวันตกจะมีฝนฟ้าคะนองร้อยละ 60 - 80 ของพื้นที่ กับมีฝนหนักถึงหนักมากบางแห่ง และคลื่นลมในทะเล อันดามันมีกำลังแรงขึ้นบางช่วงจะมีคลื่นสูง 2 - 3 เมตร อุณหภูมิสูงสุด 40 - 41 องศาเซลเซียส บริเวณ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ยะลา ภูเก็ต กระบี่ตรัง และสตูล

ที่มา: การคาดหมายลักษณะอากาศช่วงฤดูร้อนของประเทศไทย พ.ศ.2567 ออกประกาศวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2567 (ปรับปรุง 1) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กรมอุตุนิยมวิทยา

1.1.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดระนองมีแม่น้ำลำคลองที่เกิดจากเทือกเขาทางด้านทิศตะวันออกเป็นส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นทางน้ำสายสั้นๆไหลลงสู่ทะเลอันดามันทางด้านทิศตะวันตก มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง 272 สายซึ่ง ในจำนวนนี้มีที่ใช้งานในฤดูแล้ง 261 สาย มีหนองบึง 21 แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 20 แห่งมีน้ำพุ น้ำ ช้ำ 2 แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 2 แห่ง และแหล่งน้ำอื่นๆ ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 2 แห่ง

ภาพที่ 2 แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

1. แม่น้ำกระบุรี
2. คลองกระบุรี
3. คลองปากจั่น
4. คลองวัน
5. คลองลำเลียง
6. คลองละอูน
7. คลองหาดส้มแป้น
8. คลองบางริน
9. คลองละออง
10. คลองราชกรูด
11. คลองกะเปอร์
12. คลองบางหิน
13. คลองนาคา
14. คลองกำพวน

1) **แม่น้ำกระบุรี** เป็นแม่น้ำสายสำคัญกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทย และประเทศสหภาพ เมียนมาร์ ต้นน้ำเกิดจากเขาตุน และเขาจอมแหทางทิศเหนือ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บริเวณตำบลปากน้ำ จังหวัดระนอง ความยาวประมาณ 95 กิโลเมตร

2) **คลองกระบุรี** ต้นน้ำเกิดจากเขาผักแว่น เขตจังหวัดชุมพร - จังหวัดระนอง ไหลผ่านอำเภอกะบุรีลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านน้ำจืด อำเภอกะบุรี ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร

3) **คลองจั่น** ต้นน้ำเกิดจากเขาปลายคลองบางนาทางทิศเหนือ ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านนา น้อย ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร

4) **คลองวัน** ต้นน้ำเกิดจากเขาหินลุทางทิศเหนือของจังหวัด ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านทับหลี ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร

- 5) **คลองลำเลียง** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบางใหญ่ และเขาแดนทางทิศเหนือ ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านลำเลียง ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร
- 6) **คลองละอุ่น** ต้นน้ำเกิดจากเขาห้วยเสียด และเขาหินต่างทางทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านเขาฝาชี ความยาวประมาณ 50 กิโลเมตร
- 7) **คลองหาดส้มแป้น** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาจอมแหลม และเขานมสาว ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านเกาะกลาง ความยาวประมาณ 19 กิโลเมตร
- 8) **คลองบางรีน** ต้นน้ำเกิดจากเขานมสาว และเขาพ่อตาเขาสูง ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านบางรีน ความยาวประมาณ 25 กิโลเมตร
- 9) **คลองละออง** ต้นน้ำเกิดจากเขานมสาว ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านละออง ความยาวประมาณ 12 กิโลเมตร
- 10) **คลองราชกรูด** ต้นน้ำเกิดจากเขาพ่อตาโขงโดง ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านราชกรูด ความยาวประมาณ 12 กิโลเมตร
- 11) **คลองกะเปอร์** ต้นน้ำเกิดจากเขายายหม่อม ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านบางลำพู ความยาวประมาณ 32 กิโลเมตร
- 12) **คลองบางหิน** ต้นน้ำเกิดจากคลองเคียนงาม ไหลลงสู่คลองกะเปอร์ ความยาวประมาณ 6.6 กิโลเมตร
- 13) **คลองนาคา** ต้นน้ำเกิดจากเขานาคา และเขาพระหมี ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านนาพรู ความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร
- 14) **คลองกำพวน** ต้นน้ำเกิดจากเขาพระหมี ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านกำพวน ความยาวประมาณ 19 กิโลเมตร

1.1.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

- ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดระนอง มีพื้นที่ป่าบก ซึ่งแบ่งตามลักษณะของการดูแลรักษา ออกเป็น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 13 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 5 แห่ง และอุทยานแห่งชาติ จำนวน 4 แห่ง

ประเภทป่า	เนื้อที่ (ไร่)	รวมเนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)
1) ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 13 แห่ง		1,393,300.50
1.1) ป่าน้ำขาวอำเภอกะบุรี	193,349.61	ไร่
1.2) ป่าน้ำจืด-ป่ามะม่วง-ป่าปากจั่น	81,289.22	ไร่
1.3) ป่าลำเลียง	166,910.39	ไร่
1.4) ป่าคลองลำเลียงละอุ่น	30,384.99	ไร่
1.5) ป่าละอุ่น-ป่าราชกรูด	440,635.85	ไร่
1.6) ป่าคลองเสรีจกวด-ป่าเขาหินช้าง-ป่าเขาสามแหลม	13,022.81	ไร่
1.7) ป่าคลองหัวเขี้ยว-ป่าคลองเกาะสุย	67,252.90	ไร่
1.8) ป่าเกาะช้าง	12,180.23	ไร่
1.9) ป่าเกาะพยาม	10,379.19	ไร่
1.10) ป่าเขาน้ำตกหงาว	2,340.32	ไร่

1.11) ป่าคลองหินกอง-ป่าคลองม่วงกลาง	เนื้อที่	76,838.31	ไร่
1.12) ป่าเลนคลองม่วงกลาง-แหลมหน้าฟุ้ง	เนื้อที่	118,729.20	ไร่
1.13) ป่ากะเปอร์	เนื้อที่	271,534.44	ไร่
2) อุทยานแห่งชาติจำนวน 5 แห่ง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,096,747.67 ไร่ ประกอบด้วย			
2.1) อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว	เนื้อที่	417,500	ไร่
2.2) อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี	เนื้อที่	105,528.60	ไร่
2.3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง	เนื้อที่	223,044.07	ไร่
2.4) อุทยานแห่งชาติแหลมสน	เนื้อที่	196,875	ไร่
2.5) อุทยานแห่งชาติศรีพังงา	เนื้อที่	153,800	ไร่
3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 5 แห่ง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,029,641 ไร่ ประกอบด้วย			
3.1) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ	เนื้อที่	331,456	ไร่
3.2) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหมอน	เนื้อที่	290,000	ไร่
3.3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะนาสิก ตำบลน้ำจืด อำเภอกระบุรี	เนื้อที่	211,650	ไร่
3.4) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานเสด็จในกรม กรมหลวงชุมพร-จปร. ทิศใต้	เนื้อที่	196,875	ไร่
3.5) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคลองม่วงกลาง	เนื้อที่	87,491.15	ไร่
4) ป่าชุมชน			

ตารางที่ 4 ชื่อป่าชุมชนและที่ตั้ง ในจังหวัดระนอง

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง				เนื้อที่ตามประเภทป่า						ปีงบประมาณ
		บ้าน	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ป่าสงวนฯ			ป่า พ.ร.บ.ฯ			
						ไร่	งาน	ตร.วา	ไร่	งาน	ตร.วา	
1	ป่าชุมชนบ้านตรอกปรือ	ตรอกปรือ	4	น้ำจืดน้อย	กระบุรี				11	0	0	43
2	ป่าชุมชนห้วยไทร	ห้วยไทร	2	ลำเลียง	กระบุรี				57	0	0	43,56
3	ป่าชุมชนบ้านทองกลาง	ทองกลาง	3	บ้านนา	กะเปอร์				10	0	0	43
4	ป่าชุมชนบ้านบางแก้วใหญ่	บางแก้วใหญ่	2	บางแก้ว	ละอุ่น				27	0	0	43
5	ป่าชุมชนบ้านผาพิง	ผาพิง	1	โนวงเหนือ	ละอุ่น	40	0	0				43
6	ป่าชุมชนบ้านคอกช้าง	คอกช้าง	2	โนวงเหนือ	ละอุ่น	20	0	0				43
7	ป่าชุมชนบ้านหินใหญ่	หินใหญ่	9	น้ำจืด	กระบุรี				16	0	0	44
8	ป่าชุมชนบ้านบางแก้ว	บางแก้ว	1	บางแก้ว	ละอุ่น				6	0	0	44
9	ป่าชุมชนบ้านบางใหญ่			บางพระเหนือ	ละอุ่น				4	0	0	44
10	ป่าชุมชนบ้านบางเกาะ	บางเกาะ	4	ละอุ่นใต้	ละอุ่น				4	0	0	44

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง				เนื้อที่ตามประเภทป่า						ปีงบประมาณ
		บ้าน	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ป่าสงวนฯ			ป่า พ.ร.บ.ฯ			
						ไร่	งาน	ตร.วา	ไร่	งาน	ตร.วา	
11	ป่าชุมชนบ้านพรุข่า	พรุข่า	5	ละอุ่นใต้	ละอุ่น				5	0	0	44
12	ป่าชุมชนบ้านวังลุ่ม	วังลุ่ม	4	ละอุ่นเหนือ	ละอุ่น				4	0	0	44
13	ป่าชุมชนบ้านนิคมฝั่ง4	นิคมฝั่ง 4	4	จปร.	กระบุรี				5	0	0	45
14	ป่าชุมชนบ้านปลายคลอง	ปลายคลอง	1	น้ำจืด	กระบุรี	10	0	0				45
15	ป่าชุมชนบ้านบางหมี่เหนือ	บางหมี่เหนือ	7	น้ำจืด	กระบุรี				5	0	0	45
16	ป่าชุมชนบ้านบางใหญ่เหนือ	บางใหญ่เหนือ	3	บางใหญ่	กระบุรี	43	0	0				45,57
17	ป่าชุมชนบ้านคลองเงิน	คลองเงิน	7	ปากจั่น	กระบุรี				4	0	0	45
18	ป่าชุมชนบ้านหาดตุน	หาดตุน	8	ปากจั่น	กระบุรี				15	0	0	45
19	ป่าชุมชนบ้านปลายคลองวัน	ปลายคลองวัน	9	ปากจั่น	กระบุรี				5	0	0	45
20	ป่าชุมชนบ้านทับหลี	ทับหลี	4	มะมุ	กระบุรี				11	0	0	45,57
21	ป่าชุมชนบ้านแพรกขวา	แพรกขวา	8	ลำเลียง	กระบุรี	12	0	0				45,56
22	ป่าชุมชนบ้านห้วยไทรงาม	ห้วยไทรงาม	10	ลำเลียง	กระบุรี	48	0	0				45,56
23	ป่าชุมชนบ้านหินขาว	หินขาว	9	กะเปอร์	กะเปอร์				53	0	0	46,54
24	ป่าชุมชนบ้านย่านยาว	ย่านยาว	2	เขี้ยวเหล็ก	กะเปอร์				5	0	0	46
25	ป่าชุมชนบ้านแพรกขวา	แพรกขวา	5	บ้านนา	กะเปอร์				5	0	0	46
26	ป่าชุมชนบ้านนาเดิม	นาเดิม	63	บ้านนา	กะเปอร์				5	0	0	46
27	ป่าชุมชนบ้านคอกช้าง			โนนงเหนือ	ละอุ่น				13	0	60	46
28	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านน้ำขาว	น้ำขาว	7	จปร.	กระบุรี	50	0	0				47
29	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านรังแตน	รังแตน	1	จปร.	กระบุรี	78	0	0				47
30	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านบางสองรา	บางสองรา	2	บางใหญ่	กระบุรี	250	0	0				47
31	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านบางสองราใต้	บางสองราใต้	4	บางใหญ่	กระบุรี				8	0	41	47
32	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านทับจาก	ทับจาก	5	บางใหญ่	กระบุรี	200	0	0				47
33	ป่าชุมชนบ้านบางใหญ่ล่าง	บางใหญ่ล่าง	5	บางใหญ่	กระบุรี	154	0	0				47,57
34	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านวังเข้	วังเข้	6	ลำเลียง	กระบุรี				5	0	0	47
35	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านบางนา	บางนา	9	ลำเลียง	กระบุรี	200	0	0				47
36	ป่าชุมชนบ้านบางลำภู	บางลำภู	3	กะเปอร์	กะเปอร์				240	0	0	47,54
37	ป่าพื้นที่บ้านอาหารชุมชนบ้านม่วงกลวง	ม่วงกลวง	1	ม่วงกลวง	กะเปอร์				100	0	0	47
38	ป่าชุมชนบ้านบางนอน	บางนอนใน	1	บางนอน	เมือง	28	0	0				47,53

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง				เนื้อที่ตามประเภทป่า						ปีงบประมาณ
		บ้าน	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ป่าสงวนฯ			ป่า พ.ร.บ.ฯ			
						ไร่	งาน	ตร.วา	ไร่	งาน	ตร.วา	
39	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้านบางนอน	บางนอน	2	บางนอน	เมือง	50	0	0				47
40	ป่าชุมชนบ้านหาดส้มแป้น	หาดส้มแป้น	3	หาดส้มแป้น	เมือง	84	2	46				47,53
41	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้านบางนอนนอก	บางนอนนอก	3	บางนอน	เมือง	75	0	0	75	0	0	48
42	ป่าชุมชนบ้านบุรีรัมย์	บุรีรัมย์	1	โนนวงใต้	ละอุ่น	150	0	0				49
43	ป่าชุมชนบ้านเนินทอง	เนินทอง	2	โนนวงใต้	ละอุ่น	400	0	0				49
44	ป่าชุมชนบ้านทับเหนือ	ทับเหนือ	3	โนนวงใต้	ละอุ่น	300	0	0				49
45	ป่าชุมชนบ้านหมอลำ	หมอลำ	3	โนนวงเหนือ	ละอุ่น	200	0	0				49
46	ป่าชุมชนบ้านท่าฉาง	ท่าฉาง	3	หงาว	เมือง	60	0	0				50
47	ป่าชุมชนบ้านระวี	ระวี	5	บางพระเหนือ	ละอุ่น	130	0	0				50
48	ป่าชุมชนบ้านพุดาโรย	พุดาโรย	5	บางแก้ว	ละอุ่น	200	0	0				50
49	ป่าชุมชนบ้านรังแตนใต้	รังแตนใต้	11	จปร.	กระบุรี	300	0	0				50
50	ป่าชุมชนบ้านละออง	ละออง	1	ราชกรูด	เมือง				150	0	0	51
51	ป่าชุมชนบ้านราชกรูด	ราชกรูด	3	ราชกรูด	เมือง	350	0	0				51
52	ป่าชุมชนบ้านห้วยน้ำใส	ห้วยน้ำใส	4	ราชกรูด	เมือง	200	0	0				51
53	ป่าชุมชนบ้านทุ่งคา	ทุ่งคา	1	หาดส้มแป้น	เมือง	35	0	0				52
54	ป่าชุมชนบ้านพรรั้ง	พรรั้ง	3	บางริน	เมือง				250	0	0	52
55	ป่าชุมชนบ้านบางริน	บางริน	2	บางริน	เมือง	59	0	0				54
56	ป่าชุมชนบ้านล่าง	ล่าง	4	หงาว	เมือง				429	0	0	54
57	ป่าชุมชนบ้านทรายแดง	ทรายแดง	1	ทรายแดง	เมือง				100	0	0	58
รวม						3,726	3	141	1,637	3	166	

ที่มา: สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 11 (สุราษฎร์ธานี), 2561

- ทรัพยากรป่าชายเลนจังหวัดระนองอยู่ติดกับทะเลอันดามัน ชายฝั่งมีน้ำทะเลท่วมถึงทำให้เกิดสภาพป่าอีกชนิดหนึ่งเรียกว่าป่าชายเลนเป็นป่าที่มีสภาพทางนิเวศวิทยาที่สำคัญมาก เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน จากข้อมูลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช พ.ศ. 2547 พบว่าพื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดระนอง 250.9 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.076 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ประกอบด้วยระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำหลายแบบที่ผสมผสานกันเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำผืนใหญ่ ได้แก่ หาดเลน หาดทราย แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเลและป่าชายเลนดึกดำบรรพ์ มีความอุดมสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งของประเทศไทยพบต้นโกงกางขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 300 ปี เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหลบภัยและขยายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตนานาชนิด ความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากซึ่งระบบนิเวศดังกล่าวล้วนมีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ชายฝั่งเพราะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร แหล่งขยายพันธุ์และอนุบาลสัตว์วัยอ่อนสิ่งมีชีวิตทุกขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็กขนาดใหญ่จนถึงมนุษย์ได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติจากป่าชายเลน ป่าชายหาด แหล่งหญ้าทะเล และแนวปะการัง ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ป่าชายเลนบริเวณปากแม่น้ำ กระบุรี ยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยระดับนานาชาติเกี่ยวกับป่าชายเลนได้รับประกาศเป็นพื้นที่สงวน ชีวมณฑล ลำดับที่ 4 ของประเทศไทยจัดเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลประเภทป่าชายเลนแห่งแรกของโลก

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพที่อุดมสมบูรณ์ มีเอกลักษณ์โดดเด่น ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอันได้แก่ เขตสงวนชีวมณฑล ระนอง (Ranong Biosphere Reserve) ซึ่งได้รับการประกาศจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม สหประชาชาติ (ยูเนสโก) ร่วมกับรัฐบาลไทยเมื่อปี พ.ศ.2540 นอกจากนี้ พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสน ปากแม่น้ำกระบุรี และปากคลองกะเปอร์ จังหวัดระนอง ยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หรือแรมซาร์ไซต์ ลำดับที่ 1183 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2545

จังหวัดระนอง มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ หาดแหลมสน หาดประพาส ถ้ำพระขยงค์ น้ำตกหาง น้ำตกบุญ ญาณ และน้ำร้อนธรรมชาติ อีกทั้ง จังหวัดระนองมีพลับพลึงธาร (*Crinum thaianum* Schultze) ซึ่งเป็นพืช น้ำเฉพาถิ่นที่อยู่ในสถานะถูกคุกคามอย่างหนัก และใกล้สูญพันธุ์ตาม Thailand Data Red List ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ จังหวัดระนองยังจัดเป็นเมืองเก่ากลุ่มที่ 2 ตามความเห็นของคณะกรรมการ กลั่นกรองและพิจารณาแผนการดำเนินงานในพื้นที่เก่า เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2554 เนื่องจากจังหวัดระนอง เป็นแหล่งรวมของศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนโบราณสถานที่สวยงามและมีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์ เช่น สุสานเจ้าเมืองระนอง เนินประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นที่ตั้งพระที่นั่งรัตนรังสรรค์ กำแพงเมือง ระนอง พระบรมธาตุไชยย่อ จ.ป.ร. รัชกาลที่ 5 ตลอดจนอาคารเก่าแก่อายุ 100 ปี เป็นต้น อีกทั้ง ในปี 2554 จังหวัดระนองได้รับการเสนอให้เป็นจังหวัดนำร่อง “แหล่งมรดกของชาติไทย (Thai National Heritage)” โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรณี ของจังหวัดระนองที่สำคัญ เหมืองแร่แร่ที่สำคัญของจังหวัดในปัจจุบัน ได้แก่ แร่ดีบุกและดินขาว ซึ่งปัจจุบันมีการนำทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์อยู่ จำนวน 2 ชนิด ได้แก่

1. แร่ดินขาวผู้ได้รับอนุญาตประทานบัตรตั้งอยู่ในเขตตำบลหาดส้มแป้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

2. แร่ดีบุก วุลแฟรม และดินขาว แร่ดีบุกเคยได้รับอนุญาตประทานบัตร ปัจจุบันประทานบัตรได้สิ้นอายุลงหมดแล้ว (ปัจจุบันจะเป็นใบอนุญาตแร่ร้อน) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ประทานบัตร มีทั้งหมดจำนวน 6 แปลง เปิดดำเนินการ จำนวน 4 แปลง

1.1) แร่ดีบุก วุลแฟรม และดินขาว จำนวน 1 แปลง

1.2) แร่ดินขาว จำนวน 3 แปลง ยังไม่ได้เปิดดำเนินการ จำนวน 2 แปลง (เพิ่งได้รับ

อนุญาตประทานบัตรแร่ดินขาว)

2) คำขอประทานบัตรแร่ดินขาว จำนวน 13 แปลง

3) คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ จำนวน 1 แปลง

4) คำขออาชญาบัตรพิเศษ จำนวน – แปลง

- 5) โรงแต่งแร่ดินขาว จำนวน 2 โรง
- 6) ร้านซื้อแร่ จำนวน 2 ราย
- 7) โบราณวัตถุมีแร่ไว้ในครอบครอง จำนวน 6 ราย
- 8) โรงงานโม่ บด และย่อยหิน มีใบอนุญาต จำนวน – โรง
- 9) โบราณวัตถุแร่ดีบุก จำนวน 462 ราย

แหล่งแร่หายากของจังหวัดระนอง

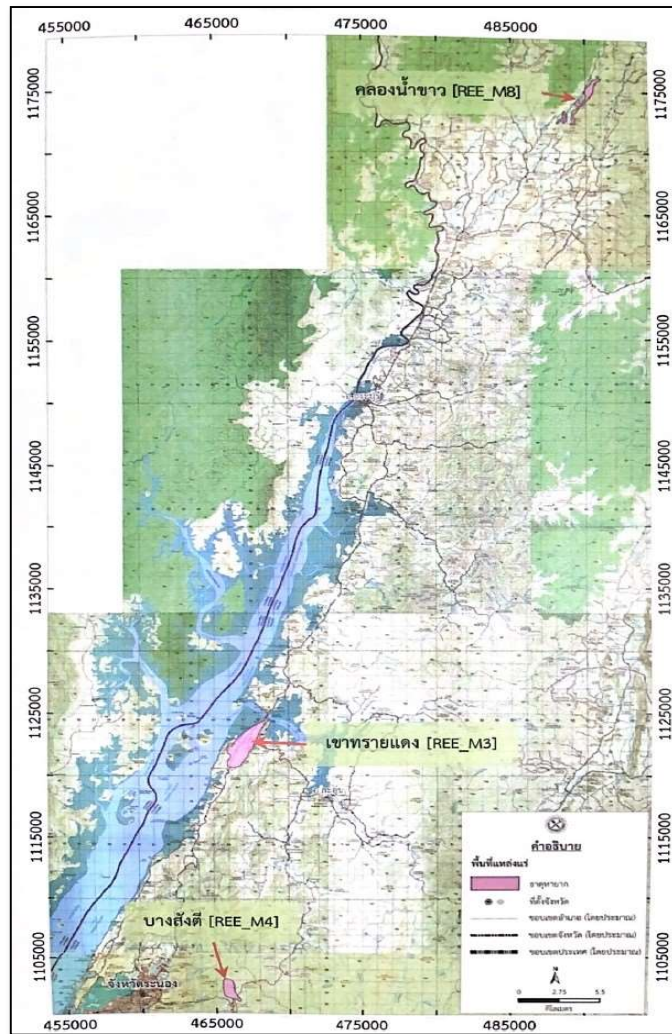
แหล่ง “เขาทรายแดง (RE_M3)” (ขนาดพื้นที่ 4 ตร.กม.) อยู่ในเขต ต.ทรายแดง อ.เมือง จ.ระนอง มีลักษณะทางธรณีวิทยารองรับด้วยหินมีสโคไวต์-ไบโอไทต์แกรนิต แทรกดันเข้ามาในชั้นหินตะกอนของกลุ่มหินแก่งกระจานที่ประกอบด้วยหินโคลนกึ่งแปรสภาพ หินทรายกึ่งแปรสภาพและหินควอร์ตซีสต์ โดยเนื้อหินแกรนิตมักแสดงการเรียงตัวของเม็ดแร่ในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นผลจากแรงเฉือนตามแนวรอยเลื่อนระนอง มีปริมาณทรัพยากรธาตุหายากรวม (TEYs) ประมาณ 21,500 ตันโลหะ ที่ความสมบูรณ์เฉลี่ย 505 ppm โดยมีศักยภาพของการพัฒนาแหล่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีชั้นความเชื่อมั่นของการประเมินปริมาณทรัพยากรเบื้องต้นตามหลักการของ UNFC-2009 เทียบเท่าระดับ 333

แหล่ง “บางสังติ (RE_M4)” (ขนาดพื้นที่ 1 ตร.กม.) อยู่ในเขต ต.หาดส้มแป้น อ.เมือง จ.ระนอง มีลักษณะทางธรณีวิทยารองรับด้วยหินแกรนิตหลายเนื้อ ประกอบด้วย มีสโคไวต์-ไบโอไทต์ แกรนิต เนื้อดอก ไบโอไทต์- มีสโคไวต์แกรนิต มีสโคไวต์แกรนิต ทัวร์มาลีน-มีสโคไวต์แกรนิต และทัวร์มาลีนแกรนิต แทรกดันเข้ามาในชั้นหินตะกอนของกลุ่มหินแก่งกระจานที่ประกอบด้วยหินโคลนกึ่งแปรสภาพ หินทรายกึ่งแปรสภาพ และหินฮอร์นเฟลส์ มีปริมาณทรัพยากรธาตุหายากรวม (TEYs) ประมาณ 1,869 ตันโลหะ ที่มีความสมบูรณ์เฉลี่ย 337 ppm โดยมีศักยภาพของการพัฒนาแหล่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีชั้นความเชื่อมั่นของการประเมินปริมาณทรัพยากรเบื้องต้นตามหลักการของ UNFC-2009 เทียบเท่าระดับ 333

แหล่ง “คลองน้ำขาว (RE_M8)” (ขนาดพื้นที่ 0.5 ตร.กม.) อยู่ในเขต ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง ลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นชั้นตะกอนทางน้ำและตะกอนเชิงเขาอายุควอเทอร์นารีซึ่งมีการสะสมตัวของแร่หนักโดยเป็นแนวสัมผัสระหว่างหินแกรนิตกับหินท้องที่ซึ่งเป็นหินตะกอนอายุไซลูเรียนถึงเพอร์เมียน จัดเป็นแหล่งธาตุหายากแบบลานแร่สัมพันธ์กับแหล่งแร่ดีบุก มีปริมาณทรัพยากรธาตุหายากรวม (TEYs) ประมาณ 114 ตัน $TREE_2O_3$ โดยมีศักยภาพของการพัฒนาแหล่งที่อยู่ในระดับต่ำ และมีชั้นความเชื่อมั่นของการประเมินปริมาณทรัพยากรเบื้องต้นตามหลักการของ UNFC-2009 เทียบเท่าระดับ 332

ภาพที่ 3 ลักษณะหน้าตัดดินที่มาสายควอตซ์ (เส้นไขปลาสีขาว) และรอยเลื่อนตัดผ่าน (เส้นประสีดำ) เข้ามาในเนื้อหินมีสโคไวต์-ไบโอไทต์ผุยุ่ย ในพื้นที่แหล่ง “เขาทรายแดง”

ภาพที่ 4 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่แหล่งธาตุหายาก 3 แหล่ง ใน จ.ระยอง

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาจำนวนมาก และมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงทำให้มีสภาพป่าหลายชนิดอยู่ในพื้นที่ป่า ส่วนใหญ่จะเป็นป่าดงดิบชื้น และป่าเบญจพรรณอยู่ทั่วไป นอกจากนั้นจะเป็นทุ่งหญ้าเป็นหย่อม ๆ พรรณไม้ที่พบจำนวนมาก ได้แก่ ยาง ยุง ตะเคียน หลุมพอ ตะแบก กระบาก จำปา ป่าเสียดช่อ ตาเสือ อินทนิล กอ ส่วนไม้พื้นล่าง ได้แก่ ไม้ ปาล์ม เต่าร้าง หมากป่า ระกำ หวาย เฟิร์น และเถาวัลย์ต่าง ๆ พรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่า ได้แก่ เหยียง สะตอ มะขามป้อม มะกอก ไทร และคอแลน เป็นต้น

พลับพลึงธาร หรือ หอมน้ำ (Onion plant) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Crinum thaianum* อยู่ในวงศ์พลับพลึง (Amaryllidaceae) จัดเป็นพืชอวบน้ำดอกมีสีขาว มี 6 กลีบ ในก้านชูดอกหนึ่งๆ จะมีหลายก้านดอกจะทยอยบานติดต่อกันไป ดอกหนึ่งๆ จะมีก้านเกสร 6 อัน มีเกสรสีเหลืองที่ปลายก้านเกสร ตรงกลางดอกจะมีก้านเกสรตัวเมียโผล่มาจากแกนกลางของดอก หลังจากผสมเกสร กระเปาะเมล็ดจะเจริญเติบโตที่โคนก้านดอก กระเปาะหนึ่งจะมีจำนวนเมล็ดที่ไม่เท่ากัน มีลักษณะบุตเบี้ยวเป็นทรงที่ไม่แน่นอน พอเมล็ดแก่จะหลุดออกจากกระเปาะพัฒนาสายรกออกด้านใดด้านหนึ่งของเมล็ด ตรงปลายสายรกจะพัฒนาเป็นต้นใหม่และมีรากยึดติดกับพื้นโคลนในระหว่างที่รากยังไม่สามารถเกาะยึดพื้นโคลนได้ เมล็ดจะเป็นแหล่งอาหารให้กับต้นอ่อนได้นาน 3-4 เดือน หัวมีลักษณะคล้ายหัวหอม จึงมีชื่อเรียกว่า "หอมน้ำ" หัวจะโผล่ขึ้นเหนือผิวดินประมาณ 1 ใน 3 เพื่อป้องกันการเน่า ใบจะเป็นสีเขียวเรียวยาวเหมือนริบบิ้น ความยาวขึ้นอยู่กับระดับน้ำ บางพื้นที่ที่น้ำลึกใบอาจยาวได้ถึง 4 เมตร พลับพลึงธารเป็นพืชน้ำเฉพาะถิ่นที่อยู่ในสถานะถูกคุกคามอย่างหนัก สามารถพบได้เพียงแห่งเดียวในโลกตั้งแต่จังหวัดระยอง

ตอนล่างถึงพังงาตอนบนเท่านั้น ปัจจุบันสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ จัดอันดับให้ปลับปลิงธารอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (endangered species) และเป็น 1 ใน 10 ชนิดพันธุ์พืช ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกาศให้มีมาตรการคุ้มครองชนิดพันธุ์รวมทั้งปกป้องถิ่นที่อยู่อาศัยโดยจังหวัดระนองได้มีประกาศเรื่อง ห้ามขุดลอกคลองที่เป็นแหล่งที่พบปลับปลิงธาร ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560 โดยห้ามบุคคลใดหรือหน่วยงานของรัฐขุดลอกคลอง เว้นแต่มีเหตุภัยพิบัติร้ายแรงที่มีผลกระทบในวงกว้าง จังหวัดระนองจะได้พิจารณาเป็นกรณีไป ได้แก่ คลองบางปรู และคลองกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง คลองบางมัน และคลองนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง

ภาพที่ 5 ปลับปลิงธาร หรือ หอมน้ำ (Onion plant)

ปูเจ้าฟ้า หรือปูสิรินธร หรือปูน้ำตก (Panda crab) ชื่อวิทยาศาสตร์: *Phricotelphusasirindhorn* เป็นปูน้ำตกพบที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2529 เป็นปูที่มีสีสันสวยงาม กระดองและก้ามทั้งสองข้างเป็นสีขาว ขาเดินทั้งสี่คู่ เบ้าตา และบริเวณปากเป็นสีม่วงดำ มีลักษณะปล้องท้องและอวัยวะเพศผู้คู่ที่ 1 ต่างจากปูชนิดอื่น ได้รับพระราชทานพระราชนุญาตอนุรักษ์พระนามาภิไธยของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นชื่อวิทยาศาสตร์ของปูชนิดนี้ เพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสเสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดพิพิธภัณฑ์สถานธรรมชาติวิทยาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531 ปัจจุบัน เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2535

ภาพที่ 6 ปูเจ้าฟ้า หรือปูสิรินธร

ดาราทิลาส (Cute Star Flower) ชื่อวิทยาศาสตร์: *Lasianthus ranongensis Sinbumroong & Napiroon* โดยได้ตั้งให้เป็นเกียรติแก่ จ.ระนอง พื้นที่ที่ค้นพบครั้งแรก และทีมผู้ศึกษาค้นพบ ซึ่งได้ถูกตอบรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการทางวิทยาศาสตร์ชีวภาพด้านชีววิทยาพืช PeerJ (Section Plant biology) ของสหรัฐอเมริกา ส่วนหนึ่งได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากความร่วมมือในโครงการ Flora of Thailand

ดาราดิลาส เป็นหนึ่งในสมาชิกพืชสกุลกำลังเจ็ดข้างสาร วงศ์เข็มหรือวงศ์กาแฟ (Rubiaceae) หลายชนิดในสกุลนี้เป็นพืชป่าสมุนไพรมที่อุดมไปด้วยสารสำคัญทางพฤกษเคมี เช่น สารสโคโปลเลตินที่พบในปริมาณสูง ซึ่งจากจำนวนกลีบดอกตามหลักชีววิทยาของพืชหรือพฤกษศาสตร์ จำนวนกลีบดอกไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ 4-5 กลีบดอก หรือเป็นทวีคูณของจำนวนดังกล่าวตามลักษณะพืชใบเลี้ยงคู่ทั่วไป แต่ปรากฏให้เห็นอยู่ในป่าเขตร้อนของไทย โดยมีลักษณะของส่วนสืบพันธุ์ที่แตกต่างจากชนิดใกล้เคียงภายในสกุลเดียวกัน รวมถึงส่วนประกอบอื่น ๆ ของพืช เช่น ลักษณะรูปใบ สิ่งปกคลุมพื้นผิวกลีบดอกแบบขนสายสร้อยลูกปัด กลีบเลี้ยงลักษณะรูปทรงหุบ เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะที่มีการควบคุมโดยพันธุกรรม และบ่งบอกเอกลักษณ์ความเป็นชนิดได้เป็นอย่างดีในทางชีววิทยาวิวัฒนาการและพฤกษศาสตร์

ภาพที่ 7 ดาราดิลาส (Cute Star Flower)

แม่หอบ (Mud lobster, Mangrove lobster) อีกหนึ่งชีวิตที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศป่าชายเลน ลักษณะส่วนหัวเหมือนกุ้งมีขนาดใหญ่ ลำตัวสีแดงเข้มเป็นปล้องๆ คล้ายกิ้ง ท้องขนาดเล็กยาวเร็วไม่มีแพนหางขนาดความยาวประมาณ 20-30 เซนติเมตร โดยขาคู่แรกจะมีขนาดใหญ่คล้ายกำมปู นอกจากใช้เดินแล้วยังทำหน้าที่ขุดรูและขุดดินออกมากองคล้ายจอมปลวกและอาศัยอยู่ด้านใต้กองดินตามพื้นป่าชายเลน กินอาหารจำพวกอินทรีย์สารที่อยู่ในดินเลนบทบาทสำคัญของแม่หอบต่อระบบนิเวศโดยการย่อยสลายซากพืชการสร้างจอมหอบซึ่งเกิดจากการขุดรูขุดดินออกมากองถือเป็นการหมุนเวียนแร่ธาตุในระบบนิเวศและแม่หอบยังช่วยเพิ่มความหลากหลายของพันธุ์ไม้ในพื้นที่ช่วยเร่งกระบวนการฟื้นฟูป่าชายเลนให้เร็วขึ้นจากการที่มีไม้ป่าบกเกิดขึ้นทดแทนตามธรรมชาติในบริเวณจอมหอบในประเทศไทยพบเฉพาะป่าชายเลนทางภาคใต้ โดยเฉพาะฝั่งทะเลอันดามัน

ภาพที่ 8 แม่หอบ (Mud lobster, Mangrove lobster)

เขตสงวนชีวมณฑล (Biosphere Reserve)

พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ทิศเหนือจรดคลองระนองและปากน้ำระนอง ทิศใต้จรดทะเลอันดามันและคลองทรายขาว ทิศตะวันออกจรดอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ทิศตะวันตกจรดทะเลอันดามัน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหงาว บางส่วนของตำบลปากน้ำ ตำบลบางรีน และตำบลราชกรูด ภาพพื้นที่ป่าชายเลนยังมีสภาพสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 303.09 ตารางกิโลเมตร หรือ 189,431 ไร่ ซึ่งเป็นป่าชายเลนผืนใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง รัฐบาลไทยจึงได้จัดทำโครงการร่วมกับประเทศสมาชิกยูเนสโกประกาศพื้นที่ชายฝั่งบริเวณนี้เป็น เขตสงวนชีวมณฑลโลก (International Coastal and Marine Biosphere Reserve) ซึ่งเป็นแห่งที่ 4 ของประเทศไทย โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อเป็นที่สงวนความหลากหลายทางธรรมชาติ โดยพื้นที่ของชายฝั่งเกิดจากการจมตัวของชายฝั่งทะเลอันเนื่องมาจากการ เกิดรอยเลื่อน (fault) ต่าง ๆ ในบริเวณคาบสมุทร ทำให้เกิดพื้นที่ดินเลนกว้างขวางและได้รับอิทธิพลจากการท่วมถึงของน้ำทะเลเป็นประจำจนกลายเป็นป่าชายเลนในเวลาต่อมา มีน้ำขึ้นลงวันละ 2 ครั้ง แบบน้ำคู้ (Semi-diurnal tide)

ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีทรัพยากรป่าชายเลนที่ 3 (ระนอง) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มีการแบ่งพื้นที่อาศัยภูมิประเทศและความสมบูรณ์ของป่า กิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 3 เขต คือพื้นที่แกนกลาง พื้นที่กันชน และพื้นที่เปลี่ยนสภาพ

ตารางที่ 5 การแบ่งพื้นที่ในพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง

การแบ่งพื้นที่	ลักษณะสำคัญ	พื้นที่	
		ตารางกิโลเมตร	ไร่
พื้นที่แกนกลาง (Core Zone)	เป็นป่าที่สมบูรณ์และไม่ถูกรบกวนจากมนุษย์ เหมาะสมเป็นแหล่งสงวนและอนุบาลสัตว์น้ำและป้องกันการพังทลายของชายฝั่ง	65.22	40,762
พื้นที่กันชน (Buffer Zone)	พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน บางส่วนเป็นพื้นที่นาทุ่งและเกษตรกรรม รวมทั้งป่าบก	42.79	26,744
พื้นที่เปลี่ยนสภาพ (Transition Zone)	พื้นที่ส่วนนี้ถูกเปลี่ยนเป็นถนน สวนยาง สวนปาล์ม สวนมะพร้าว และที่อยู่อาศัย	65.09	40,681
รวม	-	173.10	108,187

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2561

“น้ำแร่ร้อน” เป็นปรากฏการณ์ของธรรมชาติที่น้ำใต้ดินบริเวณหินอัคนีหรือหินภูเขาไฟ ที่ได้รับความร้อนและแร่ธาตุใต้พื้นดินแทรกตัวขึ้นมาบนพื้นผิวโลกจนทำให้บริเวณดังกล่าวเกิดเป็นแหล่งน้ำแร่ร้อนซึ่งน้ำแร่ร้อนในแต่ละที่ก็จะมีอุณหภูมิความร้อนและแร่ธาตุแตกต่างกันออกไป จังหวัดระนองเป็นเมืองแห่งน้ำแร่ธรรมชาติที่มีชื่อเสียง โดยน้ำแร่ของจังหวัดระนองไม่เหม็นกลิ่นกำมะถัน ทั้งยังประกอบด้วยแร่ธาตุสำคัญ เช่น แคลเซียม โซเดียมซัลเฟต แมกนีเซียม ช่วยบำบัดโรคได้หลายอย่าง **จังหวัดระนองมีแหล่งน้ำแร่ 7 แห่ง** โดยแหล่งน้ำแร่ร้อนรักษะวารินและแหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านพรุรังเป็นที่ยอมรับมากกว่าแหล่งอื่น

1) แหล่งน้ำแร่ร้อนรักษะวาริน เป็นน้ำพุร้อนที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ตั้งอยู่ในสวนสาธารณะรักษะวาริน ริมคลองหาดส้มแป้น ห่างจากตัวเมืองระนองเพียง 2 กิโลเมตร บางคนเรียกว่าแหล่ง

น้ำแร่ร้อนวัดตโปทาราม เพราะอยู่ใกล้วัดนี้ มีบ่อน้ำแร่ทั้งหมด 3 บ่อ บ่อใหญ่สุดเรียกบ่อพ้อมีเส้นผ่านศูนย์กลางเกือบ 3 เมตร รองลงมาคือบ่อลูก มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เมตร บ่อเล็กที่สุดคือบ่อแม่ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5 เมตร น้ำแร่ร้อนมีอุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส ที่นี่เป็นบ่อน้ำแร่ร้อนที่มีชื่อเสียงที่สุดของจังหวัด น้ำในบ่อค่อนข้างใส มีสีอมฟ้า มีสารแคลเซียมคาร์บอเนตปนอยู่ในน้ำซึ่งทำให้สารแขวนลอยในน้ำตกตะกอนน้ำเลยใส แต่ก็ไม่สามารถทานได้เพราะมีหินปูนอยู่ในน้ำ สังเกตได้จากขอบบ่อมีหินปูนสีเหลืองเกาะอยู่ปริมาณมาก แหล่งน้ำแร่ร้อนรักชะวาริน มีสภาพแวดล้อมอย่างสวยงาม สะอาด สะดวกสบายสำหรับการแช่น้ำแร่ มีทั้งแบบบ่อแช่รวม แบบตักอาบ และมีบ่อแช่เท้าบริการ

2) แหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านพร้า้ง ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว บ้านพร้า้ง ตำบลบางรีน อำเภอมะนัง หนอง ห่างจากตัวเมืองราว 10 กิโลเมตร มีบรรยากาศร่มรื่นด้วยไม้ใหญ่ แหล่งนี้มีบ่อน้ำแร่ 3 บ่อ อุณหภูมิน้ำแร่ 54-55 องศาเซลเซียส และยังมีตาน้ำแร่ร้อนผุดขึ้นมาสบกับธารน้ำเย็นพร้า้งเกิดเป็นแอ่งน้ำอุ่น มีบ่อแช่น้ำแร่อย่างเป็นสัดส่วน สะอาด ทั้งบ่อแช่เท้า บ่อแช่ตัวและห้องอาบน้ำกลางแจ้ง พร้อมห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าในบริเวณใกล้เคียงยังมีอาคารที่พักบริการด้วย

3) แหล่งน้ำแร่ร้อนคลองบางรีน อยู่ที่บ้านทุ่งยอ ตำบลบางรีน อำเภอมะนัง หนอง ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศใต้ราว 6 กิโลเมตร แหล่งน้ำแร่นี้เกิดในบริเวณคลองบางรีน น้ำแร่ร้อนไหลซึมขึ้นมาตามรอยแตกของหินกลางคลองอุณหภูมิน้ำแร่ 50 องศาเซลเซียส แต่เนื่องจากธารน้ำเย็นมีมากกว่าทำให้น้ำมีอุณหภูมิไม่สูงพอจึงไม่เป็นที่นิยม

4) แหล่งน้ำแร่ร้อนค่ายรัตนรังสรรค์ อยู่ในค่ายรัตนรังสรรค์ (ร.25 พัน 2) ตำบลราชกรูด อำเภอมะนัง หนอง ห่างจากตัวเมือง 22 กิโลเมตร มีทั้งหมด 3 บ่อ อุณหภูมิน้ำแร่ 43-45 องศาเซลเซียส บ่อน้ำแร่ที่นี้ดูเหมือนบ่อน้ำธรรมดาเนื่องจากยังไม่มีมีการปรับปรุงภูมิทัศน์

5) แหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านหาดยาย อยู่ในเขตหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี ที่ กบ.1 (บ้านหาดยาย) บริเวณบ้านหาดยาย ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น ห่างจากตัวเมืองระนอง 38 กิโลเมตรที่นี้

มีบ่อน้ำแร่ 3 บ่อ อุณหภูมิน้ำแร่ 39-50 องศาเซลเซียส ไม่มีการสร้างบ่อแช่ตัว จึงต้องใช้วิธีตักอาบแต่มีการสร้างสะพานเส้นทางเดิน ศาลาที่พักและห้องน้ำไว้บริการ

6) แหล่งน้ำแร่ร้อนพรุหลุมพี อยู่ที่บ้านทุ่งยอ ตำบลบางรีน อำเภอเมืองระนอง ห่างจากแหล่งน้ำแร่ร้อนคลองบางรีน 1.5 กิโลเมตร มีบ่อน้ำแร่เป็นรูปหกเหลี่ยม ความยาว 2 เมตร อุณหภูมิน้ำแร่ 40 องศาเซลเซียส มีการสร้างบ่อแช่ตัว 2 บ่อ ห้องอาบน้ำและร้านค้า แต่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปใช้บริการอาบน้ำแร่โดยการตักอาบได้

7) แหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านนา อยู่ที่บ้านแพรกซ้าย ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ พื้นที่ในความรับผิดชอบของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองยัน จึงมีลักษณะเป็นป่าธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ อยู่ห่างจากตัวเมืองระนอง 72 กิโลเมตร แต่มีความน่าสนใจตรงที่เป็นธารน้ำร้อนอุณหภูมิ 65-75 องศาเซลเซียส ซึ่งไหลไปบรรจบกับธารน้ำเย็น ทำให้น้ำอุ่นกำลังดี ลงแช่ได้อย่างสบาย ใกล้เคียง กับแหล่งน้ำแร่ร้อนมีน้ำตกละอองดาวให้แวะเที่ยวชม

1.1.5 ปัญหาสาธารณสุขจากธรรมชาติ

1) อุทกภัย เป็นสาธารณสุขที่เกิดจากฝนตกหนัก และฝนตกสะสมเป็นเวลานานทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน น้ำท่วมขัง และน้ำล้นตลิ่ง และยังส่งผลให้มวลดินและหินไม่สามารถรองรับการอุ้มน้ำได้ จึงเกิดการเคลื่อนตัวตามอิทธิพลของแรงโน้มถ่วงของโลก ประชาชนได้รับความเดือดร้อนสิ่งสาธารณประโยชน์และทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหายโดยมีสาเหตุหลัก คือ อิทธิพลจากร่องอากาศต่ำที่พัดผ่านและอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้เกิดฝนตกในพื้นที่จังหวัดระนอง ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,068.4 มิลลิเมตรต่อปี จะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคม - พฤศจิกายน ของทุกปี ในระยะหลังปัญหาอุทกภัยเริ่มมีความรุนแรงขึ้นมีมูลค่าความเสียหายสูงมากขึ้น แต่เป็นมูลค่าความเสียหายที่ปรากฏอันเนื่องมาจากสิ่งสาธารณประโยชน์ได้รับความเสียหาย เช่น ถนน สะพาน และบ้านเรือนของราษฎร แต่ไม่มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต ยกเว้นปี พ.ศ. 2561 เกิดปัญหาอุทกภัยขึ้น จำนวน 2 ครั้ง ครอบคลุมพื้นที่ 5 อำเภอ มีผู้เสียชีวิต 1 ราย คริวเรือนที่ประสบภัย จำนวน 3,004 คริวเรือน มูลค่าความเสียหาย 8,000,000 บาท

ตารางที่ 6 สถิติความเสียหายจากอุทกภัย ปี พ.ศ. 2562 – 2566

ปี พ.ศ.	ได้รับผลกระทบ/ความเสียหาย			
	เกิดภัย (ครั้ง)	จำนวนอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน ความเสียหายด้านทรัพย์สิน	จำนวน คริวเรือน	ประมาณการค่าความ เสียหาย (บาท)
2562	7	3 อำเภอ 14 ตำบล 53 หมู่บ้าน 2 ชุมชน/ถนน 2 สาย ฝาย 1 แห่ง	292	-
2563	2	2 อำเภอ 9 ตำบล 23 หมู่บ้าน คอสะพาน 4 แห่ง กระชังปลา 120 แห่ง	83	-
2564	12	5 อำเภอ 23 ตำบล 104 หมู่บ้าน 2 ชุมชน ถนน 8 สาย คอสะพาน 3 แห่ง	1,512	-
2565	7	4 อำเภอ 14 ตำบล 57 หมู่บ้าน ถนน 1 สาย	975	-
2566	9	4 อำเภอ 20 ตำบล 87 หมู่บ้าน 13 ชุมชน เสาไฟฟ้า 4 ต้น	3,462	-

ตารางที่ 7 สถิติความเสียหายจากวาตภัยและดินเลื่อนไหล ปี พ.ศ. 2564 – 2566

ปี พ.ศ.	ได้รับผลกระทบ/ความเสียหาย			
	เกิดภัย (ครั้ง)	จำนวนอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน ความเสียหายด้านทรัพย์สิน	จำนวน ครัวเรือน	ประมาณการค่าความ เสียหาย (บาท)
2564	เกิดวาตภัย 12	5 อำเภอ 15 ตำบล 46 หมู่บ้าน 2 ชุมชน	36	8,500
	เกิดดินเลื่อนไหล 7	2 อำเภอ 10 ตำบล 19 หมู่บ้าน	5	-
2565	เกิดวาตภัย 15	5 อำเภอ 20 ตำบล 48 หมู่บ้าน	194	294,200
	เกิดดินเลื่อนไหล 6	2 อำเภอ 2 ตำบล 3 หมู่บ้าน	10	-
2566	เกิดวาตภัย 12	5 อำเภอ 18 ตำบล 58 หมู่บ้าน	176	59,300
	เกิดดินเลื่อนไหล 6	2 อำเภอ 7 ตำบล 9 หมู่บ้าน	2	-

ที่มา : แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ประจำปี 2567 จังหวัดระนอง ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดระนอง (2567, มิถุนายน) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

1.1) พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยจังหวัดระนอง 5 อำเภอ 28 ตำบล 3 ชุมชน 137 หมู่บ้าน

ประกอบด้วย

1.1.1) อำเภอเมือง 8 ตำบล 26 หมู่บ้าน 3 ชุมชน

(1) ต.เขานิเวศน์ 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนระนองแลนด์ ชุมชนโรงกลวง และชุมชนด้าน

ท่าเมือง

(2) ต.หาดส้มแป้น 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 3

(3) ต.บางรีน 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 4 , 5 และ 6

(4) ต.หงาว 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 2

(5) ต.ปากน้ำ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 2

(6) ต.เกาะพยาม 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 2

(7) ต.ราชกรูด 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 8

(8) ต.บางนอน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 4

1.1.2) อำเภอกระบุรี 7 ตำบล 47 หมู่บ้าน

(1) ต.มะมุ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 , 3 และ 5

(2) ต.จ.ป.ร. 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 11

(3) ต.น้ำจืด 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 9

(4) ต.น้ำจืดน้อย 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1

(5) ต.ปากจั่น 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 5 , 6 , 7 , 8 , 10 และ 11

(6) ต.ลำเลียง 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 4 , 5 , 7 , 8 , 9 , 10 และ 11

(7) ต.บางใหญ่ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 5

1.1.3) อำเภอละอุ่น 7 ตำบล 30 หมู่บ้าน

(1) ต.ละอุ่นใต้ 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 6

(2) ต.ละอุ่นเหนือ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 5

(3) ต.โนวงเหนือ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 3

- (4) ต.บางพระเหนือ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 5
- (5) ต.บางพระใต้ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 3
- (6) ต.โนงใต้ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 3
- (7) ต.บางแก้ว 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 5

1.1.4) อำเภอเกาะเปอร์ 4 ตำบล 20 หมู่บ้าน

- (1) ต.เขี้ยวเหลียง 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 , 5 , และ 7
- (2) ต.กะเปอร์ 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 3, 5, 7, 8 และ 10
- (3) ต.บ้านนา 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2, 3, 4, 6 และ 8
- (4) ต.ม่วงกลาง 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1-4

1.1.5) อำเภอสุขสำราญ 2 ตำบล 14 หมู่บ้าน

- (1) ต.กำพวน 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 - 7
- (2) ต.นาคา 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 – 7

1.2) พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมซ้ำซาก 5 อำเภอ 20 ตำบล 3 ชุมชน 62 หมู่บ้าน

1.2.1) อำเภอเมือง 2 ตำบล 3 ชุมชน 1 หมู่บ้าน

- (1) ต.เขานิเวศน์ 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนระนองแลนด์ ชุมชนโรงกลวง และ
ชุมชนด่านท่าเมือง
- (2) ต.ราชกรูด 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.2.2) อำเภอกระบุรี 6 ตำบล 32 หมู่บ้าน

- (1) ต.มะมุ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3
- (2) ต.จ.ป.ร. 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 11
- (3) ต.น้ำจืด 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 3 , 4 และ 9
- (4) ต.บางใหญ่ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3 และ 5
- (5) ต.ปากจั่น 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 , 5 , 6 และ 7
- (6) ต.ลำเลียง 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 4 , 5 , 7 , 8 , 9 , 10 และ 11

1.2.3) อำเภอละอุ่น 6 ตำบล 15 หมู่บ้าน

- (1) ต.ละอุ่นใต้ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 3 , 4 , 5 และ 6
- (2) ต.ละอุ่นเหนือ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 5
- (3) ต.โนงเหนือ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2
- (4) ต.บางพระเหนือ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3 และ 4
- (5) ต.บางพระใต้ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2
- (6) ต.โนงใต้ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.2.4) อำเภอเกาะเปอร์ 4 ตำบล 11 หมู่บ้าน

- (1) ต.เขี้ยวเหลียง 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 , 5 , และ 7
- (2) ต.กะเปอร์ 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 7 และ 10
- (3) ต.บ้านนา 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 3 และ 8
- (4) ต.ม่วงกลาง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.2.5) อำเภอสุขสำราญ 2 ตำบล 3 หมู่บ้าน

- (1) ต.นาคา 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 4 และ 5
- (2) ต.กำพวน 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2

ที่มา: แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ประจำปี 2567 จังหวัดระนอง ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดระนอง (2567, มิถุนายน) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

2) ปัญหาภัยแล้ง เกิดขึ้นเนื่องจากน้ำ น้ำฝน น้ำใต้ดิน น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ หรืออ่างเก็บน้ำมีน้อยกว่าปกติในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีปริมาณน้อยกว่าที่พืช คน หรือสัตว์ต้องการ ซึ่งเป็นสภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค รวมถึงน้ำเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลานานจนก่อให้เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม และระบบเศรษฐกิจโดยรวม และจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเป็นสาเหตุให้ฤดูฝนสั้นขึ้น ซึ่งหมายถึงว่าฤดูแล้งจะยาวนานขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่นอกเขตชลประทาน นอกจากนี้ความเจริญของชุมชน การขยายตัวทางเศรษฐกิจ เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจบริการ และจำนวนประชากรที่ได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นพร้อมกัน ทำให้มีความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกภาคส่วนมากขึ้น จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำตามมา แต่ไม่มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต ซึ่งจากสถิติ 3 ปี ที่ผ่านมาความเสียหายด้านการเกษตรไม่รุนแรง

ตารางที่ 8 สถิติสถานการณ์ภัยแล้งจังหวัดระนองในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2564-2566)

ประเภท	ปี พ.ศ.			หมายเหตุ
	พ.ศ.2564	พ.ศ.2565	พ.ศ.2566	
พื้นที่ปลูกข้าว	-	-	-	สถานการณ์ภัยแล้งของจังหวัดระนองไม่รุนแรง อปท.ในพื้นที่ให้การช่วยเหลือ แจกจ่ายน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชน
พื้นที่ปลูกพืชไร่	-	-	-	
พื้นที่ปลูกพืชสวน ไม้ยืนต้น	-	-	-	
พื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ	-	-	-	
อื่นๆ				

ที่มา: แผนเผชิญเหตุภัยแล้ง จังหวัดระนอง ปี พ.ศ.2567 สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระนอง

ตารางที่ 9 ข้อมูลแหล่งน้ำ อ่างเก็บน้ำ (ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก) และฝายที่สำคัญในพื้นที่

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชื่อแหล่งน้ำ/ฝาย	ปริมาณเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
เมืองระนอง	หาดส้มแป้น	หาดส้มแป้น	อ่างเก็บน้ำคลองหาดส้มแป้น	10.0000
		ทุ่งคา	ฝายคลองหินเพิงพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0140
	เกาะพยาม	เกาะพยาม	อ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่พร้อมระบบส่งน้ำ	0.2000
	ราชกรูด	ละออง	ฝายห้วยลึกพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0090
กระบุรี	น้ำจืด	หินใหญ่	ฝายคลองบ้านปลายคลองพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0550
			อาคารอัดน้ำห้วยทับชุมพู่พร้อมระบบส่งน้ำ	0.0090
			อาคารอัดน้ำห้วยหินใหญ่พร้อมระบบส่งน้ำ	0.0080
	บางหมื่นเหนือ	บางหมื่นเหนือ	อาคารอัดน้ำบ้านบางหมื่นเหนือพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0070

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชื่อแหล่งน้ำ/ฝาย	ปริมาณเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
	บางใหญ่	ทับจาก	ฝายคลองทับจากพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0200
			อาคารอัดน้ำคลองหินกองพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0040
		บางใหญ่เหนือ	ฝายคลองบางใหญ่เหนือพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0180
		บางใหญ่ใต้	ฝายคลองบางใหญ่ใต้พร้อมระบบส่งน้ำ	0.0150
มะมุ	คลองวัน	ฝายคลองวันแพรกซ้ายพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0350	
	บางไทร	ฝายคลองบางไทรพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0130	
ปากจั่น	บ้านคลองเงิน	อาคารอัดน้ำบ้านโป่งรววยพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0090	
		อาคารอัดน้ำบ้านบางปรึกพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0060	
	ปลายคลองวัน	ฝายห้วยน้ำใสพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0060	
		ฝายห้วยหินดำพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0060	
	หาดจิก	อาคารอัดน้ำคลองมดออกพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0090	
	หาดตุ่น	อาคารอัดน้ำคลองตุ่นพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0050	
		ฝายคลองตะพรพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0120	
		ฝายห้วยน้ำหักพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0230	
		อาคารอัดน้ำคลองน้ำตกเก้าชั้นพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0050	
		อาคารอัดน้ำบ้านหาดตุ่นพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0250	
จ.ป.ร.	บ้านรังแตนเหนือ	ฝายคลองรังแตนพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0100	
		ในกรัง	ฝายบ้านในกรังพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0220
	น้ำขาว	อาคารบังคับน้ำบ้านน้ำขาว (ตอนล่าง) พร้อมระบบส่งน้ำ	0.0050	
ลำเลียง	บ้านห้วยไทรงาม	อาคารอัดน้ำห้วยน้ำพุพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0080	
	บ้านห้วยไทรงาม	อาคารอัดน้ำบ้านห้วยไทรงามพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0100	
	สองแพรก	ฝายคลองเทือกดินแดงพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0080	
ละอูน	บางแก้ว	อาคารบังคับน้ำห้วยนายร้อยพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0350	
		ในวงใต้	บ้านบุรีรัมย์	อาคารอัดน้ำห้วยหอยพร้อมระบบส่งน้ำ
		บ้านเนินทอง	อาคารอัดน้ำบ้านเนินทองพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0120
กะเปอร์	กะเปอร์	หินขาว	อาคารอัดน้ำคลองวังยวนพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0190
			ฝายห้วยเหมืองพร้อมระบบส่งน้ำ	0.0090

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชื่อแหล่งน้ำ/ฝาย	ปริมาณเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
สุขสำราญ	นาคา	ฝายท่า	ฝายคลองนาคาสายใหญ่พร้อมระบบส่งน้ำ	0.0120

ที่มา: แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ประจำปี 2567 จังหวัดระนอง ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัดระนอง (2567, มิถุนายน) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

3) รอยเลื่อน รอยเลื่อนที่สำคัญที่พบในพื้นที่จังหวัดระนองได้แก่ กลุ่มรอยเลื่อนระนอง เป็นกลุ่มรอยเลื่อนตามแนวระดับ วางตัวในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ประกอบด้วยรอยเลื่อนต่าง ๆ แผ่กระจายเป็นบริเวณกว้างขนานกัน พาดผ่านตั้งแต่ทะเลอันดามันจังหวัดระนอง ไปยังอ่าวไทยในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดชุมพร ยาวประมาณ 300 กิโลเมตร โดยมีการเคลื่อนตัวไปทางขวา รอยแตกส่วนใหญ่อยู่ในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้และตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ อิทธิพลจากกลุ่มรอยเลื่อนระนองที่ตัดเข้ามาในกลุ่มหินแก่กระจาน ทำให้มีพุน้ำร้อนหลายแห่ง เช่น พุน้ำร้อนบ้านหาดยาย พุน้ำร้อนรักษะวาริน พุน้ำร้อนบางริน และพุน้ำร้อนพรรั้ง เป็นต้น

4) ปัญหาดินถล่ม/ หลุมยุบ/ รอยเลื่อนและการเกิดแผ่นดินไหว

4.1) ปัญหาดินถล่ม จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อดินถล่มอยู่ในเกณฑ์สูงโดยอยู่ในระดับที่ 1 ที่เป็นสีแดง ดินมีโอกาสถล่มเมื่อมีปริมาณน้ำฝน 100 มิลลิเมตรต่อวัน หน้าดินขาดรากไม้ยึดเหนี่ยวและความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า 30 องศา ถ้าครบทั้ง 3 ปัจจัยก็มีโอกาสเกิดดินถล่มสูงมาก แต่ถึงหน้าดินจะมีรากไม้ยึดเหนี่ยวก็เชื่อว่าดินจะไม่ถล่ม ถ้าปริมาณน้ำฝนเยอะมากจนดินไม่สามารถอุ้มน้ำได้อีกต่อไปด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนทางด้านตะวันออกของจังหวัดระนอง จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดธรณีพิบัติภัยดินถล่มมาก เมื่อมีร่องความกดอากาศต่ำ (ร่องฝน) ทำให้เกิดฝนตกสะสมหลายวันก็ทำให้พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มได้ พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่มส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณแนวเทือกเขาทางด้านตะวันออกของจังหวัด พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่มและหมู่บ้านเสี่ยงภัย ปี 2566 ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 5 อำเภอ 27 ตำบล ประกอบด้วย

1) อำเภอเมืองระนอง จำนวน 9 ตำบล ได้แก่ ตำบลเกาะพยาม ตำบลเขานิเวศน์ ตำบลทรายแดง ตำบลบางนอน ตำบลบางรีน ตำบลปากน้ำ ตำบลราชกรูด ตำบลหวาง และตำบลหาดส้มแป้น

2) อำเภอกระบุรี จำนวน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลน้ำจืด ตำบลน้ำจืดน้อย ตำบลบางใหญ่ ตำบลปากจั่น ตำบลมะมุ ตำบลลำเลียง

3) อำเภอกะเปอร์ จำนวน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลกะเปอร์ ตำบลเขี้ยวเหลียง ตำบลบ้านนา และตำบลม่วงกลาง

4) อำเภอละอุ่น จำนวน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลในวงเหนือ ตำบลบางแก้ว ตำบลบางพระใต้ ตำบลบางพระเหนือ ตำบลละอุ่นใต้ และตำบลละอุ่นเหนือ

5) อำเภอสุขสำราญ จำนวน 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลกำพวน และตำบลนาคา

4.2) ปัญหาหลุมยุบ

พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดหลุมยุบเป็นพื้นที่ที่รองรับด้วยหินปูน ภูเขาหินปูนส่วนใหญ่จะพบเป็นเขาโดดลูกเล็ก ๆ กระจายตัวอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอละอุ่น และด้านใต้ของอำเภอกระบุรี หลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ส่งผลกระทบต่อให้เกิดหลุมยุบในหลายพื้นที่รวมทั้งพื้นที่จังหวัดระนองซึ่งโดยธรรมชาติหินปูนมักจะมีโพรงอยู่แล้ว เมื่อมีคลื่นแผ่นดินไหวอาจทำให้ผนังโพรงด้านบนแตกและทำให้เกิดหลุมยุบ พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดหลุมยุบของจังหวัดระนอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 อำเภอ 6 ตำบล

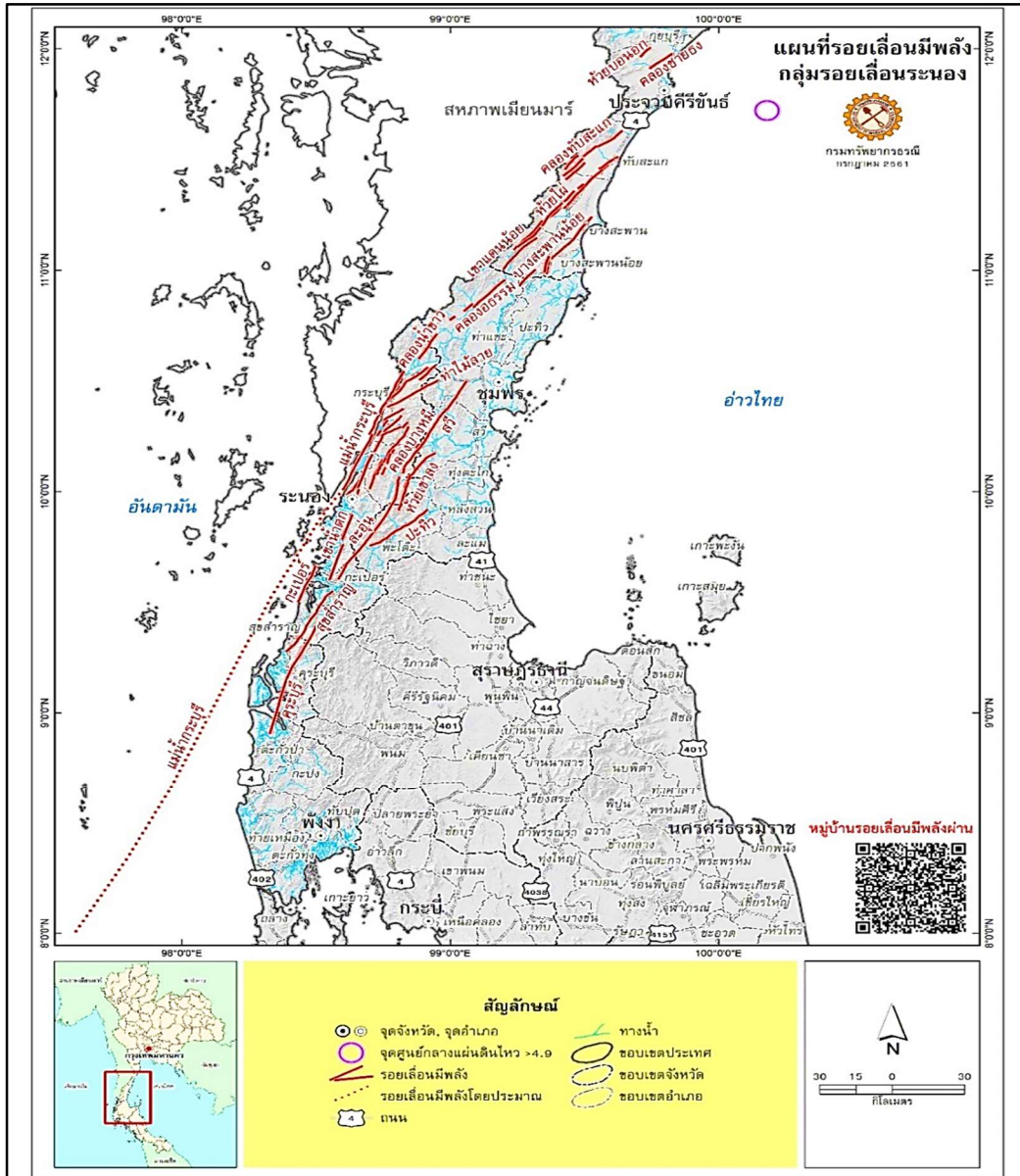
ตารางที่ 10 พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดหลุมยุบของจังหวัดระนอง

ลำดับ	อำเภอ	รายชื่อตำบล			
1	ละอุ่น	ละอุ่นเหนือ	บางแก้ว	ในวงเหนือ	ในวงใต้
2	กระบุรี	น้ำจืด	ลำเสียง		

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6 (พังงา), 2564

4.3) รอยเลื่อนและการเกิดแผ่นดินไหว กลุ่มรอยเลื่อนระนอง วางตัวในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่ในทะเลอันดามันตามหลักฐานการสำรวจปีโตรเลียมชั้นแผ่นดินที่อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกระบุรี ของจังหวัดพังงา ต่อเนื่องมายังพื้นที่อำเภอสุขสำราญ อำเภอเกาะเปอร์ อำเภอเมืองระนอง อำเภอละอุ่น และอำเภอกระบุรี ของจังหวัดระนอง พาดผ่านพื้นที่อำเภอพะโต๊ะ อำเภอสวี อำเภอเมืองชุมพร และอำเภอท่าแซะ ของจังหวัดชุมพร และต่อเนื่องไปในพื้นที่อำเภอบางสะพานน้อย อำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอกุยบุรี ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และลงอ่าวไทยบริเวณทิศตะวันออกของอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏบนแผ่นดินประมาณ 300 กิโลเมตร หินต่าง ๆ ที่ถูกรอยเลื่อนนี้ตัดผ่านคือ หินโคลนปนกรวด หินทราย หินดินดาน และหินปูน เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นหินแกรนิต ลักษณะธรณีสัณฐานที่สำคัญประกอบด้วย ธารเกลือ พุน้ำร้อน และผาสามเหลี่ยม ซึ่งบ่งชี้ว่ารอยเลื่อนระนองมีการเลื่อนตัวตามแนวระนาบเกลือซ้าย (ข้อมูลปี พ.ศ. 2550) เหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กับกลุ่มรอยเลื่อนนี้ ตามข้อมูลของสำนักสำรวจธรณีวิทยาของสหรัฐอเมริกา (USGS) ระบุว่าได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 27 - 28 กันยายน 2549 มีขนาด 4.1 - 4.7 จำนวน 6 ครั้ง และในวันที่ 8 ตุลาคม 2549 มีขนาด 5.0 จำนวน 1 ครั้ง ทั้งสองเหตุการณ์นี้มีศูนย์กลางเกิดในอ่าวไทยด้านทิศตะวันออกของอำเภอสามร้อยสามยอด ประชาชนในหลายท้องที่รู้สึกได้ถึงแรงสั่นสะเทือนของพื้นดิน ได้แก่ อำเภอหัวหิน อำเภอสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี อำเภอปราณบุรี อำเภอบางสะพาน และอำเภอทับสะแก ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอชะอำ และอำเภอท่ายางของจังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 9 แผนที่รอยเลื่อนมีพลังกลุ่มรอยเลื่อนระนอง

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง, 2564

1.2 ด้านการปกครอง

1.2.1 การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดระนองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน 20 ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 31 แห่ง โดยแบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 10 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 18 แห่ง

ตารางที่ 11 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการ อำเภอห่าง จากศาลา กลางจังหวัด (กม.)	จำนวน						
				ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	ชุมชน
1.เมืองระนอง	713.723	21.64	-	9	38	1	2	5	4	20
2.กระบุรี	783.010	23.74	61	7	61			2	6	-
3.ละอุ่น	748.546	22.70	- ด้านถนน สายหาดส้ม แป้น- บางพระใต้ = 39 กม. - ด้านถนน เพชรเกษม- ละอุ่น แยก กิโลเมตรที่ 30 = 43 กม.	7	30			1	3	-
4.กะเปอร์	657.688	19.94	52	5	34			1	4	-
5.สุขสำราญ	395.078	11.98	94	2	15			1	1	-
รวม	3,298.045	100	-	30	178	1	2	10	18	20

ที่มา: สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดระนอง, 2566

1.2.2 ประชากร

จังหวัดระนอง ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 มีครัวเรือนทั้งหมด 97,081 ครัวเรือน มีประชากรทั้งหมด 193,371 คน โดยประชากรอำเภอเมืองระนอง มีจำนวนมากที่สุด 93,271 คน คิดเป็นร้อยละ 48.23 ของประชากรทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ อำเภอกระบุรี จำนวน 48,168 คน คิดเป็นร้อยละ 24.91 อำเภอกะเปอร์ จำนวน 22,093 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 อำเภอละอุ่น จำนวน 15,250 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 และอำเภอสุขสำราญ จำนวน 14,594 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55 ตามลำดับ โดยเป็นประชากรเพศชาย จำนวน 97,359 คน และเพศหญิง จำนวน 96,012 คน โดยเป็นครัวเรือนเกษตรกร 24,450 ครัวเรือน นอกภาคเกษตร 72,631 ครัวเรือน

ตารางที่ 12 จำนวนประชากรครัวเรือนเกษตรกร ของจังหวัดระนอง

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	จำนวนครัวเรือนประชากร (ครัวเรือน)		
	ชาย	หญิง	รวม		ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	รวม
เมืองระนอง	46,711	46,560	93,271	130.683	4,486	46,611	51,097
กระบุรี	24,443	23,720	48,163	61.510	10,262	14,887	25,149
กะเปอร์	11,161	10,932	22,093	33.592	3,886	5,154	9,040
ละอุ่น	7,736	7,514	15,250	20.373	4,106	2,905	7,011

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	จำนวนครัวเรือนประชากร (ครัวเรือน)		
	ชาย	หญิง	รวม		ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	รวม
สุขสำราญ	7,308	7,286	14,594	36.939	1,710	3,074	4,784
รวม	97,359	96,012	193,371	58.632	24,450	72,631	97,081

ที่มา: ข้อมูลประชากร จากที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง ณ ธันวาคม 2566, ข้อมูลครัวเรือนเกษตรกรจาก สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

1.3 โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

1.3.1 การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดระนองอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 568 กิโลเมตร โดยสามารถเดินทางด้วยวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทางบก

จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ ระยะทาง 90 กิโลเมตร แยกซ้ายเข้าเส้นทางสายหลักคือ ทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่าน จ.เพชรบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ถึง จ.ชุมพร (สี่แยกปฐมพร) หรือสายรอง คือ ทางหลวงหมายเลข 4006 จากสามแยกราชกรูด อำเภอเมืองไปจดทางหลวงหมายเลข 41 อำเภอหลังสวน จ. ชุมพร

จังหวัดระนองมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม) เชื่อมต่อกับจังหวัดชุมพรทางด้านทิศเหนือของจังหวัดระนองและเชื่อมต่อกับจังหวัดพังงาทางด้านทิศใต้ของจังหวัดระนองซึ่งเป็นเส้นทางที่ใช้เชื่อมต่อทุกอำเภอและมีทางหลวงหมายเลข 4006 (ราชกรูด - หลังสวน) เชื่อมต่ออำเภอเมืองระนองกับอำเภอพะโต๊ะและอำเภอหลังสวนของจังหวัดชุมพรทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดระนอง และทางหลวงหมายเลข 4096 (ปากแพรง - หุ่นตะโก) เชื่อมต่ออำเภอละอุ่นกับอำเภอห้วยตะโกของจังหวัดชุมพร ทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดระนอง

ส่วนภายในจังหวัดระนอง มีถนนที่เชื่อมต่อระหว่างตำบล ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง จำนวน 24 เส้นทางในการขนส่ง ใช้เส้นทางถนนเพชรเกษมเป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมและมีสถานีขนส่งผู้โดยสารระดับจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองเป็นผู้ดูแล

รถประจำทาง ปัจจุบันมีรถโดยสารปรับอากาศของบริษัท ขนส่ง จำกัด และของเอกชนสายกรุงเทพฯ-ระนอง ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี กรุงเทพฯ ทุกวันๆ ละหลายเที่ยวใช้เวลาเดินทางประมาณ 8 ชั่วโมง

รถไฟ จังหวัดระนองไม่มีเส้นทางรถไฟ หากประสงค์จะเดินทางโดยรถไฟ สามารถใช้รถไฟที่สถานีรถไฟชุมพร แล้วต่อรถโดยสารประจำทางชุมพร-ระนอง ระยะทาง 122 กิโลเมตร

ทางอากาศ

จังหวัดระนองมีสนามบินพาณิชย์ จำนวน 1 แห่ง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ห่างจากตัวเมืองระนองประมาณ 22.2 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 1,855 ไร่ ปัจจุบันมีสายการบินให้บริการ จำนวน 1 สายการบิน คือ สายการบินไทยแอร์เอเชีย โดยสายการบินนกแอร์ ได้ขอแจ้งหยุดทำการบินชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2566 จนถึง 26 ตุลาคม 2567

ทางน้ำ

จังหวัดระนองมีท่าเทียบเรือ แยกประเภทได้ ดังนี้

- 1) ท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ (ท่าเรือระนอง) ซึ่งสามารถรองรับเรือขนาด 12,000 เดตเวทตัน (DWT) เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้า ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของท่าเทียบเรือแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม จำนวน 1 แห่ง
- 2) ท่าเทียบเรือประมง จำนวน 1 แห่ง ซึ่งใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการประมง
- 3) ท่าเทียบเรือ สำหรับการเดินทางของประชาชน และนักท่องเที่ยว จำนวน 2 แห่ง

1.3.2 ด้านกักกันของจังหวัด

- 1) ด้านศุลกากร ตั้งอยู่ที่ ต.ปากน้ำ - ประเภทด่านชายแดน
- 2) ด้านตรวจพืช ตั้งอยู่ที่ ต.เขานิวเวศน์ - ไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น
- ไม่มีที่ตั้งสถานกักกันพืช
- 3) ด้านตรวจประมง ตั้งอยู่ที่ ต.ราชกรูด - ไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น
- ไม่มีที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ
- 4) ด้านปศุสัตว์ ตั้งอยู่ที่ ต.บางนอน - ไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น
- มีที่ตั้งด่านกักกันสัตว์

นอกจากนี้ จังหวัดระนองได้ออกประกาศจังหวัดระนอง เรื่อง เปิดจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง – เกาะสอง บริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2557 มีเนื้อความ ดังนี้

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2540 เรื่องการเปิดจุดผ่านแดนถาวรด้านจังหวัดเชียงราย ตาก และระนอง โดยจังหวัดระนอง กำหนดให้มีจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง จำนวน 3 จุด คือ บริเวณท่าเทียบเรือสะพานปลา ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระนอง และท่าเทียบเรือบริษัทอันดามันคลับ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง ไว้แล้ว นั้น

เพื่อเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดระนอง และเป็นการเตรียมการรองรับประชาคมอาเซียน การเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งความมั่นคง และการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนไทย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการในทุกมิติความสัมพันธ์ของประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคอาเซียนสืบไป

จังหวัดระนอง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการความมั่นคงชายแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในการประชุมครั้งที่ 4/2556 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556 จึงเปิดจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง บริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นต้นไป การปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทาง เข้า-ออก การนำสินค้า เข้า-ออก และการควบคุมพื้นที่ให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาว่าด้วยการข้ามแดนทั้งสองประเทศ ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2540 รวมทั้งกฎหมาย และระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหนึ่ง ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพิ่มความเข้มงวดกวดขันในการป้องกันการก่ออาชญากรรม การลักลอบหลบหนีเข้าเมือง และการกระทำผิดกฎหมาย โดยเฉพาะ ยาเสพติด อาวุธสงครามฯ และสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นต้นไป

(คณะกรรมการเพื่อพัฒนาและบริหารจัดการท่าเทียบเรือเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าขายชายแดนจังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2556 มีมติเห็นชอบในหลักการให้เปิดจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง เพิ่มเติม บริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง โดยจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง ได้เปิดทำการเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2540 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2540 และจังหวัดระนองได้ออกประกาศจังหวัด ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2543 กำหนดจุดตรวจไว้ 3 ช่องทาง คือ 1) ท่าเทียบเรือสะพานปลา 2) ปากน้ำระนอง และ 3) ท่าเทียบเรือบริษัทอันต้ามันคลับ การเพิ่มจุดตรวจบริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง ทำให้ปัจจุบัน จุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง มีจุดตรวจรวมทั้งสิ้น 4 แห่ง)

1.3.3 ไฟฟ้า

จังหวัดระนองได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าการผลิตแห่งประเทศไทย โดยการเชื่อมโยงการรับกระแสไฟฟ้าจากจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานีอยู่ในความรับผิดชอบของ 2 หน่วยงานประกอบด้วย

1) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง รับผิดชอบในพื้นที่ประมาณ 96% ของพื้นที่ประกอบด้วย อำเภอกระบุรีบางส่วน (ตำบลบางใหญ่ ตำบลลำเลียง และตำบลน้ำจืดบางส่วน) และอำเภอละอุ่นบางส่วน (ตำบลบางแก้ว ตำบลละอุ่นเหนือ ตำบลละอุ่นใต้ ตำบลบางพระเหนือ และตำบลบางพระใต้) รวมพื้นที่ประมาณ 508 ตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองระนอง พื้นที่ 1,736 ตารางกิโลเมตร อำเภอกะเปอร์ พื้นที่ 657 ตารางกิโลเมตร อำเภอสุขสำราญ พื้นที่ 395 ตารางกิโลเมตร มีสถานีไฟฟ้าจำนวน 2 สถานี ประกอบด้วย สถานีไฟฟ้าระนอง 1 ตำบลราชกรูด และสถานีไฟฟ้าระนอง 2 ตำบลบางนอน

2) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดชุมพร รับผิดชอบในพื้นที่ประมาณ 4% คือ ในพื้นที่อำเภอกระบุรีบางส่วน(ตำบล จปร.ตำบลปากจั่น ตำบลมะมุ ตำบลน้ำจืดน้อยและตำบลน้ำจืดบางส่วน)และอำเภอละอุ่นบางส่วน (ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้)

ในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง ยังมีหมู่บ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 5 หมู่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง 4 หมู่บ้าน อำเภอสุขสำราญ 1 หมู่บ้าน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บนเกาะ

1.3.4 โทรศัพท์ จำนวนผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ แยกตามประเภทโทรศัพท์สำนักงาน/โทรศัพท์บ้าน ฯลฯ ของจังหวัดระนอง ปี พ.ศ.2561 แบ่งเป็น 1) ผู้พักอาศัย 2,886 เลขหมาย 2) ใช้ภายในชุมสาย 137 เลขหมาย 3) หน่วยงานราชการ 658 เลขหมาย 4) โทรศัพท์สาธารณะทางไกล 28 เลขหมาย

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารยังครอบคลุมถึงการติดต่อผ่านอุปกรณ์สารสนเทศอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

มีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษาและสถานีวิทยุชุมชน 12 สถานี

1.3.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

การไปรษณีย์ให้บริการครอบคลุม 5 อำเภอ การไปรษณีย์จังหวัดระนอง มีเครือข่ายการสื่อสารไปรษณีย์สามารถติดต่อได้ทุกอำเภอ โดยมีที่ทำการไปรษณีย์ทั้งสิ้น จำนวน 6 แห่ง แยกได้ ดังนี้

ตารางที่ 13 ที่ทำการไปรษณีย์ในพื้นที่จังหวัดระนอง จำนวน 6 แห่ง

อำเภอ	จำนวนที่ทำการไปรษณีย์	สาขาที่ทำการไปรษณีย์	รหัสไปรษณีย์พื้นที่
อำเภอเมืองระนอง	3	ที่ทำการไปรษณีย์ระนอง	85000
		ที่ทำการไปรษณีย์ปากน้ำระนอง	85000
		เคาน์เตอร์ไปรษณีย์ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง	85000
อำเภอกระบุรี	1	ที่ทำการไปรษณีย์กระบุรี	85110
อำเภอกะเปอร์	1	ที่ทำการไปรษณีย์กะเปอร์	85120
อำเภอละอุ่น	1	ที่ทำการไปรษณีย์ละอุ่น	85130
อำเภอสุขสำราญ	-	-	85120

1.3.6 ประปา

การให้บริการน้ำในระบบประปาแก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดระนองมีหลายหน่วยงานสามารถแยกได้ ดังนี้

- 1) การประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง รับผิดชอบให้บริการในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองระนอง เทศบาลตำบลปลากน้ำ เทศบาลเมืองบางริ้นบางส่วน และเทศบาลตำบลบางนอนบางส่วน
- 2) การประปาของเทศบาลตำบล ซึ่งรับผิดชอบให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำจืด เทศบาลตำบลละอุ่น เทศบาลตำบลหงาว และเทศบาลตำบลกะเปอร์
- 3) ระบบประปาหมู่บ้าน ชนิดท่อส่งสูงของเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ แหล่งน้ำดิบที่ใช้ในการผลิตประปา มี 4 แห่ง ด้วยกัน คือ คลองหาดส้มแป้น คลองบางริ้นชุมเหมือนอกหลวง และห้วยวังพง ซึ่งในฤดูแล้งจะประสบปัญหาน้ำประปาไม่ไหล ขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภคจึงก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหาดส้มแป้น เพื่อรองรับการใช้น้ำอุปโภคบริโภค ใช้น้ำจากเขื่อนนี้เป็นแหล่งน้ำถาวรและใช้แหล่งน้ำดิบปัจจุบันเป็นแหล่งน้ำสำรอง ซึ่งแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำประปาได้อย่างถาวร

1.3.7 บ่อน้ำบาดาล

ข้อมูลการใช้น้ำบาดาลจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2566 มีบ่อน้ำบาดาลรวม 740 บ่อ จำแนกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- (1) บ่อน้ำบาดาลที่มีการขออนุญาตกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง รวมจำนวน 338 บ่อ มีปริมาณการใช้น้ำบาดาล จำนวน 45,759 ลูกบาศก์เมตร/ปี จำแนกเป็นบ่อน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภค/บริโภคมากที่สุด จำนวน 177 บ่อ รองลงมา ได้แก่ บ่อน้ำบาดาลเพื่อธุรกิจ จำนวน 88 บ่อ และ บ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร จำนวน 73 บ่อ

- (2) ข้อมูลบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่จังหวัดระนอง จากสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง) พบว่ามีบ่อน้ำบาดาล จำนวน 399 บ่อ จำแนกเป็นบ่อน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภค/บริโภค จำนวน 354 บ่อ และบ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร จำนวน 45 บ่อ มีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย 6.61 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง แสดงดังตารางที่ 13 -14

ตารางที่ 14 จำนวนบำบัดและการใช้น้ำบาดาล ที่ขออนุญาตกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2566

อำเภอ	ตำบล	รวมทุกประเภท			อุปโภค/บริโภค			ธุรกิจ			เกษตรกรรม		
		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)	
			ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง
เมืองระนอง	เขานิเวศน์	6	498	37	1	80	-	5	418	37	-	-	-
	ราชกรูด	37	3,508	497	16	1,606	-	2	120	8	19	1,782	428
	หวาง	22	2,688	822	13	1,774	723	7	714	96	2	200	3
	บางรีน	36	4,109	134	3	296	23	30	3,600	95	3	213	16
	ปากน้ำ	13	9,253	60	4	419	16	6	306	44	3	8,528	-
	บางนอน	42	4,021	784	10	1,034	341	21	2,186	386	11	801	57
	หาดส้มแป้น	7	660	52	6	610	52	-	-	-	1	50	-
	ทรายแดง	12	830	8	4	300	-	-	-	-	8	530	8
	เกาะพยาม	2	84	10	-	-	-	2	84	10	-	-	-
รวมอำเภอเมืองระนอง		177	25,651	2,404	57	6,119	1,216	73	7,428	676	47	12,104	512
กระบี่	น้ำจืด	5	496	32	2	160	23	-	-	-	3	336	9
	น้ำจืดน้อย	7	1,690	17	6	1,594	-	1	96	17	-	-	-
	มะมุ	1	60	-	-	-	-	-	-	-	1	60	-
	ปากจั่น	9	665	27	5	378	-	2	63	27	2	224	-
	ลำเลียง	3	276	30	2	156	-	-	-	-	1	120	30
	จ.ป.ร.	8	772	23	7	740	23	-	-	-	1	32	-
	บางใหญ่	2	150	-	2	150	-	-	-	-	-	-	-
รวมอำเภอกระบี่		35	4,109	129	24	3,187	46	3	159	44	8	772	39
ละอุ่น	ละอุ่นใต้	2	116	12	1	60	-	-	-	-	1	56	12
	บางพระเหนือ	13	1,251	-	10	1,021	-	-	-	-	3	194	-
	บางแก้ว	5	268	11	3	179	-	2	89	11	-	-	-
	บางพระใต้	1	10	-	1	10	-	-	-	-	-	-	-
รวมอำเภอละอุ่น		21	1,609	22	15	1,270	-	2	89	11	4	250	12
กะเปอร์	ม่วงกลาง	11	972	36	6	552	19	1	90	17	4	330	-
	กะเปอร์	38	6,969	984	27	6,411	967	5	210	17	6	348	-
	เขี้ยวเหลี่ยม	3	530	1	3	530	1	-	-	-	-	-	-
	บ้านนา	4	310	-	4	310	-	-	-	-	-	-	-
	บางหิน	12	1,408	1	7	1,064	-	1	100	1	4	244	-

อำเภอ	ตำบล	รวมทุกประเภท			อุปโภค/บริโภค			ธุรกิจ			เกษตรกรรม		
		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)	
			ตามใบ อนุญาต	ใช้ จริง		ตาม ใบ อนุญาต	ใช้ จริง		ตามใบ อนุญาต	ใช้ จริง		ตามใบ อนุญาต	ใช้ จริง
รวมอำเภอเกาะเปอร์		68	10,189	1,022	47	8,867	987	7	400	35	14	922	-
สุขสำ ราษฎร์	นาคา	20	2,846	24	18	2,646	14	2	200	10			
	กำพวน	17	1,355	84	16	1,205	81	1	150	3			
รวมอำเภอสุขสำราษฎร์		37	4,201	108	34	3,851	95	3	350	13			
รวม		338	45,759	3,685	177	23,285	2,344	88	8,426	779	73	14,048	563

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ระบบสารสนเทศเพื่อการควบคุมกิจการน้ำบาดาล (GCL), 2566

ตารางที่ 15 จำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาล ข้อมูลจากสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง) ปี พ.ศ. 2565

อำเภอ	ตำบล	ประเภทบ่อ (จำนวน)		ความลึกบ่อเฉลี่ย (เมตร)	คุณภาพน้ำ		ปริมาณน้ำเฉลี่ย (ลบ.ม./ชม.)
		อุปโภคบริโภค	การเกษตร		ใช้ได้ (บ่อ)	ใช้ไม่ได้ (บ่อ)	
เมืองระนอง	เขานิเวศน์	8	-	72.51	8	-	6.02
	ราชกรูด	21	4	64.33	25	-	6.88
	หงาว	14	3	71.71	17	-	8.18
	บางรีน	15	-	49.50	15	-	5.33
	ปากน้ำ	12	-	66.37	12	-	5.15
	บางนอน	15	1	60.04	16	-	8
	หาดส้มแป้น	5	3	50.63	8	-	6.25
	ทรายแดง	6	-	66.83	6	-	5.83
รวมอำเภอเมืองระนอง		96	11	62.73	107	0	6.67
กระบุรี	น้ำจืด	11	3	73.04	14	-	5.24
	น้ำจืดน้อย	5	-	119.2	5	-	3.2
	มะมุ	10	-	47.10	10	-	4.83
	ปากจั่น	6	1	81.93	7	-	3.79
	ลำเลียง	11	-	62.23	11	-	5.90
	จ.ป.ร.	11	-	74	11	-	3.74
	บางใหญ่	4	-	51.22	4	-	7.55
รวมอำเภอกระบุรี		58	4	70.43	62	0	4.85
เกาะเปอร์	ม่วงกลาง	9	-	57.56	9	-	4.2
	เกาะเปอร์	56	7	60.99	63	-	8.14

อำเภอ	ตำบล	ประเภทบ่อ (จำนวน)		ความลึกบ่อเฉลี่ย (เมตร)	คุณภาพน้ำ		ปริมาณน้ำเฉลี่ย (ลบ.ม./ชม.)
		อุปโภคบริโภค	การเกษตร		ใช้ได้ (บ่อ)	ใช้ไม่ได้ (บ่อ)	
กะเปอร์	เขี้ยวเหลียง	18	1	69.58	19	-	6.16
	บ้านนา	17	-	76.24	17	-	6.09
	บางหิน	20	1	59.74	21	-	5.73
รวมอำเภอกะเปอร์		120	9	63.82	129	0	6.92
ละอุ่น	ละอุ่นใต้	15	-	61.43	15	-	5.47
	ละอุ่นเหนือ	8	1	55.33	9	-	6.11
	ในวงเหนือ	1	1	30	2	-	7
	บางพระใต้	1	-	51	1	-	7
	บางพระเหนือ	5	1	50.67	6	-	6.33
	บางแก้ว	5	-	40.2	5	-	6.6
รวมอำเภอละอุ่น		35	3	53.57	38	0	6.03
สุขสำราญ	นาคา	21	7	56.22	29	-	7.28
	กำพวน	24	10	54.85	34	-	7.69
รวม อ.สุขสำราญ		45	18	55.48	63	0	7.50
รวมจังหวัดระนอง		354	45	62.26	399	0	6.54

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง สำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง), 2565

1.3.8 โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม

1) การผลิตภาคอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระนองส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยข้อมูลสะสม ณ 31 มีนาคม 2567 มีจำนวนโรงงาน รวมทั้งสิ้น จำนวน 213 โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น จำนวน 4,773 ล้านบาท และมีคนงาน ทั้งสิ้น จำนวน 6,821 คน โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เนื่องจากมีความเจริญ ด้านสาธารณูปการต่างๆ

1.1) อุตสาหกรรมที่สำคัญ

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง ได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง ได้แก่ แปรรูปอาหารทะเล ห้องเย็น โรงปลาป่น น้ำแข็งซอง เมื่อพิจารณาตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่าหมวดอุตสาหกรรม ที่มีเงินลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

(1) อุตสาหกรรมหมวดอาหาร ประกอบด้วย การผลิตเกี่ยวกับสัตว์น้ำเป็นหลัก เช่น การแปรรูปอาหารทะเล รองลงมาได้แก่การผลิตเกี่ยวกับการทำน้ำแข็งหรือบด ย่อยน้ำแข็ง และการผลิตเกี่ยวกับอาหารสัตว์ (ปลาป่น) ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 60 โรงงาน เงินลงทุน 4,266 ล้านบาท คนงาน 1,658.55 คน

(2) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ประกอบด้วย การไส ซอยไม้แปรรูป แปรรูปไม้ ยางพารา รองลงมาได้แก่การเลื่อยไม้ทำวงกบประตูหน้าต่างไม้และการเครื่องเรือนจากไม้ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 27 โรงงาน เงินลงทุน 891 ล้านบาท คนงาน 362.89 คน

(3) อุตสาหกรรมเครื่องตี การผลิตน้ำดื่มบริสุทธิ์และน้ำแร่บรรจุขวด ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 2 โรงงาน เงินลงทุน 52 ล้านบาท คนงาน 280 คน

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

ลำดับ ที่	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ลบ.)	จำนวนคนงาน (คน)
1	กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร	60	4,266	1,658.55
2	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	27	891	362.89
3	อุตสาหกรรมเครื่องตี	2	52	280
4	การผลิตอื่นๆ (ชุดตัดดิน คัดร่อนทราย คูทราย และห้องเย็น)	77	723	268.71
5	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	19	105.55	105.55

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, 2567

1.2) โครงสร้างภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของจังหวัดระนอง คือ อุตสาหกรรมหมวดอาหาร มีเงินลงทุนทั้งสิ้น 4,266 ล้านบาท

1.4 ด้านสังคม

1.4.1 การศึกษา

จังหวัดระนองมีการจัดระบบการศึกษาครบถ้วน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบ มีสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 156 แห่ง โดยมีสถานศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีจำนวนสถานศึกษา นักเรียนและครูมากที่สุด ซึ่งแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 17 จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	สังกัด				รวม
	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	สังกัดอื่นๆ*	
เมืองระนอง	29	7	18	1	55
กระบุรี	26	1	16	-	43
กะเปอร์	13	1	8	-	22
ละอุ่น	9	-	8	-	17
สุขสำราญ	10	1	8	-	19
รวม	87	10	58	1	156

หมายเหตุ: *ส่วนราชการอื่น ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

ตารางที่ 18 จำนวนนักเรียนและครูจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	สังกัด								รวมทั้งสิ้น	
	สนง.คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		สนง.คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		อื่นๆ*			
	นร.	ครู	นร.	ครู	นร.	ครู	นร.	ครู	นร.	ครู
	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)
เมืองระนอง	9,982	349	3,845	142	1,648	55	23	3	15,498	549
กระบุรี	6,135	260	528	24	-	-	-	-	6,663	284
กะเปอร์	2,985	142	76	18	-	-	-	-	3,061	160
ละอุ่น	1,540	69	-	-	304	16	-	-	1,844	85
สุขสำราญ	1,648	89	525	22	-	-	-	-	2,173	111
รวม	22,290	909	4,974	206	1,952	71	23	3	29,239	1,189

หมายเหตุ: *ส่วนราชการอื่น ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

ตารางที่ 19 จำนวนผู้เรียน/นักเรียน ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจำแนกตามกิจกรรมการศึกษาและเพศ เป็นรายอำเภอ

อำเภอ	การศึกษาขั้นพื้นฐาน (คน)			การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ (คน)			การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน (คน)			รวมทั้งสิ้น (คน)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
เมืองระนอง	1,879	1,211	3,090	67	264	331	177	65	242	3,663
กระบุรี	549	452	1,001	43	157	200	230	525	755	1,956
กะเปอร์	317	267	584	32	110	142	9	135	144	870
ละอุ่น	423	368	791	112	129	241	106	214	320	1,352
สุขสำราญ	411	426	837	65	80	145	58	96	154	1,136
รวม	3,579	2,724	6,303	319	740	1,059	580	1,035	1,615	8,977

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองมีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนบ้านในวง (โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านในวง) ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านผาพิง ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ได้รับมอบมาอยู่ในสังกัด เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 ภายใต้การกำกับดูแลของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีบุคลากรทางการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 16 คน นักเรียนจำนวน 304 คน

ตารางที่ 20 จำนวนสถานศึกษา อาจารย์ และนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาจำแนกตามสังกัดและเพศ

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา	อาจารย์(คน)			นักศึกษา(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	3	66	51	117	1,125	876	2,108
-สถาบันอาชีวศึกษารัฐบาล	3	66	51	117	1,125	876	2,108
-สถาบันอาชีวศึกษามหาภาคเอกชน	-	-	-	-	-	-	-

สังกัด	จำนวน สถานศึกษา	อาจารย์(คน)			นักศึกษา(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	2	11	19	30	142	188	324
-สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	2	11	19	30	142	188	324
-สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	5	73	70	147	1,267	1,064	2,432

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

การศึกษานอกระบบ มีหน่วยงานในการให้บริการการศึกษานอกระบบ ประกอบด้วย

- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดระนอง โดยมีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ จำนวน 5 แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน 37 แห่ง

- ห้องสมุดประชาชนจังหวัด	จำนวน	1	แห่ง
- ห้องสมุดประชาชนอำเภอ	จำนวน	4	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	176	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดระนอง	จำนวน	1	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	48	แห่ง

1.4.2 การศาสนา

จังหวัดระนอง มีวัด จำนวน 29 แห่ง รองลงมาเป็นสำนักสงฆ์ จำนวน 16 แห่ง และมีพระภิกษุ จำนวน 451 รูป และสามเณร จำนวน 51 รูป ตามลำดับ อีกทั้ง มีมัสยิด จำนวน 32 แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน 1 แห่ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 21 จำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มัสยิด และสามเณร เป็นรายอำเภอ

อำเภอ	วัด (แห่ง)	สำนักสงฆ์ (แห่ง)	โบสถ์คริสต์ (แห่ง)	มัสยิด (แห่ง)	พระภิกษุ	สามเณร
เมืองระนอง	11	4	1	12	203	48
กระบุรี	6	6	-	-	122	-
กะเปอร์	5	2	-	6	61	1
ละอุ่น	5	4	-	-	55	2
สุขสำราญ	2	-	-	14	10	-
รวม	29	16	1	32	451	51

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

1.4.3 การสาธารณสุข

จังหวัดระนองมีสถานบริการทางด้านสาธารณสุข ดังนี้

1) สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลชุมชน เต็มคนไข้ 30 เตียง	จำนวน	2	แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน เต็มคนไข้ 10เตียง	จำนวน	2	แห่ง
- โรงพยาบาลทั่วไป เต็มคนไข้ 300 เตียง	จำนวน	1	แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รวม สอน.)	จำนวน	46 แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมือง	จำนวน	1 แห่ง
- คลินิกหมอครอบครัว โรงพยาบาลระนอง	จำนวน	1 แห่ง
2) สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ประกอบด้วย		
- โรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็ก ขนาด 5 เตียง	จำนวน	1 แห่ง
- คลินิกเวชกรรม	จำนวน	9 แห่ง
- คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง	จำนวน	16 แห่ง
- คลินิกทันตกรรม (ชั้น 1)	จำนวน	15 แห่ง
- คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์	จำนวน	10 แห่ง
- คลินิกกายภาพบำบัด	จำนวน	3 แห่ง
- คลินิกการแพทย์แผนไทย/แผนไทยประยุกต์	จำนวน	1 แห่ง
- สหคลินิก	จำนวน	3 แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	54 แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจสุเสรีจา	จำนวน	4 แห่ง

โดยมีบุคลากรทางการแพทย์และบุคลากรด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย

- แพทย์	จำนวน	86 คน
- ทันตแพทย์	จำนวน	38 คน
- เภสัชกร	จำนวน	46 คน
- พยาบาล	จำนวน	515 คน
- นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน	127 คน
- เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	จำนวน	61 คน
- อาสาสมัครสาธารณสุข ประกอบด้วย		
* อาสาสมัครสาธารณสุข (ชนบท)	จำนวน	2,823 คน
* อาสาสมัครสาธารณสุข (เขตเมือง)	จำนวน	120 คน
* ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	จำนวน	8 คน

1.4.4 ประเพณีและวัฒนธรรม

จังหวัดระนองมีประเพณีและงานประจำปี ที่สำคัญที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันคือ

1) **ประเพณีสวดกลางบ้าน** มีการประกอบพิธีทางศาสนา สวดภาณยักษ์ไล่ภูตผีปีศาจทั้งหลาย โดยชาวบ้านทุกครัวเรือนจะตัดผม ตัดเล็บ ห่อด้วยกระดาษขาวหรือกระดาษแดงใส่ลงแพที่ทำด้วยไม้ระกำ และประดับประดารอบๆ แพด้วยธงแดงที่ทำจากกระดาษสี เมื่อน้ำทะเลในแม่น้ำขึ้นเต็มที่ก็จะมีการปล่อยแพไปตามแม่น้ำ ถือเป็นงานสะเดาะเคราะห์มีการจัดงาน 3 วัน 3 คืน และมีการจัดแสดงมหรสพด้วย กำหนดจัดงานเดือนเมษายนของทุกปี

2) **งานขึ้นถ้ำพระขยงค์** จัดในช่วงเทศกาลตรุษจีน บริเวณถ้ำพระขยงค์เพื่อให้ประชาชนเข้าไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชมความสวยงามของถ้ำ และมีพันธุ์ไม้หายาก ซึ่งเชื่อกันว่ามีผู้นำมาปลูกไว้เป็นเวลานานแล้ว กำหนดจัดงานประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

3) งานเทศกาลสงกรานต์น้ำแร่ แช่น้ำศักดิ์สิทธิ์มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมประเพณีสงกรานต์ สร้างเอกลักษณ์ความเป็นหนึ่งเดียวในประเทศไทย โดยมีเอกลักษณ์ “สงกรานต์น้ำแร่แช่น้ำศักดิ์สิทธิ์” และ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกำหนดจัดงานวันที่ 12-15 เมษายนของทุกปี

4) ประเพณีออกพรรษา ในวันออกพรรษาจะมีประเพณีที่นิยมปฏิบัติกัน คือ ประเพณีตักบาตร เทโว เกิดจากความเชื่อกันว่า ในวันออกพรรษานี้เป็นวันที่ท้องคัมเด็จพระเจ้าเสด็จลงมาจากชั้น ดาวดึงส์ลงมาโปรดมนุษย์โลก เมื่อถึงวันนี้ชาวพุทธจะนำอาหารคาวหวานมาใส่บาตร ซึ่งเป็นประเพณีทาง ศาสนาที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านาน กำหนดจัดงานในวันออกพรรษาของทุกปี

5) ประเพณีเทศน์มหาชาติและพิธีการกวนข้าวทิพย์ เป็นประเพณีอันดีงามที่มีมาแต่โบราณ เป็นการสืบทอดประเพณีของพุทธศาสนิกชน และสร้างความสามัคคีของประชาชน โดยมีการเทศน์มหาชาติ และพิธีกวนข้าวทิพย์ กำหนดจัดงานในช่วงเทศกาลตรุษจีน (เดือนเมษายนของทุกปี)

6) เทศกาลวันวิสาขบูชาและสมโภชพระเจดีย์ดาดู จัดในวันวิสาขบูชาของทุกๆ ปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนชาวระนองและประชาชนชาวพม่าที่นับถือศาสนาพุทธได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ไว้ซึ่ง ประเพณีวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ณ พระเจดีย์ดาดู วัดสุวรรณคีรีวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดระนอง กำหนดจัดงานช่วงเดือนพฤษภาคม

7) ประเพณีงานลอยกระทง เป็นประเพณีที่มาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นประเพณีของพราหมณ์ เพื่อบูชาพระเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ศาสนาพุทธก็จัดลอยกระทง เพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ จังหวัดระนองได้จัดประเพณีลอยกระทง ในวันเพ็ญเดือน 12 ของทุกปี

8) งานอาบน้ำแร่ แลระนอง เป็นงานประจำปีของจังหวัดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการ ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดให้รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริม การใช้ประโยชน์จากน้ำแร่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีคุณภาพระดับเอเชีย ธุรกิจสปาและการแพทย์แผน ไทยกิจกรรมในงานประกอบด้วย กิจกรรมด้านสปาและน้ำแร่และสุขภาพ, การส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติของจังหวัดระนอง, กิจกรรมวิถีชุมชนชาวระนอง, ของดีศรีท้องถิ่น, การประกวดธิดาน้ำแร่ระนอง ธิดาสอง แผ่นดิน และเทพธิดาระนอง, ประกวดขบวนรถสวยงามของดีแต่ละอำเภอ, การประกวดความสามารถพิเศษ (Talent), การเดินแบบผ้าพื้นเมือง, การประกวดร้องเพลงท้องถิ่น/ท้องถิ่น, กิจกรรมออกเรือนกาชาด, การแสดงบนเวทีลาน วัฒนธรรม, การจำหน่ายสินค้าโอท็อป, การแสดงดนตรีของเหล่าศิลปินนักร้อง-นักแสดงมากมายโดยกำหนดจัดงานใน วันศุกร์สัปดาห์ที่สองของเดือนมีนาคมของทุกปี

1.4.5 ข้อมูลด้านแรงงานของจังหวัดระนอง

1) แรงงานในจังหวัดระนอง

สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง

มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 232,343 คน (ชาย 111,777 คน หญิง 120,566 คน) จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 155,573 คน คิดเป็นร้อยละ 66.96 ของทั้งหมด (ชาย 92,045 คน หญิง 63,527 คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ 154,516 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 ของทั้งหมด (ชาย 91,416 คน หญิง 63,101 คน) ผู้ว่างงาน 951 คน (ชาย 569 คน หญิง 382 คน) และผู้รอฤดูกาล 106 คน (ชาย 61 คน หญิง 45 คน) ขณะที่อยู่นอกกำลังแรงงานมีจำนวน 76,770 คน คิดเป็นร้อยละ 33.04 (ชาย 19,732

คน หญิง 57,039 คน) จำแนกเป็น ทำงานบ้าน 33,571 คน เรียนหนังสือ 15,745 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ 23,926 คน และอื่น ๆ 3,530 คน

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพในปี 2566 พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ (1) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 58,795 คน (ร้อยละ 38) (2) พนักงานบริการและพนักงานบริการในร้านค้าและตลาด จำนวน 31,811 คน (ร้อยละ 20.59) (3) อาชีพงานพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 27,024 คน (ร้อยละ 17.49) (4) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10,465 คน (ร้อยละ 7.68) และ (5) ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 6,934 คน (ร้อยละ 4.49)

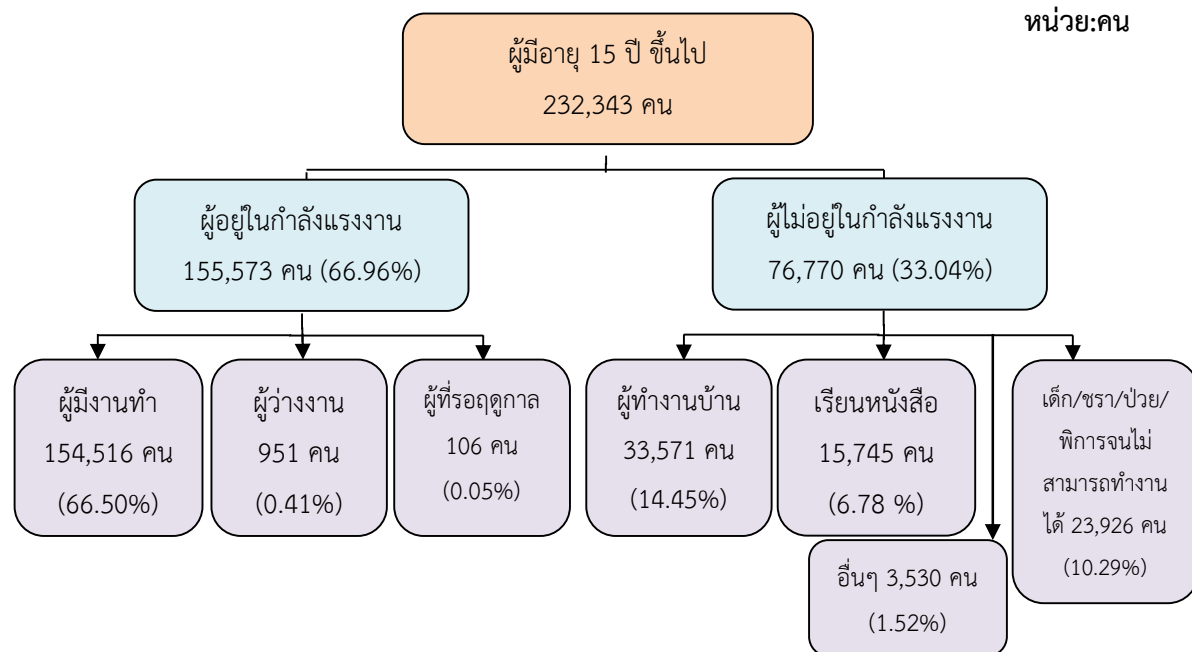
และจากผู้มีงานทำ 154,516 คน พบว่า ทำงานในภาคเกษตรกรรม 62,606 คน คิดเป็นร้อยละ 40.58 ของผู้ที่มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 91,909 คน คิดเป็นร้อยละ 59.48 ของผู้ที่มีงานทำทั้งหมด โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีกมากที่สุด 34,856 คน คิดเป็นร้อยละ 22.56 ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร รองลงมา ได้แก่ การผลิต 12,664 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 กิจกรรมโรงแรมและอาหาร 11,007 คน ร้อยละ 7.12 การก่อสร้าง 9,605 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 และการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ 5,786 คน ร้อยละ 7.83

ตารางที่ 22 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

สถานภาพแรงงาน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	111,777	120,566	232,343
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	92,045	63,527	155,573
- ผู้มีงานทำ	91,416	63,101	154,516
- ผู้ว่างงาน	592	382	951
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	61	45	106
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	19,732	57,039	76,770
- ทำงานบ้าน	1,496	32,075	33,571
- เรียนหนังสือ	7,165	8,580	15,745
- เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	9,306	14,620	23,926
- อื่นๆ	1,765	1,765	3,530

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2566

ภาพที่ 10 แผนผังโครงสร้างประชากรจังหวัดระนอง

ตารางที่ 23 จำนวนผู้มีงานทำจังหวัดระนอง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2566

ประเภทอุตสาหกรรมใน/นอภาคเกษตร	ชาย	หญิง	รวม
ในภาคเกษตรกรรม	45,380	17,226	62,606
1.เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	45,380	17,226	62,606
นอภาคเกษตรกรรม	46,119	45,790	91,909
2. เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-
3. การผลิต	4,581	8,083	12,644
4. ไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	165	139	304
5. การจัดหาหน้า การบำบัดน้ำเสีย	56	-	56
6. การก่อสร้าง	9,026	579	9,605
7. การขายส่ง การขายปลีก	16,986	17,870	34,856
8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	4,193	507	4,700
9. กิจกรรมโรงแรม และบริการด้านอาหาร	3,404	7,603	11,007
10. ข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร	209	18	227
11. กิจกรรมด้านการเงินและการประกันภัย	408	414	823
12. อสังหาริมทรัพย์การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	77	45	122
13. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคโนโลยี	196	205	401
14. กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	557	472	1,029
15. บริหารราชการและป้องกันประเทศ	3,472	2,314	5,786
16. การศึกษา	897	2,781	3,678
17. ด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	756	2,238	2,994
18. ศิลปะ บันเทิงและนันทนาการ	317	157	474

ประเภทอุตสาหกรรมใน/นอกภาคเกษตร	ชาย	หญิง	รวม
19. กิจกรรมบริการอื่นๆ	715	2,071	2,786
20. การจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	103	294	397
21. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	91,415	63,101	154,516

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2566

2) ข้อมูลจำนวนแรงงานนอกระบบ

ข้อมูลแรงงานนอกระบบ สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลแรงงานโดยดำเนินการสำรวจในปี 2565 พบว่าผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 80,623 คน (แยกเป็นชาย 50,588 คน และหญิง 30,035 คน) แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่จะทำงานในภาคเกษตรกรรม (อาชีพด้านเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง) จำนวน 41,263 คน คิดเป็นร้อยละ 51.18 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด ประกอบอาชีพนอภาคเกษตร 39,360 คน คิดเป็นร้อยละ 48.82 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด โดยแรงงานนอกระบบมีการประกอบอาชีพสูงสุด 5 ลำดับแรก คือ การขายส่งการขายปลีก 19,585 คน ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 9,732 คน การก่อสร้าง 3,200 คน การผลิต 3,125 คน และการขนส่ง 1,460 คน

ตารางที่ 24 จำนวนแรงงานนอกระบบในจังหวัดระนอง จำแนกตามอาชีพ ปี 2565

ประเภทอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมายและผู้จัดการ	1,504	100	1,604
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	230	253	483
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิค	396	571	967
4. เสมียน	-	231	231
5. พนักงานบริการ	9,579	16,090	25,669
6. ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและการประมง	30,873	10,153	41,026
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ	4,160	1,338	5,498
8. ผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร	1,368	146	1,513
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	2,477	1,154	3,631
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
รวม	50,588	30,035	80,623

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2566

3) แรงงานต่างด้าว แรงงานต่างด้าวในจังหวัดระนอง จำนวน 31,913 คน โดยเป็นชาวเมียนมา 31,254 คน ชาวลาว 87 คน ชาวกัมพูชา 9 คน ชาวเวียดนาม 1 คน และอื่นๆ 562 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมือง มาตรการ 59 จำนวน 30,846 คน (แรงงานต่างด้าวประเภททั่วไป 112 ราย ประเภทส่งเสริมการลงทุน 1 ราย ประเภทนำเข้า MOU 40 ราย ตามมติคณะรัฐมนตรี 30,693 ราย) แรงงานต่างด้าวเข้าเมือง มาตรการ 63 ประเภทชนกลุ่มน้อย 449 คน แรงงานต่างด้าวเข้าเมือง มาตรการ 64 ประเภทไป-กลับ หรือตามฤดูกาล 618 คน

โดยอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 20.69 หมายถึง ผู้มีงานทำทุกๆ 100 คน จะมีการจ้างแรงงานต่างด้าว ประมาณ 1-26 คน และอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) ต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 19.90 แสดงว่าผู้มีงานทำทุกๆ 100 คน จะเป็นการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา 1-26 คน

ที่มา: รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดระนอง ปี 2566 (กุมภาพันธ์, 2567) สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

4) จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม

➔ จำนวนนายจ้างและผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน ปี 2566

- จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม 49,893 คน
(มาตรา 33 จำนวน 25,654 คน ,มาตรา 39 จำนวน 2,294 คน และมาตรา 40 จำนวน 21,945 คน)

- จำนวนสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม 2,254 แห่ง

➔ การจ่ายจากกองทุนประกันสังคม รวม 7 กรณี จ่ายประโยชน์ทดแทน ปี 2566 จำนวนทั้งหมด 8,810 คน

➔ ผู้ประกันตนขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ปี 2566

จำนวน 866 คน 1.9804 ล้านบาท

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2566

อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ จังหวัดระนอง 340 บาท/วัน ประกาศบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่

1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

5) กลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่จังหวัดระนอง

5.1) ชุมชนมอแกน จังหวัดระนอง หมู่เกาะในเขตจังหวัดระนองเดิมเป็นที่อยู่อาศัยซึ่งชาวมอแกนเดินทางไปมาและรู้จักมักคุ้นกันเป็น อย่างดี ชาวมอแกนบริเวณนี้อาศัย เดินทาง และทำมาหากินทางทะเลระหว่างเกาะเหลา เกาะสินไห เกาะช้าง และเกาะพยาม ในสมัยก่อนเกาะเหลาเป็นเพียงที่จอดเรือหรือที่ตั้งเพิงพักชั่วคราวของชาวมอแกนเพื่อหลบคลื่นลม และเป็นสถานที่ที่นำสัตว์ทะเลที่เก็บหาได้มาแลกเปลี่ยนกับข้าว กะปิ พริก ฯลฯ กับคนไทยตาม เกาะ หรือนำไปขายให้กับเจ้าแก้วบนฝั่ง เนื่องจากที่ตั้งของเกาะเหลาอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองระนอง การตั้งถิ่นฐานถาวรบนเกาะเหลาเริ่มมาประมาณ 40-50 ปีมาแล้ว โดยมีอดีตตำรวจน้ำชักชวนให้ชาวมอแกนกลุ่มหนึ่ง เข้ามาอาศัยบริเวณนี้ กลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยที่เกาะเหลามีไม่เกิน 10 ครอบครัว ต่อมาชาวมอแกนเข้ามาตั้งหลักแหล่งมากขึ้น มีการขยายชุมชนออกไปเรื่อยๆ หลังเหตุการณ์สึนามิ มีหลายองค์กรลงมาให้ความช่วยเหลือชุมชนชาวมอแกนเกาะเหลา และมีคริสตจักรมาช่วยเหลือและสร้างบ้านให้ชาวมอแกนที่เกาะช้างและเกาะพยาม โดยจำนวนประชากร ที่อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองจำนวน 618 คน (เกาะเหลา จำนวน 212 คน เกาะช้าง จำนวน 245 คน และเกาะพยาม จำนวน 161 คน) (ข้อมูล ณ 20 มิถุนายน 2566)

5.2) **ชุมชนอ้าวเมียน** มีถิ่นกำเนิดอยู่บริเวณภูเขาสูงของประเทศจีน อพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อ 200 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานหนาแน่นในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ พะเยา ฯลฯ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจีนอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะการสร้างตัวอักษรที่มาจากตัวอักษรอื่น การรับเอาลัทธิเต๋าเข้ามาผสมผสานกับความเชื่อต่อผีบรรพบุรุษ การอพยพย้ายถิ่นทำให้ชาวอ้าวเมียนมีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมควบคู่กับการรักษาวิถีวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยเฉพาะการแต่งกายด้วยการตกแต่งเครื่องประดับเงิน ด้านวิถีชีวิตดั้งเดิมมีการทำไร่หมุนเวียน มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อทำพิธีกรรม รวมทั้งการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำเครื่องเงินและปักผ้าที่มีลวดลายอัตลักษณ์สวยงาม จังหวัดระนองชุมชนชาวอ้าวเมียน หรือ เย้า อยู่ในพื้นที่บ้านในกรัง ตำบล จ.ป.ร.อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง โดยชุมชนอ้าวเมียนบ้านในกรังมีทั้งสิ้น 17 ครัวเรือน ประชากรจำนวน 90 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุและเด็ก เนื่องจากคนหนุ่มสาวไปศึกษาและทำงานในเมืองใหญ่ เช่นเดียวกับชุมชนชนบทอื่นๆทำให้การสืบทอดอนุรักษ์สืบสานมรดกทางวัฒนธรรม และการถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่คนรุ่นหลังอยู่ในวงจำกัด (สิทธิพร เขาอุ่นและจินต์ วิภาตะกลัด, 2566 : วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ความเป็นอ้าวเมียนของบ้านในกรัง อำเภอกระบุรีจังหวัดระนอง วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2566))

1.4.6 ครัวเรือนยากจนของจังหวัดระนอง ตามระบบ TPMPAP

ศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจังหวัด (ศจพ.จ.) เป็นหน่วยกำกับ ติดตามการดำเนินงานของ ศจพ.อ. และสนับสนุนทีมคณะทำงานบูรณาการรายมิติทั้ง 5 มิติในการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ศจพ.อ ทั้ง 5 อำเภอ เป็นหน่วยอำนวยการปฏิบัติการ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานของทีมปฏิบัติการของทุกตำบลและทีมพี่เลี้ยงในการดำเนินงานเยี่ยมเยียนครัวเรือนเป้าหมาย ปฏิบัติการ 4 ท และการประสานหน่วยงานให้ความช่วยเหลือ โดยครัวเรือนเป้าหมายเร่งด่วน (คนที่ตกเกณฑ์ MPI) ในระบบ TPMPAP ปี 2566 ของจังหวัดระนอง จำนวน 1,640 ครัวเรือน 4,489 คน ดังนี้

ตารางที่ 25 ครัวเรือนที่ยากจนตามระบบ TPMPAP จังหวัดระนอง ปี 2566

อำเภอ	ตกเกณฑ์ MPI						ตกเกณฑ์ MPI จำแนกรายมิติ (ครัวเรือน)				
	จำนวนกลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนทั้งหมด		มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ		ไม่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ		สุขภาพ	ความเป็นอยู่	การศึกษา	รายได้	เข้าถึงบริการภาครัฐ
	ครัวเรือน	คน	ครัวเรือน	คน	ครัวเรือน	คน					
เมืองระนอง	1,274	3,089	332	463	942	2,114	456	399	119	428	0
กระบุรี	139	523	59	82	80	305	24	2	90	29	0
กะเปอร์	48	163	25	42	23	68	6	20	13	9	0
ละอุ่น	20	54	14	19	6	17	0	2	4	15	0
สุขสำราญ	159	660	102	159	57	220	1	33	41	86	0
รวม	1,640	4,489	532	765	1,108	2,724	487	456	267	567	0

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2566

ตารางที่ 26 ครั้วเรือนเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือในระบบ TPMAP ปี 2566

อำเภอ	จำนวน ครั้วเรือน ทั้งหมด (ครั้วเรือน)	จำนวน คน (คน)	เสียชีวิต/ ย้าย (ครั้วเรือน)	ครั้วเรือน ตกหล่น เพิ่มเติม (ครั้วเรือน)	ที่มีการ สำรวจ ปัญหา (ครั้วเรือน)	คิดเป็น ร้อยละ	กิจกรรม การ ช่วยเหลือ (ครั้วเรือน)	คิดเป็น ร้อยละ
เมืองระนอง	1,274	3,089	1	68	1,341	105.34	1,341	100
กระบุรี	139	523	2	14	151	110.07	151	100
กะเปอร์	48	163	1	0	47	100	47	100
ละอุ่น	20	54	0	0	20	100	20	100
สุขสำราญ	159	660	0	7	166	104.40	166	100
รวม	1,640	4,489	4	89	1,725	105.43	1,725	100

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2566

ครั้วเรือนเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือในระบบ TPMAP ปี 2566 มีจำนวน 1,725 ครั้วเรือน มีกิจกรรมการช่วยเหลือและบันทึกในระบบแล้ว 1,725 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 100

1.5 ด้านเศรษฐกิจ

1.5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ปี 2565 จังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP) มีมูลค่าเพิ่มรวม ณ ราคาประจำปี 2565 เท่ากับ 29,866 ล้านบาท เป็นอันดับที่ 72 ของประเทศ และอันดับ 14 ของภาคใต้ โดยโครงสร้างการผลิตของจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี ประกอบด้วย ภาคเกษตร 13,422 ล้านบาท (มีสัดส่วนร้อยละ 44.94) ภาคนอกเกษตร 16,444 ล้านบาท (มีสัดส่วนร้อยละ 55.06) ได้แก่ ภาคบริการ มูลค่า 13,232 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.30) ภาคอุตสาหกรรม มูลค่า 3,212 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.75) (ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง พบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคเกษตร มีมูลค่า **13,422 ล้านบาท** คิดเป็นร้อยละ 44.94 เป็นการผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง รองลงมาคือภาคบริการ มูลค่า **13,232 ล้านบาท** คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.30 ได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ 4,359 ล้านบาท สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย 1,639 ล้านบาท สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า 1,180 ล้านบาท สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ 1,172 ล้านบาท สาขาการก่อสร้าง 1,135 ล้านบาท และด้านการศึกษา 1,101 ล้านบาท ตามลำดับ และภาคอุตสาหกรรม มูลค่า **3,212 ล้านบาท** คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.75 เป็นสาขาการผลิตถึง 2,559 ล้านบาท และสาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ 390 ล้านบาท และประชากรมีรายได้ต่อหัว/คน/ปี ในปี 2565 (GPP Per capita (Baht)) เท่ากับ **103,800 บาท/คน/ปี** เป็นอันดับที่ 48 ของประเทศ และเป็นอันดับ 10 ของภาคใต้ (เรียงลำดับจากมากไปน้อย) และจังหวัดระนองมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนในปี 2565 จำนวน 501,574 คน รายได้จากการท่องเที่ยว 1,183 ล้านบาท

ตารางที่ 27 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี 2558 – 2565 (จำแนกตามสาขาการผลิต)

GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES

0303 - RANONG

(Million Baht)

สาขาการผลิต/ปี ค.ศ.	2015	2016	2017	2018	2019	2020r	2021r	2022p
Agriculture	8,754	10,333	11,550	11,749	11,307	13,477	13,817	13,422
Agriculture, forestry and fishing	8,754	10,333	11,550	11,749	11,307	13,477	13,817	13,422
Non-Agriculture	13,781	15,187	16,386	16,514	16,622	16,577	16,246	16,444
Industrial	2,249	2,306	2,672	3,167	2,847	2,933	2,733	3,212
Mining and quarrying	114	133	127	138	140	127	147	149
Manufacturing	1,676	1,665	2,019	2,544	2,224	2,280	2,074	2,559
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	397	412	420	372	383	411	405	390
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	61	96	107	113	100	115	107	114
Services	11,532	12,881	13,714	13,347	13,775	13,644	13,513	13,232
Construction	887	1,047	1,054	1,090	1,285	1,088	1,030	1,135
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	3,251	3,861	4,329	4,275	4,206	4,625	4,623	4,359
Transportation and storage	2,299	2,486	2,718	2,082	2,157	1,882	1,660	1,180
Accommodation and food service activities	261	283	305	345	367	209	130	199
Information and communication	201	173	206	207	225	221	289	283
Financial and insurance activities	1,251	1,440	1,406	1,470	1,456	1,449	1,471	1,639
Real estate activities	812	907	914	935	999	1,134	1,145	1,172
Professional, scientific and technical activities	2	2	2	3	3	3	3	5
Administrative and support service activities	78	80	87	93	98	32	16	23
Public administration and defence; compulsory social security	749	769	799	846	908	944	984	963
Education	1,037	1,082	1,095	1,053	1,052	1,056	1,087	1,101
Human health and social work activities	557	595	625	690	755	738	800	853
Arts, entertainment and recreation	53	67	78	91	106	95	104	111
Other service activities	92	89	96	168	157	169	172	208
Gross provincial product (GPP)	22,535	25,520	27,936	28,263	27,929	30,054	30,063	29,866
GPP Per capita (Baht)	86,273	96,694	104,757	104,891	101,861	107,789	106,102	103,800
Population (1,000 persons)	261	264	267	269	274	279	283	288

ที่มา: ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. 2565 (Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measures 2022 Edition) (https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2567, พฤษภาคม)

1.5.2 รายงานประมาณการเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2566

เศรษฐกิจจังหวัดระนอง ปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.7 ตามการขยายตัวของการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สำหรับแนวโน้มของปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.8

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 7.3 – 8.1) จากด้านอุปทาน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.4 และด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6

ด้านอุปทาน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.4 ขยายตัวจากการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ และภาคบริการที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รายได้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง อย่างไรก็ตาม ด้านรายได้เกษตรกรหดตัวตามราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวลดลง

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6 โดยเครื่องชี้การบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น ตามสินเชื่อเพื่อการลงทุนและรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวจากการใช้จ่ายรายจ่ายลงทุนของภาครัฐ เป็นสำคัญ ขณะที่การค้าชายแดนจังหวัดหดตัว เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญของไทย

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 2.8 เนื่องจากแรงกดดันจากราคาสินค้าในหมวดพลังงานได้คลี่คลายลงตามลำดับ ประกอบกับมาตรการของภาครัฐที่ช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน ทำให้อัตราเงินเฟ้อปรับลดลง

ด้านการจ้างงาน ในปี 2566 การจ้างงานเพิ่มขึ้น โดยธุรกิจเกี่ยวข้องเนื่องด้านการท่องเที่ยวมีการจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น ขณะที่การจ้างงานในธุรกิจการค้าและธุรกิจการผลิตยังคงทรงตัว ทั้งนี้ ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ทักษะพื้นฐานยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อภาคธุรกิจก่อสร้างและธุรกิจการผลิต

ปัจจัยสนับสนุนทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ในปี 2566

1. มาตรการรักษาระดับการบริโภคภายในประเทศของภาครัฐ จากมาตรการเยียวยาของภาครัฐเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ เช่น โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีสิทธิสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น

2. การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัดมากขึ้น จากการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ ในการเปิดรับนักท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ นโยบายสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวของรัฐบาล การประกาศยกเว้นการตรวจลงตรา (ฟรีวีซ่า) ให้แก่นักท่องเที่ยวจีนและคาซัคสถาน และการขยาย

ระยะเวลาพำนัก สำหรับวีซ่าฟรีให้กับนักท่องเที่ยวรัสเซียในไทย ซึ่งจะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง

3. แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพและเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็วและเป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด

4. อัตราเงินเพื่อปรับตัวลดลง ทำให้ค่าครองชีพมีแนวโน้มลดลง จะส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศ พื้นตัวดีขึ้น

5. การส่งเสริมธุรกิจ SMEs เข้าสู่ระบบการค้ากับภาครัฐ เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาดภาครัฐและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่

ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ในปี 2566

1. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ปรากฏการณ์เอลนีโญ ปัญหาฝนตกชุกติดต่อกันยาวนาน การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช ทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย ปริมาณผลผลิตขาดคุณภาพหรือจำนวนปริมาณผลผลิตที่ลดลง ส่งผลกระทบต่อรายได้เกษตรกร

2. ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดต่อการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป เช่น สถานการณ์สู้รบในอิสราเอลและกาซาที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานให้ปรับตัวสูงขึ้น ความยืดเยื้อของสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน และการแข่งขันเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างจีนและสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและการค้าระหว่างประเทศ

3. ตลาดแรงงานยังคงเปราะบาง มีการฟื้นตัวไม่เต็มที่ จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับการใช้จ่ายใช้สอยของภาคประชาชนจากการขาดสภาพคล่องอย่างต่อเนื่องและหนี้สินครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง

4. ปัญหาภาระหนี้สินภาคครัวเรือนอยู่ในระดับสูง ตามอัตราดอกเบี้ย ประกอบกับความเข้มงวดของสถาบันการเงิน เป็นปัจจัยกดดันให้กำลังซื้อของประชาชนในพื้นที่ลดลง

5. ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ที่อาจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพเศรษฐกิจไทย อาทิ สัญญาณการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย ส่งผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของนักลงทุน

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง (ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร)

1. ด้านอุปทานในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.4 ขยายตัวในอัตราชะลอจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 16.2 จากการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ที่ขยายร้อยละ 2.3, 1.1 และ 24.2 สำหรับในปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราชะลอ

1.1 ปริมาณผลผลิตยางพารา ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.7 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์เดือนกันยายน 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -0.9) หดตัวจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.6 จากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย มีฝนตกชุกต่อเนื่อง ทำให้จำนวนวันกรีดยางพาราลดลง สำหรับในปี 2567 คาดการณ์ว่าปริมาณผลผลิตยางพารามีแนวโน้มหดตัวน้อยลง เนื่องจากคาดว่าสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการผลิต ทำให้จำนวนวันกรีดยางพาราเพิ่มขึ้น ประกอบกับการดำเนินนโยบายด้านเกษตรอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้การเพิ่มผลผลิตยางพาราปรับตัวดีขึ้นอย่างไรก็ตาม โรคระบาดในพืชและการผลิตใบเร็วขึ้นของยางพารา ยังคงเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราหดตัว

1.2 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.2 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนกันยายน 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.0) โดยได้รับแรงหนุนจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย และมี ปริมาณน้ำฝนเพียงพอต่อการเติบโตของทะเลปาล์ม ทำให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันยังขยายตัวได้ดี สำหรับในปี 2567 คาดการณ์ว่าปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันมีแนวโน้มชะลอตัว โดยมีปัจจัยเสี่ยงจากต้นทุนราคาปุ๋ยที่สูงขึ้น และผลผลิตปาล์มที่เพิ่มขึ้นของประเทศคู่แข่ง

1.3 ปริมาณผลผลิตกุ้งขาว ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -4.4 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือน กันยายน 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.8) เนื่องจากฝนตกชุกต่อเนื่อง ทำให้น้ำมีความเค็มต่ำ เป็นอุปสรรคต่อการเพาะเลี้ยงประกอบกับปัญหาด้านต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะราคาพลังงานเชื้อเพลิงทำให้เกษตรกรลดพื้นที่เลี้ยงส่งผลให้ปริมาณผลผลิตกุ้งขาวลดลง สำหรับในปี 2567 คาดการณ์ว่าปริมาณกุ้งขาวจะหดตัวน้อยลง ตามความต้องการบริโภคกุ้งในประเทศที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูการท่องเที่ยว ทำให้ความต้องการกุ้งของผู้ประกอบการร้านอาหารเพิ่มขึ้นตามไปด้วย รวมถึงการควบคุมโรคระบาดในสัตว์ทำได้ดีขึ้น ทำให้อัตราการเลี้ยงรอดสูงขึ้น

1.4 ปริมาณปลาขึ้นท่า ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -7.2 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือน กันยายน 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -14.1) ผู้ประกอบการเรือประมงทะเลพาณิชย์ออกเดินเรือลดลง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตหลักของการทำประมงทะเลยังอยู่ในระดับสูง และสภาพอากาศแปรปรวน ทำให้ปริมาณปลาขึ้นท่าลดลง สำหรับในปี 2567 คาดการณ์ว่าปริมาณปลาขึ้นท่าจะหดตัว น้อยลง โดยคาดการณ์ว่าต้นทุนการผลิตจะยังคงตัวสูงตามราคาน้ำมันที่ยังคงความผันผวนทำให้จำนวนเรือประมง พาณิชย์ออกสู่ทะเลลดลง ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ลดลง

2. ด้านอุปสงค์ในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.2 – 0.9) กลับมาขยายตัวจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -3.7 เป็นผลมาจากการบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 6.7 0.4 และ 1.3 ตามลำดับ ขณะที่การค้าชายแดนจังหวัดหดตัวร้อยละ -12.6 โดยมีมูลค่าการค้าชายแดนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 905.3 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยต่อเดือน 498.4 ล้านบาท และมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยต่อเดือน 1, 429.9 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนที่มีมูลค่าการค้าชายแดนโดยเฉลี่ย 1,035.5 ล้านบาท

3. รายได้เกษตรกรในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -25.9 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนกันยายน 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -15.8) หดตัวจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 11.5 จากปริมาณยางพารา ปลาขึ้นท่า และกุ้งขาว ขณะที่ด้านราคาชะลอตัวลงจากราคายางพารา ปาล์มน้ำมัน และปลาขึ้นท่าเป็นสำคัญ โดยได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย มีปริมาณฝนตกต่อเนื่องเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ลดลง ทำให้รายได้เกษตรกรในจังหวัดลดลง

3.1 ราคายางพารา ในปี 2566 คาดว่าราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 38.5 บาท หดตัวร้อยละ -26.5 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนกันยายน 2566 ที่คาดว่าราคาเฉลี่ยประมาณกิโลกรัมละ 48.0 บาท) คาดว่าราคาจะปรับลดลง ตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศที่ชะลอตัว ส่งผลให้ราคาในตลาดซื้อขายปรับตัวลดลง สำหรับแนวโน้มปี 2567 คาดว่าราคามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเข้ามาลงทุนของค่ายรถไฟฟ้า (อว) จากประเทศจีน ส่งผลให้มีความต้องการใช้ยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น และราคาปรับตัวเพิ่มขึ้น

3.2 ราคาปาล์มน้ำมัน ในปี 2566 คาดว่าจะมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 4.9 บาท หดตัวร้อยละ -34.6 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนกันยายน 2566) จากราคापาล์มทะเลที่อาจปรับลดลงตาม

ผลผลิตปาล์มที่เพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและประเทศคู่แข่ง ทำให้ราคาปาล์มน้ำมันผันผวน สำหรับแนวโน้มปี 2567 คาดว่าราคาน้ำมันปาล์มทรงตัว โดยคาดว่าจะมีราคาเฉลี่ยประมาณกิโลกรัมละ 4.9 บาท เนื่องจากคาดว่าปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันในประเทศยังอยู่ในระดับสูง ประกอบกับราคาน้ำมันปาล์มในตลาดโลกปรับตัวลดลงจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตในประเทศผู้ผลิตหลัก ส่งผลให้ราคาน้ำมันปาล์มมีทิศทางทรงตัว

3.3 ราคากุ้งขาว ในปี 2566 คาดว่าจะมีราคาเฉลี่ยประมาณกิโลกรัมละ 130.4 บาท (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนกันยายน 2566 ที่คาดว่าราคาเฉลี่ยประมาณกิโลกรัมละ 105.2 บาท) ตามความต้องการบริโภคในประเทศที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงเทศกาลปีใหม่และวันหยุดยาว ประกอบกับคาดว่าจะมีจำนวนการเดินทางท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นค่อนข้างมากในช่วงสิ้นปีทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร โดยจะส่งผลให้ความต้องการใช้กุ้งเป็นวัตถุดิบผลิตอาหารเพิ่มขึ้นสำหรับแนวโน้มราคากุ้งขาว ในปี 2567 คาดว่าจะปรับลดลงมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 104.8 บาท เนื่องจากราคาต้นทุนยังคงอยู่ในระดับสูง ประกอบกับความต้องการของตลาดที่มีแนวโน้มลดลง

3.4 ราคาปลาขึ้นท่า ในปี 2566 คาดว่าจะมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 51.7 บาท ขยายตัวร้อยละ 3.2 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนกันยายน 2566 ที่คาดว่าราคาเฉลี่ยประมาณกิโลกรัมละ 54.9 บาท) กลับมาขยายตัวจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -8.0 ราคาปรับสูงขึ้น เนื่องจากปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ลดลง ปริมาณผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ส่งผลให้ราคาปรับตัวเพิ่มขึ้นสำหรับแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 53.3 บาท เนื่องจากคาดว่าราคาต้นทุนน้ำมันสูงขึ้นทำให้มีการปรับราคาสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น

ที่มา: รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ฉบับที่ 4/2566 (วันที่ 31 ธันวาคม 2566) สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

1.5.3 รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ปี 2567 แนวโน้มเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี 2567 และรายงานสถานะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดระนอง ประจำเดือน มิถุนายน 2567

เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก (1) ภาคเกษตรกรรม (2) ภาคอุตสาหกรรม (3) ภาคบริการ (4) การบริโภคภาคเอกชน และ (5) การค้าชายแดน สำหรับเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ (-1.5) - (-0.6)

แนวโน้มเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี 2567

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ คาดว่ามีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.4 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.0 – 4.9) ขยายตัวในอัตราชะลอลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 6.3

ด้านอุปทาน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.2 – 6.1) ขยายตัวจากการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากด้านราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวดีขึ้น และแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวในภาคบริการ รวมถึงการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่องและคาดว่าจะทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และ ชาวตะวันออกเดินทางเข้าจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.0 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -1.5 – -0.5) โดยการลงทุนภาคเอกชนหดตัวจากแรงกดดันด้านต้นทุนวัตถุดิบและค่าขนส่งที่สูงขึ้นและจำนวนสินเชื่อเพื่อการลงทุนชะลอตัวเนื่องจากสถาบันการเงินเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อการใช้จ่ายภาครัฐหดตัวจากการใช้จ่ายลงทุนของภาครัฐและรายจ่ายลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่ล่าช้า อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนขยายตัว ตามรายได้ภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งได้รับผลดีจากมาตรการภาครัฐทั้งการอุดหนุนราคาพลังงานและการลดหย่อนภาษีสะท้อนจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้สูงขึ้น และการค้าขายแดนขยายตัว ทั้งจากมูลค่าการนำเข้าและส่งออกของจังหวัด

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ -1.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -1.5 – -0.6) โดยมีปัจจัยสำคัญจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มอาหารสดและกลุ่มพลังงาน ตามการลดลงของราคา พลังงานเชื้อเพลิงและค่าไฟฟ้า จากนโยบายช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยสนับสนุนทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ในปี 2567

1. มาตรการรักษาระดับการบริโภคภายในประเทศของภาครัฐ จากมาตรการเยียวยาของ ภาครัฐ เพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ เช่น โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีสิทธิสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น
2. การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ทั้งจากนโยบายผลักดันการท่องเที่ยวของภาครัฐ และการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัด ส่งผลให้ภาคบริการและการท่องเที่ยวมีทิศทางขยายตัวมากขึ้น
3. แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพและเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็วและเป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด
4. การจ้างงานในภาคบริการฟื้นตัวต่อเนื่อง ส่งผลให้รายได้ครัวเรือนปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงรายได้ในภาคเกษตรยังคงเติบโตได้ดีตามแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากความต้องการสินค้าอาหาร
5. อัตราเงินเฟ้อปรับตัวลดลง ทำให้ค่าครองชีพมีแนวโน้มลดลงจะส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศฟื้นตัวดีขึ้น

ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ในปี 2567

1. ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความมั่นคงระหว่าง ประเทศ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ถือเป็นปัจจัยเชิงลบที่มีต่อเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจจังหวัดระนองในระยะยาว

2. สถานการณ์เศรษฐกิจของจีนที่อาจส่งผลต่อการส่งออกและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวของไทย

3. ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ตลาดการเงินยังคงมีความผันผวนสูงจากการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้าหลัก และปัญหาสถาบันการเงินในต่างประเทศ

4. นโยบายการเงินของไทยที่ตึงตัว ภายหลังจากการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายของ ธปท. ตลอด ปี 2566 ส่งผลต่อต้นทุนการกู้ยืมของภาคธุรกิจและครัวเรือน

5. ปัญหาภาระหนี้สินภาคครัวเรือนมีอัตราสูงขึ้น เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัว และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง (ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร)

1. ดัชนีอุปทานในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (5.2) – (6.1)) จะลดลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 7.7 ตามการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ที่ขยายตัวร้อยละ 4.7, 3.7 และ 7.6 ตามลำดับ

1.1 ปริมาณผลผลิตยางพารา ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ -1.5 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.7) เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการผลิต และมีแรงจูงใจจากด้านราคาที่จูงใจให้เกษตรกรดูแลรักษาและเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตรวมถึงความต้องการใช้ยางพาราคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากภาวะฟื้นตัวของอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ อาทิ กลุ่มยานยนต์ ภูมิเอียง และอุปกรณ์การแพทย์

1.2 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.5 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.2) ตามผลผลิตปาล์มน้ำมันในประเทศที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยประกอบกับแรงหนุนจากกำลังซื้อภายในประเทศ และความต้องการใช้ ในอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารและภาคขนส่งที่คาดว่าจะทยอยฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจ

1.3 ปริมาณผลผลิตกุ้งขาว ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -4.4) กลับมาขยายตัวจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -12.0 เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ประกอบกับแรงสนับสนุนจากการบริโภคกุ้งในประเทศที่เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกอาหารทะเลแช่แข็งที่คาดว่าจะขยายตัวตามความต้องการบริโภคของตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรมีแรงจูงใจและเพิ่มปริมาณการเพาะเลี้ยงกุ้งขาว

1.4 ปริมาณปลาขึ้นท่า ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -7.2) กลับมาขยายตัวจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -29.3 เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการการเดินทางเรือประมง ไม่มีพายุคลื่นลมแรง ส่งผลให้การจับสัตว์น้ำทะเลเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นจากราคาพลังงานเชื้อเพลิงยังคงเป็นปัจจัยกดดันต่อผู้ประกอบการทำให้ชาวประมงบางส่วนไม่ออกทำการประมง

2. ด้านอุปสงค์ในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -1.0 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6) ตามการหดตัวของการลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐที่หดตัวร้อยละ -5.7 และ -11.5 ตามลำดับ ขณะที่การบริโภคภาคเอกชน และการค้าชายแดน ขยายตัวร้อยละ 3.9 และ 1.2 ตามลำดับ

มูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -12.6) กลับมาขยายตัวจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -15.9 โดยในปีนี้ คาดว่ามูลค่าการค้าชายแดนโดยเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 881.56 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 523.75 ล้านบาท สำหรับมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 1,322.05 ล้านบาท

3. รายได้เกษตรกรในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.8 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -25.5) ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่ปรับตัวสูงขึ้น ตามความต้องการใช้ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น รวมถึงมาตรการของภาครัฐในการยกระดับสินค้าเกษตรกรรมเร่งแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย ส่งผลให้ภาพรวมรายได้เกษตรกรปรับตัวเพิ่มขึ้น

3.1 ราคาขางพารา ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 โดยราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 44.4 บาท (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนธันวาคม 2566) ผลจากมาตรการการสนับสนุนการใช้ขางพาราในประเทศ รวมทั้งจากความต้องการของตลาดและภาวะฟื้นตัวของอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นผลจากนโยบายภาครัฐในการปราบปรามและตรวจสอบการลักลอบการนำเข้าขางพาราและสินค้าเกษตรผิดกฎหมายไม่ให้ทะลักเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านทำให้ราคาขางพาราปรับตัวดีขึ้น

กราฟประมาณการราคาขางพาราและอัตราการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

3.2 ราคาปาล์มน้ำมัน ในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -4.3 มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 4.8 บาท (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนธันวาคม 2566) ปรับลดจากปีก่อนที่มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 5.0 บาท แนวโน้มราคา ปรับลดลง เนื่องจากสต็อกน้ำมันปาล์มดิบในประเทศยังคงอยู่ในระดับสูง ประกอบกับผลผลิตปาล์มน้ำมันรอบใหม่ออกสู่ตลาดมากขึ้นทำให้ราคาปาล์มน้ำมันปรับตัวลดลง

กราฟประมาณการราคาปาล์มน้ำมันและอัตราการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

3.3 ราคากุ้งขาว ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.6 โดยราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 144.8 บาท (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนธันวาคม 2566 ที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -19.6) ขยายตัวจากปีก่อน ที่ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 135.9 บาท เนื่องจากความต้องการบริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้น ตามการฟื้นตัวของรายได้และการท่องเที่ยว ประกอบกับแนวโน้มการส่งออกกุ้งขาวที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากความต้องการนำเข้าของประเทศคู่ค้าสำคัญซึ่งจะเป็นผลดีต่อการส่งออกกุ้งขาว

กราฟประมาณการราคากุ้งขาวและอัตราการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดระนอง

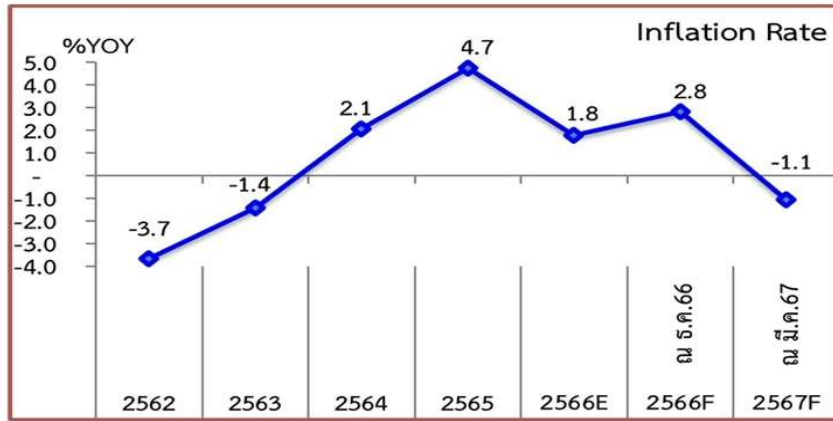
3.4 ราคาปลาขึ้นท่า ในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 60.1 บาท (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนธันวาคม 2566) ขยายตัวจากปีก่อนมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 58.2 บาท เนื่องจากจะเข้าสู่ช่วงปิดอ่าวทะเลอันดามัน ในช่วง 1 เมษายน – 30 มิถุนายน 2567 เพื่อควบคุมการทำประมงฤดูปลาวางไข่ขณะที่ความต้องการของตลาดยังมีอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ราคาปลาขึ้นท่าปรับสูงขึ้น

กราฟประมาณราคาปลาขึ้นท่าและอัตราการขยายตัว

ที่มา : ท่าเรือประมงระนอง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในปี 2567 คาดว่าอยู่ที่ร้อยละ -1.1 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือน ธันวาคม 2566) ปรับลดลงจากปีก่อนที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 2.8 โดยมีปัจจัยสำคัญจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มอาหารสด โดยเฉพาะเนื้อสุกรและผักสด เนื่องจากอุปทานในตลาดเพิ่มขึ้นและกลุ่มพลังงาน ตามการลดลงของราคาน้ำมันดีเซลและค่ากระแสไฟฟ้า จากนโยบายช่วยเหลือค่าครองชีพภาครัฐที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง

ด้านการจ้างงาน ในปี 2567 คาดว่าผู้มีงานทำจำนวน 156,590 คน (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนธันวาคม 2566) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ผู้มีงานทำจำนวน 154,941 คน สะท้อนจากความเชื่อมั่นของผู้ประกอบอาชีพอิสระนอกภาคเกษตรที่ปรับดีขึ้น โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นทั้งพนักงานประจำและพนักงานชั่วคราว เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามามากขึ้นรวมถึงมาตรการ กระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัด มีการจัดงานต่าง ๆ ส่งผลให้การจ้างงานปรับเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานทักษะพื้นฐานยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อธุรกิจด้านการผลิต

ที่มา: รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ฉบับที่ 1/2567 (วันที่ 31 มีนาคม 2567) สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

รายงานสภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดระนอง ประจำเดือน มิถุนายน 2567

เศรษฐกิจจังหวัดระนองในเดือนมิถุนายน 2567 หดตัวร้อยละ -0.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนพิจารณาจากเครื่องเศรษฐกิจ ด้านอุปทานหดตัวร้อยละ -1.1 โดยภาคเกษตรกรรมหดตัว จากปริมาณผลผลิต ยางพาราและปาล์มน้ำมัน จากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ขณะที่ภาคบริการขยายตัว จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นประกอบกับมีการจัดกิจกรรม เช่น มหกรรมสินค้าเกษตร@ระนอง ภาคอุตสาหกรรมขยายตัว จากยอดขายที่แข็งแกร่งมูลค่าเพิ่มในหมวดอุตสาหกรรม ด้านอุปสงค์ขยายตัว ร้อยละ 3.8 โดยการบริโภคภาคเอกชน ขยายตัว ตามการใช้จ่ายสินค้าคงทนและสินค้าอุปโภคบริโภค การค้าชายแดนจังหวัด ขยายตัวทั้งมูลค่าการส่งออก และมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนหดตัวจากสินเชื่อเพื่อการลงทุน ตามภาวะต้นทุนที่อยู่ในระดับสูง การใช้จ่ายภาครัฐ หดตัว ทั้งรายจ่ายประจำภาครัฐ รวมถึงรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนท้องถิ่น ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.2 โดยมีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้า ในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ด้านการจ้างงาน ขยายตัวร้อยละ 2.7 จากการเพิ่มขึ้นของแรงงานในภาคนอกเกษตรเป็นหลักสะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตนที่เพิ่มขึ้น

เศรษฐกิจด้านอุปทาน (การผลิต)

ด้านอุปทานหดตัวร้อยละ -1.1 ภาคเกษตรกรรม หดตัวร้อยละ -14.2 จากผลผลิตยางพาราและปาล์ม น้ำมันที่ลดลง ผลกระทบจากภาวะแล้ง และจากการระบาดของโรคใบร่วง **ภาคอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 15.7 จากยอดขายที่แข็งแกร่งมีมูลค่าเพิ่มในหมวดอุตสาหกรรมจากการผลิตอาหารสำเร็จรูปสำหรับปศุสัตว์เป็นสำคัญ **ภาคบริการ** ขยายตัวร้อยละ 17.3 ตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะมาเลเซียและสิงคโปร์เป็นผลจากการจัดกิจกรรม เช่น มหกรรมสินค้าเกษตร @ ระนอง

เครื่องชี้เศรษฐกิจด้านอุปทาน (Supply Side) (สัดส่วนต่อ GPP)	ปี 2566	ปี 2567					
		Q1	Q2	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	YTD
ดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม (โครงสร้างสัดส่วน 44%)	1.3	-2.6	-6.3	-0.6	-3.8	-14.2	-4.5
ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (โครงสร้างสัดส่วน 11 %)	-5.5	5.7	20.1	15.2	11.0	15.7	13.4
ดัชนีผลผลิตภาคบริการ (โครงสร้างสัดส่วน 45 %)	25.8	55.9	23.6	27.5	19.1	17.3	37.4

ด้านอุปสงค์ ขยายตัวร้อยละ 3.8 จากการบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 8.1 ตามการใช้จ่ายสินค้าอุปโภคบริโภค สะท้อนจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งผลดีมาจากการท่องเที่ยวปรับดีขึ้น **การใช้จ่ายภาครัฐ** หดตัวร้อยละ -14.5 จากทั้งรายจ่ายประจำภาครัฐโดยเฉพาะค่าจ้างประจำ รวมถึงรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนท้องถิ่นขณะที่รายจ่ายลงทุนภาครัฐขยายตัว **การค้าชายแดนจังหวัด** ขยายตัวร้อยละ 20.0 โดยมูลค่าการส่งออกจากไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช จากเครื่องตีให้พลังงาน สำหรับการนำเข้าจากเมล็ดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เกรด 2 เศษอลูมิเนียมเก่าใช้แล้ว และปลาปน **การลงทุนภาคเอกชน** มีการหดตัวร้อยละ -5.2 จากทั้งสินเชื่อเพื่อการลงทุนและยอดจดทะเบียนรถยนต์ที่ใช้ในเชิงพาณิชย์

ด้านรายได้เกษตรกรในจังหวัดระนอง หดตัวร้อยละ 13.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนจากผลผลิตยางพารา ปาล์ม น้ำมัน กุ้งขาว และปลาขึ้นท่าที่ปรับลดลง เนื่องจากเข้าสู่ช่วงฤดูฝนกระทบต่อผลผลิตภาคเกษตร

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.2 โดยมีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ **การจ้างงาน** ขยายตัวร้อยละ 2.7 จากการเพิ่มขึ้นของแรงงานในภาคนอกเกษตรเป็นหลักสะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตนที่เพิ่มขึ้นสำหรับการจ้างงานภาคเกษตรลดลงเล็กน้อย

ที่มา: รายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดระนอง ฉบับที่ 6/2567 (ประจำเดือนมิถุนายน 2567)

สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

1.5.4 สรุปภาวะการค้าชายแดนไทย – เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

ภาพรวมมูลค่าการค้า ระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม 2566 มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น 21,110.42 ล้านบาท เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า ลดลง 3,742.35 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.06 (ธันวาคม 2565 มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น 24,852.77 ล้านบาท) มีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 15,182.93 ล้านบาท เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าลดลง 3,367.65 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.15 (ธันวาคม 2565 มูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 18,550.58 ล้านบาท) มีมูลค่าการนำเข้ารวมทั้งสิ้น 5,927.49 ล้านบาท เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า ลดลง 374.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.95 (ธันวาคม 2565 มูลค่าการนำเข้า รวมทั้งสิ้น 6,302.19 ล้านบาท) มีมูลค่าดุลการค้ารวมทั้งสิ้น 9,255.44 ล้านบาท

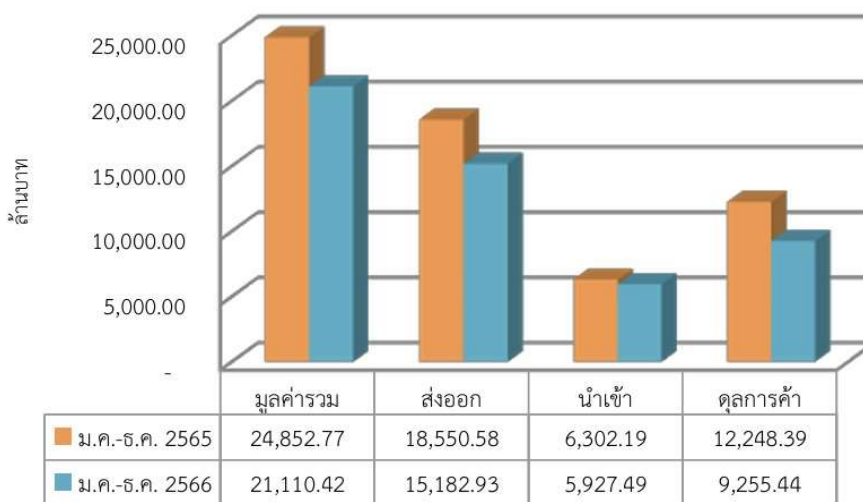
เทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน ของปีก่อนหน้าลดลง 2,992.95 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.44 (ธันวาคม 2565 มูลค่าตุลการการค้ารวมทั้งสิ้น 12,248.39 ล้านบาท) โดยสินค้าส่งออกที่มีมูลค่ามากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) น้ำมันเชื้อเพลิง,หล่อลื่น 2) ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ 3) หลอดหรือท่อ และโพรไฟล์กลวง ไร้ตะเข็บทำด้วยเหล็ก 4) ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช และ 5) เครื่องดื่มให้พลังงาน สำหรับสินค้า นำเข้าที่มีมูลค่ามากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น) 2) ปลาปน 3) ถ่านไม้ป่าเลน 4) ของทำ ด้วยเหล็ก และ 5) หลอดหรือท่อและโพรไฟล์กลวง ไร้ตะเข็บทำด้วยเหล็ก

ตารางที่ 28 สถิติมูลค่าการค้าชายแดนไทย – เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง
เดือนมกราคม - ธันวาคม ปี 2562-2566

สถิติมูลค่าการค้าชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง เดือนมกราคม-ธันวาคม ปี 2562-2566

ปี	ประเภท	2562	2563	2564	2565	2566	%Δ 2566/2565	
							(+/-)	%
มกราคม ถึง ธันวาคม	มูลค่ารวม	2,048.39	1,746.53	3,826.77	2,355.99	2,539.22	183.23	7.78
	ส่งออก	1,327.09	1,088.58	3,132.96	1,862.84	1,929.37	66.53	3.57
	นำเข้า	721.30	657.95	693.81	493.15	609.85	116.70	23.66
	ตุลการค้า	605.79	430.63	2,439.15	1,369.69	1,319.52	-50.17	-3.66

เปรียบเทียบมูลค่าการค้าระหว่าง เดือนมกราคม - ธันวาคม 2566/2565

ภาวะการค้า ประจำเดือน ธันวาคม 2566

มูลค่าการค้ารวม การค้าชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านจังหวัด ระนอง ประจำเดือน ธันวาคม 2566 มีมูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น 2,539.22 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา 759.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.70 (พฤศจิกายน 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 1,779.41 ล้านบาท) และเมื่อ เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้น 183.23 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.78 (ธันวาคม 2565 มีมูลค่า การค้ารวม 2,355.99 ล้านบาท)

มูลค่าการส่งออก มีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 1,929.37 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา 927.15 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 92.51 (พฤศจิกายน 2566 มีมูลค่าการส่งออก 1,002.22 ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้น 66.53 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.57 (ธันวาคม 2565 มีมูลค่าการส่งออก 1,862.84 ล้านบาท)

ตารางที่ 29 รายการสินค้าส่งออก ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

10 อันดับแรก เดือน ธันวาคม 2566

ลำดับที่	ชนิดของสินค้าส่งออก	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง, หล่อลื่น	26,338.46	757.21	61
2	เครื่องยนต์ดีเซลกำลังกังหันขับเคลื่อนพร้อมอุปกรณ์	4.14	187.86	15
3	หลอดหรือท่อ และโพรไฟล์กลวง ไร้ตะเข็บทำด้วยเหล็ก	917.65	74.31	6
4	เครื่องดื่มให้พลังงาน	1,158.98	43.19	3
5	ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช	1,065.87	42.52	3
6	เครื่องสูบของเหลว,เครื่องตักยกของเหลว	54.36	32.96	3
7	เครื่องอัดลม	31.34	31.45	3
8	ตาข่ายจับปลา	173.48	29.57	2
9	วาล์วปิด-เปิดพร้อมอุปกรณ์	11.92	27.26	2
10	ขนมอบกรอบ	214.44	23.21	2
รวม		29,970.64	1,249.54	
11	อื่นๆ	20,930.11	679.83	
รวมทั้งสิ้น		50,900.75	1,929.37	

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง, 2566

มูลค่าการนำเข้า เดือนธันวาคม 2566 มีมูลค่าการนำเข้าทั้งสิ้น 609.85 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 167.34 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.53 (พฤศจิกายน 2566 มีมูลค่าการนำเข้า 777.19 ล้านบาท) แต่เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้น 116.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.66 (ธันวาคม 2565 มีมูลค่าการนำเข้า 493.15 ล้านบาท)

ตารางที่ 30 รายการสินค้านำเข้า ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

10 อันดับแรก เดือน ธันวาคม 2566

ลำดับที่	ชนิดของสินค้านำเข้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
1	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	18,860.04	256.81	47
2	ปลาป่น	3,665.00	141.17	26
3	ดีบุกสภาพสินแร่	123.68	36.41	7
4	ถ่านไม้ป่าเลน	6,188.10	27.85	5
5	เครื่องยนต์ดีเซลกำลังกังหันขับเคลื่อนพร้อมอุปกรณ์	4.50	27.54	5
6	ปลาหมึกแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต	691.60	17.35	3
7	ตาข่ายจับปลา	28.86	15.62	3
8	ปลาแปดไม้เหมาะสำหรับบริโภค	3,002.05	11.14	2
9	ตู้คอนเทนเนอร์	175.81	7.51	1
10	ของทำด้วยเหล็ก	164.11	7.29	1

ลำดับที่	ชนิดของสินค้านำเข้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
รวม		32,903.75	548.68	
11	อื่นๆ	2,099.17	61.17	
รวมทั้งสิ้น		35,002.92	609.85	

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง, 2566

ดุลการค้า เดือนธันวาคม 2566 ดุลการค้าเกินดุล 1,319.52 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา 1,094.49 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 486.38 (พฤศจิกายน 2566 เกินดุลการค้า 225.03 ล้านบาท) แต่เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ลดลง 50.17 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 3.66 (ธันวาคม 2565 เกินดุลการค้า 1,369.69 ล้านบาท)

ภาพรวมการค้าชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง เดือนธันวาคม 2566 เทียบกับเดือนก่อนหน้า (พฤศจิกายน 2566) พบว่า มูลค่าการค้ารวมขยายตัวร้อยละ 42.70 การส่งออกขยายตัวร้อยละ 92.51 โดยสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น, เครื่องยนต์ต้นกำลังกังหันขับเคลื่อน อุปกรณ์, หลอดหรือท่อและโพรไฟล์กลวง ไร้ตะเข็บทำด้วยเหล็ก, เครื่องดื่มให้พลังงาน, ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช เป็นต้น ด้านการนำเข้าหดตัวร้อยละ 21.53 สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น), ปลาปน, ดิบุกสภาพสิ้นแร่, ถ่านไม้ป่าเลน, เครื่องยนต์ต้นกำลังกังหันขับเคลื่อน อุปกรณ์ เป็นต้น ขณะที่ดุลการค้าขยายตัวที่ร้อยละ 486.38 หรือขยายตัว 4.86 เท่า ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า (ธันวาคม 2565) พบว่ามูลค่าการค้ารวมขยายตัวร้อยละ 7.78 การส่งออกขยายตัวร้อยละ 3.57 ด้านการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 23.66 ขณะที่ดุลการค้าหดตัวร้อยละ 3.66

ภาวะการค้า ประจำเดือนมิถุนายน 2567

มูลค่าการค้ารวม มูลค่าการค้าชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านจังหวัดระนองเดือนมิถุนายน 2567 มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น 2,158.74 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 158.90 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.86 (พฤษภาคม 2567 มูลค่าการค้ารวม 2,317.64 ล้านบาท) แต่เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้น 360.29 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.03 (มิถุนายน 2566 มูลค่าการค้ารวม 1,798.45 ล้านบาท)

มูลค่าการส่งออก เดือนมิถุนายน 2567 มีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 1,478.04 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 170.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.33 (พฤษภาคม 2567 มูลค่าการส่งออก 1,648.29 ล้านบาท) แต่เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น 262.74 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.62 (มิถุนายน 2566 มูลค่าการส่งออก 1,215.30 ล้านบาท)

ตารางที่ 31 รายการสินค้าส่งออก ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

10 อันดับแรก เดือนมิถุนายน 2567

ลำดับที่	ชนิดของสินค้าส่งออก	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง, น้ำมันหล่อลื่น	7,000.88	208.42	31
2	ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช	1,623.82	64.54	10
3	เครื่องจักรและเครื่องใช้กล	68.24	58.05	9
4	เครื่องดื่มให้พลังงาน	1,522.59	55.81	8

ลำดับที่	ชนิดของสินค้าส่งออก	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
5	กระเบื้องแผ่นเรียบ	7,902.69	54.27	8
6	กระเบื้องปูพื้นและเซรามิกสำเร็จรูป	5,655.28	46.91	7
7	เม็ดพลาสติก	1,167.40	46.74	7
8	ตาข่ายจับปลา	214.65	46.23	7
9	ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	1,050.39	44.54	7
10	รองเท้าทำด้วยยางหรือพลาสติก	460.25	43.05	6
รวม		26,666.19	668.56	
11	อื่นๆ	21,964.57	809.48	
รวมทั้งสิ้น		48,630.76	1,478.04	

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง, 2567

มูลค่าการนำเข้า เดือนมิถุนายน 2567 มีมูลค่าการนำเข้ารวมทั้งสิ้น 680.70 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา 11.35 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.70 (พฤษภาคม 2567 มูลค่าการนำเข้า 669.35 ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น 97.55 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.73 (มิถุนายน 2566 มูลค่าการนำเข้า 583.15 ล้านบาท)

ตารางที่ 32 รายการสินค้านำเข้า ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

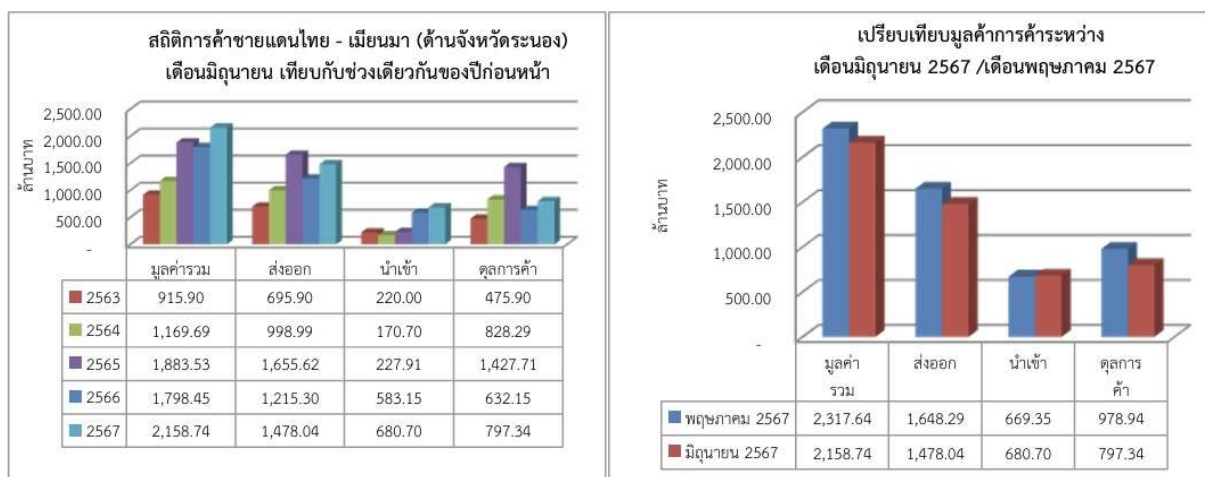
10 อันดับแรก เดือนมิถุนายน 2567

ลำดับที่	ชนิดของสินค้านำเข้า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
1	เมล็ดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เกรด 2	33,925.41	322.92	52
2	เศษอลูมิเนียมเก่าใช้แล้ว	1,202.58	82.13	13
3	ปลาแปน	1,785.00	70.41	12
4	อุปกรณ์จับก้านเจาะ	27.61	33.96	6
5	มะพร้าวและเมล็ดมะม่วงหิมพานต์	285.20	31.90	5
6	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	1,704.32	31.42	5
7	ถ่านไม้ป่าเลน	4,173.00	18.78	3
8	อวนทำจากวัสดุดิบไนลอน	25.86	13.46	2
9	ปื้ลม, ถังเก็บลม	6.00	7.81	1
10	เมล็ดปาล์มและเนื้อในเมล็ดปาล์ม	2,111.41	7.47	1
รวม		45,246.39	620.26	
11	อื่นๆ	841.29	60.45	
รวมทั้งสิ้น		46,087.65	680.70	

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง, 2567

ดุลการค้า เดือนมิถุนายน 2567 มูลค่าดุลการค้า 797.34 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 181.60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.55 (พฤษภาคม 2567 ดุลการค้า 978.94 ล้านบาท) แต่เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนมูลค่าดุลการค้าเพิ่มขึ้น 165.19 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.313 (มิถุนายน 2566 ดุลการค้าเกินดุล 632.15 ล้านบาท)

สรุปภาพรวมการค้าชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง เดือนมิถุนายน 2567 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (พฤษภาคม 2567) มูลค่าการค้าหดตัวร้อยละ 6.86 มูลค่าการส่งออกหดตัวร้อยละ 10.33 โดยสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น, ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากพืชหรือสัตว์, เครื่องจักรและเครื่องใช้กล, เครื่องดื่มให้พลังงาน, กระเบื้องแผ่นเรียบ เป็นต้น ด้านมูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 1.70 สำหรับสินค้าที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ เมล็ดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เกรด 2, เศษอลูมิเนียมเก่าใช้แล้ว, ปลาป่น, อุปกรณ์จับก้านเจาะ, มะพร้าวและเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ เป็นต้น ขณะที่ดุลการค้าหดตัวร้อยละ 18.55 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (มิถุนายน 2566) พบว่า การค้ารวมขยายตัวร้อยละ 20.03 การส่งออกขยายตัวร้อยละ 21.62 การนำเข้าขยายตัวร้อยละ 16.73 และดุลการค้าขยายตัวร้อยละ 26.13

ตารางที่ 33 สถิติการค้าชายแดนไทยกับพม่า ด้านจังหวัดระนอง (หน่วย : ล้านบาท)

สถิติการค้าชายแดนไทยกับพม่า (ด้านจังหวัดระนอง) (ล้านบาท)

ปี	ประเภท	2563	2564	2565	2566	2567	%Δ 2567/2566		พฤษภาคม 2567	%Δ มิ.ย.67 / พ.ค. 67	
							(+/-)	%		ผลต่าง (+/-)	%
มิถุนายน	มูลค่ารวม	915.90	1,169.69	1,883.53	1,798.45	2,158.74	360.29	20.03	2,317.64	-158.90	-6.86
	ส่งออก	695.90	998.99	1,655.62	1,215.30	1,478.04	262.74	21.62	1,648.29	-170.25	-10.33
	นำเข้า	220.00	170.70	227.91	583.15	680.70	97.55	16.73	669.35	11.35	1.70
	ดุลการค้า	475.90	828.29	1,427.71	632.15	797.34	165.19	26.13	978.94	-181.60	-18.55

จังหวัดระนองมีจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน ดังนี้

1. จุดผ่านแดนถาวร ระนอง-เกาะสอง กำหนดช่องทางเข้า-ออก ไว้ 4 จุด ได้แก่

ลำดับที่	ท่าเทียบเรือ	ที่ตั้ง	เวลาเปิด-ปิด
1	ท่าเทียบเรือสะพานปลา	ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30 -24.00 น. ของทุกวัน
2	ท่าเทียบเรือของบริษัท อันตามันคลับ จำกัด	ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30-24.00 น. ของทุกวัน
3	ด่านตรวจคนเข้าเมือง ระนอง	หมู่ที่ 1 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30-24.00 น. ของทุกวัน
4	ท่าเทียบเรือด่านศุลกากรระนอง	บริเวณบ้านเขานางหงส์ หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30-24.00 น. ของทุกวัน

จุดผ่อนปรน บ้านเขาฟ้าสี หมู่ที่ 4 ตำบลบางแก้ว อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง เวลาเปิดปิด 08.00 – 16.00 น. ของทุกวัน โดยจะมีผู้คนจากฝั่งเพื่อนบ้านเดินทางข้ามมาด้วยเรือเพื่อจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นประจำ ซึ่งสินค้าหลัก ได้แก่ สินค้าประเภทอาหารและข้าวของเครื่องใช้จำเป็นต่างๆ เช่น แก้วหูตุ้ม เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ต่างๆ อุปกรณ์ในครัวเรือน เป็นต้น

ที่มา: รายงานการค้าชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง

(<https://ranong.moc.go.th/th/content/category/index/id/3767>)

สินค้านำเข้า - ส่งออกชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง ณ ด้านศุลกากรระนอง (ปีงบประมาณ)

(1) **สินค้านำเข้า :** ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จังหวัดระนองมีการนำเข้าสินค้าผ่านชายแดน ไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง จำนวน 291,953.10 ตัน มูลค่ารวม 5,392.46 ล้านบาท สินค้า นำเข้าที่มีมูลค่ารวมมากที่สุดคือ สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น) จำนวน 130,864.17 ตัน มูลค่า 1,801.00 ล้านบาท รองลงมา คือ ปลาป่น จำนวน 23,218.50 ตัน มูลค่า 889.33 ล้านบาท และถ่านไม้ป่าเลน จำนวน 68,523.85 ตัน มูลค่า 307.60 ล้านบาท (ข้อมูลเดือน ตุลาคม 2565 – กันยายน 2566)

ตารางที่ 34 สถิติสินค้านำเข้า 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2566 (เดือน ต.ค. 2565 - ก.ย. 2566)

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	อากร
1	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	302	130,864.17	1,801.00	30,923.50
2	ปลาป่น	2301	23,218.50	889.33	-
3	ถ่านไม้ป่าเลน	4402	68,523.85	307.60	-
4	ของทำด้วยเหล็ก	7326	1,949.69	242.36	656,018.56
5	ปลาหมึกแช่เย็น,แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต	307	8,653.64	217.38	11,589,670.50
6	เมล็ดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เกรด2	1005	14,300.00	171.51	-
7	ส่วนประกอบที่ใช้สำหรับเครื่องจักร	8431	248.44	153.16	11,708.96
8	ดีบุกสภาพสินแร่	2609	516.31	112.67	-
9	หลอดหรือท่อ และโพรไฟล์กลวง ไร้ตะเข็บทำด้วยเหล็ก (นอกจากเหล็กหล่อ) หรือเหล็กกล้า	7304	1,061.11	108.44	-
10	เครื่องจักรและเครื่องใช้กล	8479	103.74	100.21	108.80
11	อื่นๆ		42,513.65	1,288.82	6,706,336.43
รวม จำนวนใบขนฯ ขาเข้า 7,542 ฉบับ			291,953.10	5,392.46	18,994,766.75

(2) **สินค้าส่งออก:** ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จังหวัดระนองมีการส่งออกสินค้าผ่านชายแดนไทย-เมียนมาด้าน จังหวัดระนอง จำนวน 511,320.04 ตัน มูลค่ารวม 16,233.58 ล้านบาท สินค้า ส่งออก ที่มีมูลค่ารวมมากที่สุด คือ น้ำมันเชื้อเพลิง/หล่อลื่น จำนวน 211,036.52 ตัน มูลค่า 6,737.04 ล้านบาท รองลงมา คือ ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ จำนวน 18,087.64 ตัน มูลค่า 740.36 ล้านบาท

และเครื่องตีให้พลังงานจำนวน 11,278.95 ตัน มูลค่า 397.93 ล้านบาท (ข้อมูลเดือน ตุลาคม 2564 – กันยายน 2565)

ตารางที่ 35 สถิติสินค้าส่งออก 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2566

(เดือน ต.ค. 2565- ก.ย. 2566)

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง,หล่อลื่น	2710	211,036.52	6,737.04
2	ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	2309	18,087.64	740.36
3	เครื่องตีให้พลังงาน	2202	11,278.95	397.93
4	ท่อผนังชนิดไร้ตะเข็บใช้ในขุดเจาะฯ	7304	4,775.58	357.68
5	ตาข่ายจับปลา	5608	1,973.98	325.10
6	ปูนซีเมนต์	2523	112,534.74	310.27
7	ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช	1516	7,060.33	291.64
8	หลอดหรือท่อ และโพรไฟล์กลวง ไร้ตะเข็บ ทำด้วยเหล็ก	7304	3,327.69	286.79
9	เครื่องจักรและเครื่องใช้กล	8479	177.02	245.64
10	ของทำด้วยเหล็ก	7326	1,997.95	234.31
	อื่นๆ		139,069.64	6,306.82
รวม จำนวนใบขนฯ ขาออก 18,196 ฉบับ			511,320.04	16,233.58

ที่มา: สถิติสินค้า นำเข้า- ส่งออกผ่านแดน ด้านศุลกากรระนอง, 2567

https://ranong.customs.go.th/list_strc_download.php?ini_content=statistics_report01&order_by=co_priority&sort_type=0&lang=th&root_left_menu=menu_report_and_news&left_menu=menu_statistics_report01

(3) สินค้านำเข้า เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567

ตารางที่ 36 สถิติสินค้านำเข้า 10 อันดับ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567 ณ ด้านศุลกากรระนอง

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)	อากร
1	เมล็ดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เกรด2	1005	73,072.38	767.167	-
2	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	0302	10,771.30	152.276	3,425.00
3	ปลาปน	2301	3,735.00	146.537	-
4	เศษอลูมิเนียมเก่าใช้แล้ว	7602	1,389.26	101.286	-
5	ตะกั่ว	7801	538.00	43.956	-
6	ท่อเหล็กใช้ในการขุดเจาะปิโตรเลียม	7304	169.19	27.691	-
7	ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยทะเลสด กุ้ง กุ้ง	0306	348.34	24.160	917,095.00
8	ถ่านไม้ป่าเลน	4402	4,886.65	21.990	-
9	ปลาหมึกแช่เย็น,แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต	0307	855.23	20.957	2,360,784.00
10	อวนทำจากวัสดุดิบไนลอน	5608	23.66	12.369	1,236,917.40
11	อื่นๆ		3,566.20	117.277	72,933.56
รวม จำนวนใบขนฯ ขาเข้า 728 ฉบับ			99,355.21	1,435.666	4,591,154.96

(4) สินค้าส่งออก เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567

ตารางที่ 37 สถิติสินค้าส่งออก 10 อันดับ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567 ณ ด้านศุลกากรระนอง

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง,หล่อลื่น	2710	8,301.16	247.350
2	เม็ดพลาสติก	3901	1,903.50	75.090
3	กระเบื้องแผ่นเรียบไฟเบอร์ซีเมนต์ไม่มีใยหิน	6811	7,885.30	52.350
4	สายไฟ,สายเคเบิลใช้ในโครงการชุดเจาะปิโตรเลียม	8544	191.13	50.950
5	ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืชและแฟรกชันของดังกล่าวที่ผ่านกรรมวิธีไฮโดรจีเนชันเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด ที่ผ่านกรรมวิธี อินเตอร์เอสเทอร์ฟิเคชัน รีเอสเทอร์ฟิเคชันหรือกรรมวิธีโอเลดีนเซชัน จะทำให้บริสุทธิ์หรือไม่ก็ตาม แต่ต้องไม่จัดท่ามากไปกว่านี้	1516	1,180.67	46.680
6	เครื่องดัดให้พลังงาน	2202	1,071.40	40.650
7	กระเบื้องปูพื้นและทางเดิน กระเบื้องปูพื้นเตาหรือกระเบื้องติดผนัง ที่เป็นเซรามิก รวมทั้งหินโมเสกและของที่คล้ายกัน ที่เป็นเซรามิก จะมีสิ่งรองรับหรือไม่ก็ตาม เซรามิกสำเร็จรูป	6907	4,941.98	38.830
8	โพลีโพรพิลีน เป็นเม็ดพลาสติก	3902	814.50	31.680
9	รองเท้าอื่น ๆ ที่มีพื้นรองเท้านอกและส่วนบนของรองเท้า ทำด้วยยางหรือพลาสติก	6402	384.72	27.700
10	ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	2309	544.12	22.740
11	อื่นๆ		16,381.01	582.610
	รวม จำนวนใบขนฯ ขาเข้า 1,288 ฉบับ		43,599.49	1,216.630

ที่มา: สถิติสินค้า นำเข้า- ส่งออก-ผ่านแดน ด้านศุลกากรระนอง, 2567

https://ranong.customs.go.th/list_strc_download.php?ini_content=statistics_report01_231116_05&ini_menu=&left_menu=menu_statistics_report01&xleft_menu=&show_search=&root_content_group=&order_by=co_priority&cg_order_by=&cg_sort_type=&root_left_menu=menu_report_and_news

1.5.5 สรุปข้อมูลและสถานการณ์การนำเข้า-ส่งออก สินค้าเกษตร จังหวัดระนอง

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 – 2566 (ข้อมูล ต.ค. 2564 - ก.ย. 2565 และ ต.ค. 2565 - ก.ย. 2566)

1) สินค้าด้านพืช ที่ผ่านด่านตรวจพืชท่าเรือระนอง

ตารางที่ 38 สินค้าด้านพืช ที่ผ่านด่านตรวจพืชท่าเรือระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 – 2566

ชนิดสินค้านำเข้า	รวมปีงบประมาณ 2565		รวมปีงบประมาณ 2566	
	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)
เนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน (kernel)	4,683,683.00	9,796,665.81 ⁴	3,644,277.00	12,356,493.95 ³
กากปาล์ม	534,970.00	1,201,152.31	300,000.00	589,154.70
เมล็ดปาล์มน้ำมัน (nut)	10,692,108.00	27,677,210.42 ³	6,979,066.00	23,699,673.24 ²
เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ทั้งเปลือก	12,000.00	431,361.55	24,000.00	895,885.44
เมล็ดมะม่วงหิมพานต์กะเทาะเปลือก	447,600.00	31,550,317.35 ²	98,900.00	6,574,876.41
หวาย	398,700.00	3,136,028.58	231,395.00	2,100,557.32
ไม้ไผ่			275,140.00	946,756.74
ใบจาก	388,000.00	2,328,000.00	233,000.00	1,345,500.00
ไม้กวาดดอกกล้วย	50,250.00	554,262.85	23,750.00	261,250.00
เมล็ดข้าวโพด	8,000,000.00	102,489,208.60 ¹	13,600,000.00	133,018,699.01 ¹
หอมแดง	725,600.00	8,852,422.07	831,640.00	7,088,271.16 ⁴
หอมหัวใหญ่	119,180.00	1,073,704.52	146,760.00	1,250,871.38
รวมสินค้านำเข้า	26,052,091.00	189,090,334.06	26,387,928.00	190,127,989.35
ชนิดสินค้าส่งออก				
ปุย	6,241,640.00	118,362,037.00	18,799,620.00	297,813,462.00
เมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน	172.00	1,760,699.50	272.00	2,456,454.00
รวมสินค้าส่งออก	6,241,812.00	120,122,736.50	18,799,892.00	300,269,916.00

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีมูลค่าการนำเข้า สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ถึง 11,042,821 ล้านบาท และมีมูลค่าการส่งออกต่ำกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ถึง 92.7146 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการนำเข้า 189.0903 ล้านบาท ปริมาณสินค้านำเข้า 26,052.091 ตัน และมีมูลค่าการส่งออก 120.1227 ล้านบาท ปริมาณสินค้าส่งออก 6,241.812 ตัน โดยมีมูลค่าสินค้านำเข้าสูงสุด 4 อันดับแรก คือ 1) เมล็ดข้าวโพด ปริมาณ 8,000 ตัน มูลค่า 102.4892 ล้านบาท 2) เมล็ดมะม่วงหิมพานต์กะเทาะเปลือก ปริมาณ 447.6 ตัน มูลค่า 31.5503 ล้านบาท 3) เมล็ดปาล์มน้ำมัน (nut) ปริมาณ 10,692.108 ตัน มูลค่า 27.6772 ล้านบาท 4) เนื้อในเมล็ดปาล์ม น้ำมัน (kernel) ปริมาณ 4,683.683 ตัน มูลค่า 9.7966 ล้านบาท ส่วนสินค้าส่งออก คือ ปุย ปริมาณ 6,241.64 ตัน มูลค่า 118.362 ล้านบาท และเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน 172 กิโลกรัม มูลค่า 1.76 ล้านบาท

ปีงบประมาณ พ.ศ.2566 มีมูลค่าการนำเข้าสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 อยู่ที่ 0.3358 ล้านบาท และมีมูลค่าการส่งออกสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ถึง 1.0376 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการนำเข้า 190.1279 ล้านบาท ปริมาณสินค้านำเข้า 26,387.928 ตัน และมีมูลค่าการส่งออก 300.2699 ล้านบาท ปริมาณสินค้าส่งออก 18,799.892 ตัน โดยมีมูลค่าสินค้านำเข้าสูงสุด 4 อันดับแรก

คือ 1) เมล็ดข้าวโพด ปริมาณ 13,600 ตัน มูลค่า 133.0186 ล้านบาท 2) เมล็ดปาล์มน้ำมัน (nut) ปริมาณ 6,979.066 ตัน มูลค่า 23.6996 ล้านบาท 3) เนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน (kernel) ปริมาณ 3,644.277 ตัน มูลค่า 12.3564 ล้านบาท 4) หอมแดง ปริมาณ 831.640 ตัน มูลค่า 7.0882 ล้านบาท ส่วนสินค้าส่งออก คือ ปุย ปริมาณ 18,799.62 ตัน มูลค่า 297.8134 ล้านบาท และเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน 272 กิโลกรัม มูลค่า 2.4564 ล้านบาท

2) สินค้าด้านปศุสัตว์ที่ผ่านด่านกักกันสัตว์ระนอง

ตารางที่ 39 สินค้าด้านปศุสัตว์ที่ผ่านด่านกักกันสัตว์ระนอง ปีงบประมาณ 2564-2566

ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ที่เคลื่อนย้าย	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ไก่ไข่	300 ตัว	0.0202 ลบ.	480 ตัว	0.0346 ลบ.	9,165 ตัว	0.68 ลบ.
ไก่เนื้อ	5,950 ตัว	0.3642 ลบ.	4,490 ตัว	0.3262 ลบ.	87,600 ตัว	5.36 ลบ.
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่แข็ง	-	-	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น	237.34 ตัน	9.737 ลบ.	237.426 ตัน	9.8992 ลบ.	325.77 ตัน	13.37 ลบ.
ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง	-	-	-	-	158.82 ตัน	6.52 ลบ.
ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น	19.770 ตัน	2.3680 ลบ.	16.92 ตัน	2.0984 ลบ.	629.36 ตัน	75.38 ลบ.
ไข่ไก่บริโภค	697,000 ฟอง	1.9510 ลบ.	176,000 ฟอง	0.4928 ลบ.	4,146,138 ฟอง	11.61 ลบ.
รวมมูลค่า	14.4404 ลบ.		12.8512 ลบ.		112.8484 ลบ.	

ที่มา: ด่านกักกันสัตว์ระนอง, 2567

การเคลื่อนย้ายสินค้าปศุสัตว์ของระนอง ประจำเดือนกันยายน 2565 ภาพรวมมีมูลค่าลดลงจากเดือนกันยายน 2564 ประมาณ 1.5892 ล้านบาท ซึ่งประจำปี 2566 มีการเคลื่อนย้ายไก่ไข่ จำนวน 9,165 ตัว มูลค่า 0.68 ล้านบาท ไก่เนื้อ 87,600 ตัว มูลค่า 5.36 ล้านบาท ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น 325.77 ตัน มูลค่า 13.37 ล้านบาท ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น 629.36 ตัน มูลค่า 75.38 ล้านบาท ไข่ไก่บริโภค 4,146,138 ฟอง มูลค่า 11.61 ล้านบาท

ตารางที่ 40 มูลค่าสินค้าปศุสัตว์ ส่งออกสินค้าปศุสัตว์ ปี พ.ศ. 2564-2566

ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ส่งออก 3 อันดับแรก	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่แข็ง	-	-	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น	3,039.30 ตัน	127.283 ลบ.	3,024.742 ตัน	125.7734 ลบ.	3,036.97 ตัน	126.058 ลบ.
ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง	-	-	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น	281.595 ตัน	34.642 ลบ.	232.47 ตัน	29.4753 ลบ.	227.26 ตัน	27.648 ลบ.
ไข่ไก่บริโภค	8,061,200 ฟอง	22.056 ลบ.	2,618,000 ฟอง	7.3302 ลบ.	1,004,200 ฟอง	2.821 ลบ.
รวมมูลค่าสินค้า ปศุสัตว์ส่งออกภาพทั้งสิ้น	191.0330 ล้านบาท		168.4665 ล้านบาท		156.527 ล้านบาท	

ที่มา: ด่านกักกันสัตว์ระนอง, 2567

ปี พ.ศ. 2564-2566 สินค้าปศุสัตว์ที่มีการส่งออกมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น 2) ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น 3) ไข่ไก่บริโภค โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2566 รวมสินค้าปศุสัตว์ส่งออกทั้งสิ้นมูลค่า 156.527 ล้านบาท โดยมีสินค้าปศุสัตว์ส่งออก 3 อันดับแรก คือ 1) ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น 3,036.97 ตัน มูลค่า 126.058 ล้านบาท 2) ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น 227.26 ตัน มูลค่า 27.648 ล้านบาท 3) ไข่ไก่บริโภค 1,004,200 ฟอง มูลค่า 2.821 ล้านบาท

3) สินค้าด้านประมงที่ผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง

- การนำเข้าสินค้าประมง ปี 2565 (มกราคม 2565 - ธันวาคม 2565) มีการนำเข้าสินค้าประมงรวมทั้งสิ้น 245,042.80 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 3,754.03 ล้านบาท

- การส่งออกสินค้าประมง ปี 2565 (มกราคม 2565 - ธันวาคม 2565) มีการส่งออกรวมทั้งสิ้น 653.57 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 50.38 ล้านบาท

1.5.6 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2566 และแนวโน้ม ปี 2567 จังหวัดระนอง

1.5.6.1 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 4.3

โดยจังหวัดระนอง ปี 2566 มีภาคการเกษตรร้อยละ 45.7 และนอกภาคการเกษตรร้อยละ 54.3 (ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 9.24 และภาคบริการร้อยละ 45.1) มีโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมประมงร้อยละ 49.39 กิจกรรมด้านพืชร้อยละ 47.29 กิจกรรมด้านปศุสัตว์ร้อยละ 3.18 กิจกรรมป่าไม้ร้อยละ 0.14 และกิจกรรมบริการร้อยละ 0.003

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 4.3 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากสาขาพืชขยายตัวร้อยละ 6.9 สาขาปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ 2.3 สาขาป่าไม้ขยายตัวร้อยละ 0.02 ในขณะที่สาขาบริการทางการเกษตรหดตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.001 และสาขาประมงหดตัวร้อยละ 1.5 โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการออกดอกติดผลของพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรมีการจัดการดูแลสวนที่ดี อีกทั้งโรคระบาดในสัตว์คลี่คลายลงโดยเฉพาะสุกร และเกษตรกรเร่งไถนไถนไม่ยั้งเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า

สาขาพืช ขยายตัวร้อยละ 6.9 เนื่องจากเนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการออกดอกติดผลทำให้ต้นทุนเรือนและมังคุดสมบูรณ์ ประกอบกับราคาปาล์มน้ำมันอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่องและเกษตรกรมีการดูแลจัดการสวน ดีส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสาขาพืชขยายตัว (ปาล์มน้ำมัน 2.7% ทูเรียน 24.3% มังคุด 70.8% ยางพารา (-3.0)%)

สาขาปศุสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 2.3 เนื่องจากความต้องการบริโภคสุกรและไก่เนื้อเพิ่มขึ้น ประกอบกับการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกา (ASF) ในสุกรคลี่คลายลง ทำให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการผลิตเพื่อรองรับความต้องการของตลาดส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสาขาปศุสัตว์ขยายตัว (ไก่เนื้อ 19.7%, สุกร 4.1%)

สาขาป่าไม้ ขยายตัวร้อยละ 0.02 เนื่องจากเกษตรกรเร่งไถนไถนไม่ยั้งตามพื้นที่เป้าหมายของการตัดโค่นพื้นที่สวนยางเก่าของ กยท.ทำให้ผลผลิตไม้ยางเพิ่มขึ้น ส่งผลให้สาขาป่าไม้ขยายตัว

สาขาประมง หดตัวร้อยละ 1.5 เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นราคาผลผลิตลดลงทั้งกุ้งเพาะเลี้ยงและประมงทะเลทำให้ผู้ประกอบการลดปริมาณการผลิตและการเดินเรือพาณิชย์ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสาขาประมงหดตัว (กุ้งเพาะเลี้ยง (-5.2)% ประมงทะเล (-3.0)%)

สาขาบริการทางการเกษตร หดตัวร้อยละ 0.001 เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยทำให้เกษตรกรบางส่วนปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการปลูก ส่งผลให้การจ้างบริ การไถเตรียมดินและบริการทางการ เกษตร ที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจในจังหวัดหดตัวเล็กน้อย

ตารางที่ 41 สถานการณ์ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2565 – 2566

สินค้า	ปี 2565	ปี 2566	% Δ
ยางพาราแผ่นดิบชั้น 3	67,838 ตัน	65,777 ตัน	-3.0
ปาล์มน้ำมัน	489,410 ตัน	502,526 ตัน	2.7
ทุเรียน	28,667 ตัน	35,636 ตัน	24.3
มังคุด	6,566 ตัน	11,214 ตัน	70.8
สุกร	20,559 ตัว	21,395 ตัว	4.1
ไก่เนื้อ	197,742 ตัว	236,717 ตัว	19.7
กุ้งเพาะเลี้ยง	7,062 ตัน	6,692 ตัน	-5.2
ประมงทะเล	34,4789 ตัน	33,438 ตัน	-3.0

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ยางพารา มีปริมาณผลผลิต 65,777 ตัน ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.0 ซึ่งมีผลผลิต 67,838 ตัน เนื่องจากเนื้อที่กรีดยางพาราลดลง จากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ของเกษตรกรไปปลูกปาล์มน้ำมันและทุเรียน ซึ่งมีราคาที่สูงใจมากกว่า ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราลดลง

ปาล์มน้ำมัน มีปริมาณผลผลิต 502,526 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 2.7 ซึ่งมีผลผลิต 489,410 ตัน ถึงแม้ว่าราคาปาล์มน้ำมันลดลงจากปีที่ผ่านมาแต่ยังอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรมีการจัดการดูแลสวนที่ดี ประกอบกับเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น

ทุเรียน มีปริมาณผลผลิต 35,636 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 24.3 ซึ่งมีการผลิต 28,667 ตัน เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการออกดอกติดผล ประกอบกับราคาทุเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี อีกทั้งเกษตรกรมีการจัดการดูแลสวนที่ดี ส่งผลให้ผลผลิตทุเรียนเพิ่มขึ้น

มังคุด มีปริมาณผลผลิต 11,214 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 70.8 ซึ่งมีการผลิต 6,566 ตัน เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย มีปริมาณน้ำเพียงพอในช่วงก่อนออกตาออก ทำให้ออกดอกและติดผลดีกว่าปี 2565 ส่งผลให้ผลผลิตมังคุดเพิ่มขึ้น

สุกร มีปริมาณการผลิต 21,395 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 4.1 ซึ่งมีการผลิต 20,559 ตัว เนื่องจากการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกา (ASF) คลี่คลายลง ประกอบกับผู้ประกอบการมีความต้องการมากขึ้น ทำให้เกษตรกรเลี้ยงสุกรมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสุกรเพิ่มขึ้น

ไก่เนื้อ มีปริมาณการผลิต 236,717 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 19.7 ซึ่งมีการผลิต 197,742 ตัว เนื่องจากความต้องการบริโภคไก่เนื้อเพิ่มขึ้น อีกทั้งการส่งออกไก่เนื้อยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกร มีแรงจูงใจในการผลิตไก่เนื้อเพื่อรองรับความต้องการของตลาด ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตไก่เนื้อเพิ่มขึ้น

กุ้งเพาะเลี้ยง มีปริมาณการผลิต 6,692 ตัน ลดลงปีที่ผ่านมาร้อยละ 5.2 ซึ่งมีการผลิต 7,062 ตัน เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นซึ่งสวนทางกับราคาที่ลดลง ทำให้เกษตรกรชะลอการเลี้ยงกุ้ง เพาะเลี้ยง ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตกุ้งเพาะเลี้ยงลดลง

ประมงทะเล มีปริมาณการผลิต 33,438 ตัน ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.0 ซึ่งมีผลผลิต 34,478 ตัน เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง ทำให้ผู้ประกอบการเดินเรือพาณิชย์ลดการออกเรือประมง ส่งผลให้ปริมาณสินค้าประมงทะเลลดลง

1.5.6.2 แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ

9.0 – 10.0

สาขาพืช	ขยายตัว	(-0.6) % - 0.4%
สาขาประมง	ขยายตัว	42.2% - 43.2%
สาขาปศุสัตว์	ขยายตัว	0.2% - 1.2%
สาขาป่าไม้	ขยายตัว	(-0.6)% - 0.4%
สาขาบริการทางการเกษตร	ขยายตัว	(-0.5)% - 0.5%

ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อภาคเกษตร ได้แก่

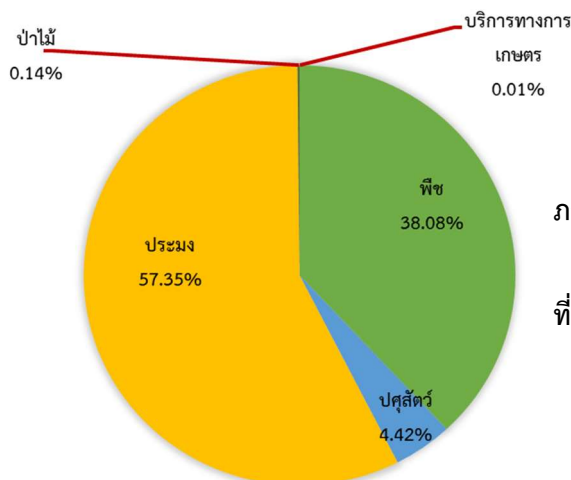
- 1) ความต้องการของสินค้าเกษตรทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกที่มีอย่างต่อเนื่อง
- 2) การดำเนินนโยบายของภาครัฐด้วยหลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคเกษตร
- 3) การบริหารจัดการน้ำที่ดี มีประสิทธิภาพ
- 4) การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยเกษตรแม่นยำ (Precision Farming)
- 5) การสนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและเศรษฐกิจ
- 6) การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น
- 7) การส่งเสริมการทำมาตรฐานสินค้าเกษตรให้เป็นที่ยอมรับ

ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อภาคการเกษตร

- 1) สภาพอากาศแปรปรวน ภาวะฝนทิ้งช่วง
- 2) การได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์ลานีญา ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- 3) ปัญหาโรคระบาดในพืช และสัตว์ ที่ยังต้องมีการติดตาม และเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง
- 4) ราคาปัจจัยการผลิตที่ยังคงมีความผันผวน
- 5) ผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างประเทศที่ส่งผลต่อราคาพลังงานและเศรษฐกิจโลก

1.5.6.3 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส 2 (มกราคม – มีนาคม) ปี 2567

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 6.0

ภาพที่ 11 โครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร จังหวัดระนอง

ที่มา: ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์

1.5.6.4 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ไตรมาส 2 (มกราคม – มีนาคม) ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากสาขาประมงซึ่งมีสัดส่วน ร้อยละ 57.35 ของ GPP ภาคเกษตร ขยายตัว ร้อยละ 18.8 เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย ประกอบกับปริมาณสัตว์น้ำมีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น ทำให้เรือประมงพาณิชย์จับสัตว์น้ำได้มากขึ้น สาขาพืชขยายตัวร้อยละ 2.2 และบริการทางการเกษตรขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.01 ในขณะที่สาขาปศุสัตว์หดตัวร้อยละ 6.2 และสาขาป่าไม้ หดตัวร้อยละ 0.09

ตารางที่ 42 สถานการณ์ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2566 – 2567 ไตรมาสที่ 2

สินค้า	ปี 2566	ปี 2567	% Δ
ทุเรียน	11,820 ตัน	12,260 ตัน	3.7
มังคุด	4,554 ตัน	3,362 ตัน	-26.2
ยางพารา	13,123 ตัน	11,471 ตัน	-12.6
ปาล์มน้ำมัน	111,207 ตัน	131,251 ตัน	18.0
ไก่เนื้อ	83,547 ตัว	64,466 ตัว	-22.8
สุกร	36,815 ตัว	34,633 ตัว	-5.9
กุ้งเพาะเลี้ยง	2,306 ตัน	1,364 ตัน	-40.9
ประมงทะเล	10,252 ตัน	15,161 ตัน	47.9

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สาขาพืช ขยายตัวร้อยละ 2.2 เนื่องจากเนื้อที่ให้ผลปีแรกของปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น รวมทั้งราคาทุเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ทำให้เกษตรกรบริหารจัดการสวนดีขึ้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสาขาพืชขยายตัว

สาขาปศุสัตว์ หดตัวร้อยละ 6.2 เนื่องจากต้นทุนการผลิตด้านอาหารสัตว์เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับราคาสุกรไม่จูงใจ ทำให้เกษตรกรรายย่อยชะลอการเลี้ยงสุกร ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสาขาปศุสัตว์หดตัว

สาขาประมง ขยายตัวร้อยละ 18.8 เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย ประกอบกับปริมาณสัตว์น้ำมีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น ทำให้เรือประมงพาณิชย์ จับสัตว์น้ำได้มากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสาขาประมงขยายตัว

สาขาป่าไม้ หดตัวร้อยละ 0.09 เนื่องจากราคายางพาราปรับตัวสูงขึ้น ประกอบกับช่วงฤดูฝน เกษตรกรชะลอการโค่นไม้ยาง ทำให้ไม้ยางออกสู่ตลาดลดลง ส่งผลให้สาขาป่าไม้หดตัวเล็กน้อย

สาขาบริการทางการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 0.01 เนื่องจากเกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกปาล์มน้ำมัน และทุเรียนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การจ้างบริการไถเตรียมดิน และบริการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจในจังหวัดขยายตัวเล็กน้อย

ที่มา: ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(เอกสารประกอบการประชุม คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับจังหวัด

จังหวัดระนอง ครั้งที่ 2/2567 วันที่ 23 กรกฎาคม 2567)

1.5.7 สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2566 และแนวโน้ม ปี 2567 ของจังหวัดระนอง

ตารางที่ 43 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมัน ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ล้านไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ล้านไร่)			ผลผลิต (ล้านตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	4.8406	4.9410	2.07	4.6674	4.7674	2.14	14.7784	14.7694	-0.06	3,166	3,098	-2.15
ระนอง	0.1636	0.1664	1.70	0.1596	0.1639	2.65	0.5025	0.5060	0.69	3,147	3,087	-1.91

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

-ข้อมูลพยากรณ์ ณ มิถุนายน 2567

ตารางที่ 44 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของยางพารา ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ล้านไร่)			เนื้อที่กรีตได้ (ล้านไร่)			ผลผลิต (ล้านตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	6.3556	6.2311	-1.96	5.7945	5.7358	-1.01	1.2960	1.2664	-2.28	224	221	-1.34
ระนอง	0.3446	0.3399	-1.34	0.3074	0.3044	-0.98	0.0658	0.0645	-1.90	214	212	-0.93

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

-ข้อมูลพยากรณ์ ณ มิถุนายน 2567

ตารางที่ 45 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของทุเรียน ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	551,722	624,871	13.26	417,916	439,252	5.11	474,370	448,501	-5.45	1,135	1,021	-10.04
ระนอง	46,190	46,776	1.27	37,287	42,416	13.76	35,636	38,353	7.62	956	904	-5.44

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูล ปี 2566 ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืช
ภาคใต้ ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2566

- ข้อมูล ปี 2567 ผลการทบทวนข้อมูลของคณะกรรมการย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้
ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2567

- ผลผลิตในฤดู อยู่ในห้วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ตารางที่ 46 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของมังคุด ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน ระนอง	182,787	180,468	-1.27	177,283	175,151	-0.64	123,800	99,093	-19.96	698	563	-19.34
ระนอง	14,438	14,040	-2.76	14,038	13,721	-2.26	11,214	8,955	-20.14	799	653	-18.27

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูล ปี 2566 ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้ ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2566

- ข้อมูล ปี 2567 ผลการทบทวนข้อมูลของคณะกรรมการย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้ ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2567

- ผลผลิตในฤดู อยู่ในห้วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ตารางที่ 47 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของกาแฟโรบัสตา ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน ระนอง	89,631	61,941	-30.89	52,284	55,036	5.26	4,786	4,135	-13.60	92	75	-18.48
ระนอง	22,346	15,346	-31.33	18,948	11,948	-36.94	1,407	824	-41.44	74	69	-6.76

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูลพยากรณ์ ณ มิถุนายน 2567

ตารางที่ 48 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของเงาะ ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน ระนอง	41,166	38,917	-5.46	40,092	38,361	-4.32	39,982	31,676	-20.77	997	826	-17.15
ระนอง	276	221	-19.93	269	221	-17.84	170	117	-31.18	632	529	-16.30

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูล ปี 2566 ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้ ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2566

- ข้อมูล ปี 2567 ผลการทบทวนข้อมูลของคณะกรรมการย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้ ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2567

- ผลผลิตในฤดู อยู่ในห้วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ตารางที่ 49 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของลองกอง ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	31,671	26,202	-17.27	31,505	26,143	-17.02	7,832	4,510	-42.42	249	173	-30.52
ระนอง	1,780	1,511	-15.11	1,728	1,511	-12.56	769	617	-19.77	445	408	-8.31

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูล ปี 2566 ผลการประชุมคณะทำงานพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืช
ภาคใต้ ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2566

- ข้อมูล ปี 2567 ผลการทบทวนข้อมูลของคณะทำงานย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้
ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2567

- ผลผลิตในฤดู อยู่ในห้วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ตารางที่ 50 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของมะพร้าว ปี 2566-2567

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ล้านผล)			ผลผลิตต่อไร่(ผล/ไร่)		
	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%	2566	2567	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	266,040	266,410	0.14	256,390	257,069	0.71	209.1241	203.2759	-2.80	816	791	-3.06
ระนอง	4,354	4,321	-0.76	4,044	4,124	1.98	2.6043	2,5981	-0.24	644	630	-2.17

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูลพยากรณ์ ณ มิถุนายน 2567

ตารางที่ 51 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของข้าวนาปี ปี 2565/66-

2566/67 ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2565/ 66	2566/ 67	%	2565/ 66	2566/ 67	%	2565/ 66	2566/ 67	%	2565/6 6	2566/ 67	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	257,240	248,191	-3.518	253,961	245,051	-	117,312	116,628	-	462	476	3.03
ระนอง	470	456	-2.979	470	456	-	180	180		386	394	2.07

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ข้อมูล ปี 2565 การประชุมคณะอนุฯ ด้านพืช ณ ตุลาคม 2565 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงาน
เศรษฐกิจการเกษตร

- ข้อมูล ปี 2566 ข้อมูลการพยากรณ์ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2566

2. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

2.1 โครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร

1) ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินของจังหวัดระนอง จากการพิจารณาลักษณะและสมบัติของดินที่มีศักยภาพคล้ายคลึงกันในด้านที่มีผลต่อการเจริญเติบโต และให้ผลผลิตของพืชที่ปลูก

ตารางที่ 52 ทรัพยากรดินในพื้นที่จังหวัดระนอง

ลักษณะดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
1. ลักษณะดินที่พบในพื้นที่ลุ่ม	223,833.00	10.86
1) ดินเปรี้ยวจัดที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเล	12,587.00	0.61
2) ดินร่วนละเอียดมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ	2,739.00	0.13
3) ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน	208,142.00	10.10
4) ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ	365.00	0.02
2. ลักษณะดินที่พบในพื้นที่ดอน	358,767.00	17.41
1) ดินต้น มักพบเศษหิน ชั้นลูกรัง ก้อนกรวดหรือชั้นหินพื้น ภายใต้วงลึก 50 เซนติเมตร	18,395.00	0.89
2) ดินทรายลึกมาก ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ หรือสันทรายชายทะเล	14,976.00	0.73
3) ดินร่วนริมน้ำหรือดินทรายแป้งละเอียดลึกมาก ที่เกิดจากตะกอนริมน้ำ	40,913.00	1.98
4) ดินร่วนละเอียดถึงลึกมาก ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ	52,384.00	2.54
5) ลักษณะดินลึกปานกลาง มักพบเศษหิน ชั้นลูกรัง ก้อนกรวด หรือชั้นหินพื้น ภายใต้วงลึก 50-100 เซนติเมตร	102,440.00	4.97
6) ดินเหนียวลึกถึงลึกมาก ที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด	129,659.00	6.29
3. พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	1,422,896.00	69.03
4. พื้นที่เกาะ	8,851.00	0.43
5. พื้นที่น้ำ	46,931.00	2.28
ผลรวมทั้งหมด	2,061,278.00	100.00

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2566

1.1) กลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดระนอง

ตารางที่ 53 แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดระนอง

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม	
3	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อย อาจพบชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลที่ไม่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถันภายในความลึก 150 ซม. จากผิวดินปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
6	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัดการระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
13	ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็วมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
17	ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
23	กลุ่มดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
59	ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นสลับ เนื้อดินไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่บนเขตดินขึ้น	
26	ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
32	ดินร่วนหรือดินทรายแปงละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
34	ดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
39	ดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
42	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก 100 ซม. จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
43	ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าหรือสันทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
45	ดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
50	ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่ม ชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่เขตดินชั้น	
51	ดินต้นถึงชั้นหินพื้นปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
53	ดินเหนียวลึกลับปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา	
62	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลบำรุงรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2566

1.2) การกระจายของกลุ่มดินที่พบในอำเภอต่างๆ (เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย)

ตารางที่ 54 แสดงการกระจายของกลุ่มดินที่พบในอำเภอ

อำเภอ	กลุ่มชุดดิน	
	ดินในพื้นที่กลุ่ม	ดินในพื้นที่ตอน
เมืองระนอง	13 23 17p	62 62B 26C 34C 34B 26D/53D 26B/26C 26B/26C 26E/53E 34 26C/53C 34D/50D 26E 26C/26D 34/34B 39B 26D 26/26B 53D 32B 43 42 53C 53E
ละอุ่น	13 6 6/26B 59	62 26B 26/26B 26C/53C 26B/26C 26C 26D/53D 26C/26D 26 34/34B 32 26B/53B
กะเปอร์	13 17p	62 26B 53D 26C 26C/53C 32B 26D 26D/53D 43 45B 45D/45E 26 26D/26E 34B 53E 26E 45C 32 53C
กระบุรี	13 3 6 53 6sp	62 32 45C/50C 34B/34C 26B/53B 26B 26/26B 34B 26C/53C 26E/53E 34B/50B 45D/50D 45B/50B 34D/34E 45C/53C 34C 26D/53D 45D/45E 45E/50E 34E 34D/50D 34C/45C 26B/26C 26D/26E 26C 51C/53C 26D 26/53 34D/45D 50C/51C 26
สุขสำราญ	13 6	62 26B 26B/53B 43 26C 26C/53C 45D 53C 32B 26E 32 26 45D/50D 45E 39B 53D 45C

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2566

1.3) สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดระนอง จากฐานข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ 55 สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดระนอง

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	50,846	2.46
พื้นที่เกษตรกรรม	744,482	36.12
พื้นที่นา	2,697	0.13
พืชไร่	304	0.01
ไม้ยืนต้น	665,813	32.30
ไม้ผล	61,896	3.01
พืชสวน	116	-
ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	1,165	0.06
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	12,491	0.61
พื้นที่ป่าไม้	1,162,945	56.42
พื้นที่นา	76,877	3.73
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	26,128	1.27
รวม	2,061,278	100.00

ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามมาตรฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-Map จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564 (<https://agri-map-online.moac.go.th>, 2564)

หมายเหตุ: 1. การใช้ที่ดินเป็นการใช้ที่ดินทั้งในและนอกพื้นที่เขตป่าตามกฎหมาย
2. เนื้อที่ได้จากการคำนวณโดยระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) และทำการถ่วงน้ำหนักกับเนื้อที่จากกรมการปกครอง 3,298.045 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,061,278 ไร่

3. $x+y$ หมายถึงพื้นที่ที่มีการใช้ที่ดิน 2 ครั้งต่อปี การใช้ที่ดินฤดูฝน + การใช้ที่ดินในฤดูแล้ง

การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญพิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากและมีมูลค่าการส่งออกหรือแปรรูปโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศพืชเศรษฐกิจ 13 ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลังยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะ ทูเรียน มังคุด มะพร้าวและกาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทานร่วมกับการจัดการพื้นที่และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีข้อจำกัดของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำการใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ 4 เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จังหวัดระนอง มีพื้นที่พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรก ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมันทุเรียน และมังคุด ตามลำดับ

ตารางที่ 56 พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรกของจังหวัดระนอง

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรม
1. ยางพารา	188,643	25.95
2. ปาล์มน้ำมัน	96,809	13.32
3. ทุเรียน	12,754	1.75
4. มังคุด	12,241	1.68

ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามมาตรฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-Map

จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564 (<https://agri-map-online.moac.go.th>, 2564)

2) เขตปฏิรูปที่ดินในจังหวัดระนอง

พื้นที่ ส.ป.ก. กระจายอยู่ครอบคลุมทั้ง 5 อำเภอ พื้นที่ดำเนินการรวมทั้งสิ้น 134,194 ไร่ พื้นที่ดำเนินการจัดที่ดินแล้ว จำนวน 5 อำเภอ จำนวน 8,308 ราย 11,452 แปลง เนื้อที่ประมาณ 110,947 ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอกระบุรี จำนวน 3,487 ราย 4,921 แปลง เนื้อที่ประมาณ 55,094 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 49.66 ของพื้นที่ สปก.ทั้งจังหวัด รองลงมาคืออำเภอละอุ่น จำนวน 1,639 ราย 2,337 แปลง 22,281 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.08 อำเภอเมืองระนอง จำนวน 1,969 ราย 2,562 แปลง 21,007 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.93 อำเภอกะเปอร์ จำนวน 768 ราย 1,033 แปลง 8,000 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.21 และอำเภอสุขสำราญ จำนวน 445 ราย 599 แปลง 4,565 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.11

ตารางที่ 57 พื้นที่ ส.ป.ก. ในจังหวัดระนอง

อำเภอ	ตำบล	มอบ สปก 4-01			
		จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)	จำนวน (ไร่)	คิดเป็นร้อยละจากพื้นที่ ส.ป.ก.
กระบุรี	7	3,487	4,921	55,094	49.66
ละอุ่น	5	1,639	2,337	22,281	20.08
เมืองระนอง	7	1,969	2,562	21,007	18.93
กะเปอร์	5	768	1,033	8,000	7.21
สุขสำราญ	2	445	599	4,565	4.11
รวม	26	8,308	11,452	110,947	100.00

ที่มา: สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, 2566 (ข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง (SCP) ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2566)

3) พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

โครงการชลประทานระนองมีขอบเขตความรับผิดชอบในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง รวม 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ 2,061,281 ไร่ เป็นพื้นที่ราบประมาณ 14% พื้นที่เกษตรกร 597,386 ไร่ โดยมีพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก (อันเนื่องมาจากพระราชดำริ), โครงการชลประทานขนาดเล็ก (ป้องกันตนเองชายแดน), โครงการชลประทานขนาดเล็กที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, โครงการชลประทาน ประเภทสระเก็บน้ำต่าง ๆ โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแยกได้ ดังนี้

3.1) โครงการชลประทานขนาดกลาง 1 แห่งอ่างเก็บน้ำคลองหาดส้มแป้น ขนาดความจุที่ระดับเก็บกัก 10,000,000 ล้าน ลบ.ม. เป็นแหล่งน้ำต้นทุนผลผลิตประปาเมืองระนอง

3.2) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประเภทฝายทดน้ำและอาคารอัดน้ำ (อันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จำนวน 10 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 11,800 ไร่ 1,893 ครัวเรือน อ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 222,500 ลบ.ม. 1 แห่ง (เกาะพยาม)

3.3) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประเภทฝายทดน้ำและอาคารอัดน้ำ (ป้องกันตนเองชายแดน) จำนวน 25 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 29,275 ไร่ จำนวน 7,266 ครัวเรือน

3.4) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประเภทฝายทดน้ำและอาคารอัดน้ำที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 56 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 46,650 ไร่ 6,179 ครัวเรือน

3.5) โครงการชลประทานประเภทสระเก็บน้ำต่างๆ ที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 32 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 12,385 ไร่ 1,223 ครัวเรือน

แผนการพัฒนาแหล่งน้ำชลประทานขนาดกลาง

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยมากที่สุดของประเทศ แต่เนื่องจากจังหวัดระนองพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นภูเขาสูงในด้านทิศตะวันออก และลาดลงสู่ทะเลในด้านตะวันตก ภูเขาต่างๆ ก่อให้เกิดแม่น้ำ ลำคลองสายสั้นๆ และมีความลาดชันสูง ระนองเป็นเมืองที่มีปริมาณฝนมากถึง 4,068.40 มิลลิเมตร โดยเฉลี่ยแต่น้ำฝนดังกล่าวได้ไหลลงสู่คลองและแม่น้ำต่างๆ ลงสู่ทะเลในเวลาอันรวดเร็ว ไม่สามารถเก็บกักไว้ในท้องน้ำของแม่น้ำหรือคลอง พอเข้าสู่ฤดูร้อน ปัญหาการขาดแคลนน้ำจึงเกิดขึ้น กรมชลประทานจึงได้วางโครงการฯ เพื่อแก้ไขบรรเทาปัญหาดังกล่าว โดยมีแผนงาน ดังนี้

1. อ่างเก็บน้ำคลองเคียนงาม หมู่ 3 ต.บางหิน อ.กะเปอร์ จ.ระนอง ความจุ 20.00 ล้าน ลบ.ม.
2. อ่างเก็บน้ำคลองจั่น หมู่ 8 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง ความจุ 26.00 ล้าน ลบ.ม.
3. อ่างเก็บน้ำคลองละอุ่น หมู่ 4 ต.ละอุ่นเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง ความจุ 33.00 ล้าน ลบ.ม.
4. อ่างเก็บน้ำคลองวัน หมู่ 5 ต.มะมู อ.กระบุรี จ.ระนอง ความจุ 12.00 ล้าน ลบ.ม.
5. อ่างเก็บน้ำคลองกระบุรีตอนล่าง หมู่ 1 ต.น้ำจืด อ.กระบุรี จ.ระนอง ความจุ 15.00 ล้าน ลบ.ม.
6. อ่างเก็บน้ำคลองบางรีน หมู่ 2 ต.บางรีน อ.เมือง จ.ระนอง ความจุ 26.00 ล้าน ลบ.ม.
7. อ่างเก็บน้ำคลองกะเปอร์ หมู่ 4 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง ความจุ 43.00 ล้าน ลบ.ม.

จังหวัดระนองมี โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ จำนวน 11 โครงการ

ได้แก่

1. โครงการอาคารอัดน้ำห้วยหอยพร้อมระบบส่งน้ำบ้านบุรีรัมย์ หมู่ที่ 1 ตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น

จังหวัดระนอง

2. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านโป่งรววยพร้อมระบบส่งน้ำ หมู่ที่ 7 ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี จังหวัด
ระนอง

3. โครงการอาคารอัดน้ำห้วยน้ำทุ่นพร้อมระบบส่งน้ำ หมู่ที่ 10 ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัด
ระนอง

4. โครงการฝายคลองรังแตน หมู่ที่ 11 ตำบล จ.ป.ร. อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

5. โครงการอาคารอัดน้ำคลองวังยวน หมู่ที่ 9 ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

6. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านห้วยไทรงาม หมู่ที่ 10 ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

7. โครงการอ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่ หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

8. โครงการฝายคลองหินเพิง หมู่ที่ 1 ตำบลหาดส้มแป้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

9. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านบางปรึกพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หมู่ที่ 9
ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

10. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านเนินทองพร้อมระบบส่งน้ำ หมู่ที่ 2 ตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น
จังหวัดระนอง

11. โครงการอาคารอัดน้ำห้วยธารสะอาดพร้อมระบบส่งน้ำ ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง
อยู่ระหว่างดำเนินการคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือน มีนาคม 2567

4) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัดระนอง มีพื้นที่ทั้งหมด 2,061,278 ไร่ มีพื้นที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน 638,746 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.99 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น 573,357 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 89.76 ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกไม้ผล 63,440 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.93 ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกพืชไร่ พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ สมุนไพร และเครื่องเทศ 1,572 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.25 ของพื้นที่ทำการเกษตร และมีพื้นที่ปลูกข้าว 376.98 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ตารางที่ 58 แสดงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอจังหวัดระนอง ปี 2566

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)					รวม
	ทำนา	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชไร่ พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ สมุนไพร และเครื่องเทศ		
เมืองระนอง	-	4,725	75,442	341		80,509
กะบุรี	376.98	28,796	294,963	305		324,441
กะเปอร์	-	6,832	83,117	506		90,454
ละอุ่น	-	21,543	84,283	58		105,884
สุขสำราญ	-	1,544	35,553	362		37,458
รวม	376.98	63,440	573,357	1,572		638,746

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

5) การประมง

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่ติดกับชายฝั่งทะเลอันดามัน มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 137.92 กิโลเมตร มีเกาะใหญ่น้อย ในทะเลอันดามัน จำนวน 62 เกาะ พื้นที่มีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบ ระยะทางจากทิศเหนือจรดทิศใต้ยาว 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร

และมีส่วนที่แคบที่สุด 9 กิโลเมตร มีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทยและประเทศเมียนมามี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย ทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีป่าชายเลนสมบูรณ์ มีภูมิประเทศเป็นป่าเขาและมี ฝนตกชุก จึงเกิดแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำผิวดินจำนวนมาก เช่น แม่น้ำกระบุรี คลองลำเลียง คลองปากจั่น คลองวัน คลองกระบุรี คลองละอูน คลองหาดสมแป้น คลองบางรีน คลองกะเปอร์ คลองกำพวน คลองละออง คลองราชกรูด มีศักยภาพด้านการประมงทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และทะเล แหล่งน้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำกระบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทย และประเทศเมียนมา มีความยาวประมาณ 95 กิโลเมตร คลองลำเลียง ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร

(1) การประมงทะเล

การประมงทะเลในจังหวัดระนอง จำแนกได้เป็น 2 กลุ่มตามขนาดของเครื่องมือทำการประมง คือ กลุ่มประมงพื้นบ้านและ กลุ่มประมงพาณิชย์

(1.1) กลุ่มประมงพื้นบ้าน ชาวประมงจะอยู่อาศัยกันเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บริเวณ เกาะต่างๆ ริมคลอง หรือปากแม่น้ำที่มีเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลโดยพื้นที่จังหวัดระนองมีเรือประมง พื้นบ้านอยู่จำนวน 3,236 ลำ

ตารางที่ 59 ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565

เรือประมงพื้นบ้าน	อำเภอ					รวม
	กระบุรี	กะเปอร์	เมืองระนอง	ละอูน	สุขสำราญ	
จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ	150	598	1,642	141	705	3,236

(1.2) กลุ่มประมงพาณิชย์ ชาวประมงจะใช้เรือประมงขนาดใหญ่ หรือเรือที่ใช้เครื่องยนต์ มีกำลังแรงม้ามาก ซึ่งจะมีทั้งชาวประมงที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดระนอง และจังหวัดข้างเคียง โดยในปีการประมง 2565 –2566 จังหวัดระนองมีชาวประมงได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน 354 ใบ จำแนกตามประเภทเครื่องมือ

(2) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดระนองมีสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกร นิยมเลี้ยง คือ กุ้งทะเล ปลากระพงขาว และปูทะเล

(3) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จังหวัดระนองมีการเลี้ยงปลาน้ำจืดในพื้นที่ทุกอำเภอ ซึ่งเป็นการเลี้ยงเพื่อไว้บริโภค ภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่

(4) องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดระนองมีองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ที่ขึ้นได้แจ้งขึ้นทะเบียนไว้กับ กรมประมงมีจำนวนทั้งหมด 48 กลุ่ม เป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นด้านประมงทะเลนอกชายฝั่ง จำนวน 1 กลุ่ม ด้านประมงทะเลชายฝั่ง จำนวน 27 กลุ่ม ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน 11 กลุ่ม และด้านการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ จำนวน 8 กลุ่ม และด้านการประมงน้ำจืด จำนวน 1 กลุ่ม

ตารางที่ 60 ข้อมูลองค์การชุมชนประมงท้องถิ่น จำแนกเป็นรายอำเภอปี 2565

องค์การชุมชนประมงท้องถิ่น (กลุ่ม)	อำเภอ					รวม
	เมือง ระนอง	กระบี่	กะเปอร์	ละอุ่น	สุขสำราญ	
1. ด้านการประมงทะเลนอกชายฝั่ง	0	0	1	0	0	1
2. ด้านประมงทะเลชายฝั่ง	1	7	10	1	8	27
3. ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ	0	1	6	1	3	11
4. ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	2	2	1	0	3	8
5. ด้านการประมงน้ำจืด	1	0	0	0	0	1
รวม	4	10	18	2	14	48

(5) จำนวนที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดระนองมีพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จำนวน 4 แห่ง พื้นที่รวม 54.17 ไร่

ตารางที่ 61 ข้อมูลจำนวนพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดระนองปี 2565

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	พื้นที่(ไร่)
เมืองระนอง	3	42
กระบี่	0	0
กะเปอร์	1	12.17
ละอุ่น	0	0
สุขสำราญ	0	0
รวม	4	54.17

(6) ท่าเทียบเรือประมง จังหวัดระนองมีท่าเทียบเรือภายในที่มาจดทะเบียนกับสำนักงานประมง จังหวัดระนอง มีจำนวน 107 ท่า และมาตรฐานรัฐเจ้าของท่าเรือ (Port State Measures : PSM) มีจำนวน 1 ท่า คือแพทนสาร ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนท่าเทียบเรือของจังหวัดระนอง

อำเภอ	ประเภทกิจกรรมท่าเทียบเรือ	จำนวนท่าเทียบเรือ
เมืองระนอง	1. ขนถ่ายสัตว์น้ำสำหรับผลิตอาหารสัตว์	5
	2. บริการน้ำหรือน้ำแข็ง	5
	3. ประมงพาณิชย์	58
	4. สำหรับจอดพักเรือ	39
รวม		107

2.2 สังกมเกษตร

1) คริวเรือนเกษตรกร

จังหวัดระนอง มีคริวเรือนทั้งหมด 97,081 คริวเรือน เป็นคริวเรือนเกษตรกร 24,450 คริวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.19 ของคริวเรือนทั้งหมด มีรายได้เฉลี่ยคริวเรือน คริวเรือนละ 233,955 บาท/ปี ของคริวเรือนทั้งหมด

ตารางที่ 63 ครั้วเรือนเกษตรกรและรายได้เฉลี่ยของครั้วเรือนรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวนครั้วเรือน ทั้งหมด (ครั้วเรือน)	จำนวนครั้วเรือน เกษตรกร (ครั้วเรือน)	รายได้เฉลี่ยคน/ปี (บาท)	รายได้เฉลี่ยครั้วเรือน/ ปี (บาท)
เมืองระนอง	51,097	4,486	102,809	228,621
กระบุรี	25,149	10,262	89,535	221,883
กะเปอร์	9,040	3,886	70,651	193,592
ละอุ่น	7,011	4,106	161,542	395,438
สุขสำราญ	4,784	1,710	72,785	218,046
รวม	97,081	24,450	98,296	233,955

ที่มา : ข้อมูลประชากร จากที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง ณ ธันวาคม 2566, รายได้เฉลี่ยจากสำนักงานพัฒนาชุมชน
จังหวัดระนอง, 2566 จำนวนครั้วเรือนเกษตรกร จากสำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

2) องค์กรเกษตรกร

2.1) ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

จังหวัดระนองทั้ง 5 อำเภอ มีสหกรณ์ซึ่งจดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์
พ.ศ. 2542 จำนวน 22 แห่ง มีสมาชิกรวม 21,679 คน

ตารางที่ 64 ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (คน)
1. สหกรณ์การเกษตร	11	14,766
2. สหกรณ์ประมง	-	-
3. สหกรณ์นิคม	-	-
4. สหกรณ์ออมทรัพย์	6	5,787
5. สหกรณ์ร้านค้า	1	703
6. สหกรณ์บริการ	2	245
7. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	2	243
รวม	22	21,679

หมายเหตุ: จำนวนสมาชิกเฉพาะสหกรณ์ที่ดำเนินงาน/ธุรกิจในปัจจุบัน

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง ,2566

ตารางที่ 65 สถานะสหกรณ์

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)				จำนวนสหกรณ์ ทั้งหมด (1)+(2)+(3)+(4)
	ดำเนินงาน/ ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ ธุรกิจ (2)	เลิก (3)	จัดตั้งใหม่ (4)	
1. สหกรณ์การเกษตร	11	-	3	-	14
2. สหกรณ์ประมง	-	-	1	-	1
3. สหกรณ์นิคม	-	-	-	-	-
4. สหกรณ์ออมทรัพย์	6	-	-	-	6

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)				จำนวนสหกรณ์ ทั้งหมด (1)+(2)+(3)+(4)
	ดำเนินงาน/ ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ ธุรกิจ (2)	เลิก (3)	จัดตั้งใหม่ (4)	
5. สหกรณ์ร้านค้า	1	-	-	-	1
6. สหกรณ์บริการ	2	-	-	-	2
7. สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน	2	-	-	-	2
รวม	22	-	4	-	26

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

2.2) ประเภทกลุ่มเกษตรกรและจำนวนสมาชิก

จังหวัดระนอง มีกลุ่มเกษตรกรซึ่งจดทะเบียนถูกต้องตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. 2547 จำนวน 16 กลุ่ม สมาชิก 1,859 ราย

ตารางที่ 66 จำนวนและสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนกลุ่มเกษตรกร(แห่ง)	จำนวนสมาชิก (คน)
1.กลุ่มเกษตรกรทำสวน	11	1,347
2.กลุ่มเกษตรกรทำนา	2	199
3.กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	2	214
4.กลุ่มเกษตรกรทำประมง	1	99
รวม	16	1,859

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

ตารางที่ 67 สถานะกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนกลุ่มเกษตรกร (แห่ง)				จำนวนกลุ่ม เกษตรกรทั้งหมด (1)+(2)+(3)+(4)
	ดำเนินงาน/ ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ ธุรกิจ (2)	เลิก/ชำระ บัญชี (3)	จัดตั้ง ใหม่(4)	
1. กลุ่มเกษตรกรทำนา	2	-	-	-	2
2. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	11	-	-	-	11
3. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	2	-	-	-	2
4. กลุ่มเกษตรกรทำไร่	-	-	-	-	-
5. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	1	-	1	-	2
6. กลุ่มเกษตรกรอื่นๆ	-	-	-	-	-
รวม	16	-	1	-	17

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

2.3) สถาบันเกษตรกรจังหวัดระนองที่สำนักงานเกษตรจังหวัดส่งเสริมและสนับสนุน

จังหวัดระนองมีสถาบันเกษตรกรที่สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง ส่งเสริมและสนับสนุน ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจำนวน 37 กลุ่ม กลุ่มยุวเกษตรกร จำนวน 30 กลุ่ม กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร

จำนวน 27 กลุ่ม และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 238 กลุ่ม และเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน จำนวน 1 กลุ่ม สรุปเป็นรายอำเภอได้ ดังนี้

ตารางที่ 68 จำนวนกลุ่มและสมาชิกของสถาบันเกษตรกรจังหวัดระนอง (รายอำเภอ)

อำเภอ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน		เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองระนอง	8	115	10	164	14	389	58	1,004	-	-
กระบุรี	9	106	6	78	5	63	68	1,634	1	40
กะเปอร์	6	64	3	34	4	42	44	811	-	-
ละอุ่น	10	100	6	90	2	20	38	707	-	-
สุขสำราญ	4	40	5	52	2	20	30	473	-	-
รวม	37	424	30	418	27	534	238	4,629	1	40

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

3) อาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ 69 อาสาสมัครเกษตรของจังหวัดระนอง

อำเภอ	ครูบัญชี ¹	หมอดินอาสา ²	ประมงอาสา ³	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา ⁴	ครูช่าง ⁵	อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ⁶	อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์ ⁷	อาสาสมัครปศุสัตว์ ⁸	อาสาสมัครฝนหลวง ⁹	อาสาสมัครสหกรณ์ ¹⁰	อาสาสมัครชลประทาน ¹⁰	เกษตรหมู่บ้าน ¹¹	สารวัตรเกษตรอาสา ¹²
เมืองระนอง	9	38	14	2	-	2	-	38	6	4	-	38	34
ละอุ่น	2	30	22	1	11	8	7	37	5	1	-	30	15
กะเปอร์	6	34	21	1	6	4	3	23	2	4	-	34	34
กระบุรี	6	61	21	1	25	15	7	46	5	7	1	61	54
สุขสำราญ	6	15	22	1	6	1	-	23	3	4	1	15	1
รวม	29	178	100	6	48	30	17	167	21	20	2	178	138

ที่มา: 1.สำนักตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง 2.สถานีพัฒนาที่ดินระนอง 3.สนง.ประมงจังหวัด 4.สนง.เศรษฐกิจการเกษตร 5.การยางแห่งประเทศไทยระนอง 6.สนง.การปฏิรูปที่ดินระนอง 7.สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง 8.สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง 9.สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง 10.โครงการชลประทานระนอง 11.สนง.เกษตรจังหวัดระนอง 12.ศวพ.ระนอง, 2566

ตารางที่ 70 จำนวนกลุ่มและสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (รายอำเภอ)

อำเภอ	เป็นนิติบุคคล		ไม่เป็นนิติบุคคล	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองระนอง	6	570	57	4,762
กระบุรี	19	1,694	97	1,393
กะเปอร์	3	536	71	8,232
ละอุ่น	5	489	38	5,156
สุขสำราญ	3	178	26	2,196
รวม	36	3,467	289	21,739

ที่มา: สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดระนอง

4) การสำรวจและคัดกรองเกษตรกร/บุคลากรภาครัฐของจังหวัดระนองตามนโยบาย Smart Farmer/Smart Officer

4.1) สรุปผลการสำรวจคัดกรองเกษตรกรของจังหวัดระนองตามแบบประเมิน Smart Farmer

ตารางที่ 71 สรุปผลการสำรวจและคัดกรองเกษตรกรของจังหวัดระนอง

เกษตรกรทั้งหมด	Existing	Developing	Smart Farmer ต้นแบบ	Smart Officer ต้นแบบ
24,499	487	24,012	7	26

โดยมีข้อมูลแบ่งตามสาขา ดังนี้

ตารางที่ 72 จำนวนเกษตรกรตามกรอบ Smart Farmer แบ่งตามสาขา

ที่	สาขา	รวม	รายได้ไม่ต่ำกว่า 180,000 บาท	รายได้ต่ำกว่า 180,000 บาท	Existing	Developing
1	ข้าว	28	1	27	0	28
2	ปาล์มน้ำมัน	2,504	715	1,789	89	2,415
3	ยางพารา	13,024	4,162	8,862	67	12,957
4	เกษตรผสมผสาน	6,522	2,269	4,253	121	6,401
5	ประมง	43	6	37	1	42
6	ปศุสัตว์	84	23	71	21	73
รวม		22,205	7,176	15,039	299	21,916

หมายเหตุ: (สาขาอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 2,284 ราย ซึ่งในระบบยังไม่สามารถดึงข้อมูลได้)

4.2) Smart Farmer ต้นแบบจำนวน 6 ราย แยกเป็นสาขาได้ ดังนี้

1) สาขาปาล์มน้ำมัน

- นายสมนึก โมราศิลป์
- นายไมตรี สุภา

2) สาขาเกษตรผสมผสาน

- นายธรรมนุญ จันทร์ภักดี
- นายแดง มีแสง
- นายสมชาย บุญเชื้อ

3) สาขาสหกรณ์

- นายบุญเลิศ จันทร์เจริญ

4.3) Smart Officer จังหวัดระนอง

ตารางที่ 73 Smart Officer จังหวัดระนอง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1	นางสาวปรียานุช เรืองเพชร	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง
2	นางสาวภมรรัตน์ แยมจรัส	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ	สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองระนอง
3	นางสาวอรุณวรรณ อินพาล้า	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรอำเภอกะบุรี
4	นายประมาณ เพชรชิต	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร	สำนักงานเกษตรอำเภอกะเปอร์
5	นายจักรวาล พึ่งแดง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรอำเภอละอุ่น

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
6	นางสาวนิภา จันทระชาติ	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรอำเภอสุพรรณบุรี
7	นายยุทธนา อีสถาน	นักวิชาการประมงปฏิบัติการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
8	นางพรทิพย์ สอนขำนิ	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
9	นายธณยุทธ สมบึงกลาง	นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
10	นางพัชนี กุลกระโทก	เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงาน	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
11	นายนพต อุบลเลิศ	เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงาน	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
12	น.ส.อังคณา คณีกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
13	นางเสาวลักษณ์ เกษมวราภรณ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
14	นางวันฉวี สมบูรณ์	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
15	นางสาวจิตาภา สุพรมมา	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
16	นางสาวจิรวรรณ เกลี้ยงประดับ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
17	นางสุพรรณิ พุทธิง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
18	นางสาวกมลนาฏย์ คงวัดใหม่	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
19	นายจจร อีสริยานุพงศ์	นักวิชาการประมงชำนาญการ	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
20	นายรักษา สุวรรณชาติ	เจ้าพนักงานประมงอาวุโส	สำนักงานประมงอำเภอเมืองระนอง
21	นางสาวดวงรัตน์ เมฆพยับ	นักวิชาการสหกรณ์ชำนาญการ	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง
22	นางสาวภาวินี คามจุติ	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
23	นายณรงค์ชัย หิตชะนา	เจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
24	นายภัทรวินัย ช่วยชนะ	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง
25	นายจักรกริศน์ ไกรสนธิ์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ	ด่านกักกันสัตว์ระนอง
26	นายปฏิวัติ จันทนา	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ	ด่านกักกันสัตว์ระนอง

5) สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด

สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง มีจำนวนทั้งสิ้น 21 คน ประกอบด้วย สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 16 คน และสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ตารางที่ 74 รายชื่อสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/ด้าน	อำเภอ
สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งมาตรา 31 (1)			
1	นายสุชีพ พัฒน์ทอง	ประธานสภาฯ	ละอุ่น
2	นายสุรพันธ์ เทียนไพร	รองประธานสภาฯ คนที่ 1	เมืองระนอง
3	นายนิยม พึ่งแย้ม	รองประธานสภาฯ คนที่ 2	กระบุรี
4	นายสมเดช ชื่อดรง	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
5	นายอำมรินทร์ อยู่สุวรรณ	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
6	นายวิรัตน์ จันทร์เพ็ญ	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
7	นายธานูพันธ์ เงามาม	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
8	นายสมศักดิ์ เสบสบาย	สมาชิกสภาฯ	กะเปอร์
9	นายส่อแล่ท์ ภัคดี	สมาชิกสภาฯ	กะเปอร์
10	นายสมเดช พวงปัญญา	สมาชิกสภาฯ	กะเปอร์
11	นายสนธยา จริตงาม	สมาชิกสภาฯ	เมืองระนอง

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/ด้าน	อำเภอ
12	นายสำราญ ใจดี	สมาชิกสภาฯ	เมืองระนอง
13	นายเอกพล ทิตรอด	สมาชิกสภาฯ	ละอุ่น
14	นายพรพรม เกื้อกุล	สมาชิกสภาฯ	ละอุ่น
15	นายอัมพร น้ำจันทร์	สมาชิกสภาฯ	สุขสำราญ
16	นายสุชาติ เรียบร้อย	สมาชิกสภาฯ	สุขสำราญ
สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิมาตรา 31 (2)			
1	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช	เมืองระนอง
2	นายสุวิทย์ รักใหม่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช	ละอุ่น
3	นายสมยศ บุญพัก	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช	เมืองระนอง
4	นายวิโรจน์ เดชสองแพรก	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสัตว์	กะเปอร์
5	นายพิศาล ยอดแก้ว	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านประมง	เมืองระนอง

ที่มา: สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง, 2566

6) ประชาชนชาวบ้านของจังหวัด ภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ในปี 2563 จังหวัดระนองมีประชาชนชาวบ้าน จำนวน 2 ราย คือ

- 1) นายสมชาย บุญเชื้อ ประชาชนชาวบ้านอำเภอละอุ่น
ศูนย์เครือข่ายประชาชนชาวบ้าน บ้านบุรีรัมย์ ตั้งอยู่เลขที่ 2 หมู่ที่ 1 ตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
- 2) นายแดง มีแสง ประชาชนชาวบ้านอำเภอกะเปอร์
ศูนย์เรียนรู้การเกษตรผสมผสานบ้านม่วงกลาง (สวนลุงแดง) ตั้งอยู่เลขที่ 2/10 หมู่ที่ 1 ตำบลม่วงกลาง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

ประชาชนเกษตร อื่นๆ

- 1) ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์ สาขาประชาชนเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง และสาขาประชาชนเกษตรผู้นำชุมชนและเครือข่าย ที่อยู่ 97/13 หมู่ที่ 1 ตำบลบางรีน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
- 2) นางสาวสำอางค์ คงหาญ สาขาประชาชนเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง ที่อยู่ 14/5 หมู่ที่ 7 บ้านบางปรุล่าง ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
- 3) นายบรรจบ ขนอม สาขาประชาชนเกษตรผู้นำชุมชนและเครือข่าย ที่อยู่ 10/120 หมู่ที่ 10 บ้านคอกช้าง ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
- 4) นางสมจิต สุขทอง สาขาประชาชนเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง ที่อยู่ 42/1 หมู่ที่ 8 บ้านบางไทร ตำบลมะมู อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

5) นายอำมรินทร์ อู่สุวรรณ สาขาปราชญ์เกษตรดีเด่น ที่อยู่ 92 หมู่ที่ 3 ตำบลปากจั่น
อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

แปลงยางพาราต้นแบบในพื้นที่จังหวัดระนอง

- 1) นายอภิชา ทองสุข เลขที่ 15/3 หมู่ที่ 2 ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
2) นายพูนธวัช เล่าประวัติชัย เลขที่ 85/7 หมู่ที่ 2 ตำบลน้ำจืด อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

7) ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน

จังหวัดระนองมีศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน จำนวน 5 ศูนย์ และศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนเครือข่าย
จำนวน 11 ศูนย์ กระจายอยู่ 5 อำเภอ

ตารางที่ 75 รายชื่อศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน

ที่	อำเภอ	ชื่อกลุ่มจัดตั้งเป็น ศพช.	ที่ตั้งศูนย์	ประธานศูนย์/ เบอร์โทรศัพท์	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ	สมาชิก (คน)	พืชหลักที่ เข้าร่วม โครงการ
1	เมือง ระนอง	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลราชกรูด (ศูนย์หลัก)	1/19 ม.7 ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์ 089-1225929	2558	147	ปาล์มน้ำมัน
2	เมือง ระนอง	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลหงาว (ศูนย์เครือข่าย)	230 ม. 3 ต.หงาว อ.เมือง จ.ระนอง	นายอันยู ยก่อง 083-5909261	2563	30	ปาล์มน้ำมัน
3	เมือง ระนอง	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลหาดส้ม แป้น (ศูนย์เครือข่าย)	72/6 ม.3 ต.หาดส้ม แป้น อ.เมือง จ.ระนอง	นายประนม โฟ้งตุ่น 084-8986489	2563	30	มังคุด
4	กระบุรี	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบล จ.ป.ร. (ศูนย์หลัก)	584 ม.3 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง	นายสำรวย ขุนทองน้อย 081-0802253	2558	30	ทุเรียน, กาแฟ, ยางพารา, ปาล์มน้ำมัน
5	กระบุรี	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลลำเลียง (ศูนย์เครือข่าย)	109/12 ม.10 ต.ลำเลียง อ.กระบุรี จ.ระนอง	นายอุดร สีหาบุตร 064-6565489	2565	55	กาแฟ, ทุเรียน
6	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลกะเปอร์ (ศูนย์หลัก)	10/37 ม.10 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายสายันท์ พุนทองเสน 082-0467647	2557	33	ปาล์มน้ำมัน
7	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลม่วงกลาง (ศูนย์เครือข่าย)	71 ม.1 ต.ม่วงกลาง อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายเรืองฤทธิ์ ฉะลุเก็ม 085- 4779223	2563	30	ปาล์มน้ำมัน
8	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบางหิน (ศูนย์เครือข่าย)	3/2 ม. 4 ต. บางหิน อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายสุวรรณ ภูมิวัง 087-2838963	2563	51	ปาล์มน้ำมัน
9	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านนา (ศูนย์เครือข่าย)	54 ม. 7 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายสมเดช พวงปัญญา 080-6951722	2563	51	ทุเรียน

ที่	อำเภอ	ชื่อกลุ่มจัดตั้งเป็น ศพช.	ที่ตั้งศูนย์	ประธานศูนย์/ เบอร์โทรศัพท์	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ	สมาชิก (คน)	พืชหลักที่ เข้าร่วม โครงการ
10	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลเขี้ยวเหล็ก ยง (ศูนย์เครือข่าย)	21/3 ม. 5 ต.เขี้ยว เหล็ก อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายอนุรักษ์ สงคราม 080-8758241	2563	43	ปาล์มน้ำมัน
11	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านนา หมู่ที่ 8 (ศูนย์เครือข่าย)	ศาลาอเนกประสงค์หมู่ที่ 8 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	ร.ต.ท.สุดใจ จุงศิริ 093-3608780	2564	30	ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล
12	ละอุ่น	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลในวงใต้ (ศูนย์หลัก)	2/6 ม.1 ต.ในวงใต้ อ.ละอุ่น จ.ระนอง	นายบัวรอง แสงดาว 081-1890471	2557	30	ทุเรียน
13	ละอุ่น	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลละอุ่นใต้ (ศูนย์เครือข่าย)	40 ม.4 ต.ละอุ่นใต้ อ.ละอุ่น จ.ระนอง	นางวรลณี เพชรวัง 061-4394438	2563	26	ยางพารา
14	ละอุ่น	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบางแก้ว (ศูนย์เครือข่าย)	9/3 ม.2 ต.บางแก้ว อ.ละอุ่น จ.ระนอง	นายจรเฐ คุ้มวงศ์ 087-2688115	2563	30	ปาล์มน้ำมัน
15	สุขสำราญ	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านไร่ใน (ศูนย์หลัก)	53/3 ม.7 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง	นายครรชิต โททอง 093-7740867	2557	29	ยางพารา มังคุด ปาล์มน้ำมัน
16	สุขสำราญ	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านทุ่งถั่ว (ศูนย์เครือข่าย)	61/1 ม.8 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง	นายบำหรี หมดหมั่น 065-3543825	2563	22	พืชผักสวน ครัว

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

8) ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.) จังหวัดระนองมีศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.) 15 ศูนย์

ตารางที่ 76 ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.)

ที่	อำเภอ	ศูนย์จัดการ ศัตรูพืชชุมชน	ประธานศูนย์	ที่ตั้งศูนย์	พิกัด	สมาชิก (คน)	ชนิดพืช
1	เมือง ระนอง	คจช.บ้านห้วยปริง	นางจिरภา เจียมสกุล	1/19 ม.7 ต.ราชกรูด	X 452718 Y 1071726	30	ปาล์มน้ำมัน
2	เมือง ระนอง	คจช.ตำบล ทรายแดง (เครือข่าย)	นายกิตติ มากเสม	ม.4 ต.ทรายแดง	X 468367 Y 1121949	30	ปาล์มน้ำมัน
3	กระบุรี	คจช.ตำบลลำเลียง	นายสุรียา ศิริวงษ์	ม.9 ต.ลำเลียง	X 481214 Y 1143812	30	มังคุด
4	กระบุรี	คจช.ตำบล จ.ป.ร. (เครือข่าย)	นายสนั่น ทองสุข	ม.9 ต.จ.ป.ร.	X 486221 Y 1184843	30	ทุเรียน
5	กระบุรี	คจช.บ้านห้วยไทร งาม	นายอุดร สีหาบุตร	ม.10 ต.ลำเลียง	X 485397 Y 1140050	51	ทุเรียน
6	กะเปอร์	คจช.ตำบลกะเปอร์	นายสายัณห์ พูนทองเสน	10/33 ม.10 ต.กะเปอร์	X 461827 Y 1063199	30	ปาล์มน้ำมัน
7	กะเปอร์	คจช.บ้านทรัพย์ สมบูรณ์ (เครือข่าย)	นายธงชัย สมบัติ มาศ	80 ม.8 ต.บ้านนา	X 468496 Y 1062843	33	ทุเรียน

ที่	อำเภอ	ศูนย์จัดการ ศัตรูพืชชุมชน	ประธานศูนย์	ที่ตั้งศูนย์	พิกัด	สมาชิก (คน)	ชนิดพืช
8	กะเปอร์	ศจช.ตำบลเขี้ยว เหลียง	นายอนุภาพ ตันนุ้ย	ม.5 ต.เขี้ยวเหลียง	X 465380 Y 1060015	30	ปาล์มน้ำมัน
9	กะเปอร์	ศจช.ตำบลม่วง กลาง	นายเรืองฤทธิ์ นะลุ้เก็ม	ม.1 ต.ม่วงกลาง	X 449472 Y 1063294	22	ปาล์มน้ำมัน
10	กะเปอร์	ศจช.ตำบลบางหิน	นายบุญโชติ ช่วยนาสังข์	ม.4 ต.บางหิน	X 457406 Y 1052730	20	ปาล์มน้ำมัน
11	กะเปอร์	ศจช.บ้านทองหลาง (หมู่7)	นายสมเดช พวงปัญญา	ม.7 ต.บ้านนา	X 469228 Y 1060726	15	ทุเรียน
12	ละอุ่น	ศจช.ตำบลโนงใต้	น.ส.พรพิศ ทองพูล	2/2 ม.1 ต.โนงใต้	X 484951 Y 1107776	30	ทุเรียน
13	ละอุ่น	ศจช.ตำบล โนงเหนือ (เครือข่าย)	นายไสว เดชนอก	ม.3 ต.โนงเหนือ	X 484484 Y 1107748	30	ทุเรียน
14	สุข สำราญ	ศจช.ตำบลนาคา (หมู่ที่ 7)	นายสุนทร ศรีหะรัญ	1 ม.7 ต.นาคา	X 441225 Y 1036407	20	มังคุด
15	สุข สำราญ	ศจช.ตำบลนาคา (หมู่ที่ 4)(เครือข่าย)	นายเกษม ทองพร้อม	115 ม.4 ตำบลนาคา	X 439697 Y 1039425	15	ปาล์มน้ำมัน

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

9) กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนตามพระราชดำริฯ

กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนตามพระราชดำริฯ ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง จัดทำโครงการและส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับสมาชิกของศูนย์

ตารางที่ 77 กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนตามพระราชดำริฯ

ที่	ชื่อศูนย์	ประธาน	ที่ตั้งศูนย์	กิจกรรม	จำนวน สมาชิก
1	กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงบ้านบางไทร	นายภฤชญา สุขทอง	ม.8 ต.มะมู อ.กระบุรี	กิจกรรมการผลิตพืชผักปลอดภัยจากสารพิษจำหน่ายในชุมชนและโรงพยาบาล ปลาตุกร้า การเลี้ยงหมูหลุม การผลิตดินปุ๋ยพร้อมปลูก น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างผ้า เพื่อลดรายจ่ายของครัวเรือนและชุมชน	30
2	กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงบ้านบุรีรัมย์	นายสอน แก่นดี	ม.1 ต.โนงใต้ อ.ละอุ่น	กิจกรรมการอนุรักษ์พันธุ์พืชผักพื้นบ้านและผลิตเพื่อการบริโภคและจำหน่ายในชุมชน การทอเสื่อกและผลิตภัณฑ์ไม้กวาดดอกอ้อ	30
3	กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงบ้านบางปรูล่าง	นายพงศ์พัฒน์ พริ้มแก้ว	ม.7 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์	การเลี้ยงปลาในกระชังเพื่อบริโภคในครัวเรือน	30

ที่	ชื่อศูนย์	ประธาน	ที่ตั้งศูนย์	กิจกรรม	จำนวนสมาชิก
				และจำหน่ายในชุมชน การผลิตน้ำสมุนไพรพร้อมดื่ม เพื่อจำหน่ายในชุมชน การผลิตเครื่องจักสานจากต้นคลุ้ม ต้นกล้วย ไม้ไผ่ และหวาย การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ปาล์ม ปลาแดดเดียว ผักช่องทอด	

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

10) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และ เครือข่าย ศพก. ในพื้นที่จังหวัดระนอง

ตารางที่ 78 ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.หลัก)

ที่	ชื่อศูนย์	ชื่อเจ้าของศูนย์/ เบอร์โทร	ที่ตั้ง
1	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (มังคุด)	นางประไพพรรณ พรหมคง 064-4659730	หมู่ที่ 1 ต.บางพระเหนือ อ.ละอุ่น
2	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ยางพารา)	นายวินัย ทองพร้อม 086-2790925	หมู่ที่ 7 ต.นาคา อ.สุขสำราญ
3	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ปาล์มน้ำมัน)	นายบรรจบ ขนอม 095-4210945	หมู่ที่ 10 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์
4	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ปาล์มน้ำมัน)	ด.ต.สมนึก โมราศิลป์ 089-1225929	หมู่ที่ 7 ต.ราชกรูด อ.เมือง ระนอง
5	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (มังคุด)	นายสุริยา ศิริวงศ์ 08-13964192	หมู่ที่ 9 ต.ลำเลียง อ.กระบุรี

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2567

ตารางที่ 79 ศูนย์เครือข่าย ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก. เครือข่ายฯ) ในพื้นที่ 5 อำเภอ ทั้งหมด 60 ศูนย์เครือข่าย

อำเภอ	ชื่อศูนย์เครือข่ายฯ	ชื่อ-สกุล ประธานศูนย์เครือข่าย	ที่ตั้ง
เมือง ระนอง	1 ศูนย์เรียนรู้การเลี้ยงผึ้งโพรง	นายอรุณ หอมหยก	หมู่ที่ 5 ตำบลราชกรูด
	2 ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	นายปัญญา แทนสอน	หมู่ที่ 6 ตำบลราชกรูด
	3 ศูนย์เรียนรู้การเพาะเห็ดนางฟ้า	นายชัชวาล อังกาปกากุญจน์	หมู่ที่ 7 ตำบลราชกรูด
จำนวน 11 ศูนย์ฯ	4 กลุ่มยุวเกษตรกรโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘	นายนายพงพรรณ จันทร์ประวัติ	หมู่ที่ 3 ตำบลราชกรูด
	5 ศูนย์เรียนรู้การปลูกพริกไทย	นางจิราทิพย์ ทิพย์จันทร์	หมู่ที่ 6 ตำบลราชกรูด
	6 ศูนย์ศัตรูพืชชุมชน	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์	หมู่ที่ 7 ตำบลราชกรูด
	7 แปลงเรียนรู้การติดตั้งระบบน้ำในสวนปาล์ม น้ำมัน	นายนิติ ชูแก้ว	หมู่ที่ 5 ตำบลราชกรูด

อำเภอ	ชื่อศูนย์เครือข่ายฯ	ชื่อ-สกุล ประธานศูนย์เครือข่าย	ที่ตั้ง	
	8	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	นายสมทวน ตันจู	หมู่ที่ 2 ตำบลทรายแดง
	9	จุดเรียนรู้การปลูกปาล์มน้ำมัน	นายกิจพัฒน์ พัฒนา	หมู่ที่ 2 ตำบลทรายแดง
	10	กลุ่มเลี้ยงแพะบ้านห้วยปลิง	นายปราโมทย์ บุตรระ	หมู่ที่ 7 ตำบลราชกรูด
	11	ศูนย์เรียนรู้การผลิตมะม่วงหิมพานต์	นางประนอม ประสพบุญ	หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะพยาม
กระบี่	1	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	นางจิราภรณ์ รัตนภูมิ	หมู่ที่ 3 ตำบล จ.ป.ร.
	2	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายสุรียา ศิริวงษ์	หมู่ที่ 9 ตำบลลำเลียง
	3	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายสนั่น ทองสุข	หมู่ที่ 9 ตำบล จ.ป.ร.
	4	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านบางไทร	นางสมจิต สุขทอง	หมู่ที่ 8 ตำบลมะมุ
	5	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงน้ำจืดน้อย	นายสุรติ พิทักษ์	หมู่ที่ 6 ตำบลน้ำจืดน้อย
	6	วิสาหกิจชุมชนมังคุดน้ำตลกบกกกราย	นางปรานิต ศรีโสภา	หมู่ที่ 8 ตำบลน้ำจืด
	7	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค ธคก.บ้านห้วยหลุง	นางธัญทิพย์ กองจันทร์	หมู่ที่ 8 ตำบลปากจั่น
	8	วิสาหกิจชุมชนหินใหญ่ร่วมใจพัฒนา	นายชัยวัฒน์ ตะโกนอก	หมู่ที่ 6 ตำบล จ.ป.ร.
	9	วิสาหกิจชุมชนเพาะเห็ดนางฟ้าบ้านบางใหญ่	นางโสภิตา สบายใจ	หมู่ที่ 3 ตำบลบางใหญ่
	10	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (กาแฟ)	นายก่อพงศ์ จิตพรหม	หมู่ที่ 6 ตำบล จ.ป.ร.
	11	วิสาหกิจชุมชนเกษตรกรเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มกำแพงเพชร	นายบุญสม คำสอน	หมู่ที่ 4 ตำบล จ.ป.ร.
	12	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร ศูนย์เครือข่ายด้านการประมง	นายวีระ ลิปูน	หมู่ที่ 3 ตำบลบางใหญ่
	13	วิสาหกิจชุมชนผลไม้คุณภาพอินทรีย์ จ.ป.ร.	นายอำรินทร์ อู่สุวรรณ	หมู่ที่ 5 ตำบล จ.ป.ร.
	14	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนบ้านห้วยไทรงาม	นายอุดร สีหาบุตร	หมู่ที่ 10 ตำบลลำเลียง
กระบี่	1	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนตำบลกะเปอร์	นายสายัณห์ พูนทองเสน	หมู่ที่ 10 ตำบลกะเปอร์
	2	ศูนย์บ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ YSF	นางสุภาวดี แต่งโต	หมู่ที่ 10 ตำบลกะเปอร์
	3	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านปางปรูล่าง	นายพงศ์พัฒน์ พรหมแก้ว	หมู่ที่ 7 ตำบลกะเปอร์
	4	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลบ้านนา	นายธงชัย สมบัติมาศ	หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านนา
	5	วิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บ้านชลนิมิตร	นายยุทธนา กุจะพันธ์	หมู่ที่ 7 ตำบลเขี้ยวเหลียง
	6	วิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บ้านเขี้ยวเหลียง	นายอนุรักษ์ สงคราม	หมู่ที่ 5 ตำบลเขี้ยวเหลียง
	7	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านย่านยาว	นางจිරนันท์ ภาคอารีย์	หมู่ที่ 2 ตำบลเขี้ยวเหลียง
	8	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตยางพารากะเปอร์	นายอภิชา ทองสุข	หมู่ที่ 2 ตำบลกะเปอร์
	9	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนตำบลบางหิน	นายสุวรรณ ภูมิวงษ์	หมู่ที่ 4 ตำบลบางหิน
	10	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ ผล (ทุเรียน)	นายสังข์ เทวโลก	หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านนา
ละอุ่น	1	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลในวงใต้	นางสาวพรพิศ ทองพูล	ม.1 ตำบลในวงใต้
	2	ที่ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนตำบลในวงใต้	นายสำลี สุวรรณบุตร	ม.1 ตำบลในวงใต้
	3	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	นายสมชาย บุญเชื้อง	ม.1 ตำบลในวงใต้
	4	เกษตรกรทฤษฎีใหม่	นายสอน แก่นดี	ม.1 ตำบลในวงใต้
	5	การผลิตทุเรียนคุณภาพ	นายสุรินทร์ สิ้นกัน	ม.2 ตำบลในวงเหนือ
	6	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลในวงเหนือ	นางสาวไสว เดชนอก	ม.3 ตำบลในวงเหนือ

อำเภอ	ชื่อศูนย์เครือข่ายฯ		ชื่อ-สกุล ประธานศูนย์เครือข่าย	ที่ตั้ง
	7	กลุ่มเลี้ยงผึ้งโพรง	นายธรรมรงค์ ทับขำ	ม.4 ตำบลละอุ่นใต้
	8	กลุ่มเลี้ยงวัวบ้านบางแก้วใหญ่	นายสินมัทพ์ ดอนศรี	ม.2 ตำบลบางแก้ว
	9	การปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยพืชสด	นายพยุร บุญประกอบ	ม.2 ตำบลในวงเหนือ
	10	เกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง	นายโกเศษฐ พรหมคง	ม.1 ตำบลบางพระเหนือ
	11	การปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยพืชสด	นายศิวรักษ์ ศรีเกต	ม.2 ตำบลละอุ่นเหนือ
	12	ศูนย์เรียนรู้เกษตรผสมผสาน	นายอนุรักษ์ แซ่กั้ง	ม.4 ตำบลบางพระเหนือ
	13	ศูนย์เรียนรู้การเพาะเห็ดนางฟ้า	นางปนัดดา เครื่องคุ้มภัย	ม.4 ตำบลบางพระเหนือ
สุข สำราญ	1	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายสุนทร ศรีหะรัญ	บ้านไรโน หมู่ที่ 7 ต.นาคา
	2	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	นายครรชิต โททอง	บ้านไรโน หมู่ที่ 7 ต.นาคา
	3	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มมูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตร	นางระพี นัจันท์	บ้านบางมัน หมู่ที่ 1 ต.นาคา
	4	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการน้ำ	นายโกลม หนูแก้ว	บ้านควนไทรงาม หมู่ที่ 4 ต.นาคา
	5	ศูนย์เรียนรู้การขยายพันธุ์พืช	นางละมุล ฉียบแหลม	บ้านไรโน หมู่ที่ 7 ต.นาคา
	6	ศูนย์เรียนรู้การผลิตชีวภัณฑ์	นายลิขิต ทองมี	บ้านไรโน หมู่ที่ 7 ต.นาคา
	7	ศูนย์เรียนรู้การผลิตมังคุดคุณภาพ	นายสุนทร ศรีหะรัญ	บ้านไรโน หมู่ที่ 7 ต.นาคา
	8	ศูนย์เรียนรู้การเกษตรพอเพียงตาม รอยเท้าพ่อ	นายอับดุลมุนิตร มะเล็ก	บ้านโดนกลอย หมู่ที่ 6 ต.กำพวน
	9	ศูนย์เรียนรู้แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร บ้านโดนกลอย	นางกาญจนา ดาวเรือง	บ้านโดนกลอย หมู่ที่ 6 ต. กำพวน
	10	ศูนย์เรียนรู้การปรับปรุงบำรุงดินบ้านทุ่งถั่ว	นายบำหรี หมาดหมั่น	บ้านทุ่งถั่ว หมู่ที่ 8 ต.นาคา
	11	ศูนย์เรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ	นางสาวประไพ เรืองฤทธิ์	บ้านบางมัน หมู่ที่ 1 ต.นาคา
	12	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายเกษม ทองพร้อม	บ้านควนไทรงาม หมู่ที่ 4 ต.นาคา

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2567

11) พื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่จังหวัดระนอง (รายอำเภอ)

ตั้งแต่ปี 2559-2566 (รวม 61 แปลงหลัก)

ตารางที่ 80 พื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ตั้งแต่ ปี 2559 - 2567

อำเภอ	ชื่อแปลง/ชนิดสินค้า		เกษตรกร (ราย)	จำนวน แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง
เมืองระนอง	มังคุด (2 แปลง)					
	1	มังคุด ม.4 ต.ราชกรูด	56	56	164	นายไมตรี สุภา
	2	มังคุด ม. 3 ต.หาดส้มแป้น	30	30	180	นายธีรพร ญ ตะกั่วทุ่ง
	ปาล์มน้ำมัน (2 แปลง)					
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.7 ต.ราชกรูด	216	242	3,398	นายสุรพันธ์ เทียนไพร
	4	ปาล์มน้ำมัน ม.3 ต.หวาง	39	47	389	นายอันนุ ยก่อง
	ผึ้งโพรง (4 แปลง)					
	5	ผึ้งโพรงม.5 ต.หวาง	53	53	792	นางจันทร์ รอดพล
	6	เลี้ยงผึ้งโพรงม.5 ต.ราชกรูด	103	103	500	นายอรุณ หอมหยก
	7	ผึ้งโพรงม.3 ต.ปากน้ำ	37	37	350	นายสมควร ชมภูชนะ
	8	ผึ้งโพรงม.2 ต.เกาะพยาม	60	60	250	นายชาญชัย โชติช่วง

อำเภอ	ชื่อแปลง/ชนิดสินค้า	เกษตรกร (ราย)	จำนวน แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง
	มะพร้าว (2 แปลง)				
	9 มะพร้าว ม.5 ต.ราชกรูด	100	116	300	นายขวัญชัย นิลนาค
	10 มะพร้าว ม.2 ต.ทรายแดง	37	37	301	นายสมทวน ตันจู
	มะม่วงหิมพานต์(1 แปลง)				
	11 มะม่วงหิมพานต์ ม.1 ต.เกาะพยาม	39	39	1,121	นางประนอม ประสพบุญ
	กาแฟ (1 แปลง)				
	12 กาแฟ ม.1 ทาดส้มแป้น	31	31	215	นางจงจิตต์ สนแลม็ด
	ทุเรียน (1 แปลง)				
	13 ทุเรียน ต.บางนอน	30	30	350	นายสมปอง ปกครอง
กระบือ	มังคุด (4 แปลง)				
จำนวน	1 มังคุด ม.9 ต.ลำเลียง	53	53	300	นายสุรียา ศิริวงษ์
20 แปลง	2 มังคุด ม.8 ต.น้ำจืด	52	52	303	นางปราณีต ศรีโสภากา
	3 มังคุด ม.5 ต.จ.ป.ร.	81	83	356	นายอำมรินทร์ อู่สุวรรณ
	4 มังคุด ม.11 ต.ปากจั่น	54	54	574	นางปณัฐิ เลื่อนมา
	กาแฟ (4 แปลง)				
	5 กาแฟ ม.10 ต.ลำเลียง	30	31	309	นายอุดร สีหาบุตร
	6 กาแฟ ม. 9 ต.จ.ป.ร.	30	31	327	นายยงยุทธ จันทเขตต์
	7 กาแฟ ม.4 ต.ลำเลียง	50	54	1,196	นางศิริรัตน์ แสงศรี
	8 กาแฟลำเลียง ม.7 ต.ลำเลียง	45	50	573	นางสาวจินตนา จันทร์ทอง
	ยางพารา (5 แปลง)				
	9 ยางพารา ม.7 ต.มะมุ	33	33	761	นายปรีชา แก้วเจือ
	10 ยางพาราสหกรณ์กองทุนสวนยาง จ.ป.ร. 3 จำกัด ต.จ.ป.ร.	62	66	845	นายหัสดี แคล้วคล่อง
	11 กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง บ้านบางใหญ่ ม.3 ต.บางใหญ่	49	49	723	นายสว่าง แก้วเจริญ
	12 ยางพาราบ้านหลุมพอล่าง ม. 10 ต. ปากจั่น	40	40	840	นางสาวเพ็ญภา ขุมเพชร
	13 กลุ่มชาวสวนยางบ้านลำเลียง	35	35	803	นายประพาส ไชยรักษา
	ทุเรียน (5 แปลง)				
	14 ทุเรียน ม.10 ต.ลำเลียง	41	41	350	นายบุญมี เวียงอินทร์
	15 ทุเรียน ม.8 ต.จ.ป.ร.	34	34	420	นายประสิทธิ์ แซ่อึ้ง
	16 ทุเรียน ม. 5 ต.จ.ป.ร.	54	54	357.5	นายวัลลภ ณ สงขลา
	17 ทุเรียน ม. 9 ต.จ.ป.ร.	30	30	467.5	นายเรืองฤทธิ์ แปเมืองปัก
	18 ทุเรียน ม.6 ต.จ.ป.ร.	34	34	384	นายก่อพงศ์ จิตรพรหม
	โคเนื้อ (2 แปลง)				
	19 โคเนื้อ ม.8 ต.จ.ป.ร.	40	429 ตัว	400	นายประกอบจันทร์ ทองโชติ
	20 โคเนื้อ ม.8 ต.ปากจั่น	34	480	530	นางฉัญทิพย์ กองจันทร์
กะเปอร์	มังคุด (2 แปลง)				
จำนวน	1 มังคุด ม.5 ต.กะเปอร์	31	32	300	นายวิสุทธิ์ กัตัญญ
13 แปลง	2 มังคุด ม.1 ต.เขี้ยวเหล็ก	53	53	462	นายชวลิต ทองทิพย์
	ปาล์มน้ำมัน (3 แปลง)				
	3 ปาล์มน้ำมัน ม.10 ต.กะเปอร์	54	56	1,035	นายบรรจบ ขนอม
	4 ปาล์มน้ำมัน ม.5 ต.เขี้ยวเหล็ก	30	40	482	นายอนุรักษ์ สงคราม

อำเภอ	ชื่อแปลง/ชนิดสินค้า		เกษตรกร (ราย)	จำนวน แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง
	5	ปาล์มน้ำมัน ม.4 ต.บางหิน	63	63	815	นายบุญชวน ปานสุวรรณ
	กาแฟ (2 แปลง)					
	6	กาแฟ ม.8 ต.บ้านนา	30	30	337	นางอารีย์ ช่วนเต็ก
	7	กาแฟ ม.9 ต.กะเปอร์	33	33	198	นายสายันท์ พูนทองเสน
	ทุเรียน (3 แปลง)					
	8	ทุเรียน ม.8 ต.บ้านนา	51	51	233	นายธงชัย สมบัติมาศ
	9	ทุเรียน ม.3 ต.บ้านนา	48	48	257.75	นายสังข์ เทวโลก
	10	ทุเรียน ม.7 ต.เข็ญเหล็ก	34	34	314.15	นายทวี ไยแก้ว
	โคเนื้อ (1 แปลง)					
	11	โคเนื้อ ม.2 ต.เข็ญเหล็ก	31	450	450	นายรัชพงศ์ บุญเมือง
	ยางพารา (1 แปลง)					
	12	ยางพารา ต.กะเปอร์	55	55	668-0-61	นายเชาว์ ทองสุข
	ผึ้งโพรง (1 แปลง)					
	13	ผึ้งโพรง หมู่ที่ 2 ต.เข็ญเหล็ก	58	58	108	นายชูศักดิ์ ทับปาน
ละอูน จำนวน 8 แปลง	มังคุด (1 แปลง)					
	1	มังคุด ม.3 ต.โนนวงใต้	267	324	1,910	นายสัมฤทธิ์ เข้มสม
	ปาล์มน้ำมัน (2 แปลง)					
	2	ปาล์มน้ำมัน ม.2 ต.บางแก้ว	44	44	323	นายจเร คชวงศ์
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.5 ต.บางแก้ว	55	55	542	นายสุวิทย์ รักใหม่
	ทุเรียน (1 แปลง)					
	4	ทุเรียน ม.3 ต.โนนวงเหนือ	30	30	300	นายสอน แก่นดี
	ผึ้งโพรง (1 แปลง)					
	5	ผึ้งโพรง ม.2 ต.ละอูนใต้	49	49	300	นายสมศักดิ์ ไชยนาส
	กาแฟ (2 แปลง)					
	6	กาแฟ ม.1-5 ต.ละอูนเหนือ	30	30	318	นายแอ กล้าสู้
	7	กาแฟ ต.บางแก้ว อ.ละอูน จ.ระนอง	30	30	312	นายสากล ผิวขาว
	ยางพารา (1 แปลง)					
8	ยางพารา ม.7 ต.ละอูนใต้	50	50	646-2-20	นายธนวัฒน์ ไชยนาส	
สุขสำราญ จำนวน 7 แปลง	มังคุด (1 แปลง)					
	1	มังคุด ม.7 ต.นาคา	46	47	307	นายสุนทร ศรีทะรัญ
	ปาล์มน้ำมัน (3 แปลง)					
	2	ปาล์มน้ำมัน ม.7 ต.นาคา	90	137	1,611	นายวินัย ทองพร้อม
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.6 ต.กำพวน	37	41	319	นายสมมารธ ประงเหล็ก
	4	ปาล์มน้ำมัน ม.1 ต.นาคา	37	37	408	นายอิศเรศ ไชยทอง
	ยางพารา (3 แปลง)					
	5	ยางพารากลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง สภ.บ้านโตนกรอย	48	48	332	นายอำหลี สาดี
6	กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางบ้านนาคา ม.5 ต.นาคา	45	45	698	นายอัมรินทร์ ประสมพล	
7	ยางพาราบ้านไร่ใน ม. 7 ต.นาคา	41	41	642	นางมาลัยวรรณ ศรีรัตน	

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2567

12) โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ (งบเงินกู้โควิด) จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ

พ.ศ. 2564

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563 ได้อนุมัติโครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) วงเงินงบประมาณ (เงินกู้) วัตถุประสงค์โครงการฯ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรทฤษฎีใหม่ เพื่อเพิ่มพื้นที่เก็บกักน้ำสำหรับการเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้งในส่วนกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องตลอดทั้งปี และเพื่อฟื้นฟูภาคการเกษตร ภายหลังจากแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยมุ่งเน้นเกษตรกรที่มีความตั้งใจเอาใจใส่อย่างจริงจัง ซึ่งในพื้นที่จังหวัดระนองมีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการฯ 5 ราย ในพื้นที่ 2 ตำบล 2 อำเภอ พื้นที่เข้าร่วมโครงการฯ ทั้งหมด 17 ไร่ มีปริมาตรสระเพื่อกักเก็บน้ำ 11,900 ลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ 81 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ จำแนกรายอำเภอ/ตำบล ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2564

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	พื้นที่ดำเนินการขุดสระ			ประเภทเอกสารสิทธิ์	ขนาดพื้นที่เข้าร่วมโครงการ (ไร่)	ขนาดสระน้ำพื้นที่เก็บกักน้ำปริมาณดินขุด (ลูกบาศก์เมตร)
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด			
1	นายศักดิ์ศิริ ขอบธรรม	หวาง	เมืองระนอง	ระนอง	น.ส.4 จ	3	2,100
2	นายดรณ์ บินหัวาสุย	หวาง	เมืองระนอง	ระนอง	น.ส.4 จ	3	2,100
3	นายธนวิช อิวตกล้าน	หวาง	เมืองระนอง	ระนอง	น.ส.3 ข	3	2,100
4	นางปราณี ชาวสะอาด	ลำเลียง	กระบุรี	ระนอง	ส.ป.ก 4-01 ข	3	2,100
5	นายบุญเลิศ สิทธิเวช	ลำเลียง	กระบุรี	ระนอง	ส.ป.ก. 4-01 ข	5	3,500
รวมทั้งสิ้น						17	11,900

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2565

13) โครงการ “โคก หนอง นา โมเดล” ในพื้นที่จังหวัดระนองโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง

ตารางที่ 82 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ จำแนกรายอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2564 – 2565

อำเภอ	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการฯ (งบหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง)(คน)		รวม
	ปี 2564	ปี 2565	
เมืองระนอง	12	-	12
กระบุรี	15	2	17
กะเปอร์	17	-	17
ละอุ่น	15	-	15
สุขสำราญ	6	1	7
รวม	3	65	68

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2566

14) โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (บ่อจิว) โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2549-2566

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มอบหมายให้ กรมพัฒนาที่ดินจัดทำโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร (บ่อจิว) และให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการออกค่าใช้จ่าย 2,500 บาท/บ่อ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการบรรเทาสภาพปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพ การเก็บกักน้ำในพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร เพื่อเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทานได้มีแหล่งน้ำที่เหมาะสม กกับการเกษตร เป็นการสนับสนุนการทำเกษตรแบบผสมผสานตามหลักทฤษฎีใหม่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยจังหวัดระนองตั้งแต่ ปี 2549 - 2566 มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 404 ราย 404 บ่อ มีบ่อจิวสำหรับการกักเก็บน้ำทั้งสิ้น 509,040 ลบ.ม. อยู่ในพื้นที่อำเภอกระบุรีมากที่สุดจำนวน 134 ราย 134 บ่อ รองมาคือในพื้นที่อำเภอละอุ่นจำนวน 110 ราย 110 บ่อ ในพื้นที่อำเภอเมืองระนอง จำนวน 97 ราย 97 บ่อ ในพื้นที่อำเภอกะเปอร์ จำนวน 46 ราย 46 บ่อ และในพื้นที่อำเภอสušสำราญ จำนวน 17 ราย 17 บ่อ ตามลำดับ

ตารางที่ 83 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการแหล่งน้ำในไร่นา ขนาดบ่อ/ปริมาตรเก็บน้ำ 1,260 ลบ.ม. ในพื้นที่จังหวัดระนอง ตั้งแต่ปี 2549-2566 จำแนกรายอำเภอและตำบล

อำเภอ	ตำบล	จำนวนเกษตรกร ที่เข้าร่วมโครงการฯ แต่ละปี (ราย/บ่อ)															รวม	
		2549	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2561	2562	2563	2564	2565	2566		
เมือง ระนอง	หาดส้มแป้น	5																5
	ปากน้ำ													2				2
	หงาว							4										4
	ราชกรูด	12			6	5	5	5			10	5	13		5	5		71
	บางนอน														1	1		2
	ทรายแดง				4								4	1	3			12
	บางรีน																1	1
รวมอำเภอเมือง		17	0	0	10	5	5	9	0	0	10	5	17	1	11	7		97
กระบุรี	บางใหญ่										3						1	4
	ลำเลียง	21	3	10													2	36
	น้ำจืด		3								2						1	6
	น้ำจืดน้อย		4										1					5
	มะมุ		2									1	1		3	2		9
	ปากจั่น		6						4						4	2	1	17
	จ.ป.ร.		2	10					7	4	10		8	11	1	3	1	57
	รวมอำเภอกระบุรี		21	20	20	0	0	0	11	4	15	0	9	12	6	8	8	
ละอุ่น	ละอุ่นเหนือ				2				1				6		3			12
	ละอุ่นใต้											1	5		16	3		25
	ในวงเหนือ				2				2	3								7
	ในวงใต้				6				2	3								11
	บางพระเหนือ	9							5			2	3	1	1	1		22
	บางพระใต้	3													2			7
	บางแก้ว											5	6	8	5	4		28
รวมอำเภอละอุ่น		12	0	0	10	0	0	10	6	0	0	8	20	9	27	8		110
กะเปอร์	กะเปอร์							7					2		5	7		21
	เขี้ยวเหล็ก											1			1			2
	ม่วงกลาง					5	1						1		2			9
	บางหิน							2						8		1		11
	บ้านนา														1	2		3

		จำนวนเกษตรกร ที่เข้าร่วมโครงการฯ แต่ละปี (ราย/บ่อ)															รวม
อำเภอ	ตำบล	2549	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2561	2562	2563	2564	2565	2566	
รวมอำเภอกะเปอร์		0	0	0	0	5	10	0	0	0	0	1	3	8	9	10	46
สุขสำราญ	นาคา							1				1	3	1	1	1	8
	กำแพง							6						2		1	9
รวมอำเภอสุขสำราญ		0	0	0	0	0	0	7	0	0	0	1	3	3	1	2	17
รวม		50	20	20	20	10	15	37	10	15	10	24	55	27	56	35	404

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2566

15) จำนวนสินค้าของจังหวัดระนอง ที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP จากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

ตารางที่ 84 จำนวนผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP ปี 2566

อำเภอ	ผลผลิตทางการเกษตรแปรรูป (ผลิตภัณฑ์)
เมืองระนอง	31
กระบุรี	19
กะเปอร์	2
ละอุ่น	4
สุขสำราญ	1
รวม	57

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2566

16) การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565

โดยกรมการพัฒนาชุมชนได้แจ้งผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ.2565 ซึ่งจังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์ OTOP ส่งเข้าคัดสรรในระดับจังหวัด จำนวน 96 ผลิตภัณฑ์ และส่งผลิตภัณฑ์เข้าคัดสรรในระดับประเทศ จำนวน 93 ผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 85 สรุปผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565 ของจังหวัดระนอง

ลำดับที่	ประเภทผลิตภัณฑ์	ผลการจัดระดับดาว					รวม (ผลิตภัณฑ์)
		1 ดาว	2 ดาว	3 ดาว	4 ดาว	5 ดาว	
1	อาหาร	4	8	3	10	17	42
2	เครื่องดื่ม	-	-	-	-	6	6
3	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	-	1	7	11	10	29
4	ของใช้ของตกแต่งของที่ระลึก	-	6	7	3	1	17
5	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	-	1	1	-	-	2
รวม		4	16	18	24	34	96

ที่มา: เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการเครือข่ายองค์ความรู้ KBO (Knowledge – Based OTOP) จังหวัดระนอง วันที่ 23 มกราคม 2566, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง 2566

2.3 ข้อมูลสำคัญ ด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดให้จังหวัดระนองมีสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง จำนวน 38 ชนิด ดังนี้

ด้านพืช จำนวน 19 ชนิด แบ่งเป็น

- ไม้ยืนต้น จำนวน 8 ชนิด ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ มังคุด ทุเรียน ลองกอง เงาะ มะพร้าว
- พืชไร่ จำนวน 1 ชนิด ได้แก่ ข้าวนาปี
- พืชผัก จำนวน 10 ชนิด ได้แก่ พริกชี้หนู ข่า ตะไคร้ แตงกวา ผักบุ้ง ขมิ้น ถั่วฝักยาว แตงร้าน

กระชาย และชะอม

ด้านปศุสัตว์ จำนวน 7 ชนิด ได้แก่ สุกร โคเนื้อ แพะ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง และไข่เป็ด

ด้านประมง จำนวน 12 ชนิด แบ่งเป็น

- สัตว์น้ำจืด ได้แก่ ปลาตูก ปลาชนิด ปลาตะเพียน ปลาหมอไทย และปลาอื่นๆ (ช่อน, แรด, ทับทิม, สลิด, จาระเม็ด, ยี่สก)
- กุ้งทะเลเพาะเลี้ยง ได้แก่ กุ้งขาว และกุ้งกุลาดำ

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในปี 2566 มีสัดส่วนผลผลิตภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 44 (เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง) ภาคบริการร้อยละ 45 และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 11 ซึ่งรายได้จากภาคการเกษตรทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ และประมงที่ป้อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งจากพื้นที่ทั้งหมด 2,061,278 ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองทางเกษตร ประมาณจำนวน 638,746 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.99 ของพื้นที่ทั้งหมด และส่วนใหญ่เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วยการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทุเรียน มังคุด กาแฟ หมากร สะตอ มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ ข้าว ลองกอง จำปาตะ และเงาะ โดยพืชเศรษฐกิจสำคัญทางการเกษตรที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุดของจังหวัดระนอง ในปี 2566 คือ ทุเรียน มูลค่า 4,551.87 ล้านบาท รองลงมาคือยางพารา มูลค่า 3,003.03 ล้านบาท และปาล์มน้ำมัน มูลค่า 2,599.20 ล้านบาท ตามลำดับ สามารถสรุปเป็นภาพรวมได้ ดังนี้

ตารางที่ 86 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง ปี 2566

ชนิดพืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
1) ทุเรียน	46,190	37,287	956	127.73	4,551.87
2) ยางพารา	344,602	309,521	213	45.65	3,003.03
3) ปาล์มน้ำมัน	163,635	159,684	3,147	5.17	2,599.20
4) มังคุด	14,438	14,038	799	57.40	643.68
5) สะตอ	3,268	2,960	738	47.54	103.78
6) กาแฟโรบัสต้า	22,346	18,948	74	70.63	99.41
7) มะพร้าว	5,718	4,220	755	10.49	33.42
8) หมากร	7,451	6,348	958	4.79	29.11
9) มะม่วงหิมพานต์	4,082	3,850	190	34.70	25.32
10) ลองกอง	1,780	1,728	445	21.79	16.75
11) ข้าวนาปี	377	377	393	65.00	9.63
12) เงาะ	276	269	632	31.62	5.38

ชนิดพืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
13) จำปาตะ	280	194	719	23.84	3.32
รวมมูลค่าพืชเศรษฐกิจ 13 ชนิด					11,123.90

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

1) การเกษตรกรรม

1.1) ทุเรียน

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน จำนวน 5,921 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด 46,190 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 37,287 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี 21,863 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.33 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 35,636 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 956 กิโลกรัม มูลค่ารวม 4,551.87 ล้านบาท ทั้งนี้ จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสูง (S1) สำหรับปลูกทุเรียนจำนวน 49,222 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 49,222 ไร่ พื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 14,801 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 14,801 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 12,754 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น ไร่ 62,126 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 62,126 ไร่ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 87 ข้อมูลการปลูกทุเรียนจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	619	1,990	723	604	835	115.21	69.59
กระบุรี	2,974	21,863	19,377	17,594	908	122.97	2,163.53
กะเปอร์	772	4,779	2,122	1,876	884	101.43	190.28
ละอุ่น	1,462	17,267	14,948	15,486	1,036	136.96	2,120.96
สุขสำราญ	94	291	117	76	650	98.76	7.51
รวม	5,921	46,190	37,287	35,636	956	127.73	4,551.87

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.2) ยางพารา

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา จำนวน 11,617 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 344,602 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 309,521 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี 186,909 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 54.24 ของพื้นที่ทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 65,777 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 213 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่ารวม 3,003.03 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกยางพารา โดยเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 14,980 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 14,980 ไร่ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 184,291 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 68,471 ไร่ อำเภอเมืองระนอง 35,892 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 35,713 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 5,749 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น 134,209 ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอโดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกระบุรี 45,983 ไร่ อำเภอเมืองระนอง

30,126 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 25,490 ไร่ อำเภอละอุ่น 18,951 ไร่ และอำเภอสุขสำราญ 13,659 ไร่ ตามลำดับ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 88 ข้อมูลการปลูกยางพารา จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บ เกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,686	32,975	31,889	6,523	205	45.82	298.88
กระบุรี	5,028	186,909	167,175	36,874	221	46.82	1,726.44
กะเปอร์	1,720	38,119	32,558	6,900	212	40.11	276.76
ละอุ่น	2,164	66,712	59,450	11,565	195	45.63	527.71
สุขสำราญ	1,019	19,887	18,449	3,915	212	44.25	173.24
รวม	11,617	344,602	309,521	65,777	213	45.65	3,003.03

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.3) ปาล์มน้ำมัน

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน จำนวน 8,092 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 163,635 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 159,684 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกะบุรี จำนวน 56,595 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.59 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 502,950 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 3,147 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่ารวม 2,599.20 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสูง (S1) สำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน 67,147 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกะบุรี 23,178 ไร่ อำเภอมืองระนอง 13,740 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 11,702 ไร่ พื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 114,493 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกะบุรี 47,551 ไร่ กะเปอร์ 23,008 ไร่ อำเภอมืองระนอง 19,037 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 22,856 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น ไร่ 119,953 ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอโดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกะบุรี 53,512 ไร่ อำเภอมืองระนอง 22,724 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 17,567 ไร่ อำเภอสุขสำราญ 13,167 ไร่ และอำเภอละอุ่น 12,893 ไร่ ตามลำดับ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 89 ข้อมูลการปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บ เกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,471	28,516	27,753	85,896	3,095	4.99	428.62
กระบุรี	3,107	56,595	55,965	178,752	3,194	5.47	977.77
กะเปอร์	1,728	40,304	39,663	123,471	3,113	4.85	598.83
ละอุ่น	1,102	24,395	22,960	72,347	3,151	5.18	374.76
สุขสำราญ	684	13,825	13,343	42,484	3,184	5.16	219.22
รวม	8,092	163,635	159,684	502,950	3,147	5.17	2,599.20

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.4) มังคุด

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกมังคุด จำนวน 1,912 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกมังคุด ทั้งหมดจำนวน 14,438 ไร่ ให้ผลผลิตแล้วจำนวน 14,038 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 6,058 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 41.96 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ปี 2566 มีผลผลิตรวม 11,214 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 799 กิโลกรัม มูลค่ารวม 643.68 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสูง (S1) สำหรับปลูกมังคุด 49,222 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 49,222 ไร่ พื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 14,801 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 14,801 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 12,241 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น ไร่ 62,729 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 62,729 ไร่ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 90 ข้อมูลการปลูกมังคุด จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	360	1,917	1,775	1328	748	39.88	52.96
กระบุรี	725	6,058	6,022	4,824	801	48.93	236.04
กะเปอร์	230	1,527	1,411	1094	775	43.49	47.58
ละอุ่น	471	3,819	3,726	3,107	834	87.57	272.08
สุขสำราญ	126	1,117	1,104	861	780	40.68	35.03
รวม	1,912	14,438	14,038	11,214	799	57.40	643.68

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.5) สตะ

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกสตะ จำนวน 794 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกสตะทั้งหมด 3,268 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 2,960 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ อยู่ในอำเภอเมืองระนอง 2,624 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 61.44 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 2,183 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 738 กิโลกรัม มูลค่ารวม 103.78 ล้านบาท

ตารางที่ 91 ข้อมูลการปลูกสตะจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	538	2,008	1,797	1,346	749	45.92	61.80
กระบุรี	28	30	19	14	708	48.41	0.67
กะเปอร์	150	985	945	685	725	49.36	33.82
ละอุ่น	16	88	63	44	694	55.1	2.41
สุขสำราญ	62	157	135	94	697	53.9	5.08
รวม	794	3,268	2,960	2,183	738	47.54	103.78

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.6) กาแฟโรบัสต้า

จังหวัดระนอง เป็นแหล่งผลิตกาแฟพันธุ์โรบัสต้า แหล่งใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากจังหวัดชุมพรมีเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟพันธุ์โรบัสต้า จำนวน 1,883 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 22,346 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 18,948 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 17,645 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 78.96 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2566 มีผลผลิตรวม 1,407 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 74 กิโลกรัม มูลค่ารวม 99.41 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกกาแฟโรบัสต้ามากที่สุด จำนวน 28,818 ไร่ โดยอำเภอกระบุรี จำนวน 22,665 ไร่ อำเภอกะเปอร์ จำนวน 2,082 ไร่ อำเภอเมือง 1,480 ไร่ อำเภอละอุ่น 1,468 ไร่ และอำเภอสุขสำราญ 1,123 ไร่

ตารางที่ 92 ข้อมูลการปลูกกาแฟโรบัสต้าจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บ เกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	58	310	300	21	70	70.23	1.47
กระบุรี	1,341	17,645	14,561	1,092	75	70.92	77.44
กะเปอร์	242	2,191	2,020	145	72	62.45	9.06
ละอุ่น	231	2,011	1,946	138	71	76.91	10.61
สุขสำราญ	11	189	121	11	91	74.47	0.82
รวม	1,883	22,346	18,948	1,407	74	70.63	99.41

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.7) มะพร้าว

จังหวัดระนอง มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวทั้งหมด 5,718 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 4,220 ไร่ ลักษณะการปลูกเป็นการปลูกแซมไม้ผล และปลูกผสมผสานกับพืชอื่นๆ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองระนอง จำนวน 4,662 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 81.53 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 3,187 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 755 กิโลกรัม มูลค่ารวม 33.42 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าวมากที่สุด ซึ่งอยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 9,446 ไร่ และพื้นที่ที่เหมาะสมระดับปานกลางอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 4,346.38 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอกระบุรีจำนวน 503.33 ไร่

ตารางที่ 93 ข้อมูลการปลูกมะพร้าวจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,263	4,662	3,374	2,575	763	10.4	26.78
กระบุรี	171	382	298	212	712	11.22	2.38
กะเปอร์	105	363	277	196	708	9.21	1.81
ละอุ่น	42	115	80	60	746	10.94	0.65
สุขสำราญ	60	196	191	145	758	12.48	1.81
รวม	1,641	5,718	4,220	3,187	755	10.49	33.42

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

1.8) หนาก

จังหวัดระนองมีเกษตรกรผู้ปลูกหนาก จำนวน 2,337 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกหนากทั้งหมด 7,451 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 6,348 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 2,534 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.01 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2566 มีผลผลิตรวม 6,083 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 958 กิโลกรัม มูลค่ารวม 29.11 ล้านบาท

ตารางที่ 94 ข้อมูลการปลูกหนากจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,148.0	2,477	1,942	1,751	902	4.81	8.42
กระบุรี	812	2,534	2,180	2,158	990	4.78	10.32
กะเปอร์	126	788	730	704	965	5.02	3.54
ละอุ่น	198	730	600.77	583	971	4.13	2.41
สุขสำราญ	53	922	895	885	989	5.00	4.43
รวม	2,337	7,451	6,348	6,083	958	4.79	29.11

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.9) มะม่วงหิมพานต์

มะม่วงหิมพานต์ เป็นพืชสำคัญของจังหวัดระนองซึ่งเป็นพืชที่ปลูกในยุคแรกๆ ในระนอง สถานการณ์การผลิตมีแนวโน้มลดลง ขณะนี้มีเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงหิมพานต์ จำนวน 639 ครัวเรือน มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 4,082 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 3,850 ไร่ ซึ่งมะม่วงหิมพานต์จังหวัดระนอง มีรสชาติหวาน มัน และเมล็ดโต พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง จำนวน 3,653 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 89.50 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 730 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 190 กิโลกรัม มูลค่ารวม 25.32 ล้านบาท

ตารางที่ 95 ข้อมูลการปลูกมะม่วงหิมพานต์ จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	579	3,653	3,437	653	190	34.48	22.52
กระบุรี	2	21.3	21.3	4	179	32.25	0.12
กะเปอร์	24	141.5	127.5	22	175	40	0.89
ละอุ่น	1	25	25	4	165	33	0.14
สุขสำราญ	33	240.85	238.85	46	194	35.55	1.65
รวม	639	4,082	3,850	730	190	34.70	25.32

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.10) ลองกอง

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกลองกอง จำนวน 399 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกลองกองทั้งหมด 1,780 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 1,728 ไร่ พื้นที่ปลูกลองกองส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี 611 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.33 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2566 มีผลผลิตรวม 769 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 445 กิโลกรัม มูลค่ารวม 16.75 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกลองกองมากที่สุด ซึ่งอยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 7,077 ไร่ และพื้นที่ที่เหมาะสมระดับปานกลางอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 44,410 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอกระบุรี จำนวน 40,389 ไร่

ตารางที่ 96 ข้อมูลการปลูกลองกองจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	124	345	343	152	443	24.22	3.68
กระบุรี	114	611	591	270	457	21.9	5.91
กะเปอร์	61	387	370	166	449	22.7	3.77
ละอุ่น	71	344	344	148	430	17.19	2.54
สุขสำราญ	29	93	80	33	413	25.65	0.85
รวม	399	1,780	1,728	769	445	21.79	16.75

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.11) ข้าวนาปี

จังหวัดระนองมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี ที่ความชื้น 15% ทั้งหมด ในปี 2566/67 มีจำนวน 377 ไร่ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 377 ไร่ มีผลผลิตรวม 148 ตัน มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 393 กิโลกรัม ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยทั้งปี 65 บาทต่อกิโลกรัม มูลค่ารวม 9.63 ล้านบาท พื้นที่ปลูกทั้งหมดอยู่ที่อำเภอกระบุรี 377 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 100 ของพื้นที่เพาะปลูก ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าวนาปีมากที่สุด คือ 3,831 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 3,254 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอละอุ่น จำนวน 317 ไร่ และอำเภอสุขสำราญจำนวน 260 ไร่

ตารางที่ 97 การปลูกข้าวนาปีจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	-	-	-			
กระบุรี	377	377	148	393	65	9.63
กะเปอร์	-	-	-			
ละอุ่น	-	-	-			
สุขสำราญ	-	-	-			
รวม	377	377	148	393	65	9.63

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

ตารางที่ 98 พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปี 2563/2564 - ปี 2565/2566

ปีส่งเสริมการปลูกข้าว	รอบที่	แผนการดำเนินงาน พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว (ไร่)	ผลการดำเนินงาน
ปี 2563/2564	1	100 ไร่ เป็นข้าวตลาดเฉพาะ (ข้าวสี) ในพื้นที่ อ.สุขสำราญ	-1มีการปลูกข้าว พื้นที่ 676 ไร่ ให้ผลผลิต 254 ตัน
	2	401 ไร่ เป็นข้าวเจ้าพื้นแข็ง จำแนกเป็น พื้นที่ ดังนี้ 1) พื้นที่ อ. กระบุรี 347 ไร่ 2) พื้นที่ อ. กะเปอร์ 29 ไร่ 3) พื้นที่ อ. สุขสำราญ 25 ไร่	-ไม่มีการปลูกข้าว

ปีส่งเสริมการปลูกข้าว	รอบที่	แผนการดำเนินงาน พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว (ไร่)	ผลการดำเนินงาน
ปี 2564/2565	1	400 ไร่ (อ.กระบุรี) จำแนกเป็น 1) ข้าวหอมไทย 200 ไร่ 2) ข้าวเจ้าพื้นแข็ง 200 ไร่	- ² มีการปลูกข้าว พื้นที่ 523 ไร่ ให้ ผลผลิต 235.1 ตัน(ข้าวเปลือก)
	2	ไม่มี	-ไม่มีการปลูกข้าว
ปี 2565/2566	1	500 ไร่ (อ.กระบุรี) จำแนกเป็น 1) ข้าวหอมไทย 400 ไร่ 2) ข้าวเจ้าพื้นแข็ง 100 ไร่	- ³ มีการปลูกข้าว 63 ครัวเรือน 98 แปลง พื้นที่ 516.35 ไร่ ให้ผลผลิต 196 ตัน (ข้าวเปลือก)
	2	ไม่มี	-ไม่มีการปลูกข้าว
ปี 2566/2567	1	600 ไร่ (อ.กระบุรี) จำแนกเป็น 1) ข้าวหอมไทย 300 ไร่ 2) ข้าวเจ้าพื้นแข็ง 300 ไร่	-
	2	189 ไร่ (อ.กระบุรี) เป็นข้าวเจ้า 189 ไร่	-

หมายเหตุ: ¹ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

²ข้อมูล ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี

³ข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าว ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566 ,สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

ที่มา: ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี, 2565

ตารางที่ 99 พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปีเพาะปลูก 2564/2565 และ 2565/2566

อำเภอ	ตำบล	หมู่ ที่	ปีเพาะปลูก 2564/2565		ปีเพาะปลูก 2565/2566	
			พื้นที่ปลูก ข้าว (ไร่)	ปริมาณผลผลิต ข้าวเปลือก (ตัน)	พื้นที่ปลูกข้าว (ไร่)	ปริมาณผลผลิต ข้าวเปลือก (ตัน)
กระบุรี	น้ำจืด น้อย	1	45	20.2	37	14
		2	67	30.1	3	1
		5	139	62.5	105	40
	มะมุ	1	110	49.5	103	39
		2	28	12.6	14	5
		3	25	11.2	53	20
		4	52	23.4	62	24
		5	57	25.6	115	44
		8			11	4
ปากจั่น	9			5	2	
ลำเลียง	1			8	3	
รวม			523	235.1	516	196

ที่มา: ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี, 2565

โดยจังหวัดระนองมีศูนย์ข้าวชุมชน คือ ศูนย์ข้าวชุมชนตำบลน้ำจืดน้อยมะมุ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 6 ตำบล
น้ำจืดน้อย อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ขึ้นทะเบียนเมื่อ ปี พ.ศ. 2562 มีสมาชิกจำนวน 50 ราย พื้นที่ปลูก
ข้าว 399 ไร่ มีนายสมจิตต์ ชัมภูทนะ เป็นประธานศูนย์ฯ (ข้อมูล ณ 9 มกราคม 2567) และมีการเข้าร่วม

โครงการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชนและของประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งศูนย์ข้าวชุมชนในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี

1.12) เงาะ

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ จำนวน 123 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด 276 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 269 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองระนอง 88 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.88 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2566 มีผลผลิตรวม 170 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 632 กิโลกรัม มูลค่ารวม 5.38 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนอง มีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกเงาะมากที่สุด ซึ่งอยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 7,077 ไร่ และพื้นที่ที่เหมาะสมระดับปานกลางอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 44,410 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอกระบุรี จำนวน 40,389 ไร่

ตารางที่ 100 ข้อมูลการปลูกเงาะจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	55	88	88	55	625	27.45	1.51
กระบุรี	13	28	28	19	679	38.35	0.73
กะเปอร์	20	87	82	53	646	34.74	1.84
ละอุ่น	24	45	43	28	651	29.66	0.83
สุขสำราญ	11	28	28	15	536	31.00	0.47
รวม	123	276	269	170	632	31.62	5.38

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.13) จำปาตะ

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกจำปาตะ จำนวน 93 ครัวเรือน มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 280 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 194 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรีจำนวน 133 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.50 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2566 มีผลผลิตรวม 139.14 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 719 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่ารวม 3.32 ล้านบาท

ตารางที่ 101 ข้อมูลการปลูกจำปาตะจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	54	124	76	55.40	729	25.15	1.39
กระบุรี	24	133	108	78.19	724	23	1.80
กะเปอร์	7	6	5	3.42	636	20	0.07
ละอุ่น	7	16	3	1.43	456	30	0.04
สุขสำราญ	1	1	1	0.70	695	21	0.01
รวม	93	280	194	139.14	719	23.84	3.32

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

2) การปศุสัตว์

ปี 2565 การส่งออกสัตว์มีชีวิตออกนอกราชอาณาจักร ประเภทที่มีมูลค่ามากที่สุด คือ ไก่เนื้อ จำนวน 58,350 ตัว มูลค่า 3,969,928 บาท รองลงมา คือ ลูกไก่ไข่ จำนวน 37,128 ตัว มูลค่า 1,031,556 บาท และ ไก่ไข่ จำนวน 12,280 ตัว มูลค่า 887,077 บาท ตามลำดับ รวมมูลค่าทั้งสิ้น 5,888,561 บาท

ตารางที่ 102 การส่งออกสัตว์มีชีวิตออกนอกราชอาณาจักร ณ ปี 2565

ลำดับที่	ประเภทผลิตภัณฑ์	ปริมาณสินค้าที่ส่งออก (ตัว)	มูลค่า (บาท)
1	ไก่เนื้อ	58,350	3,969,928
2	ลูกไก่ไข่	37,128	1,031,556
3	ไก่ไข่	12,280	887,077
รวม		107,758	5,888,561

ที่มา: ด้านกักกันสัตว์ระนอง ตัดยอดข้อมูล ณ กันยายน 2565

ปี 2565 การส่งออกซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ณ ด้านกักกันสัตว์ระนองมูลค่าสูงสุด คือ ซากไก่ มูลค่า 123,131,060 บาท รองลงมาคือ ซากสุกรมูลค่า 29,474,290 บาท และไข่ไก่บริโภค มูลค่า 7,330,200 บาท และซากเป็ดมูลค่า 2,642,400 บาท ตามลำดับ รวมมูลค่าทั้งสิ้น 162,577,950 บาท

ตารางที่ 103 การส่งซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ด้านกักกันสัตว์ระนอง

ปี 2564	ซากไก่ (กิโลกรัม)	ซากสุกร (กิโลกรัม)	ไข่ไก่บริโภค (ฟอง)	ซากเป็ด (กิโลกรัม)	รวม
ปริมาณ	2,980,702	232,470	2,618,000	44,040	5,875,212
มูลค่า (บาท)	123,131,060	29,474,290	7,330,200	2,642,400	162,577,950

ที่มา: ด้านกักกันสัตว์ระนอง ตัดยอดข้อมูล ณ กันยายน 2565

สินค้าปศุสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ประกอบด้วย ไก่เนื้อ สุกร แพะ และ ไก่เนื้อ โดยในปี 2565 สัตว์ที่มีมูลค่ารวมสูงสุด คือ ไก่เนื้อ มูลค่า 225.72 ล้านบาท รองลงมา คือ สุกร มูลค่า 20.41 ล้านบาท แพะ มูลค่า 10.72 ล้านบาท และ ไก่เนื้อ มูลค่า 1.07 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 104 ปริมาณและมูลค่าของสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2563-2565

รายการ	ปี 2563			ปี 2564			ปี 2565		
	ปริมาณสัตว์ เฉลี่ยทั้ง ปี (ตัว)	ราคา เฉลี่ย	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ สัตว์เฉลี่ย ทั้งปี (ตัว)	ราคา เฉลี่ย	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ สัตว์เฉลี่ย ทั้งปี (ตัว)	ราคา เฉลี่ย	มูลค่า (ล้านบาท)
1. ไก่เนื้อ	57,084	25,450*	121.06	76,011	25,700*	162,79	104,179	26,000*	225.72
2. สุกร	112,545	97.95**	11.02	113,957	97.91**	11.15	155,328	131.45**	20.41
3. แพะ	73,583	3,660*	22.44	116,808	3,965*	38.59	39,000	3,300*	10.72
4. ไก่เนื้อ	674,220	35.75**	2.00	510,662	31.50**	1.34	420,050	30.65**	1.07

หมายเหตุ: * บาท/ ตัว ** บาท/ กิโลกรัม

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สำนักงานคลังจังหวัดระนอง (ข้อมูลไก่เนื้อและสุกร ณ กุมภาพันธ์ 2567) (ข้อมูลโคเนื้อและแพะ ณ พฤษภาคม 2567)

จังหวัดระนองมีการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ภายในประเทศ จำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย

ตารางที่ 105 โรงฆ่าสัตว์ในพื้นที่จังหวัดระนอง

ที่	ชื่อสถานประกอบการ	ที่ตั้ง	ชนิดสัตว์เข้า ฆ่าแต่ละ
1	โรงฆ่าสัตว์เทศบาลเมืองระนอง	99/7 ม.1 ต.บางนอน อ.เมือง จ.ระนอง	สุกร
2	โรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบล กะเปอร์	ม.1 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	สุกร

ปี 2566 จังหวัดระนอง มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 7,033 ราย อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองระนองมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 28.91 ของผู้เลี้ยงสัตว์ทั้งหมด รองลงมาคือพื้นที่อำเภอกระบุรี คิดเป็นร้อยละ 27.37 ของผู้เลี้ยงสัตว์ทั้งหมด และมีผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์จำนวน 172 ราย มีรายละเอียดจำแนกรายอำเภอ ดังนี้

ตารางที่ 106 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปลูกพืชอาหารสัตว์ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)	เกษตรกรผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์ (ราย)
เมืองระนอง	2,033	8
กระบุรี	1,925	67
กะเปอร์	1,125	91
ละอุ่น	1,144	2
สุขสำราญ	806	4
รวม	7,033	172

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 107 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ กระบือ สุกร แพะ และแกะ ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	โคเนื้อ		กระบือ		สุกร		แพะ		แกะ	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)
เมืองระนอง	343	2,329	51	352	23	6,571	186	2,441	5	51
กระบุรี	312	2,470	22	206	83	4,540	35	1,139	-	-
กะเปอร์	261	2,578	29	270	17	2,650	73	1,612	1	10
ละอุ่น	93	461	2	11	36	707	12	188	-	-
สุขสำราญ	166	2,063	75	851	-	-	156	2,673	3	35
รวม	1,175	9,901	179	1,690	159	14,468	462	8,053	9	96

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 108 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่ลูกผสม ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	ไก่พื้นเมือง		ไก่เนื้อ		ไก่ไข่		ไก่ลูกผสม	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)
เมืองระนอง	1,736	42,156	3	20,397	156	70,708	-	-
กระบี่	1,610	58,246	5	13,245	181	56,360	2	18
กะเปอร์	1,006	25,111	1	10	82	903	4	61
ละอุ่น	1,020	22,080	5	73	74	946	-	-
สุขสำราญ	659	19,435	3	80	169	3,680	5	47
รวม	6,031	167,028	17	33,805	662	132,597	11	126

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 109 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ดเทศ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่ และนกกกระทา ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	เป็ดเทศ		เป็ดเนื้อ		เป็ดไข่		นกกกระทา	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)
เมืองระนอง	176	2,899	3	76	17	7,630	6	3,650
กระบี่	76	1,071	2	31	14	215	1	60
กะเปอร์	156	2,104	3	36	8	243	2	598
ละอุ่น	81	984	-	-	6	3,954	1	350
สุขสำราญ	100	2,383	2	4	49	898	-	-
รวม	589	9,441	10	147	94	12,940	10	4,658

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 110 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์อื่นๆ และผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์ ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	เลี้ยงสัตว์อื่นๆ				ผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	จำนวน (รัง)	จำนวน (กก.)	เกษตรกร (ราย)	จำนวนพื้นที่ปลูก (ไร่)
เมืองระนอง	308	1,585	32	-	8	18
กระบี่	24	70	47	720	67	282
กะเปอร์	25	224	-	-	91	108
ละอุ่น	172	684	17	-	2	1
สุขสำราญ	41	449	47	15	4	9
รวม	570	3,012	143	735	172	418

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

3) การประมง

3.1) การประมงทะเล

การประมงทะเลในจังหวัดระนอง จำแนกได้เป็น 2 กลุ่มตามขนาดของเครื่องมือทำการประมง คือ กลุ่มประมงพื้นบ้านและ กลุ่มประมงพาณิชย์

(1) **กลุ่มประมงพื้นบ้าน** ชาวประมงจะอยู่อาศัยกันเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บริเวณเกาะต่างๆ ริมคลอง หรือปากแม่น้ำที่มีเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลโดยพื้นที่จังหวัดระนองมีเรือประมง พื้นบ้านอยู่จำนวน 3,236 ลำ

ตารางที่ 111 ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565

เรือประมงพื้นบ้าน	อำเภอ					รวม
	กระบี่	กะเปอร์	เมืองระนอง	ละอุ่น	สุขสำราญ	
จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ	150	598	1,642	141	705	3,236

(2) **กลุ่มประมงพาณิชย์** ชาวประมงจะใช้เรือประมงขนาดใหญ่ หรือเรือที่ใช้เครื่องยนต์ มีกำลังแรงม้ามาก ซึ่งจะมีทั้งชาวประมงที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดระนอง และจังหวัดข้างเคียง โดยในปีการประมง 2565 -2566 จังหวัดระนองมีชาวประมงได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน 354 ใบ จำแนกตามประเภทเครื่องมือ

ตารางที่ 112 จำนวนปริมาณสัตว์น้ำที่แจ้งเข้า-ออก ผ่านศูนย์ควบคุมแจ้งเรือ เข้า-ออก จังหวัดระนอง ปี 2565

เดือน	ปริมาณสัตว์น้ำ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
มกราคม	7,581.46	193,327,230
กุมภาพันธ์	5,620.51	143,323,005
มีนาคม	3,318.55	84,623,025
เมษายน	2,820.94	71,933,970
พฤษภาคม	2,971.62	75,776,310
มิถุนายน	3,584.49	91,404,495
กรกฎาคม	2,387.57	60,883,035
สิงหาคม	1,624.66	41,428,830
กันยายน	807.27	20,585,385
ตุลาคม	807	20,578,500
พฤศจิกายน	1,320	33,660,000
ธันวาคม	-	-
รวม	32,844	837,523,785.00

นอกจากนี้จังหวัดระนองมีธุรกิจต่อเนื่องเกี่ยวกับการประมงทะเลที่สำคัญประกอบด้วย โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำจำนวน 10 แห่ง ผู้ค้าปัจจัยการผลิตสัตว์น้ำจำนวน 4 ราย พ่อค้าคนกลาง ผู้รวบรวมแพจำนวน 904 ราย สถานประกอบการแปรรูปเบื้องต้นจำนวน 227 โรง สถานประกอบการห้องเย็น

จำนวน 5 โรง สถานประกอบการแปรรูปพื้นเมือง จำนวน 98 โรง โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จำนวน 19 โรง ผู้นำเข้า-ส่งออกสัตว์น้ำ จำนวน 119 ราย และผู้ประกอบการเกี่ยวกับสัตว์น้ำอื่นๆ จำนวน 12 ราย

(3) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดระนองมีสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกร นิยมเลี้ยง คือ กุ้งทะเล ปลากระพงขาว และปูทะเล

(3.1) การเลี้ยงกุ้งทะเล ในปี 2566 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลทั้งหมด จำนวน 79 ฟาร์ม 363 บ่อ คิดเป็นพื้นที่เลี้ยง 1,672 ไร่ โดยเลี้ยงในเขตพื้นที่อำเภอกะเปอร์ จำนวน 23 ฟาร์ม 96 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 401 ไร่ อำเภอเมืองระนอง จำนวน 26 ฟาร์ม 126 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 584 ไร่ อำเภอกระบุรี จำนวน 11 ฟาร์ม 20 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 88 ไร่ อำเภอสหัสขันธ์ จำนวน 13 ฟาร์ม 91 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 424 ไร่ และอำเภอละอุ่น จำนวน 6 ฟาร์ม 30 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 175.25 ไร่ โดยในปี 2566 มีปริมาณผลผลิตกุ้งทะเลรวม 6,659.98 กิโลกรัม

(3.2) การเลี้ยงปลากระพงขาว ในปี 2566 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงทั้งหมด จำนวน 17 ราย 21 บ่อ คิดเป็นพื้นที่เลี้ยง 34.89 ไร่ โดยเลี้ยงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง จำนวน 8 ราย 9 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 19.79 ไร่ อำเภอสหัสขันธ์ จำนวน 5 ราย 5 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 10.25 ไร่ และอำเภอ กะเปอร์ จำนวน 4 ราย 5 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 4.85 ไร่ โดยในปี 2566 มีปริมาณผลผลิตปลากระพงขาว รวม 1,600 กิโลกรัม

(3.3) การเลี้ยงปูทะเล ในปี 2566 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงทั้งหมด จำนวน 55 ราย 79 บ่อ คิดเป็นพื้นที่ 189.5 ไร่ โดยเลี้ยงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนองจำนวน 45 ราย 58 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 165.84 ไร่ อำเภออำเภอกะเปอร์ จำนวน 5 ราย 5 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 9.76 ไร่ และอำเภอละอุ่น จำนวน 3 ราย 3 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 3.63 ไร่ โดยในปี 2566 มีผลผลิตปูทะเล รวม 889,026 กิโลกรัม

ตารางที่ 113 พื้นที่การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจำแนกเป็นรายอำเภอปี 2566

อำเภอ	กุ้งทะเล			ปลากระพงขาว			ปูทะเล			รวม		
	จำนวนฟาร์ม	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนราย	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนราย	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนราย	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)
กระบุรี	26	126	584	8	9	19.79	45	58	165.84	79	193	769.63
กะเปอร์	11	20	88	0	0	0	0	0	0	11	20	88
เมืองระนอง	23	96	401	4	5	4.85	5	5	9.76	32	106	415.61
ละอุ่น	6	30	175.20	0	0	0	3	3	3.63	9	33	178.83
สหัสขันธ์	13	91	424	5	5	10.25	0	0	0	18	96	434.25
รวม	79	363	1,672.2	17	19	34.89	53	66	179.23	149	448	1,886.32

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2566

ตารางที่ 114 ข้อมูลการทำประมงชายฝั่ง (เรือประมงต่ำกว่า 10 ตันกรอส) ของจังหวัดระนองปี 2564

อำเภอ	เบ็ด	ลอบ	อวนครอบหมึก	อวนลอย	อวนล้อมจับ	อวนจม	อื่นๆ	รวม
เมืองระนอง	428	522	1	1466	-	-	-	2,417
กระบุรี	70	60	-	51	-	-	6	187
กะเปอร์	178	316	12	547	14	-	63	1,130
ละอุ่น	59	51	-	47	-	-	16	173

อำเภอ	เปิด	ลอบ	อวนครอบหมึก	อวนลอย	อวนล้อมจับ	อวนจม	อื่นๆ	รวม
สุขสำราญ	122	203	6	391	4	3	4	733
รวม	857	1,152	19	2,502	18	3	89	4,640

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2564

ตารางที่ 115 จำนวนผู้ประกอบการ จำนวนฟาร์ม และเนื้อที่เลี้ยงรวม จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ

อำเภอ	กุ้งทะเล		ปลาทะเล		ปลาน้ำจืด		ปูทะเล		สัตว์น้ำอื่นๆ	
	จำนวนผู้ประกอบการ/จำนวนฟาร์ม	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนผู้ประกอบการ/จำนวนฟาร์ม	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนผู้ประกอบการ/จำนวนฟาร์ม	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนผู้ประกอบการ/จำนวนฟาร์ม	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนผู้ประกอบการ/จำนวนฟาร์ม	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)
เมืองระนอง	26	584	8	19.79	76	21.07	45	165.84	10	8.81
กระบุรี	11	88	0	0	219	72.59	0	0	3	0.1
กะเปอร์	23	401	4	4.85	308	74.92	5	9.76	1	0.01
ละอุ่น	6	175.25	0	0	274	86.15	3	3.63	0	0
สุขสำราญ	13	424	5	10.25	153	29.78	0	0	0	0
รวม	79	1,672.2	17	34.89	1,030	284.51	53	179.23	14	8.92

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2566

จังหวัดระนองมีผู้เพาะเลี้ยงจำนวน 1,193 ฟาร์ม พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 2,179.5 ไร่ แบ่งเป็นการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลจำนวน 79 ราย จำนวน 1,672.2 ไร่ ปลาทะเล 17 ราย จำนวน 34.89 ไร่ ปลาน้ำจืด 1,030 ราย จำนวน 284.51 ไร่ ปูทะเล 53 ราย จำนวน 179.23 ไร่ และสัตว์น้ำอื่นๆ 14 ราย จำนวน 8.92 ไร่ โดยพื้นที่ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมากที่สุดได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองระนอง รองลงมาคือ อำเภอกะเปอร์ อำเภอสสุขสำราญ อำเภอละอุ่น และอำเภอกระบุรี ตามลำดับผู้ประกอบการส่วนใหญ่เลี้ยงปลาน้ำจืด จำนวน 1,030 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 86.34 รองลงมา คือ กุ้งทะเล 79 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 6.62 ปูทะเล จำนวน 53 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 4.44 ปลาทะเล จำนวน 17 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 1.42 และสัตว์น้ำอื่นๆ 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.17

3.2) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จังหวัดระนองมีการเลี้ยงปลาน้ำจืดในพื้นที่ทุกอำเภอ ซึ่งเป็นการเลี้ยงเพื่อไว้บริโภค ภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ โดยในปี 2566 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำจืดทั้งสิ้น 1,044 ราย 1,270 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 293.43 ไร่ จำแนกเป็นการเลี้ยงปลากินพืช จำนวน 542 ราย 639 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 188.01 ไร่ การเลี้ยงปลาตกจำนวน 488 ราย 617 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 96.5 ไร่ และ เป็นการเลี้ยงสัตว์น้ำอื่น ๆ ได้แก่ จระเข้ ปลาสวยงาม และกบ เป็นต้น จำนวน 14 ราย 14 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 8.92 ไร่ โดยในปี 2566 มีปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจืด รวม 212,650 กิโลกรัม

ตารางที่ 116 พื้นที่การเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจำแนกเป็นรายอำเภอปี 2566

อำเภอ	ปลากินพืช			ปลาตก			สัตว์น้ำอื่นๆ			รวม		
	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่
เมืองระนอง	30	36	12.41	46	70	8.66	10	10	8.81	76	106	21.07
กระบุรี	113	144	44.64	106	128	27.95	3	3	0.1	219	272	72.59

อำเภอ	ปลากินพืช			ปลาดุก			สัตว์น้ำอื่นๆ			รวม		
	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่
กะเปอร์	175	209	53.29	133	172	21.63	1	1	0.01	315	388	83.59
ละอุ่น	181	200	64.68	93	107	21.47	0	0	0	274	307	86.15
สุขสำราญ	43	50	12.99	110	140	16.79	0	0	0	153	190	29.78
รวม	542	639	188.01	488	617	96.5	14	14	8.92	1,044	1,270	293.43

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2566

3.3) การนำเข้า/ส่งออก สินค้าประมงผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง จังหวัดระนอง ในปี 2565 มีการนำเข้าสินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำ จังหวัดระนองมีปริมาณ 204,185.12 ตัน คิดเป็นมูลค่า 3,063.70 ล้านบาท มีการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนองมีปริมาณ 602.55 ตัน คิดเป็นมูลค่า 46.98 ล้านบาท

ตารางที่ 117 ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก สินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565

เดือน	ปี พ.ศ. 2565			
	การนำเข้า		การส่งออก	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
มกราคม	30,576.84	461.08	56.76	3.19
กุมภาพันธ์	34,054.40	511.47	39.40	1.48
มีนาคม	31,643.42	440.51	44.19	2.11
เมษายน	25,645.65	376.62	71.00	3.12
พฤษภาคม	2,002.34	57.67	119.97	12.76
มิถุนายน	8,757.34	142.88	63.85	8.23
กรกฎาคม	12,288.24	189.48	69.74	7.18
สิงหาคม	17,419.92	255.04	51.62	3.25
กันยายน	21,344.51	320.87	50.51	3.48
ตุลาคม	20,452.46	308.08	35.51	2.18
พฤศจิกายน	-	-	-	-
ธันวาคม	-	-	-	-
รวม	240,185.12	3,063.70	602.55	46.98

2.4 การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมตามเขตความเหมาะสมสำหรับสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง

รัฐบาลมีนโยบายกำหนดให้จัดทำเขตเกษตรเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมาณการผลผลิตสินค้าเกษตรที่จะออกสู่ตลาดตามช่วงฤดูกาลต่างๆ และเผื่อไว้เพื่อหามาตรการรองรับได้ทันทั่วทั้งที่ ตลอดจนสนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ในการนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกประกาศเขตเหมาะสมสำหรับการผลิตสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จำนวน 5 ฉบับ 20 ชนิดได้แก่ พืช จำนวน 13 ชนิด (ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย มังคุด ทุเรียน

เงาะ มะพร้าว และกาแฟ) ประมง จำนวน 2 ชนิด (กุ้งทะเล และสัตว์น้ำจืด) และปศุสัตว์ จำนวน 5 ชนิด (โคเนื้อ โคนม สุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่)

สำหรับจังหวัดระนอง มีสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมตามประกาศฯ จำนวน 10 ชนิด ได้แก่ พืช 8 ชนิด (ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ และไม้ผล-ทุเรียน มังคุด เงาะ มะพร้าว) และประมง 2 ชนิด (กุ้งทะเล, สัตว์น้ำจืด)

นอกจากนี้ จังหวัดระนอง เป็นแหล่งผลิตกาแฟ อันดับ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็น 1 ใน 5 อันดับแรกของประเทศ (ชุมพร ระนอง เชียงราย เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี) โดยมีแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ ตำบล จ.ป.ร. และตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ และตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น และถึงแม้ว่าจังหวัดระนองจะมีเนื้อที่เก็บเกี่ยวลดลง (ปี พ.ศ.2566 จังหวัดระนองมีพื้นที่ให้ผลของกาแฟโรบัสต้า 18,948 ไร่ ลดลงจากปี พ.ศ.2565 (21,293 ไร่) จำนวน 2,345 ไร่) ประมาณร้อยละ -11.01 และผลผลิตต่อไร่ลดลง 16 กิโลกรัม/ไร่ ประมาณร้อยละ -17.78 จากผลผลิตเฉลี่ย 90 กิโลกรัม/ไร่ ในปี 2565 เป็น 74 กิโลกรัม/ไร่ ในปี 2566

อย่างไรก็ตาม สวนกาแฟโรบัสต้า มีแนวโน้มลดลงและหายไปจากระบบค่อนข้างมาก และไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งในแต่ละปี ประเทศไทยมีความต้องการใช้ประมาณ 60,000-70,000 ตัน แต่สามารถผลิตได้เพียง 40,000-50,000 ตัน ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อทดแทนส่วนที่ขาด

ปัจจุบัน กรมวิชาการเกษตร ได้เร่งจัดทำสวนกาแฟต้นแบบในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย น่าน ชุมพร ระนอง รวมกว่า 20-25 แปลง เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนกาแฟในพื้นที่เข้ามาศึกษาเรียนรู้พัฒนาศักยภาพการผลิตกาแฟของตนเอง พร้อมส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกกาแฟเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตกาแฟที่มีประสิทธิภาพ

ด้านปศุสัตว์

กระทรวงเกษตรฯ ได้ออกประกาศเขตพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปศุสัตว์ เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2566 จำนวน 5 ชนิด ได้แก่ โคเนื้อ โคนม สุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่ สำหรับจังหวัดระนอง ไม่มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปศุสัตว์ ทั้ง 5 ชนิด อย่างไรก็ตามคณะกรรมการฯ ระดับจังหวัด เห็นชอบให้แพะเป็นสินค้าที่มีความเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของจังหวัดระนอง

ด้านประมง

สำหรับเขตความเหมาะสมของพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ แบ่งเป็น

- 1) พื้นที่เลี้ยงกุ้งทะเล มีความเหมาะสมสูง ประมาณ 40 ไร่ และเหมาะสมปานกลาง ประมาณ 9,519 ไร่
- 2) พื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำจืด (กุ้งก้ามกราม ปลานิล และสัตว์น้ำจืดเศรษฐกิจอื่นๆ) มีความเหมาะสมสูง ประมาณ 42 ไร่ และเหมาะสมปานกลาง ประมาณ 37,223 ไร่

2.5 สถานประกอบการเกี่ยวเนื่องกับภาคการเกษตร

2.5.1) จังหวัดระนองมีสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรดังนี้

- มังคุด ทุเรียน กาแฟ และมะม่วงหิมพานต์มีสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับมังคุด 14 แห่ง ทุเรียน 30 แห่ง กาแฟ 8 แห่ง และมะม่วงหิมพานต์ 15 แห่ง

- ปาล์มน้ำมัน โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ จำนวน 2 แห่ง อำเภอเมือง 1 แห่ง และอำเภอกระบุรี 1 แห่ง แหล่งรับซื้อผลผลิตประเภทลานเทกระจายอยู่ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดระนอง ส่วนใหญ่อยู่ใน

พื้นที่อำเภอกระบุรี จำนวน 34 แห่ง อำเภอกะเปอร์ จำนวน 22 แห่ง อำเภอละอุ่นจำนวน 17 แห่ง อำเภอเมืองระนอง จำนวน 15 แห่ง และอำเภอสุขสำราญ จำนวน 9 แห่ง

ตารางที่ 118 จำนวนสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

อำเภอ	สินค้า					
	มังคุด (แห่ง)	ทุเรียน (แห่ง)	กาแฟ (แห่ง)	มะม่วงหิมพานต์ (แห่ง)	ปาล์มน้ำมัน(แห่ง)	
					โรงสกัด	ลานเท
เมืองระนอง	2	-	-	14	1	15
กะเปอร์	1	-	1	-	-	22
สุขสำราญ	4	-	-	1	-	9
ละอุ่น	-	7	-	-	-	17
กระบุรี	7	23	7	-	1	34
รวม	14	30	8	15	2	97

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง ข้อมูล ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567

2.5.2) จังหวัดระนองมีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปาล์มน้ำมัน จำนวน 4 โรงงาน (บจก.พรีเมียมปาล์มออยล์ สถานะดำเนินการกิจการ, บจก.เจริญปาล์มราชกรูด, บจก.พี.เจ.ปาล์มออยล์ และ บจก.ทีแอนด์บี สถานะหยุดดำเนินการผลิต จำนวน 3 โรงงาน และยังไม่มีแผนผลิตเพื่อจำหน่าย จำนวน 1 โรงงาน

ตารางที่ 119 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปาล์มน้ำมัน

ชื่อโรงงาน	กำลัง เครื่องจักร รวม (แรงม้า)	กำลังการผลิตรวม (ตัน/ปี)	ผลผลิตหลัก		ต้องการวัตถุดิบ		หมายเหตุ
			ชื่อ	ปริมาณ (ตัน)	ชื่อ	ปริมาณ (ตัน)	
บ.เจริญปาล์ม ราชกรูด	4,751.40	72,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	12,000	ปาล์มทะเล	100,000	หยุด ดำเนินการผลิต
บ.พรีเมียม ปาล์มออยล์	4,875.20	81,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	13,770	ปาล์มทะเล	100,000	ดำเนินการกิจการ
บ.ทีแอนด์บี ปาล์ม จำกัด	487.20	9,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	9,000	ปาล์มทะเล	1,620	หยุด ดำเนินการผลิต
บ.พี.เจ.ปาล์ม ออยล์ จำกัด	58,052	230,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	42,000	ปาล์มทะเล	230,000	ไม่มีแผนผลิต และจำหน่าย

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, 2567

2.6 การขับเคลื่อนอาหารปลอดภัยของจังหวัดระนอง

2.6.1 การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัด

(1) พื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรอง **รวม 166.185 ไร่ (ด้านพืช)**

เกษตรกร 31 ราย/31 แปลง โรงคัดบรรจุ/แปรรูป 5 โรง และโรงงานปลาป่น 3 โรงงาน

ตารางที่ 120 ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอินทรีย์

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวน (ไร่)
1) ข้าว	-	-
2) พืช	31 ราย/31 แปลง	166.185
2.1) พืชผสมผสาน มะพร้าว มังคุด พืชผัก		
ที่ตั้ง	ชนิดพืช	จำนวน (ไร่)
2.1.1) นายประสิทธิ์ศิลป์ บุญเภา 137/28 ม.6 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1
2.1.2) นายวัลลภ ฌ สงขลา 300/19 ม.6 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.5
2.1.3) นายสมศักดิ์ ศรีเจ้า 16 ม.4 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1
2.1.4) นายสมศักดิ์ คนมาก 68/6 ม.6 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	ทุเรียน, มังคุด กล้วยไข่, กล้วยหอม	4.01
2.1.5) นายชนะ ชาวเหลือง 180/3 ม.8 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	5
2.1.6) นายสำรวย คลองเงิน 350 ม.8 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.25
2.1.7) นายวาทูที คงเดิม 513/1 ม.7 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	พืชผัก	0.08
2.1.8) นางปราณี สุขสำราญ 98 ม.6 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.5
2.1.9) นายมานะ สิงห์นันท์ 190 ม.8 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	3
2.1.10) นายจรัส จางบัว 166/7 ม.8 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.25
2.1.11) นายสมบัติ งามดี 144 ม.4 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	2.5
2.1.12) นายอำมรินทร์ อยู่สุวรรณ 92 ม.3 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	25
2.1.13) นายธรรมบุญ จันทร์ภักดี 40 ม.8 ต.ลำเลียง อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	พืชผสมผสาน	28
2.1.14) นางสาวอาทิตย์ยา เพชรเพ็ง ม.6 ต.ราชกรูด อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	พืชผสมผสาน	22.65
2.1.15) นางจิรนันท์ ภาคอารีย์ ม.2 ต.เขี้ยวเหลือง อ.กะเปอร์ จ.ระนอง 85120	พืชผัก	0.3

ที่ตั้ง	ชนิดพืช	จำนวน (ไร่)
2.1.16) นายกิตติชัย บุญมณี ม.1 ต.หาดส้มแป้น อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	พืชผสมผสาน	4
2.1.17) นางสาวยุวดี แซ่ขอ ม.2 ต.หวาง อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	พืชผสมผสาน	0.905
2.1.18) นายสมควร ชมภูชนะ ม.3 ต.ปากน้ำ อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	ทุเรียน	1
2.1.19) นายฉัตร ชมพูนุท ม.3 ต.ปากน้ำ อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	ทุเรียน, มังคุด	6
2.1.20) นางอัปสร ชมพูนุท ม.3 ต.ปากน้ำ อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	ทุเรียน, มังคุด	2
2.1.21) นางสาวอรุณี จำรัส ม.4 ต.ราชกรูด อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	พืชผสมผสาน	0.7
2.1.22) นายอณิวัชร ชูนิล ม.2 ต.หาดส้มแป้น อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	มังคุด, มะพร้าว	1.5
2.1.23) นางมาติกา แซ่แต่ ม.1 ต.บางพระเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง 85130	ทุเรียน, ฝรั่ง	2.4
2.1.24) นางสุรรัตน์ สีวาระวีโรจน์ ม.8 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	พืชผสมผสาน	24.5
2.1.25) นางอารีย์ เกิดทอง ม.1 ต.บางพระเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง 85130	พืชผัก	0.04
2.1.26) นางมาลัยวรรณ ศรีรัตน์นา ม.5 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	พืชผสมผสาน	0.4
2.1.27) นางสาวเรณู นาลูเก็ม ม.3 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	มังคุด, ลองกอง	1
2.1.28) นายอิศเรศ ไชยทอง ม.1 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	ทุเรียน, มังคุด	3.87
2.1.29) นายคงศักดิ์ คงเดิม ม.10 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด, กาแฟ	1.68
2.1.30) นายเด่นภูมิ คงเดิม ม.7 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	ทุเรียน	5.15
2.1.31) นางรุ่งทิวา เทพสิงห์ ม.5 ต.ราชกรูด อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	พืชผสมผสาน	13

ที่ตั้ง	ชนิดพืช	ปริมาณ
2.2) โรงคัดบรรจุ/แปรรูป	5 โรง	-
2.2.1) บริษัท เฮอริเทจโกรเวอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด 95/10 ม.8 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	1) กลุ่มผักสมุนไพรสด 2) กลุ่มชาสมุนไพร 3) กลุ่มสมุนไพรอบแห้ง 4) กลุ่มผลไม้ 5) กลุ่มเม็ดมะม่วงหิมพานต์	30 ต้น/ปี 3 ต้น/ปี 5 ต้น/ปี 5 ต้น/ปี 50 ต้น/ปี
2.2.2) บริษัท เฮอริเทจแล็บแอนดีไลฟ์ จำกัด 95/10 ม.8 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	ผักสลัด	15 ต้น/ปี
2.2.3) นายอำมรินทร์ อู่ยสุวรรณ 92 ม.3 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	8 ต้น/ปี
3) ประมง	-	-
4) ปศุสัตว์ (โรงงานปลาป่น: มาตรฐานอินทรีย์)	3 โรงงาน	-
4.1) บริษัท สยามชัยโภคภัณฑ์ จำกัด 73/3 หมู่ 2 ถนนเพชรเกษม ตำบลบางรีน อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	โรงงานปลาป่น	ตามปริมาณการ สั่งผลิต
4.2) บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด 67/1 หมู่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	โรงงานปลาป่น	ตามปริมาณการ สั่งผลิต
4.3) บริษัท เทพพามาปลาป่น จำกัด 71/7 หมู่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	โรงงานปลาป่น	ตามปริมาณการ สั่งผลิต

และมีโรงงานปลาป่น ได้รับรองมาตรฐาน GMP จำนวน 6 แห่ง และได้รับรองมาตรฐาน HACCP จำนวน 5 แห่ง

(2) การรับรอง GAP ด้านพืช เกษตรกร รวม 4,700 ราย/4,892 แปลง พื้นที่ 43,288.92 ไร่ ด้านประมง เกษตรกร 109 ราย/123 ฟาร์ม พื้นที่รวม 2,010.53 ไร่ และด้านปศุสัตว์ จำนวน 18 ราย/18 ฟาร์ม พื้นที่ 237.5 ไร่ รวมพื้นที่ ที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ทั้งหมด 45,536.95 ไร่

ตารางที่ 121 ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง/ฟาร์ม	จำนวนไร่
1) ข้าว GAP	-	-
2) พืช	4,700 ราย/4,892 แปลง	43,288.92 ไร่
3) ประมง	109 ราย/123 ฟาร์ม	2,010.53 ไร่
4) ปศุสัตว์ (ไก่เนื้อ สุกร ไก่ไข่)	18 ราย/18 ฟาร์ม	237.5 ไร่

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง, 2566

โดยจำแนกสินค้า (พืช ประมง และปศุสัตว์) ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ดังนี้
 ตารางที่ 122 สินค้าเกษตรด้านพืช ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระนอง

ประเภท/ชนิดสินค้า	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)
มังคุด	1,256	4,981.2
ทุเรียน: ทุเรียน(2,919) ทุเรียนหมอนทอง (268)	3,187	36,173.72
ลองกอง: ลองกอง(28) ลางสาต(1)	29	100.55
กล้วย: กล้วย(3)	3	7.52
กาแฟ: กาแฟ(125) กาแฟโรบัสต้า(37)	162	1,120.21
เงาะ	5	11
จำปาตะ	1	3
มะพร้าว: มะพร้าว (2) มะพร้าวน้ำหอม (2)	4	11.5
มะม่วงหิมพานต์	22	259.5
ฝรั่ง	3	7.88
ข้าวโพดรับประทานฝักสด	1	0.01
พืชตระกูลกะหล่ำ: กวางตุ้ง(2) กวางตุ้งฮ่องเต้(1) ผักกาดขาว(1) ผักกาดขาวปลี(1) ผักกาดเขียว(1) ผักเคล (1)	7	0.10
พืชตระกูลผักกาดหอม: บัตเตอร์เฮด(1) เรตโธ๊ค(1) เรตคอรล์(1) กรีนคอส(1) ฟิลเลย์โธ๊คเบิร์ก(1)	5	0.25
พืชตระกูลแตง: เมล่อน(1) แตงโม(1) ฟักเขียว(1)	3	0.19
พืชตระกูลกระเพรา: กระเพรา (1) โหระพา (1)	2	0.02
ผักไฮโดรโปนิคส์: ไฮโดรโปนิคส์ (11)	11	3.807
พืชผัก: ถั่วฝักยาว (1) ผักบุ้ง (3) พริก (1)	6	0.135
ผักเหลียง	77	406.94
สตอเบอร์รี่	1	0.0625
มะเขือเทศ	1	0.01
มันเทศญี่ปุ่น	1	0.01
มะนาว	2	1.7
ส้มโชกุน	3	9.55
สะตอ	12	33.9
สับปะรด	1	3.4
โกโก้	1	7
หมาก	5	15.75
เห็ดนางฟ้า	2	0.136
ใบเตย	1	2
ไผ่	3	3.25
ต้นอ่อนพืช	1	0.0008
ส้มโอ	1	2.5

ประเภท/ชนิดสินค้า	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)
สมุนไพร: กระเทียม (67) กัญชง (3) กัญชา(3)	73	112.15
รวมทั้งสิ้น	4,892	43,288.92

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง, 2566

ตารางที่ 123 โรงงานคัดบรรจุ ตัดแต่ง ผัก/ผลไม้ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ที่ตั้ง	ชนิดพืช
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ปลูกและค้าส่งสะตอ เลขที่ 16/5 หมู่ 3 ต.ม่วงกลาง อ.กะเปอร์ จ.ระยอง	สะตอ
วิสาหกิจชุมชนผลไม้คุณภาพเกษตรอินทรีย์ จ.ป.ร. เลขที่ 78/5 ม.5 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระยอง	มังคุด

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง, 2566

ตารางที่ 124 ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	จำนวน(ฟาร์ม)	มาตรฐาน	พื้นที่ (ไร่)
1	กุ้งทะเล	76	GAP/CoC/GAP มกช.	1,839.53
2	ปลาทะเล	2	GAP	0.624
3	ปูทะเล	45	GAP	170.375
4	ปลาดุก	105	Safety level	26.95
5	ปลาตะเพียน	4	Safety level	1.625
6	ปลานิล	45	Safety level	17.20
7	ปลาช่อน	4	Safety level	1.61
8	ปลายี่สก	7	Safety level	2.83
9	ปลาหมอ	2	Safety level	0.43
รวมทั้งสิ้น		290		2,061.18

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระยอง, 2566

สัตว์น้ำด้านประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวม 290 ฟาร์ม แบ่งเป็น

- มาตรฐาน GAP/CoC/GAP มกช. รวม 123 ฟาร์ม ได้แก่ กุ้งทะเล ปลาทะเล และปูทะเล พื้นที่จำนวน 2,010.53 ไร่

- มาตรฐาน Safety level รวม 167 ฟาร์ม ได้แก่ ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลานิล ปลาช่อน ปลายี่สก และ ปลาหมอ พื้นที่จำนวน 50.65 ไร่

ตารางที่ 125 สินค้าเกษตรด้านปศุสัตว์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	จำนวน(ฟาร์ม)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	พื้นที่ (ไร่)
1	ไก่เนื้อ	2	36,000	17.5
2	ไก่ไข่	1	80,000	50
3	สุกร	15	13,027	170
รวมทั้งสิ้น		18	129,027	237.5

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระยอง, 2567

2.6.2 โครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาหารปลอดภัยของจังหวัด

ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยคณะกรรมการโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัย เลือกใช้สินค้า Q ซึ่งโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) และสถานที่จำหน่ายสินค้า Q (แผงร้านค้า/ร้านค้าหน้าฟาร์ม) นั้นมีอายุการรับรอง 3 ปี และมีการตรวจติดตามปีละ 1 ครั้ง (ตรวจติดตามร้านอาหาร, แผงร้านค้า, ร้านค้าหน้าฟาร์ม ที่เข้าร่วมโครงการฯ ทุกปีหลังการสมัคร) และเมื่อครบอายุ 3 ปี หากร้านเหล่านี้ ยังคงครองคุณสมบัติตามที่กำหนด ร้านเหล่านี้จะได้รับการต่ออายุต่อไป (รับป้าย Q ต่ออายุให้) โดยการตรวจประเมินดำเนินการโดยคณะกรรมการประเมินผลการตรวจรับรองร้านอาหาร จังหวัดระนองมีรายละเอียด ดังนี้

1) โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

โดยมีร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) และร้านอาหารที่พัฒนาระดับเป็นร้านอาหาร Q Restaurant ระดับ Premium (Q Restaurant Premium) ของจังหวัดระนอง ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง คณะกรรมการ/คณะทำงานโครงการฯ ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตั้งแต่ปี 2555-2566 รวมจำนวน 34 ร้าน โดยจำแนกเป็นรายอำเภอ ดังนี้

ตารางที่ 126 จำนวนร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q รายอำเภอ

อำเภอ	จำนวน (ร้าน)	ชื่อร้าน			
เมืองระนอง	27	1) ร้านจ่าจ้อคอฟฟี่	12) ร้าน Farm House		
		13) ร้านครัวแมงโก้	4) ร้านพีทีทีคิทเชน (ครัว ปตท. ระนอง)		
		5) เฮอริเทจ แกรนด์ คอนเวนชั่น	7) ร้านปากน้ำซีฟู้ด		
		6) ร้านเคียงเล	9) ร้านคูนลิน		
		8) ร้าน เจ แอนด์ ที	11) ร้านต้นหนุ่น		
		10) ร้านบังกีโรตีอาหรับ	13) ร้านครัวภูธรา		
		12) ร้านครัวกินง่าย			
		14) บลูสกายเกาะพยามรีสอร์ท	15) นิธิพริรีสอร์ท		
		16) ร้านครัวเจริญ	17) ร้านสมบุญโภชนา		
		18) ร้าน GALLA KITCHEN	19) ร้าน The Alis Café		
		20) ร้าน 168 Café Ranong	21) ร้านระนองเบเกอร์รี่		
		22) ร้าน ซิลล์ ซิลล์	23) ร้านตำกั้น 168		
		24) ร้าน Mountain Café Ranong	(น้ำใส เขาสวย รีสอร์ท)		
		25) ร้าน บาร์อ็อค เลอ คาเฟ่ ระนอง	(Baroque Le Café and Boutique Resort)		
		26) ดิน คาเฟ่ (Tin Café)	27) ร้านพีตันอาหารเช้า		
		กระบี่	3	1) ร้านริมคลอง	2) ร้านข้าวมันไก่ทับหลี
				3) ร้านระเปียงนา	
		กะเปอร์	3	1) ร้านอาหารน้องเมย์	2) ร้านใบกล้วย
				3) สวนลู่จรวง ระนองแกลมปัง	

อำเภอ	จำนวน (ร้าน)	ชื่อร้าน
สุขสำราญ	1	1) ร้านอัยอินทร์รีสอร์ท
ละอุ่น	-	ไม่มีร้านอาหารเข้าร่วมโครงการ
รวม		34 ร้าน

หมายเหตุ: 1. ร้านอาหารที่ยกระดับเป็นร้านอาหาร Q Restaurant Premium ปี 2565 : Q Premium เป็นการยกระดับมาตรฐานร้านอาหารที่มีศักยภาพสูง ให้เป็นกลุ่ม Premium และส่งเสริมการใช้วัตถุดิบสินค้า Q ที่มีความปลอดภัยจากแหล่งผลิตฟาร์มที่ปลอดภัย ได้คุณภาพมาตรฐานเพิ่มมากขึ้นมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) วัตถุดิบสินค้า Q ที่ใช้ในร้านอาหารไม่น้อยกว่า 10 ชนิดขึ้นไป หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นสินค้า Q ทั้งหมด ในการประกอบอาหารอย่างน้อย จำนวน 2 เมนู

2) มีผลประเมินคะแนนรวมด้านสุขลักษณะ 5 หมวด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

3) คงสถานะภาพเป็นร้าน Q Restaurant ไม่น้อยกว่า 1 ปี

2. ร้านอาหารที่สมัครเข้าร่วมโครงการ Q Restaurant Premium ปี 2566

3. ร้านอาหารที่สมัครในโครงการ Q Restaurant ปี 2566

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

2) โครงการสถานที่จำหน่ายสินค้า Q (แผงร้านค้าในตลาดสด/ร้านค้าหน้าฟาร์ม)

จังหวัดระนองมีสถานที่จำหน่ายสินค้า Q (แผง/ร้านค้า และร้านค้าหน้าฟาร์ม) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-2566 รวม 38 แห่ง แบ่งเป็น แผง/ร้านค้า 23 แห่ง (เดิม 22 แห่ง สมัครใหม่ ปี 2566 จำนวน 1 แห่ง) และร้านค้าหน้าฟาร์ม 15 แห่ง (เดิม 13 แห่ง สมัครใหม่ ปี 2566 จำนวน 2 แห่ง) มีรายละเอียด ดังนี้

2.1) แผงร้านค้าในตลาดสด/ร้านค้า มีจำนวน 23 แผง/ร้านค้า (7 ตลาดสด) (อำเภอกระบุรี 5 แผงร้านค้า อำเภอเมืองระนอง 14 แผงร้านค้า อำเภอกะเปอร์ 3 แผงร้านค้า และอำเภอสุขสำราญ 1 แผงร้านค้า)

ตารางที่ 127 จำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทแผงร้านค้าในตลาดสด

อำเภอ	ชื่อตลาด	จำนวนแผง/ร้านค้า
กระบุรี	ตลาดสด บ.ข.ส. กระบุรี	4 แผงร้านค้า
	ตลาดหมู่ 5 ตำบล จ.ป.ร.	1 ร้านค้า (ร้านนางสิริธร อยู่สุวรรณ)
รวมอำเภอกระบุรี		5 แผงร้านค้า
เมืองระนอง	ตลาดสดเทศบาลเมืองระนอง	2 แผงร้านค้า
	ตลาดกัคดี สิริ	8 แผงร้านค้า (เดิม 8 ควบกิจการ 1 ใหม่ 1)
	ตลาดระนองธานี	2 แผงร้านค้า
	ตลาดเทศบาลตำบลหงาว	1 แผงร้านค้า (เดิม 2 เลิกกิจการ 1)
	ม.3 สามแยกราชกรูด ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง	1 ร้านค้า (ร้านนางเรณู แสงวงผล)
รวมอำเภอเมืองระนอง		14 แผงร้านค้า
กะเปอร์	ตลาดเทศบาลกะเปอร์	3 แผงร้านค้า

อำเภอ	ชื่อตลาด	จำนวนแผง/ร้านค้า
สุขสำราญ	ตลาดสดทรัพย์สินเพิ่มพูน	1 แผงร้านค้า
ละอุ่น	-	-
รวม	23 แผงร้านค้า	

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

2.2) ร้านค้าหน้าฟาร์ม จำนวน 15 แห่ง คือ อำเภอเมืองระนอง 10 แห่ง (เดิม 8 ใหม่ 2) อำเภอละอุ่น 1 แห่ง (เดิม 2 เลิกกิจการ 1) และอำเภอกระบุรี 3 แห่ง และอำเภอกะเปอร์ 1 แห่ง ตารางที่ 128 จำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทร้านค้าหน้าฟาร์ม

อำเภอ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	สินค้าที่ได้รับการรับรอง GAP/ เกษตรอินทรีย์*
เมือง ระนอง	1.นางศิริลักษณ์ มณีวรรณ	3/4 หมู่ที่ 2 ต.บางนอน	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
	2.นายธนาวัฒน์ รัตน์นราทร	76/6 หมู่ที่ 1 ต.หงาว	กรีนโอ๊ค ผักบั้ง เรดโอ๊ค พิลเลย์ ไอซ์เบิร์ก บัตเตอร์เฮด เรดคอรัล กรีนคอส (GAP)
	3.นายสมปอง ปกครอง	123/18 หมู่ที่ 3 ต.บางนอน	เมล่อน ไฮโดรโปนิกส์.ข้าวโพด รับประทานฝักสด มันเทศญี่ปุ่น ผักเคล มะเขือเทศ แดงโม (GAP)
	4.นายประดิษฐ์ ตริอาทิตยโยธิน	20/6 ถ.ชลละอู ต.เขานิเวศน์	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
	5.นางวรินทร เหมเรืองกุล	95/5 หมู่ที่ 1 ต.ปากน้ำ	กวางตุ้ง กวางตุ้งฮ่องเต้ ผักบั้ง ผักกาดเขียวปลี โหระพา กะเพรา เงาะ ทุเรียน มังคุด แตงกวา ถั่วฝักยาว มะเขือยาว มะเขือ (GAP)
	6.นางสาวภรณ์รัตน์ แยมจรัส (ร้านเดอะบิชฟาร์ม)	หมู่ที่ 1 ต.บางนอน	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
	7.นายศุภกร บุรพาคุณากร (รัชชาฟาร์ม)	หมู่ที่ 1 ต.บางริน	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
	8.นางสาวจันทนา ตันติเวทเรืองเดช (ร้านดิน คาเฟ่)	หมู่ที่ 1 ต.หงาว	ผักซี ผักโขม ผักบั้ง ฟริก ถั่วฝักยาว พักเขียว ผักกาดขาว ผักกาดเขียว กวางตุ้ง (GAP)
*9.นางสาวสุวิณีย์ ทองสิงห์อยู่ (สุวิณีย์ฟาร์ม)	หมู่ที่ 1 ต.ราชกรูด	ไฮโดรโปนิกส์ ทุเรียน มะพร้าว น้ำหอม (GAP)	
*10. นางสาวอาทิตยา เพชรเพ็ง (อาทิตยาฟาร์ม)	หมู่ที่ 6 ต.ราชกรูด	ผักเหลียง สะตอ กรีนโอ๊ค เรดคอรัล เรดโอ๊ค (GAP)	
ละอุ่น	11.นายเอกวัฒน์ เยื่อนหนองค์	23/9หมู่ที่ 5 ต.บางพระเหนือ	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
กระบุรี	12.นายอำมรินทร์ อยู่สุวรรณ	92 หมู่ที่ 3 ต.ปากจั่น	มังคุด (อินทรีย์) ผักเหลียง ถั่วฝักยาว ทุเรียน สับปะรด (GAP)

อำเภอ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	สินค้าที่ได้รับการรับรอง GAP/ เกษตรอินทรีย์*
	13.นายวาทูที คงเดิม	26 หมู่ที่ 7 ต.ปากจั่น	ผักกาดขาว ผักเคล กวางตุ้ง เรดโอ๊ค ผักกาดฮ่องเต้ ผักกาดหอม (อินทรีย์) เห็ดฟาง (GAP)
	14.นายสมศักดิ์ ดนมาก	68/6 หมู่ที่ 6 ต.จ.ป.ร.	มังคุด ทุเรียน (GAP)
กะเปอร์	15.นางสาวสำอางค์ คงหาญ	14/3 หมู่ที่ 7 ต.กะเปอร์	ผักเหลียง (GAP)

หมายเหตุ: * ร้านค้าหน้าฟาร์ม ที่สมัครเข้าร่วมโครงการใหม่ ปี 2566

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

3) การดำเนินงานสุขาภิบาลอาหาร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

ตามที่กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดประชุมมอบนโยบายการดำเนินงานกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ 2566 ผ่านระบบการประชุมทางไกล Video Conference โดยใช้โปรแกรม Webex และ กรมอนามัยโดยสำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ ได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานสุขาภิบาลอาหาร ในแหล่งจำหน่าย 4 ประเภท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) สถานที่จำหน่ายอาหาร (ร้านอาหาร) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste)” ระดับพื้นฐาน ร้อยละ 30 ของจำนวนสถานที่จำหน่ายอาหารทั้งหมดในจังหวัด และผ่าน “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste Plus)” ระดับดีมาก ร้อยละ 3 ของสถานที่จำหน่ายอาหารที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (Clean Food Good Taste)” ระดับพื้นฐานทั้งหมดในจังหวัด

(2) ตลาดประเภทที่ 1 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “ตลาดสดน่าซื้อ วิถีใหม่ (Healthy Market)” ระดับพื้นฐาน ร้อยละ 100 ของจำนวนตลาดประเภทที่ 1 ทั้งหมดในจังหวัด

(3) ตลาดประเภทที่ 2 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “ตลาดนัดน่าซื้อ (Temporary Market)” ระดับพื้นฐานขึ้นไป

(4) อาหารริมบาทวิถี ผ่านมาตรฐาน “อาหารริมบาทวิถี (Street Food Good Health)” ระดับพื้นฐาน อย่างน้อยจังหวัดละ 1 แห่ง และระดับดีขึ้นไป อย่างน้อยจังหวัดละ 1 แห่ง

จากการดำเนินงานร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในพื้นที่ มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

(1) สถานที่จำหน่ายอาหาร (ร้านอาหาร)

(1.1) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย(Clean Food Good Taste)”

ระดับพื้นฐาน

ตารางที่ 129 จำนวนร้านอาหาร “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste)”ระดับพื้นฐาน

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	ผ่าน(แห่ง)	ร้อยละ
เมืองระนอง	212	86	40.57
กระบุรี	56	20	35.71
กะเปอร์	10	2	20.00
ละอุ่น	9	3	33.33
สุขสำราญ	8	2	25.00
รวม	295	113	38.31

(1.2) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste Plus)”ระดับดีมาก จำนวน 8 แห่ง ในเขตอำเภอเมืองระนอง (จากจำนวนทั้งหมด 113 แห่ง) คิดเป็นร้อยละ 7.08 ได้แก่ ห้องอาหารเดอะกาลล่า ดินคาเฟ่ บารอกเลอคาเฟ่ เคียงเล 168 café Ranong ฟาร์มเฮ้าส์ระนอง คูนลิน และครัวแมงโก้

(2) ตลาดประเภทที่ 1 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “ตลาดสดน่าซื้อ วิถีใหม่((Healthy Market)” จำนวนตลาดประเภทที่ 1 ทั้งหมดในจังหวัด จำนวน 12 แห่ง ผ่านมาตรฐานระดับพื้นฐาน จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 83.34 ระดับดี จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.33 และระดับดีมาก จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.33

(3) ตลาดประเภทที่ 2 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน “ตลาดนัดน่าซื้อ (Temporary Market)” ระดับพื้นฐานขึ้นไป จำนวน 13 แห่ง ผ่านระดับพื้นฐาน จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 61.54 ระดับดี จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 และระดับดีมาก จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.69

(4) อาหารริมบาทวิถี ผ่านมาตรฐาน “อาหารริมบาทวิถี (Street Food Good Health)” ระดับพื้นฐาน อยู่น้อยจังหวัดละ 1 แห่ง และระดับดีขึ้นไป อยู่น้อยจังหวัดละ 1 แห่ง

ในปีงบประมาณ 2566 จังหวัดระนอง มีแผงจำหน่ายอาหารริมบาทวิถีที่ได้รับอนุญาต ประกาศเป็นจุดผ่อนผันจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 แห่ง ดังนี้

ที่	พื้นที่ดำเนินการ	ผลการดำเนินงาน
1.	แผงลอยข้างโรงพยาบาลระนองในเขตเทศบาลเมืองระนอง ถนนเพิ่มผล ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง	ผ่านมาตรฐาน Street Food Good Health ระดับดี
2.	จุดผ่อนผันถนนประชาพิทักษ์ในเขตเทศบาลตำบลหวาง อำเภอเมืองระนอง	ผ่านมาตรฐาน Street Food Good Health ระดับพื้นฐาน
3.	แผงลอยจำหน่ายซาลาเปาทับหลี ตำบลมะมู อำเภอกระบุรี	ผ่านมาตรฐาน Street Food Good Health ระดับดี

และในปีงบประมาณ 2567 มีแผนจำหน่ายอาหารริมบาทวิถีที่ได้รับอนุญาตประกาศเป็นจุดผ่อนผันจากท้องถิ่น จำนวน 1 แห่ง ดังนี้

ที่	พื้นที่ดำเนินการ	ผลการดำเนินงาน
1.	ถนนท่าเมือง (ซอย 2) ในเขตเทศบาลเมืองระนอง ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง	ผ่านมาตรฐาน Street Food Good Health ระดับพื้นฐาน

ที่มา: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง ณ 30 กุมภาพันธ์ 2567

4) สถานที่จำหน่าย ไข่สดปลอดภัย (ไข่ OK) และเนื้อสัตว์ปลอดภัย (ปศุสัตว์ OK)

ตารางที่ 130 ข้อมูลสถานที่จำหน่าย ไข่สดปลอดภัย (ไข่ OK) และเนื้อสัตว์ปลอดภัย (ปศุสัตว์ OK)

ที่	ชื่อสถานประกอบการ	ชื่อเจ้าของสถานที่จำหน่าย	ตลาดที่จำหน่าย	ไข่สด ปลอดภัย	ชนิดเนื้อสัตว์			
					โค	สุกร	ไก่	เป็ด
1	เบทาโกรซ้อป	สาขาระนอง	-		✓	✓		
2	แม็คโคร	สาขาระนอง	-		✓	✓		
3	เทสโก้ โลตัส	สาขาระนอง	-			✓		
4	เทสโก้ โลตัส เอ็กเพรส	สาขาตลาดเทศบาล ระนอง	-			✓		
5	ร้านแพรวไหม หมูสด	นายชัยชนะ คงหาญ	-		✓			
6	ร้านพี่สุณี หมูสด	นางสุวรรณี มณีรัตน์	-		✓			
7	ร้านน้องเฟส หมูสด	นางอรสา เตียวหุ	-		✓			
8	ร้านนุ้แหวน หมูสด	นางอริษาเซ่งลั่น	-		✓			
9	ร้านแก้วตา หมูสด	นางแก้วตา อากาศศิลป์	-				✓	
10	ร้านน้องเวียร์ หมูสด	นางวิลาวัลย์ ภูผา	-				✓	
11	ร้านโกสิทธ์ หมูสด	นายประสิทธิ์ ปันธโป	-				✓	
12	ร้านเจ็ดมุม ไก่สด	นางวิภา ศรีประสิทธิ์	ตลาดสด บ.ข.ส.กระบือ				✓	
13	ร้านน้องแฟร์ หมูสด	นายสมพงษ์ ดำรง	ตลาดสด บ.ข.ส.กระบือ		✓	✓		
14	ร้านเจ๊หยด หมูสด	น.ส.บุญช่วย วิเชียรรัตน์	ตลาดสด บ.ข.ส.กระบือ		✓			
15	ร้านหมูสด เจ็ดมุม	นางอำไพ ถนอมนวล	ตลาดสด บ.ข.ส.กระบือ		✓	✓	✓	
16	ซีพีเฟรสมาร์ท	สาขากระบือ-น้ำจืด	-		✓	✓	✓	
17	ซีพีเฟรสมาร์ท	สาขาเมืองระนอง-ท่าเมือง	-		✓	✓	✓	
18	บิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด	สาขาระนอง	-		✓	✓	✓	

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง, 2567

5) การส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

ตารางที่ 131 จำนวนกลุ่มส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

อำเภอ	จำนวนกลุ่ม	จำนวนเกษตรกร (ราย)
เมืองระนอง	10	100
กระบือ	13	130
ละอุ่น	7	70
กะเปอร์	7	70

อำเภอ	จำนวนกลุ่ม	จำนวนเกษตรกร (ราย)
สุขสำราญ	3	30
รวม	40	400

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2566

2.7 สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) ด้านการเกษตรของจังหวัดระนอง

ความสำคัญของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เพื่อเป็นการการันตีคุณภาพที่ได้รับการยอมรับจากหลายพื้นที่ทั่วโลกมีจุดเริ่มต้นจากทวีปยุโรปและเข้ามามีบทบาทสำคัญใน AEC โดยประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อขึ้นทะเบียนสินค้าชุมชนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI คือ

- 1) คุ้มครอง ชื่อสินค้าให้เป็นสิทธิของชุมชนที่ขึ้นทะเบียน
- 2) เพิ่มมูลค่า ของสินค้าและเป็นเครื่องมือการตลาด
- 3) ดูแลรักษา มาตรฐานของสินค้าและรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) ก้าวสู่ระดับสากล ได้รับการสนับสนุนการจดทะเบียนในระดับต่างประเทศ
- 5) สร้างความเชื่อมั่น ในแหล่งที่มาและคุณภาพของสินค้าให้กับผู้ซื้อ
- 6) สนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนผู้ผลิตอย่างยั่งยืน
- 7) สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน เพื่อความสามัคคีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

สินค้าที่สามารถขึ้นทะเบียน GI ได้ คือ สินค้าเกษตร สินค้าหัตถกรรม และสินค้าอุตสาหกรรม (สินค้าเกษตรแปรรูป) โดยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) มีความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งผลิต เช่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่ส่งผลต่อลักษณะพิเศษของสินค้า
- 2) มีพื้นที่การผลิตที่ชัดเจนและใช้วัตถุดิบหลักจากในพื้นที่
- 3) มีคุณภาพ หรือลักษณะเฉพาะของสินค้าที่แตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตจากที่อื่น
- 4) มีการกำหนดคุณภาพ และมีกระบวนการควบคุมตรวจสอบชัดเจน
- 5) มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

โดยจังหวัดระนองมีสินค้าที่ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) จำนวน 2 ชนิดสินค้า ได้แก่

1) **ทุเรียนในวง ทะเบียนเลขที่ สข. 62100132** ประกาศเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2562 ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2560 **ทุเรียนในวงระนอง (Naiwong Ranong Durian)** หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ผลทรงกลมรี มีร่องพูชัดเจน เปลือกบาง หนามถี่สีเขียว เนื้อหนาเนียนละเอียดสีเหลืองทอง เมล็ดลีบรสชาติหวานหอมมันกรอบ กลิ่นไม่ฉุน ปลูกในพื้นที่ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ลักษณะของสินค้า

- (1) พันธุ์ทุเรียน: หมอนทอง
- (2) ลักษณะทางกายภาพ: **ผล** ผลทรงกลมรี มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 3-7 กิโลกรัม **เปลือกผล** เปลือกบาง สีน้ำตาลถึงน้ำตาลเข้ม หนามแหลมยาวถี่สีเขียว **เนื้อ** เนื้อสีเหลืองทอง หนา เนียนละเอียด **รสชาติ** หอมหวานมัน กรอบ กลิ่นไม่ฉุน

ภาพที่ 12 ทุเรียนในวงระนอง (Naiwong Ranong Durian)

2) **มังคุดในวง ทะเบียนเลขที่ สข.64100160** ประกาศเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2564 ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2560 **มังคุดในวงระนอง (Mung Kud Naiwong Ranong หรือ Naiwong Ranong Mangosteen)** หมายถึง มังคุดพันธุ์พื้นเมือง ที่มีผลกลมโต ผิวเปลือกมันเรียบสวย เมื่อสุกจะเป็นสีดำ กลีบเลี้ยงหนาสีเขียวเนื้อสีขาวปุยฝ้าย ไม่เป็นเนื้อแก้ว ไม่มียางไหล และไม่ฉ่ำน้ำ รสชาติหวานนำอมเปรี้ยวเล็กน้อย ปลูกในเขตตำบลในวงเหนือและตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ลักษณะของสินค้า

- (1) พันธุ์มังคุด พันธุ์พื้นเมือง
- (2) ลักษณะทางกายภาพ: **ผล** ผลทรงกลม ขนาดผลใหญ่ **เปลือกผล** ผิวมัน เรียบ เนียน สวย กลีบเลี้ยงหนาสีเขียว เมื่อสุกเปลือกจะเป็นสีดำแต่กลีบเลี้ยงยังคงสีเขียว **เนื้อ** สีขาวปุยฝ้าย ไม่เป็นเนื้อแก้ว ไม่มียางไหล และเมื่อสุกไม่ฉ่ำน้ำ **เมล็ดเล็ก** **รสชาติ** หวานนำอมเปรี้ยวเล็กน้อย

ภาพที่ 13 มังคุดในวงระนอง (Mung Kud Naiwong Ranong หรือ Naiwong Ranong Mangosteen)

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลได้มาจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด (SCP) แผนพัฒนาการเกษตรระดับอำเภอ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในพื้นที่แต่ละอำเภอจากคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับอำเภอ (SCD) และการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากเกษตรกรและเครือข่ายภาคเกษตรในพื้นที่ โดยจะนำข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยใช้กลยุทธ์ Mc Kinsey's 7S+ 1 ประกอบด้วย

- 1) กลยุทธ์ (Strategy)
- 2) โครงสร้างขององค์กร (Structure)
- 3) ระบบการปฏิบัติงาน (System)
- 4) บุคลากร (Staff)
- 5) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
- 6) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
- 7) ค่านิยมร่วม (Shared Values)
- 8) การบูรณาการ (Synergy)

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

1.1 จุดแข็ง (Strengths: S)

- 1.1.1 จังหวัดระนองมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ลักษณะภูมิอากาศเหมาะสมต่อการทำเกษตร
- 1.1.2 จังหวัดระนองเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ชายฝั่งเป็นแนวยาว และมีโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบกและทางน้ำ (ท่าเรือน้ำลึก) รองรับการเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่ช่วยลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่งสินค้า
- 1.1.3 กิจกรรมของภาคเกษตรที่เป็นสาขาด้านประมงสามารถสร้างรายได้ระดับต้นๆ ของจังหวัด โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมีท่าเทียบเรือสะพานปลาซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง
- 1.1.4 เกษตรกรมีทักษะความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในอาชีพของตนซึ่งเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่น ประกอบกับมีปราชญ์เกษตร อาสาสมัครเกษตรในพื้นที่ที่เป็นเพื่อนคู่คิดให้กับเกษตรกร
- 1.1.5 จังหวัดระนองมีพื้นที่ผลิตกาแฟโรบัสต้าเป็นอันดับ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดชุมพร สารกาแฟมีคุณภาพดี
- 1.1.6 มีสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด ได้แก่ กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, และมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งมีลู่วางในการพัฒนาและสามารถเป็นสินค้าสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้ โดยเฉพาะเม็ดมะม่วงหิมพานต์เม็ดโต มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด

- 1.1.7 สินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าประมงแปรรูป) ได้รับการกำหนดให้เป็นจุดยืนตามตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- 1.1.8 มีพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการผลิตผลไม้ (มังคุด, ทูเรียน) เพื่อการส่งออก
- 1.1.9 มีศูนย์เรียนรู้ต่างๆ เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบล ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบ/สถานที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 1.1.10 เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลดการใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างจริงจัง
- 1.1.11 หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง มีภาคีเครือข่ายและแหล่งงบประมาณที่พร้อมให้การสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่
- 1.1.12 มีการดำเนินงานโครงการพระราชดำริด้านต่างๆ ในพื้นที่ของจังหวัด ส่งผลให้การประกอบอาชีพของเกษตรกรได้รับการพัฒนา

1.2 จุดอ่อน (Weakness: W)

- 1.2.1 แหล่งน้ำชลประทานไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตร เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา (86% ของพื้นที่) ที่มีความลาดชัน(ลักษณะภูมิประเทศลาดเอียงจากฝั่งตะวันออกไปตะวันตก-ทะเลอันดามัน)ถึงแม้ฝนตกชุก แต่ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ในดินได้และไม่สามารถสร้างอ่างเก็บน้ำได้เพราะอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน
- 1.2.2 ดินบางพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก และเสื่อมสภาพเพราะการใช้สารเคมี ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ รวมทั้งสภาพภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ลาดเอียง เมื่อมีฝนตกชุกทำให้สูญเสียหน้าดินได้ง่ายและบางพื้นที่มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติ เป็นอุปสรรคในการทำการเกษตร
- 1.2.3 ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านประมงต้องอาศัยการนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน
- 1.2.4 เกษตรกรส่วนใหญ่ ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ทำให้ขาดโอกาสในการเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ
- 1.2.5 เกษตรกรส่วนใหญ่มีระบบการผลิตแบบพืชเชิงเดี่ยว (ปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน) ทำให้มีความเสี่ยงด้านราคา และยังส่งผลให้การผลิตสินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงด้านอาหารลดลง (ข้าว, พืชผัก)
- 1.2.6 เกษตรกรยังขาดทักษะด้านการวางแผน ในการบริหารจัดการผลผลิตสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพ (การผลิต การเชื่อมโยงตลาด) อีกทั้งการผลิตสินค้าเกษตรยังไม่มีคุณภาพ ส่วนใหญ่ยังผลิตแบบประมุขุมิ ขาดการนำเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการแปรรูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร
- 1.2.7 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยขาดการรวมกลุ่ม และ/หรือขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่เข้มแข็ง (สถาบันเกษตรกร) ทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองทางการตลาด
- 1.2.8 เกษตรกรมีต้นทุนในการทำการเกษตรสูง เนื่องจากทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสมและขาดการบริหารจัดการที่ดี

- 1.2.9 สังคมเกษตรขาดการสืบทอดทายาททางการเกษตร เนื่องจากวัยหนุ่มสาวไปประกอบอาชีพอื่น และแรงงานด้านการเกษตรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- 1.2.10 ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรที่มีคุณภาพ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวที่มีผลิตภาพต่ำและมีการเคลื่อนย้ายไปภาคการผลิตอื่น เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า
- 1.2.11 เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานที่เป็นประโยชน์ในการทำ การเกษตร (การประชาสัมพันธ์, สัญญาณอินเทอร์เน็ต)
- 1.2.12 ถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรจากแหล่งผลิต ไม่สะดวก สภาพไม่เหมาะสม
- 1.2.13 ผลผลิตทางการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน) ไม่เพียงพอ ทำให้โรงงานสกัดปาล์มน้ำมันในพื้นที่ที่มีอยู่ ไม่สามารถดำเนินการได้
- 1.2.14 จุดรับซื้อหรือจุดรวบรวมผลผลิตภาคการเกษตรในพื้นที่มีไม่เพียงพอ ประกอบกับจุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตบางส่วนที่มีอยู่ขาดการบริหารจัดการที่ดี ส่งผลให้ขาดการเชื่อมโยง ด้านการตลาด
- 1.2.15 หน่วยงานในระดับพื้นที่ (อำเภอ/ตำบล) ยังขาดอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งผลให้การบริการภาครัฐ ยังทำได้ไม่เต็มที่และไม่ทั่วถึง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยใช้ PESTEL Analysis ประกอบด้วย

- 1) ด้านการเมือง (Political Factors)
- 2) ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)
- 3) ด้านสังคม (Social Cultural Factors)
- 4) ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)
- 5) ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors)
- 6) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)

2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

2.1 โอกาส (Opportunity: O)

- 2.1.1 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณได้ (แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด) ทำให้มีโอกาสในการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตร
- 2.1.2 การมีนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ส่งผลให้เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านเกษตรและสหกรณ์(ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี, แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13, โมเดลเศรษฐกิจ BCG, นโยบายรัฐบาล-โครงสร้าง พื้นฐาน/การปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร/ทรัพยากรธรรมชาติ, นโยบายกระทรวงการ เกษตรและสหกรณ์ 8 ประเด็นหลัก อาทิ การบริหารจัดการแหล่งน้ำทั้งระบบ, ส่งเสริม เกษตรกรรมยั่งยืน, ใช้ระบบตลาดนำการผลิต, ลดต้นทุนการผลิต, การบริหารจัดการประมง อย่างยั่งยืน, การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร, จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร, พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร(ศพก.) และ Smart Farmer,

Young Smart Farmer, Smart Officer, ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมAIC, Zoning, Big Data ฯลฯ)

- 2.1.3 การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจการผลิตสินค้าเกษตรต้องมีการปรับตัวให้มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น โดยเฉพาะมาตรฐานการผลิต ความเข้าใจในกฎหมาย/กติการะหว่างประเทศ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ
- 2.1.4 IUU Fishing เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการประมงทะเลได้เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่ติดมาตรการการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีของสหภาพยุโรป-EU)
- 2.1.5 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ประกาศใช้ด้วยเหตุผลในการปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลรวมทั้งความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงสภาพของสังคม และสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน เป็นโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2.1.6 การกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร ตามระบบ GAP, GMP และ HACCP เป็นต้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2.1.7 กระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กระแสการบริโภคอาหารปลอดภัย และกระแสการบริโภคอาหารที่เปลี่ยนไปทำให้มีโอกาสในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิต/ผลผลิตด้านการเกษตร ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- 2.1.8 การมีมหาวิทยาลัยหน่วยงานด้านวิชาการร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการเกษตรในพื้นที่ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้าเกษตรและการเชื่อมโยงตลาด
- 2.1.9 กรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) (from farm to table ส่งอาหารฮาลาลไปมาเลเซีย --->เป็นโอกาสให้ระนองสร้างความเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล)
- 2.1.10 กรอบความร่วมมือ BIMSTEC (ยางพารา, ระยะเวลาและระยะเวลาในการขนส่ง)
- 2.1.11 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมโยง 4 จังหวัด (ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในหลายโครงการ เช่น การก่อสร้างทางรถไฟ ชุมพร-ระนอง พัฒนาท่าเรือน้ำลึก ปรับปรุงสนามบิน และการพัฒนาเมืองระนอง เป็น Smart city ซึ่งเป็นโอกาสให้จังหวัดสามารถยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- 2.1.12 ตลาดสัตว์มีชีวิตภายนอกจังหวัดและการส่งออกภายนอกประเทศ มีความต้องการสินค้าประเภทโคเนื้อในปริมาณสูง

2.2 ภัยคุกคาม (Threat: T)

- 2.2.1 ภาวะเศรษฐกิจในภูมิภาคและในประเทศชะลอตัว รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) และโรคระบาดด้านปศุสัตว์ ส่งผลกระทบต่อราคาผลผลิตทางการเกษตร

- 2.2.2 การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องเปิดตลาดเสรีการค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าเกษตรอาเซียนที่มีคุณภาพดีกว่าหรือราคาถูกกว่าจะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด อีกทั้งกฎกติกาการกีดกันทางการค้า (มาตรการที่มีใช้ภาษี) และมาตรการด้านสิทธิมนุษยชน ทำให้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก
- 2.2.3 การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (ภาวะโลกร้อน) ส่งผลให้เกิดความผันผวนของสภาพอากาศและฤดูกาล ทำให้ผลิตผลด้านการเกษตรได้รับผลกระทบทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (พืชปศุสัตว์ ประมง)
- 2.2.4 กฎหมาย/ระเบียบ ของภาครัฐที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ทำให้การขับเคลื่อนโครงการบางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ (เช่นการพัฒนาเส้นทางคมนาคม การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการขอการรับรองสถานที่ผลิตและ/หรือผลิตภัณฑ์ (GMP, HACCP, อย.) เป็นต้น)
- 2.2.5 มาตรการ IUU Fishing ส่งผลกระทบต่อการสืบหอดองค์ความรู้ในอาชีพประมงจากรุ่นสู่รุ่น

3. การจัดทำ TOWS Matrix

3.1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO)

- S₁O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร
- S_{1,11}O_{2,12} ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) ส่งเสริมการบริหารจัดการการผลิตภายใต้ BCG Value Chain (มีการเชื่อมโยงกระบวนการ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทางใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) และ Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม (แหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์ AIC หรือหน่วยงานวิชาการ) ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้
- S_{2,3}O_{4,5} เพิ่มศักยภาพการทำประมงทะเลเชิงพาณิชย์เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- S_{4,9}O₂ เพิ่มศักยภาพ ทักษะ หลักสูตรการเรียนรู้ให้กับบุคลากรด้านการเกษตร (ปราชญ์เกษตรอาสาสมัครเกษตร) และสร้างเครือข่ายการทำงาน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ
- S₅O_{2,3} พัฒนากระบวนการผลิตและแปรรูปกาแพอย่างครบวงจรส่งเสริมการผลิตกาแพคุณภาพพิเศษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกาแพ ในการเพิ่มช่องทางตลาดออนไลน์
- S₆O_{1,2,9} อนุรักษ์และพัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแพ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์) เพื่อสร้างโอกาสเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล
- S₇O_{1,2,3,10} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าแปรรูป) ให้มีขีด

ความสามารถในการแข่งขัน รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ BIMSTEC

- S₈O_{6,7,8} ส่งเสริมระบบการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง (มังคุด,ทุเรียน) ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงการแปรรูป และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- S₉O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและเชื่อมโยงองค์ความรู้กับศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center :AIC) และ/หรือหน่วยงานวิจัย/หน่วยงานวิชาการจากนอกพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการเกษตร (Big data)
- S₁₀O_{6,7} ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสินค้าเกษตรแปรรูปตามระบบการผลิตมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP,GMP,HACCP,ฮาลาล) เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัด
- S₁₁O_{1,2,8} บูรณาการหน่วยงานทั้งในและนอกพื้นที่ (รวมมหาวิทยาลัยและหน่วยงานวิชาการ) ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์บรรจุในแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ และเชื่อมโยงไปสู่แหล่งงบประมาณในพื้นที่อย่างมีเอกภาพ
- S₁₂O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการพระราชดำริด้านต่างๆ และเกษตรกรรมยั่งยืนเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่ของจังหวัด
- S₂O₁₁ ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC)

3.2 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)

- S_{1,4,7,11},T₁ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการจัดทำแผนงาน/โครงการส่งเสริมการทำเกษตรที่หลากหลาย (ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์) ลดพื้นที่เชิงเดี่ยว (ปาล์ม น้ำมัน,ยางพารา) ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรรมยั่งยืนลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ โดยเน้นประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่มีศักยภาพตาม Zoning และการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมง และปศุสัตว์
- S₃T_{4,5} เพิ่มประสิทธิภาพการทำประมงชายฝั่ง เพื่อลดความเสี่ยงการข่มขูดในการให้สัมปทานการทำประมงนอกน่านน้ำ
- S₈T₃ ส่งเสริมงานวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้กับสินค้าผลไม้ (มังคุด, ทุเรียน) เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า รองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
- S₁₀T₂ ส่งเสริมกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐานตามระบบสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดความเสี่ยงเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภาษี
- S₁₁T₄ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในการแก้ปัญหาเชิงนโยบายที่สามารถผลักดันไปสู่การปฏิบัติเพื่อการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่และร่วมกันกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานในรูปแบบของการบูรณาการเชิงพื้นที่

3.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)

- W₁O_{1,2} พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- W₂O_{1,2} อนุรักษ์ ฟื้นฟู ปรับปรุงบำรุงดิน และพัฒนาทรัพยากรดิน
- W₃O_{4,5} อนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ และเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ
- W₄O_{1,2} การบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านการผลิต และการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ
- W₅O₂ ส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน และเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ไม่สร้างภาระด้านต้นทุนในการเลี้ยงให้กับเกษตรกร (อาทิ ไก่บ้าน ไก่พื้นเมืองไก่ไข่ เป็ด โค แพะ ฯลฯ)
- W₆O₈ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ในการวางแผนการผลิต และการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร อย่างเป็นระบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป และการเชื่อมโยงตลาด)
- W₇O₂ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
- W_{6,8}O_{1,2} ส่งเสริมองค์ความรู้ในการทำเกษตร (การผลิตและการตลาด) ให้กับเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในภาคการเกษตรเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0 ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงตลาดการแปรรูปและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- W_{9,10}O₂ ปลูกฝังความภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) สู่ Smart Farmer เพื่อทดแทนแรงงานที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพ และเพิ่มสวัสดิการให้แรงงานภาคการเกษตร เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากภาคการเกษตรไปสู่ภาคการผลิตอื่น
- W₁₁O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์และสร้างเครือข่ายการทำงาน (การประชาสัมพันธ์ และให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ต)
- W₁₂O₁₀ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้า (Logistic) และโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาด
- W_{13,14}O_{1,2,7,10} เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่ และจัดหาช่องทางตลาดสินค้าเกษตร รวมถึงบริหารจัดการจุดรับซื้อที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ
- W_{11,15}O₂ พัฒนาระบบสารสนเทศการเกษตรด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตร และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนด้านการเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการเกษตรและสหกรณ์สู่ Smart Officer รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง

3.4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT)

- W₁T₃ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทาน และส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- W₃T_{2,4,5} รมรณรงค์การใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายในการจับสัตว์น้ำ อบรมให้ความรู้วิธีประมงพื้นบ้านให้กับเกษตรกร (Young Smart farmer) เพื่อรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านประมงซึ่งจะส่งผลให้มีปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดเพิ่มขึ้น
- W_{4,5}T₁ ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการผลิตพืชผักสวนครัวรั้วกินได้ การปลูกพืชแซม ลดพื้นที่พืชเชิงเดี่ยว ส่งเสริมทำการประมงและเลี้ยงปศุสัตว์ในครัวเรือนลดรายจ่ายครัวเรือนสร้างโอกาสให้กับแรงงานเกษตรกรคืนถิ่นในช่วงวิกฤตของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา Covid-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจชะลอตัวเป็นวงกว้าง และส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมงและปศุสัตว์
- W₆T₂ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้คุณภาพที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดอาเซียน

สรุปในรูปแบบตาราง Tow Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ 132 Tow Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
ปัจจัยภายใน	<p>S1 จังหวัดระนองมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ลักษณะภูมิอากาศเหมาะสมต่อการทำเกษตร</p> <p>S2 จังหวัดระนองเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ชายฝั่งเป็นแนวยาว และมีโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบกและทางน้ำ (ท่าเรือน้ำลึก) รองรับ การเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่ช่วยลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่งสินค้า</p> <p>S3 กิจกรรมของภาคเกษตรที่เป็นสาขาด้านประมงสามารถสร้างรายได้ระดับต้นๆ ของจังหวัด โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งซึ่งมี</p>	<p>W1 แหล่งน้ำชลประทานไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตร เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา (86% ของพื้นที่) ที่มีความลาดชัน (ลักษณะภูมิประเทศลาดเอียงจากฝั่งตะวันออกไปตะวันตก-ทะเลอันดามัน) ถึงแม้ฝนตกชุก แต่ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ในดินได้และไม่สามารถสร้างอ่างเก็บน้ำได้เพราะอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน</p> <p>W2 ดินบางพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก และเสื่อมสภาพเพราะการใช้สารเคมี ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ รวมทั้งสภาพภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ลาดเอียง เมื่อมีฝนตกชุกทำให้สูญเสียหน้าดินได้ง่ายและบาง</p>
ปัจจัยภายนอก		

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p>	<p>มูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมีท่าเทียบเรือสะพานปลาซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง</p> <p>S4เกษตรกรมีทักษะความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในอาชีพของตน ซึ่งเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่นประกอบกับมีปราชญ์เกษตร อาสาสมัครเกษตรในพื้นที่ที่เป็นเพื่อนคู่คิดให้กับเกษตรกร</p> <p>S5จังหวัดระนองมีพื้นที่ผลิตกาแฟโรบัสต้าเป็นอันดับ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดชุมพร สารกาแฟมีคุณภาพดี</p> <p>S6มีสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด ได้แก่ กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, และมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งมีคู่ทางในการพัฒนาและสามารถเป็นสินค้าสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้</p> <p>โดยเฉพาะเม็ดมะม่วงหิมพานต์เม็ดโตมีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด</p> <p>S7สินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าประมงแปรรูป) ได้รับการกำหนดให้เป็นจุดยืนตามตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p> <p>S8มีพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการผลิตผลไม้ (มังคุด, ทุเรียน) เพื่อการส่งออก</p> <p>S9มีศูนย์เรียนรู้ต่างๆ เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบล ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติ เป็นอุปสรรคในการทำการเกษตร</p> <p>W3 ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเนื่องด้านประมงต้องอาศัยการนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>W4เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ทำให้ขาดโอกาสในการเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ</p> <p>W5 เกษตรกรส่วนใหญ่มีระบบการผลิตแบบพืชเชิงเดี่ยว (ปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน) ทำให้มีความเสี่ยงด้านราคา และยังส่งผลให้การผลิตสินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงด้านอาหารลดลง (ข้าว, พืชผัก)</p> <p>W6 เกษตรกรยังขาดทักษะด้านการวางแผน ในการบริหารจัดการผลผลิตสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพ (การผลิต การเชื่อมโยงตลาด) อีกทั้งการผลิตสินค้าเกษตรยังไม่มีคุณภาพ</p> <p>ส่วนใหญ่ยังผลิตแบบประมงมิ ขาดการนำเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการแปรรูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>W7 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยขาดการรวมกลุ่ม และ/หรือขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่เข้มแข็ง (สถาบันเกษตรกร) ทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองทางการตลาด</p> <p>W8เกษตรกรมีต้นทุนในการทำ การเกษตรสูง เนื่องจากทำ การเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสม และขาดการบริหารจัดการที่ดี</p>
<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>		

ปัจจัยภายใน	<p>ในพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบ/สถานที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>S10เกษตรกรรมมีความตื่นตัวในการลดการใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย ต่อผู้บริโภค โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างจริงจัง</p> <p>S11หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง มีภาคีเครือข่าย และแหล่งงบประมาณที่พร้อมให้การสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่</p> <p>S12มีการดำเนินงานโครงการพระราชดำริด้านต่างๆ ในพื้นที่ของจังหวัด ส่งผลให้การประกอบอาชีพของเกษตรกรได้รับการพัฒนา</p>	<p>W9สังคมเกษตรขาดการสืบทอดทายาททางการเกษตร เนื่องจากวัยหนุ่มสาวไปประกอบอาชีพอื่น และแรงงานด้านการเกษตรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ</p> <p>W10ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรที่มีคุณภาพ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวที่มีผลิตภาพต่ำ และมีการเคลื่อนย้ายไปภาคการผลิตอื่น เช่น ภาคอุตสาหกรรม</p> <p>ภาคบริการที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า</p> <p>W11 เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานที่เป็นประโยชน์ในการทำการเกษตร (การประชาสัมพันธ์, สัญญาณอินเทอร์เน็ต)</p> <p>W12ถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรจากแหล่งผลิต ไม่สะดวก สภาพไม่เหมาะสม</p> <p>W13ผลผลิตทางการเกษตร (ปาล์ม น้ำมัน) ไม่เพียงพอ ทำให้โรงงานสกัดปาล์มน้ำมันในพื้นที่ที่มีอยู่ไม่สามารถดำเนินการได้</p> <p>W14จุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตภาคการเกษตรในพื้นที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับจุดรับซื้อหรือจุดรวบรวมผลผลิตบางส่วนที่มีอยู่ขาดการบริหารจัดการที่ดี ส่งผลให้ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาด</p> <p>W15หน่วยงานในระดับพื้นที่ (อำเภอ/ตำบล) ยังขาดอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งผลให้การบริการภาครัฐ ยังทำได้ไม่เต็มที่และไม่ทั่วถึง</p>
ปัจจัยภายนอก		

โอกาส (O)	SO	WO
<p>O1 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณได้ (แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด) ทำให้มีโอกาสนในการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตร</p> <p>O2 การมีนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ส่งผลให้เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านเกษตรและสหกรณ์(ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13, โมเดลเศรษฐกิจ BCG, นโยบายรัฐบาล-โครงสร้างพื้นฐาน/การปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร/ ทรัพยากรธรรมชาติ, นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 8 ประเด็นหลัก อาทิ การบริหารจัดการแหล่งน้ำทั้งระบบ, ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน, ใช้ระบบตลาดนำการผลิต, ลดต้นทุนการผลิต, การบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน, การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร, จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร, พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และ Smart</p>	<p>SO กลุ่มธุรกิจ</p> <p>S₁O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>S_{1,11}O_{2,12} ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) ส่งเสริมการบริหารจัดการการผลิตภายใต้ BCG Value Chain (มีการเชื่อมโยงกระบวนการตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) และ Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม (แหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์ AIC หรือหน่วยงานวิชาการ) ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้</p> <p>S_{2,3}O_{4,5} เพิ่มศักยภาพการทำประมงทะเลเชิงพาณิชย์เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>S_{4,9}O₂ เพิ่มศักยภาพ ทักษะหลักสูตรการเรียนรู้ให้กับบุคลากรด้านการเกษตร (ปราชญ์เกษตรอาสาสมัครเกษตร) และสร้างเครือข่ายการทำงาน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>S₅O_{2,3} พัฒนาระบบการผลิตและแปรรูปกาแพอย่างครบวงจร ส่งเสริมการผลิตกาแพคุณภาพพิเศษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p>	<p>WO กลุ่มธุรกิจแก้ไข</p> <p>W₁O_{1,2} พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>W₂O_{1,2} อนุรักษ์ พื้นฟู ปรับปรุงบำรุงดิน และพัฒนาทรัพยากรดิน</p> <p>W₃O_{4,5} อนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ และเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ</p> <p>W₄O_{1,2} การบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านการผลิต และการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ</p> <p>W₅O₂ ส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน และเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ไม่สร้างภาระด้านต้นทุนในการเลี้ยงให้กับเกษตรกร (อาทิ ไก่บ้าน ไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ เป็ด โค แพะ ฯลฯ)</p> <p>W₆O₈ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ในการวางแผนการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร อย่างเป็นระบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป และการเชื่อมโยงตลาด)</p> <p>W₇O₂ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง</p> <p>W_{6,8}O_{1,2} ส่งเสริมองค์ความรู้ในการทำเกษตร (การผลิตและการตลาด) ให้กับเกษตรกรด้วย</p>

<p>Farmer, Young Smart Farmer, Smart Officer, ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม AIC, Zoning, Big Data ฯลฯ)</p> <p>O3 การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้ผู้ประกอบการกิจการผลิตสินค้าเกษตรต้องมีการปรับตัวให้มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น โดยเฉพาะมาตรฐานการผลิต ความเข้าใจในกฎหมาย/กติการะหว่างประเทศ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ</p> <p>O4 IUU Fishing เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการประมงทะเลได้เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่ติดมาตรการการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีของสหภาพยุโรป-EU)</p> <p>O5 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ประกาศใช้ด้วยเหตุผลในการปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลรวมทั้งความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงสภาพของสังคม และสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน เป็นโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>O6 การกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร ตามระบบ GAP, GMP</p>	<p>ของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟ ในการเพิ่มช่องทางตลาดออนไลน์ S₆O_{1,2,9} อนุรักษ์และพัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์) เพื่อสร้างโอกาสเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล</p> <p>S₇O_{1,2,3,10} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า เกษตรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าแปรรูป) ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ BIMSTEC</p> <p>S₈O_{6,7,8} ส่งเสริมระบบการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง (มังคุด,ทุเรียน) ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงการแปรรูป และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยว</p> <p>S₉O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและเชื่อมโยงองค์ความรู้กับศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC) และ/หรือหน่วยงานวิจัย/หน่วยงานวิชาการจากนอกพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการเกษตร (Big data)</p> <p>S₁₀O_{6,7} ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสินค้าเกษตรแปรรูป ตาม</p>	<p>เทคโนโลยีสมัยใหม่ การนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในภาคการเกษตรเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0 ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงตลาดการแปรรูปและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>W_{9,10}O₂ ปลูกฝังความภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) สู่อ Smart Farmer เพื่อทดแทนแรงงานที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพ และเพิ่มสวัสดิการให้แรงงานภาคการเกษตร เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากภาคการเกษตรไปสู่ภาคการผลิตอื่น</p> <p>W₁₁O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์และสร้างเครือข่ายการทำงาน (การประชาสัมพันธ์ และให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ต)</p> <p>W₁₂O₁₀ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้า (Logistic) และโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาด</p> <p>W_{13,14}O_{1,2,7,10} เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่ และจัดหาช่องทางตลาดสินค้าเกษตร รวมถึงบริหารจัดการจตุรัสที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ</p>
--	--	---

<p>และ HACCP เป็นต้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>O7 กระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กระแสการบริโภคอาหารปลอดภัย และกระแสการบริโภคอาหารที่เปลี่ยนไป ทำให้มีโอกาสในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิต/ผลผลิตด้านการเกษตร ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p> <p>O8 การมีมหาวิทยาลัย หน่วยงานด้านวิชาการร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการเกษตรในพื้นที่ ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้าเกษตรและการเชื่อมโยงตลาด</p> <p>O9 กรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) (from farm to table ส่งอาหารฮาลาลไปมาเลเซีย ---> เป็นโอกาสให้ระนองสร้างความเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล)</p> <p>O10 กรอบความร่วมมือ BIMSTEC (ยางพารา, ระยะทางและระยะเวลาในการขนส่ง)</p> <p>O11 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมโยง 4จังหวัด ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และ นครศรีธรรมราช ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในหลายโครงการ เช่น การก่อสร้างรถไฟ ชุมพร-ระนอง</p>	<p>ระบบการผลิตมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP, GMP, HACCP, ฮาลาล) เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัด</p> <p>S₁₁O_{1,2,8} บูรณาการหน่วยงานทั้งในและนอกพื้นที่(รวมพลังและประสานงานวิชาการ) ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์บรรจุในแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ และเชื่อมโยงไปสู่แหล่งงบประมาณในพื้นที่อย่างมีเอกภาพ</p> <p>S₁₂O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการพระราชดำริด้านต่างๆ และเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่ของจังหวัด</p> <p>S₂O₁₁ ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC)</p>	<p>W_{11,15}O₂ พัฒนาระบบสารสนเทศการเกษตรด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตร และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนด้านการเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการเกษตรและสหกรณ์สู่ Smart Officer รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง</p>
---	---	--

<p>ทำเรื่อน้ำลึก สนามบิน และเมือง ระนอง เป็น Smart city ซึ่งเป็น โอกาสให้จังหวัดสามารถ ยกระดับการผลิตและสร้าง มูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร O12ตลาดสัตว์มีชีวิตภายนอก จังหวัดและการส่งออกภายนอก ประเทศ มีความต้องการสินค้า ประเภทโคเนื้อในปริมาณสูง</p>		
<p>อุปสรรค (T)</p> <p>T1 ภาวะเศรษฐกิจในภูมิภาค และในประเทศชะลอตัว รวมถึง การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))และโรคระบาด ด้านปศุสัตว์ ส่งผลกระทบต่อ ราคาผลผลิตทางการเกษตร T2การที่ประเทศสมาชิก อาเซียนต้องเปิดตลาดเสรี การค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าเกษตรอาเซียนที่มี คุณภาพดีกว่าหรือราคาถูกกว่า จะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด อีกทั้ง กฎ กติกาการค้ากีดกันทาง การค้า (มาตรการที่มีไข่ภาษี) และมาตรการด้านสิทธิมนุษย ชน ทำให้สูญเสียความสามารถ ในการแข่งขันในตลาดโลก T3การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ โลก (ภาวะโลกร้อน) ส่งผลให้ เกิดความผันผวนของสภาพ อากาศและฤดูกาล ทำให้ ผลิตผลด้านการเกษตรได้รับ ผลกระทบทั้งเชิงปริมาณและ คุณภาพ(พืช ปศุสัตว์ ประมง)</p>	<p>ST</p> <p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน</p> <p>S_{1,4,7,11},T₁หน่วยงานในสังกัด กระทรวงเกษตรฯ บูรณาการจัดทำ แผนงาน/โครงการส่งเสริมการทำ การเกษตรที่หลากหลาย(ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์) ลดพื้นที่เชิงเดี่ยว (ปาล์มน้ำมัน ,ยางพารา) ยึดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง เกษตรกรรมยั่งยืน ลด ต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ โดยเน้นประสิทธิภาพการผลิตใน พื้นที่ที่มีศักยภาพตาม Zoningและ การเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุม ปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมง และปศุสัตว์</p> <p>S₃T_{4,5} เพิ่มประสิทธิภาพการทำ ประมงชายฝั่ง เพื่อลดความเสี่ยงการ เข้มงวดในการให้สัมปทานการทำ ประมงนอกน่านน้ำ</p> <p>S₈T₃ ส่งเสริมงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้กับสินค้าผลไม้ (มังคุด,ทุเรียน) เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า รองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ</p> <p>S₁₀T₂ส่งเสริมกระบวนการผลิตสินค้า เกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ตามระบบสากล เพื่อเพิ่มขีด</p>	<p>WT</p> <p>กลยุทธ์เชิงรับ</p> <p>W₁T₃เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการน้ำชลประทาน และส่งเสริม การสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ ชลประทาน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทำ การเกษตรอย่างเป็นระบบครบ วงจร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ</p> <p>W₃T_{2,4,5} รมรงค์การใช้เครื่องมือที่ เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมาย ในการจับสัตว์น้ำ อบรมให้ความรู้ วิถีประมงพื้นบ้านให้กับเกษตรกร (Young Smart farmer) เพื่อ รักษาภูมิปัญญา ท้องถิ่นด้าน ประมง ซึ่งจะส่งผลให้มีปริมาณ ทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืด เพิ่มขึ้น</p> <p>W_{4,5}T₁ ส่งเสริมการทำ เกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เน้นการผลิต พืชผัก สวนครัวรั้วกินได้การปลูก พืชแซม ลดพื้นที่พืชเชิงเดี่ยว ส่งเสริมทำการประมงและเลี้ยงปศุ สัตว์ในครัวเรือนลดรายจ่าย ครัวเรือนสร้างโอกาสให้กับแรงงาน เกษตรคืนถิ่น ในช่วงวิกฤตของการ</p>

<p>T4กฎหมาย/ระเบียบ ของ ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลต่อการพัฒนาเขตพื้นที่ ทำให้การขับเคลื่อนโครงการบางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ (เช่น การพัฒนาเส้นทางคมนาคม การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการรับรองสถานที่ผลิตและ/หรือผลิตภัณฑ์ (GMP, HACCP, อย.) เป็นต้น)</p> <p>T5มาตรการ IUU Fishing ส่งผลกระทบต่อการสืบทอดองค์ความรู้ ในอาชีพประมงจากรุ่นสู่รุ่น</p>	<p>ความสามารถในการแข่งขัน ลด ความเสี่ยงเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ ภาษี</p> <p>S₁₁T₄ ประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม เขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติในการแก้ปัญหา</p> <p>เชิงนโยบายที่สามารถผลักดันเพื่อ การไปสู่การปฏิบัติ วางแผนพัฒนา เขตพื้นที่และร่วมกันกำหนดกรอบ แนวทางการดำเนินงานในรูปแบบ ของการบูรณาการเขตพื้นที่</p>	<p>แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา Covid-19ซึ่งส่งผลกระทบต่อ เศรษฐกิจชะลอตัวเป็นวงกว้าง และ ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเฝ้า ระวัง ป้องกันและควบคุมปัญหา การระบาดของโรคพืช ประมงและ ปศุสัตว์</p> <p>W₆T₂ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย ต่อการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้ คุณภาพที่สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดอาเซียน</p>
---	--	--

4. บริบทการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อม

ระดับโลก/ประเทศ

4.1 นโยบายและแผนในระดับต่างๆ

1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ,แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) , แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13, นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566– 2570) และแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. 2564 – 2570)

2) นโยบายรัฐบาล (ขณะทำแผน)

3) นโยบายกระทรวงเกษตรฯ (ขณะทำแผน)

4) แผนพัฒนารายสาขาอาชีพ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566-2570 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร) , แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579), แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570) และ แผนปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2568 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

5) แผนพัฒนารายพื้นที่ อาทิจำป๋ายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570, (ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค, แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

6) แผนพัฒนารายประเด็น อาทิจำรอบการพัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2561-2579), แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง , ไทยแลนด์ 4.0, แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570) , แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 – 2570 และแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593

4.2 ด้านเศรษฐกิจ

4.2.1 เศรษฐกิจโลก

วันที่ 16 กรกฎาคม 2567 กองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ (IMF) เปิดเผยรายงานแนวโน้มเศรษฐกิจโลก (World Economic Outlook: WEO) โดยยังคงคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปีนี้อาไว้ที่ 3.2% และปีหน้าเป็น 3.3% ไม่เปลี่ยนแปลงจากรายงานเดิมเมื่อเดือนเมษายน 2567 แต่ได้ปรับลดคาดการณ์เศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา ลดลงเล็กน้อยในปีนี้อยู่ที่ 0.1% ลงมาอยู่ที่ 2.6% แต่ปรับเพิ่มคาดการณ์ในเขตเศรษฐกิจใหญ่อื่นๆ เช่น ประเทศจีน เพิ่มขึ้น 0.4% เป็นเติบโต 5% ในปีนี้ได้ตามเป้า และเพิ่มของประเทศอินเดีย อีก 0.2% เป็นเติบโตได้ 7% ในปีนี้ ส่วนประเทศไทยได้อานิสงส์ปรับเพิ่มจีดีพีอีก 0.2% ปีนี้คาดโตได้ 2.9% ส่วนในปีหน้าเพิ่มอีก 0.2% เป็นเติบโต 3.1% แต่ไอเอ็มเอฟเตือนทั่วโลกด้วยว่าเงินเฟ้อยังไม่ลงมากอย่างที่คาดหวัง ฤดูโอกาสที่สหรัฐฯจะลดดอกเบี้ยหลายครั้ง IMF มองว่าการเติบโตของเศรษฐกิจโลกภายในช่วง 2 ปีนี้จะเติบโตได้อย่างพอประมาณ เนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจในสหรัฐฯที่ชะลอความร้อนแรงลง ส่วนยุโรปผ่านพ้นจุดต่ำสุดไปแล้ว ในขณะที่จีนมีการบริโภคและส่งออกที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม เตือนด้วยว่าโมเมนตัมของภาวะเงินเฟ้ออาจกำลังชะลอตัวลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออัตราการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) จนอาจทำให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯยังอยู่ในทิศทางแข็งค่าต่อ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาต่อไป "การเติบโตในประเทศเศรษฐกิจก้าวหน้าที่สำคัญ กำลังมีความสอดคล้องกันมากขึ้น ช่องว่างการผลิตกำลังลดลง โดยหัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของ IMF กล่าว "ปริมาณการค้าโลกปรับตัวขึ้นในปี โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกที่แข็งแกร่งจากเอเชีย โดยเฉพาะในกลุ่มเทคโนโลยี" รายงานของ IMF ระบุว่า จีนและอินเดียจะช่วยหนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในปีนี้ โดยคาดว่าเศรษฐกิจจีนจะขยายตัว 5% ในปี 2567 ขณะเดียวกัน IMF ได้ปรับลดคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯสู่ระดับ 2.6% ในปี 2567 จากเดิมคาดการณ์ที่ระดับ 2.7% และปรับลดคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นสู่ระดับ 0.7% ในปี 2567 จากเดิมคาดการณ์ที่ระดับ 0.9%

ที่มา: กรุงเทพธุรกิจ https://www.bangkokbiznews.com/business/1136147#google_vignette
ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2567

4.2.2 กติกาใหม่ของโลก/การรวมกลุ่มเศรษฐกิจ

- สินค้าเกษตรส่งออก จะได้รับผลกระทบจากการกำหนดกติกาทางการค้าใหม่ของโลก โดยเฉพาะการกำหนดมาตรการการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff Barrier: NTBs) เช่น มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม มาตรการด้านแรงงาน มาตรการสุขอนามัย การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการผลิตตามระบบ GAP, GMP, HACCP เป็นต้น ซึ่งมาตรการต่างๆ ดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้าเกษตรส่งออกของภาคใต้ โดยเฉพาะสินค้าผลผลิตการประมง และผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเล ฯลฯ ทำให้ผู้ผลิตต้องปรับกระบวนการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และความต้องการของประเทศคู่ค้า อย่างไรก็ตาม การปรับกระบวนการผลิตดังกล่าว ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งทำให้สินค้าอุปโภคบริโภคภายในประเทศเข้าสู่มาตรฐานสินค้าปลอดภัยมากขึ้น

- อุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมันและประมงต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กฎกติกาใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การติดฉลากคาร์บอน การติดฉลาก Eco-Labeled Sustainable Seafood Product และการเรียก

เก็บภาษีคาร์บอนจากสินค้านำเข้าในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ทำให้ผู้ประกอบการด้านการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง ต้องมีการลงทุนพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งการทำประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาข้างต้น ทำให้ต้องมีการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้าใจ และให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาการผลิตตามเงื่อนไข เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่ค้าอื่นได้

- อุตสาหกรรมหลัก/กิจกรรมทางการเกษตรที่ใช้แรงงานต่างด้าว ต้องปฏิบัติตามมาตรการด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมประมงที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองและไม่เอาเปรียบเอาเปรียบแรงงานต่างด้าว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดค่าจ้างแรงงานและสวัสดิการที่เป็นธรรมมากขึ้น และอาจมีผลทำให้ต้นทุนในการบริหารจัดการของสถานประกอบการเพิ่มสูงขึ้น

- การเปลี่ยนแปลงชั่วคราวอำนาจทางเศรษฐกิจและตลาดเกิดใหม่ มีบทบาทสูงขึ้น ดึงดูดการลงทุนจากประเทศมหาอำนาจและผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองทางการค้า การบริการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “วิสัยทัศน์ประเทศไทย” สู่ ปี 2570

4.2.3 การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การเกิดชั่วคราวของเศรษฐกิจใหม่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการเปิดเสรีทางการค้า

- การผลิตยางพารา ผลไม้ และอาหารทะเล จะได้รับโอกาสจากการที่ประเทศจีน และอินเดียเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ของโลก ประกอบกับการมีประชากรจำนวนมากและมีที่ตั้งไม่ไกลจากประเทศไทย จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาความร่วมมือและขยายตลาดการส่งออกสินค้ายางพารา ซึ่งในปัจจุบัน ประเทศจีนเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ที่สุดของโลกจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์ นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสในการขยายตลาดการส่งออกผลไม้ที่สำคัญของภาค ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง รวมทั้งผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเล รวมทั้งตลาดการท่องเที่ยว

- ปาล์มน้ำมันจะได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

* ต้นทุนการผลิต: การผลิตของประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ต่ำกว่าประเทศไทย (ในขณะเดียวกันมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าประเทศไทยเกือบ 2 เท่า)และมีรูปแบบการผลิตที่มีระบบการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

* การส่งออก: ประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย สามารถระบายผลผลิตได้เร็วกว่า เนื่องจากคุณภาพของผลผลิตและการผลิตเป็นน้ำมันปาล์มมีความบริสุทธิ์ดีกว่าของประเทศไทย

* กำลังการผลิต: ประเทศไทยมีโรงงานเป็นจำนวนมาก แต่กำลังการผลิตน้อยประมาณวันละ 400 ตัน/1 โรงงาน ในขณะที่ประเทศมาเลเซียผลิตได้วันละประมาณ 8,000 ตัน/1 โรงงาน

* สินค้าถ่ายลำประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ไม่ต้องเสียภาษี ในขณะที่ประเทศไทย เกษตรกรต้องลำเลียงสินค้ามาที่จุดรับซื้อและจากจุดรับซื้อไปยังโรงงาน เป็นการสิ้นเปลืองในเรื่องการขนส่งและยังต้องเสียภาษีอีกต่างหาก

* มาเลเซียขายน้ำมันปาล์มให้กับประเทศไทย ได้กำไรมากกว่าขายให้กับประเทศอื่นๆ เนื่องจากขายให้กับไทยไม่มีภาษี (แต่อาจมีกลไกอื่นๆ ซึ่งทางรัฐบาลน่าจะเตรียมการไว้แล้ว) และสะดวกต่อการขนส่ง

* ราคาน้ำมันปาล์มในประเทศไทยมีราคาสูง จนมีค่าความแตกต่างของราคามากกว่าค่าขนส่งและค้มนค่าต่อการนำเข้า

- การท่องเที่ยวและบริการจะมีโอกาสขยายตัวจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น และมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ จากประเทศจีน และอินเดีย รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียนที่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกมากขึ้น ซึ่งในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคใต้เพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง

- ผู้ประกอบการธุรกิจการผลิต การค้าและการบริการภายในภาคจะได้รับแรงกดดันให้มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะความเข้าใจเรื่อง กฎ กติกา ระหว่างประเทศ ทั้งทางด้านการเงิน การค้า การลงทุน มาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการตลอดจนความรู้ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวได้ก็อาจมีผลกระทบรุนแรงถึงขั้นต้องเลิกกิจการ จะมีผลต่อเนื่องต่อการลดลงของแหล่งจ้างงานภายในภาค

- ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นโอกาสในการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ระบบเศรษฐกิจของภาค การมีข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศภายใต้กรอบข้อตกลง JDS ระหว่างไทย-มาเลเซีย กรอบความร่วมมือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่าย IMT-GT ระหว่างอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทยทำให้มีโอกาสการขยายการค้า การลงทุนจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถ และความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจของภาคใต้ได้มากขึ้นด้วย

4.2.4 ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย

- ประเทศคู่ค้า 5 อันดับแรกในโลก ได้แก่ ประเทศจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย และสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์

- ประเทศคู่ค้า 3 อันดับแรกในอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

* โอกาสสำหรับประเทศไทยในมาเลเซีย (ความเชื่อมโยง IMT-GT)

- ไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย ส่วนมาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับ 4 ของไทยในโลก และเป็นอันดับ 1 ของไทยในกลุ่มอาเซียน

- การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้โอกาสสำหรับการค้า การลงทุนระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมากขึ้น ทั้งนี้ อุตสาหกรรมไทยที่มีศักยภาพในการเข้าไปลงทุนในมาเลเซีย หรืออุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการร่วมลงทุนระหว่าง 2 ประเทศ ประกอบด้วย 3 อุตสาหกรรมที่น่าสนใจ คือ อุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และธุรกิจบริการ

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพเข้าไปลงทุนในมาเลเซีย ได้แก่ การแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะสินค้าฮาลาล เนื่องจากมาเลเซียเป็นตลาดอาหารฮาลาลขนาดใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 60 ของประชากร นับถือศาสนาอิสลาม) และกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation: OIC) ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 57 ประเทศให้การยอมรับ อีกทั้ง ประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตอาหาร มีวัตถุดิบที่มีความหลากหลายและมีคุณภาพ

นอกจากนี้ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานดูแลกิจการฮาลาลมาเลเซีย (JAKIM) เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านการรับรองฮาลาลตามแนวทาง “ศาสนารับรองวิทยาศาสตร์รองรับ” ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าประเทศไทยเป็นผู้นำในด้านนี้ และสามารถสร้างความร่วมมือ

ทางวิชาการที่แน่นแฟ้นรวมทั้งการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและนักวิทยาศาสตร์ฮาลาระหว่างกันซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล โดยทั้งสองฝ่ายตกลงร่วมกันที่จะยกระดับคุณภาพการรับรองฮาลาลของสองประเทศให้เป็นผู้นำในตลาดฮาลาลโลกที่เน้นการพัฒนามาตรฐานฮาลาลที่หลากหลายและคุณภาพ และเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2556 ดร.กิตติ เจตริงสี รองผู้อำนวยการสถาบันฮาลาล และบุคลากรสถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้เข้าร่วมประชุมเตรียมการฝ่ายไทย ณ ศูนย์วิจัยฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเข้าร่วมประชุมเพื่อร่วมเสนอโครงการของทางสถาบันเพื่อขอรับพิจารณาและผลักดันให้เป็นโครงการระดับประเทศ ในงานประชุมสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ครั้งที่ 6 (The Sixth IMT-GT Post Summit Planning Meeting, IMT-GT Working Group Meeting and Related Meeting) ณ เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย

ดังนั้น จึงอาจเป็นโอกาสของจังหวัดระนอง ในการเชื่อมโยง/สร้างความร่วมมือด้านอาหารฮาลาลในภูมิภาคภาคใต้ต่อไป

- ด้านเทคโนโลยี: มาเลเซียมีเทคโนโลยีที่สูงกว่าไทย มีแรงงานที่มีทักษะสูง แต่ไทยมีข้อได้เปรียบด้านวัตถุดิบ แรงงานกึ่งทักษะที่มีจำนวนมากกว่ามาเลเซีย และทำเลที่ตั้งที่อยู่ใกล้ตลาดใหญ่อย่างประเทศจีน

***ข้อมูลเพิ่มเติมความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจกับอินโดนีเซีย (อีก 1 ประเทศในกลุ่ม IMT-GT)---> อินโดนีเซีย เป็นคู่ค้าที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของไทยในอาเซียน (และเป็นอันดับ 9 ของไทยในตลาดโลก) ปี 2556 ไทยเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนที่ลงทุนในอินโดนีเซียมากเป็นอันดับที่ 3 (รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย) ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านอุตสาหกรรมประมง ปิโตรเคมี เหมืองแร่ และถ่านหิน

ด้านการประมง อินโดนีเซียเป็นแหล่งทรัพยากรสำคัญของการประมงไทย โดยกว่า 50% ของสินค้าประมงไทยมาจากอินโดนีเซีย ปัจจุบัน อินโดนีเซียและไทยกำลังจัดทำบันทึกความเข้าใจฉบับใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาประมง ***

4.2.5 โอกาสและความเป็นไปได้ของไทยในการพัฒนาเป็น Logistics Hub of ASEAN

ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) ซึ่งประกอบด้วย ไทย กัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน และกวางสี) ได้อย่างไม่ยากนัก ทั้งนี้ เพราะมีความได้เปรียบเชิงภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics Location) กล่าวคือ ประเทศไทยตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างมหาสมุทรอินเดียในส่วนของทะเลอันดามัน (มีความยาวพื้นที่ 467 ไมล์ทะเล) และมหาสมุทรแปซิฟิก ในส่วนของทะเลอ่าวไทยมีความยาวพื้นที่ติดทะเล 994 ไมล์ทะเลอีกทั้งยังมีพรมแดนติดกับประเทศสมาชิกในกลุ่ม ASEAN ได้แก่ ประเทศ สปป.ลาว, สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา, กัมพูชา โดยทุกประเทศสามารถใช้ไทยเป็นศูนย์กลางเชื่อมต่อไปยังมาเลเซีย และสิงคโปร์ และในทางกลับกันสามารถเชื่อมสิงคโปร์และมาเลเซียผ่านไทยขึ้นไปจนถึงจีนตอนใต้ได้ด้วย

ประเทศไทยไม่เพียงมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและการขนส่งของภูมิภาค แต่ยังเป็นเส้นทางการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐอินเดีย กับตลาดการค้าที่สำคัญของโลก เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐ และยุโรป ซึ่งหากมีการขนส่งทางบกผ่านทางประเทศไทยจะสามารถประหยัดต้นทุนและย่นระยะเวลาในการขนส่งได้

4.2.6 การวิเคราะห์ความพร้อมของประเทศ: สินค้าและบริการ (ข้อมูลบางส่วนจากการประชุมเสวนาเศรษฐกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ: สศช.)

ได้เปรียบและพร้อม	ได้เปรียบแต่ไม่พร้อม	เสียเปรียบและไม่พร้อม
<ul style="list-style-type: none"> - อาหารแช่แข็ง - เนื้อสัตว์แปรรูป - ทูเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้าวมีศักยภาพในการส่งออก แต่ผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าเวียดนาม - ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง มีศักยภาพในการส่งออก มีวัตถุดิบพร้อม แต่ขาด R&D สำหรับแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า 	<ul style="list-style-type: none"> - บริการโลจิสติกส์ ผู้ประกอบการไทยขาดการรวมกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดเงินทุนและการพัฒนาเทคโนโลยีในการให้บริการขาดความรู้ความเข้าใจและการเตรียมความพร้อมสำหรับ AEC ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือและขาดระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐานและคุณภาพ โดยเฉพาะ SMEs

หมายเหตุ - ความได้เปรียบ/เสียเปรียบ วัดจากความสามารถของอุตสาหกรรมที่สามารถส่งออกสินค้าและบริการได้ และมีศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลก

- ความพร้อม/ไม่พร้อม วัดจากปัจจัยสนับสนุน (Enabling Factors) ภายในประเทศที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม/สินค้าและบริการ

4.2.7 โอกาสสินค้าเกษตรไทยสู่ประชาคมอาเซียน (คณะอนุกรรมการเตรียมความพร้อมภาคการเกษตรสู่ประชาคมอาเซียน และกองเกษตรอาเซียน)

ศักยภาพการแข่งขันของสินค้าเกษตรไทยในประชาคมอาเซียน ยังมีแนวโน้มที่ดีเนื่องจากสินค้าเกษตรไทยเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพและมาตรฐาน โดยเฉพาะผลไม้ ในขณะที่มีบางสินค้าพัฒนาไปสู่การแข่งขันในระดับโลกแล้ว คือไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์

ปัญหา/อุปสรรค

ปัจจัยการผลิตยังคงมีราคาสูงโดยเฉพาะพันธุ์สัตว์ ปุ๋ยเคมีและยากำจัดศัตรูพืช นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาผลผลิตต่อไร่ต่ำ ค่าจ้างแรงงานที่สูง เกษตรและผู้ผลิตส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้นด้วยการลดต้นทุนการผลิต การใช้ปัจจัยการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพดิน และการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร ทดแทนแรงงาน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาของภาครัฐไปใช้ประโยชน์รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือเรื่องการตลาดนำเข้าปัจจัยการผลิต

แนวทางการพัฒนา

- รักษาระดับความสามารถในการแข่งขันของสินค้าที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำตลาดไว้ ได้แก่ อ้อย โรงงาน มังคุด ลำไย สุกกร โคนม และโคเนื้อ

- พัฒนาศักยภาพโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าที่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งผู้นำตลาดให้อยู่ในตำแหน่งที่ดีขึ้น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ กาแฟ กุ้ง ปลานิล ไก่เนื้อ ไก่ไข่ มะม่วง และทุเรียน

- รักษาฐานตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ โดยเฉพาะสินค้าปศุสัตว์

4.2.8 เศรษฐกิจไทยไตรมาสแรก ของปี 2567 และแนวโน้ม ปี 2567

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แลกเปลี่ยนตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในไตรมาสแรก ของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567 โดยไตรมาสแรก ของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อเนื่องจากการตัว ร้อยละ 1.7 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้วเศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวจากไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ร้อยละ 1.1

ด้านการใช้จ่าย การส่งออกบริการและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี ขณะที่การส่งออกสินค้า การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลและ การลงทุนภาครัฐลดลง

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 6.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.4 ในไตร มาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ ในระดับสูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.7 ตาบทการ ขยายตัว ของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 42.7 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.7 นับเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 45 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม และการขยายตัวของการใช้จ่าย กลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำมันเชื้อเพลิง สอดคล้องกับอุณหภูมิเฉลี่ยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้า กึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อน ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้า และรองเท้าและกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง ขณะที่การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 6.8 ซึ่ง เป็นการลดลงมากที่สุดในรอบ 10 ไตรมาส ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะร้อยละ 13.9 สอดคล้องกับการเพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน และการรอความชัดเจนของการ ผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศและการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะ เศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 57.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 55.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 18 ไตรมาสนับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2562 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล ลดลงร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจาก การลดลงร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าซื้อสินค้าและบริการลดลงร้อยละ 7.6 และรายจ่ายการโอน เพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดลดลงร้อยละ 10.7 ขณะที่ ค่าตอบแทน แรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาส นี้อยู่ที่ ร้อยละ 19.7 (ต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 32.0 ในไตรมาสก่อนหน้าและร้อยละ 23.4 ในไตรมาสเดียวกัน ของปีก่อน)

การลงทุนรวม ลดลงร้อยละ 4.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการ ลดลงของการลงทุนภาครัฐ ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 27.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 20.1 ในไตร มาสก่อน โดยเป็นผลจากการลงทุนรัฐบาลที่ลดลงร้อยละ 46.0 เนื่องจากความล่าช้าของกระบวนการ งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ส่วนการลงทุนรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 2.8 สำหรับอัตราการเบิกจ่าย งบประมาณรายจ่ายลงทุน ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 5.2 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่าย ร้อยละ 6.4 และร้อยละ 17.7 ในไตรมาสก่อนหน้าและในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวใน เกณฑ์ดีร้อยละ 4.6 ต่อเนื่อง จากการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้าและเป็นการขยายตัวติดต่อกัน เป็นไตรมาสที่ 9 โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาส ก่อนหน้า ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

ด้านการการค้าระหว่างประเทศ การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 69,592 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.0 ตามการลดลงของปริมาณส่งออกร้อยละ 2.3 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง อาทิ ทุเรียน (ลดลงร้อยละ 53.2) น้ำตาล (ลดลงร้อยละ 29.1) ผลิตภัณฑ์ยาง (ลดลงร้อยละ 19.2) เครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 15.4) รถกระบะและรถบรรทุก (ลดลงร้อยละ 15.3) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ลดลงร้อยละ 11.3) และชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 6.9) ขณะที่กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น อาทิ ข้าว (ร้อยละ 43.2) ยางพารา (ร้อยละ 24.9) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 172.5) เหล็กและเหล็กกล้า (ร้อยละ 62.4) และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 24.3) ส่วนการนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 67,982 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.2 ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (58.6 พันล้านบาท) เทียบกับการเกินดุล 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (122.6 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อน

ด้านการผลิต สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร และสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัว เร่งขึ้น ส่วนสาขาการขนส่งชายปลีกและการซ่อมฯ ขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาก่อสร้างและสาขาเกษตรกรรมปรับตัวลดลง

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ลดลงร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยประกอบกับปริมาณอยู่ในระดับต่ำกว่า ช่วงเดียวกันของปีก่อน ทำให้ผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญลดลง โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน กลุ่มผลไม้ ข้าวเปลือก อ้อย และมันสำปะหลัง ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ผลผลิตสินค้าเกษตร สำคัญที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 20.9) อ้อย (ลดลงร้อยละ 12.2) และ มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 9.0) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 6.8) โดยเฉพาะทุเรียนหมอนทอง (ลดลงร้อยละ 50.0) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 6.0) ตามลำดับ ในขณะที่ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สุกกร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0) โคนือ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคา สินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.8) ข้าวเปลือก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8) อ้อย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.9) ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.4) และมันสำปะหลัง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาสินค้า เกษตรสำคัญ บางรายการ ปรับตัวลดลง เช่น สุกกร (ลดลงร้อยละ 29.5) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 7.0) และโก๋เนื้อ (ลดลงร้อยละ 10.3) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้ เกษตรกรโดยรวมกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.3

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วน การส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 และกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) เป็นสำคัญสอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 3.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลง ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 7.5 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 16.7) และการผลิตน้ำตาล (ลดลงร้อยละ 7.8) ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิต เพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 5.3 เทียบกับการลดลง ร้อยละ 10.1

ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและ แผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ 17.2) และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ 16.7) และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 0.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตน้ำมันปาล์ม (ลดลงร้อยละ 20.6) และการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ลดลงร้อยละ 6.8) อย่างไรก็ตาม การผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจนปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.0 สำหรับอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.45 สูงกว่าร้อยละ 57.38 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 64.19 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัว ร้อยละ 9.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและการท่องเที่ยว ภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีจำนวน 9.370 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 92.01 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.5 ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 3.71 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 74.40 ของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในช่วงก่อนเกิดการแพร่ 4 ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.3 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 67.99 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 8.6 สร้างรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 2.32 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 10.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 26.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว 6.03 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.0 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 75.27 สูงกว่าร้อยละ 73.55 ในไตรมาส ก่อนหน้า และ สูงกว่าร้อยละ 70.24 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 สอดคล้องกับ การขยายตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 เร่งขึ้น จากการขยายตัวร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของบริการขนส่งทุกประเภท ขณะที่สาขา การก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 17.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.8 ในไตรมาส ก่อนหน้า ตามการลดลงของ การก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอาคารโรงงานและอาคารพาณิชย์

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.01 สูงกว่าร้อยละ 0.81 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.05 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.8 ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 2.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (102.7 พันล้านบาท) เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 223.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 มีมูลค่าทั้งสิ้น 11.47 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 63.4 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2567

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 - 3.0 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.5) ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ จากการขยายตัวร้อยละ 1.9 ในปี 2566 โดยในช่วงที่เหลือของปีมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจาก (1) การเร่งตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ (2) การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง (3) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการอุปโภคบริโภคและการลงทุน และ (4) การกลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ ของการส่งออกสินค้าการฟื้นตัวของการค้าโลก โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.5 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.0 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.1 - 1.1 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2

รายละเอียดของการประมาณการเศรษฐกิจในปี 2567 ในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.1 ในปี 2566 และเป็นการปรับประมาณการขึ้นจากร้อยละ 3.0 ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของฐานรายได้ในระบบเศรษฐกิจ ตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่งและอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังอยู่ในระดับสูง และ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 4.6 ในปี 2566 และเป็นการปรับเพิ่มจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ตามเม็ดเงินการใช้จ่ายภาครัฐภายหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี 2567 ที่มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2567 และการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568

2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.2 ในปี 2566 โดย (1) การลงทุน ภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 เท่ากับในปี 2566 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าโครงการ ที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนและออกบัตรส่งเสริมการลงทุน แต่เป็นการปรับลดจากร้อยละ 3.5 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับอัตราการใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่า ที่คาดการณ์ไว้และการปรับลดประมาณการการขยายตัวของปริมาณการส่งออก และ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดจะลดลงร้อยละ 1.8 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และเป็นการลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 4.6 ในปี 2566 โดยเป็นผลมาจากความล่าช้าของกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 และกรอบวงเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่ลดลงจากปีก่อนหน้า

3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.7 ในปี 2566 และปรับลดลงจากร้อยละ 2.9 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยคาดว่าจะปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ปรับลดลงจากร้อยละ 2.4 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับตัวลดลงของปริมาณการส่งออกในไตรมาสแรกของปี 2567 และการปรับลดสมมติฐานการขยายตัวของปริมาณการค้าโลกจากร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เป็นร้อยละ 2.8 ในการประมาณการครั้งนี้ เมื่อรวมกับการส่งออกบริการที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว คาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 4.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 แต่ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในการประมาณการครั้งก่อน

ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ในปี 2567 การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ในปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ

1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว โดยการเร่งรัดงบประมาณประจำปี 2567 ให้สามารถเบิกจ่ายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90.0 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แบ่งเป็น อัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 97.0 และงบประมาณรายจ่ายลงทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60.0 ตามลำดับ รวมทั้งการเร่งรัดการเบิกจ่ายบเหลือปี และงบรัฐวิสาหกิจให้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 และร้อยละ 75 ตามลำดับและเร่งรัดกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ไม่ให้เกิดความล่าช้า

2) การดูแลสภาพคล่องให้เพียงพอสำหรับภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาการเข้าถึงสภาพคล่อง ผ่านโครงการค้ำประกันสินเชื่อ การสร้างการรับรู้และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs เตรียมความพร้อมในการเข้าถึงสินเชื่อดิจิทัลแฟคเตอร์িংเพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ประกอบกับการส่งเสริมให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์จากระบบจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ ทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Secured) ควบคู่ไปกับการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ผ่านการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ให้ตรงตามความต้องการของตลาดและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วย สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันควรดำเนินมาตรการเพื่อแก้ปัญหาลูกหนี้เรื้อรังที่มีความเสี่ยงที่จะผิคนัดชำระหนี้

3) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดยให้ความสำคัญกับ (1) กำรติดตามและวางแผนแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างใกล้ชิด (2) การเตรียมความพร้อมด้านการป้องกันบรรเทาและแก้ไขปัญหาอุทกภัย (3) การฟื้นฟูภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งให้กลับมาฟื้นตัวโดยเร็ว (4) การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพันธุ์พืชให้ทนต่อสภาพอากาศและโรคพืช รวมทั้ง 6 ให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ (5) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนา ระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ (6) การเฝ้าระวังติดตาม การปราบปรามการลักลอบการนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย

4) การขับเคลื่อนการส่งออกควบคู่ไปกับการเร่งรัดปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิต และ ภาคบริการ โดยมุ่งเน้น (1) การลดต้นทุนและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (2) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น อาทิ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสินค้าที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจาก ความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า (3) การติดตาม เฝ้าระวังการทุ่มตลาดและการใช้มาตรการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการไทย (4) การเพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อนำไปสู่ การผลิตสินค้าที่มีศักยภาพและมีมูลค่าสูงซึ่งสามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาและมีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้าควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม เป้าหมายและสามารถเชื่อมโยงสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศกับห่วงโซ่การผลิตโลกมากขึ้น (5) การสร้าง ความเชื่อมั่นและเตรียมความพร้อมของ

ระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน ควบคู่ไปกับการเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและรับบัตรส่งเสริมมีการลงทุนจริงโดยเร็ว นอกจากนี้ ยังควรมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบ ธุรกิจสำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนกระบวนการ และข้อบังคับ/กฎหมาย รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงานใน ภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและภาคบริการเป้าหมาย และ (6) การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูง โดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องการเข้ามาพำนักระยะยาว ผ่านการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long-term resident visa (LTR) และการส่งเสริมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ให้มากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศในเอเชีย ยุโรป และอเมริกาเหนือ นอกจากนี้ ยังควรเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพที่สำคัญ อาทิ สนามบิน/เที่ยวบิน กระบวนการตรวจคนเข้าเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการพื้นที่และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการรักษา มาตรฐาน ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาการลอบลวง เอารัดเอาเปรียบ และปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว เพื่อรองรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวและยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

5) การติดตาม เฝ้าระวัง และเตรียมมาตรการรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจ และการเงินโลก

ที่มา: ข่าวสภาพัฒน์ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แถลงข่าวเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2567 (https://www.nesdc.go.th/more_news.php?cid=1035&filename=index)

4.2.9 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไตรมาส 2 ปี 2567 และแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2567

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้วิเคราะห์และประมาณการภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในไตรมาส 2 ของปี 2567 (เดือนเมษายน - มิถุนายน) เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร

1.1) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 112.9 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 115.2 หรือลดลงร้อยละ 2.0 ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 169.0 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 154.0 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7

1.2) ดัชนีผลผลิตหมวดพืชผลและดัชนีราคาหมวดพืชผลที่เกษตรกรขายได้ ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 ดัชนีผลผลิตหมวดพืชผลเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 96.6 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 99.3 หรือลดลงร้อยละ 2.6 ส่วนดัชนีราคาหมวดพืชผลที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 182.5 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 156.1 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.9

1.3) ดัชนีผลผลิตหมวดปศุสัตว์และดัชนีราคาหมวดปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 ดัชนีผลผลิตหมวดปศุสัตว์เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 189.9 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี

2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 188.6 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ส่วนดัชนีราคาหมวดปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 139.3 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 157.1 หรือลดลงร้อยละ 11.4

1.4) ดัชนีผลผลิตหมวดประมงและดัชนีราคาหมวดประมงที่เกษตรกรขายได้ ในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม 2567 ดัชนีผลผลิตหมวดประมงเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 65.0 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 74.0 หรือลดลงร้อยละ 12.2 ส่วนดัชนีราคาหมวดประมงที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 102.8 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 106.5 หรือลดลงร้อยละ 3.4

2) ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไตรมาส 2 ปี 2567 (เดือนเมษายน - มิถุนายน)

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในไตรมาส 2 ปี 2567 หดตัวร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยในไตรมาสนี้ ยังคงได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้ปริมาณฝนน้อยกว่าปีที่ผ่านมา สภาพอากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง ส่งผลกระทบต่อการเพาะปลูกและการเจริญเติบโตของพืชสำคัญหลายชนิด เกษตรกรบางส่วนงดหรือปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชบางชนิด ส่งผลให้สาขาพืชซึ่งเป็นสาขาการผลิตหลักยังคงหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสแรกทำให้สาขาบริการทางการเกษตร หดตัวตามไปด้วย ขณะที่สาขาประมงหดตัวเช่นเดียวกัน เนื่องจากการลดหรือชะลอการเลี้ยงจากภาวะต้นทุนการผลิตที่ยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่สาขาปศุสัตว์และสาขาป่าไม้ ยังขยายตัวได้ สำหรับรายละเอียดในแต่ละสาขา มีดังนี้

2.1) สาขาพืช ในไตรมาส 2 ปี 2567 หดตัวร้อยละ 1.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 เนื่องจากผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากปี 2566 มาจนถึงช่วงเดือนเมษายน 2567 ทำให้มีปริมาณฝนน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญและแหล่งน้ำตามธรรมชาติลดลง บางพื้นที่ประสบปัญหาสภาพอากาศร้อนจัด ส่งผลกระทบต่อการเพาะปลูกพืชสำคัญหลายชนิดทำให้พืชเจริญเติบโตช้า ให้ผลผลิตน้อยและไม่สมบูรณ์

สินค้าพืชที่มีผลผลิตลดลง ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง สับปะรดปัตตาเวีย ยางพารา ลำไย และทุเรียน โดย

ข้าวนาปี ผลผลิตลดลงในทุกภูมิภาค เนื่องจากมีปริมาณฝนน้อยในช่วงเพาะปลูก ทำให้บางพื้นที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ เกษตรกรบางรายปล่อยให้แห้งและบางพื้นที่ปลูกข้าวนาปีได้รอบเดียว

ข้าวนาปรัง ผลผลิตลดลง เนื่องจากปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและตามแหล่งน้ำธรรมชาติ น้อยกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลให้มีน้ำต้นทุนไม่เพียงพอสำหรับการเพาะปลูก เกษตรกรในบางพื้นที่จึงปล่อยให้แห้งหรือปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชใช้น้ำน้อยหรือพืชผักแทน

มันสำปะหลัง ผลผลิตลดลง เนื่องจากเกษตรกรยัง ประสบปัญหาขาดแคลนท่อนพันธุ์อย่างต่อเนื่องจากสภาพ อากาศที่แห้งแล้งในปี 2566 ทำให้ท่อนพันธุ์เสียหายและมีราคาสูง เกษตรกรบางรายจึงปล่อยให้แห้งหรือเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่น เช่น สับปะรด ยางพารา ข้าวโพดหวาน และข้าวโพดเมล็ดพันธุ์ ทำให้มีเนื้อที่เพาะปลูกลดลง นอกจากนี้ภาวะแห้งแล้งยังทำให้ต้นมันสำปะหลังเจริญเติบโตไม่เต็มที่และเกิดโรคใบด่างส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง

สับปะรดปัตตาเวีย ผลผลิตลดลง เนื่องจากในช่วง เพาะปลูกต้นสับปะรดได้รับน้ำไม่เพียงพอ ทำให้ต้นสับปะรด ไม่สมบูรณ์ ผลเจริญเติบโตช้าและมีขนาดเล็ก

ยางพารา ผลผลิตลดลง เนื่องจากพื้นที่ปลูกบางส่วนในภาคใต้ยังคงมีการระบาดของโรคใบร่วง ประกอบกับเกษตรกรในภาคใต้และภาคกลางบางส่วนมีการตัดโค่นต้นยางอายุมากที่ให้ผลผลิตน้อย และปรับเปลี่ยนไปปลูกไม้ผลและปาล์มน้ำมันทดแทน

ลำไย ผลผลิตลดลง เนื่องจากเกษตรกรในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงใต้มีการโค่นต้นลำไยอายุมากที่ให้ผลผลิตน้อยไปปลูกพืชอื่นแทน เช่น ทูเรียน ประกอบกับสภาพอากาศ ที่ร้อนสลับหนาว ส่งผลกระทบต่อการออกดอกและติดผลของลำไย ทำให้ผลลำไยร่วงแตกและมีขนาดเล็ก

ทูเรียน ผลผลิตลดลง เนื่องจากสภาพอากาศร้อนจัดและแปรปรวน รวมถึงปริมาณน้ำไม่เพียงพอ ทำให้ต้นทูเรียน ที่กำลังจะออกดอก มีการติดดอกออกผลลดลง ดอกแห้งเหี่ยวผลมีน้ำหนักเบา และผลทูเรียนบางส่วนร่วงหล่นเสียหาย

สินค้าพืชที่มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน ปาล์มน้ำมัน มังคุด และเงาะ โดยข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ผลผลิตเพิ่มขึ้นเนื่องจากราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับสูงจูงใจให้เกษตรกรปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รุ่น 2 ประกอบกับปริมาณน้ำต้นทุนในอ่างเก็บน้ำ มีค่อนข้างน้อย ทำให้เกษตรกรงดการปลูกข้าวนาปรังและเปลี่ยนมาปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์แทน

อ้อยโรงงาน ผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากในช่วงเพาะปลูกและช่วงที่ต้นอ้อยเจริญเติบโตเกิดภาวะฝนทิ้งช่วงและภัยแล้ง ทำให้เกษตรกรต้องเลื่อนระยะเวลาเก็บเกี่ยวผลผลิตบางส่วนมาอยู่ในไตรมาส 2 ปี 2567 เพื่อให้ต้นอ้อยมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ปาล์มน้ำมัน ผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน 2567 มีสภาพอากาศร้อนจัด ส่งผลให้ปาล์มน้ำมันเกิดภาวะสุกแคต โดยสีของผลปาล์มเป็นสีแดงส้มเหมือนสุกปกติ ประกอบกับราคาปาล์มน้ำมันมีแนวโน้มลดลงทำให้เกษตรกรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตเร็วกว่าปกติ

มังคุด ผลผลิตเพิ่มขึ้นเนื่องจากต้นมังคุดมีความสมบูรณ์มากขึ้นจากการได้พักต้นสะสมอาหารในปีที่ผ่านมาทำให้มีผลผลิตทยอยออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น

เงาะ ผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากแหล่งผลิตที่สำคัญในภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดตราด มีผลผลิตออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น

ราคาสินค้าพืชที่เกษตรกรขายได้ที่มีราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ ข้าว สับปะรดปัตตาเวียโรงงาน ยางพารา ทูเรียน และเงาะ ข้าว ราคาเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง ในขณะที่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศยังคงมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง

สับปะรดปัตตาเวีย ราคาเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณผลผลิตมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงงานแปรรูปเพื่อส่งออกที่ยังมีอย่างต่อเนื่อง

ยางพารา ราคาเพิ่ม เนื่องจากผลผลิตยางพาราในหลายพื้นที่มีปริมาณลดลง ขณะที่ยังมีความต้องการใช้ยางพาราเพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยานยนต์เพิ่มขึ้น

ทูเรียน ราคาเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตลดลงในขณะที่ความต้องการของตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะจีนยังคงมีอย่างต่อเนื่อง

เงาะ ราคาเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น และคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของตลาด

ราคาสินค้าพืชที่เกษตรกรขายได้ที่มีราคาเฉลี่ยลดลง ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ลำไย และมังคุด

ปาล์มน้ำมัน ราคาตกลงตามราคาปาล์มน้ำมันในตลาดโลก เนื่องจากปริมาณผลผลิตปาล์ม น้ำมันของโลกเพิ่มขึ้น ขณะที่ความต้องการนำเข้าน้ำมันปาล์มทั่วโลกลดลง

มังคุด ราคาตกลง เนื่องจากปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดกระจุกตัวเป็นจำนวนมากในช่วงเดือน พฤษภาคม 2567 ส่งผลให้มีราคาตกลง

สินค้าพืชและผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ ข้าว น้ำมันปาล์ม ทูเรียนและผลิตภัณฑ์ มังคุด และเงาะและผลิตภัณฑ์

น้ำมันปาล์ม ปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากค่าเงินบาทอ่อนค่าลง ทำให้ไทยสามารถแข่งขันในด้านราคากับประเทศเพื่อนบ้านได้มากขึ้นส่งผลให้ประเทศอินเดียซึ่งเป็นคู่ค้าหลักของไทยมีความต้องการนำเข้าน้ำมันปาล์มมากขึ้น

ทูเรียนและผลิตภัณฑ์ ปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะตลาดจีนยังมีอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับปริมาณผลผลิตที่มีน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ทำให้ราคาส่งออกปรับตัวสูงขึ้น

มังคุด ปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากตลาดหลักอย่างจีนยังมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง

เงาะและผลิตภัณฑ์ ปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากประเทศคู่ค้าสำคัญ ได้แก่ เวียดนาม จีน และสหรัฐอเมริกา มีความต้องการนำเข้าเพิ่มขึ้น

สินค้าพืชและผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณและมูลค่าส่งออกลดลงในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ มันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์ น้ำตาลและผลิตภัณฑ์ สับปะรดและผลิตภัณฑ์ และลำไยและผลิตภัณฑ์

สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณลดลง แต่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น ในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 คือ ยางพารา เนื่องจากประเทศคู่ค้ามีความต้องการนำเข้าอย่างลดลงจากความกังวล เกี่ยวกับเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มชะลอตัว ส่วนมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางในตลาดโลก

2.2) สาขาปศุสัตว์ สาขาปศุสัตว์ ในไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 เนื่องจากความต้องการบริโภค สินค้าปศุสัตว์ที่มีอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับเกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ได้มาตรฐานและควบคุมเฝ้าระวังโรคได้ดีต่อเนื่อง ขณะที่ต้นทุนการผลิต ยังอยู่ในระดับสูง

ผลผลิตปศุสัตว์

สินค้าปศุสัตว์ที่มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ สุกร และไก่เนื้อ โดยสุกร ผลผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเนื่องจากฟาร์มสุกรมีมาตรฐานการผลิตที่มีความปลอดภัยมากขึ้น สามารถควบคุมการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (ASF) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ราคาสุกรที่เกษตรกรขายได้ยังอยู่ในระดับต่ำจึงไม่จูงใจให้เกษตรกรขยายการผลิตมากนัก ไก่เนื้อ ผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มปริมาณการผลิตเพื่อรองรับความต้องการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นตามภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัว

สินค้าปศุสัตว์ที่มีผลผลิตลดลง ได้แก่ ไข่ไก่ และน้ำมันดิบ โดยไข่ไก่ ผลผลิตลดลง เนื่องจากการดำเนินมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาไข่ไก่ มีการปรับสมดุลผลผลิตให้เหมาะสมกับความต้องการบริโภค

ภายในประเทศ โดยปรับลดจำนวนแม่ไก่ยืนกรงทำให้ปริมาณผลผลิตไข่ไก่ลดลง น้ำนมดิบ ผลผลิตลดลง เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้เกษตรกรบางรายเลิกกิจการหรือมีการปรับลดจำนวนโคที่เลี้ยง รวมถึงการเปลี่ยนไปเลี้ยงโคเนื้อแทนทำให้จำนวนแม่โคให้นมลดลง ส่งผลให้ปริมาณน้ำนมดิบลดลง

ราคาสินค้าปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้ที่มีราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในช่วงเดือนเมษายน – มิถุนายน 2567 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ ไข่ไก่ และน้ำนมดิบ และราคาสินค้าปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้ที่มีราคาเฉลี่ยลดลงในช่วงเดือนเมษายน – มิถุนายน 2567 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ สุกร และไก่เนื้อ

สินค้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นในเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ และนมและผลิตภัณฑ์ โดยเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ ปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาครัฐส่งเสริมให้มีการส่งออกเนื้อสุกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา และผู้ประกอบการมีศักยภาพในการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ไปต่างประเทศได้เพิ่มขึ้นนมและผลิตภัณฑ์ ปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลิตภัณฑ์นมของไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้า ประกอบกับประเทศในแถบเอเชียเนี่ยมีผลผลิตนมลดลงตามฤดูกาลทำให้ประเทศคู่ค้ามีความต้องการนำเข้านมและผลิตภัณฑ์จากไทยมากขึ้น

สินค้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณลดลง แต่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น ในเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 คือ เนื้อไก่และผลิตภัณฑ์ เนื่องจากฮ่องกงซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญมีความต้องการบริโภคเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์จากไทยลดลง แต่มูลค่าการส่งออกยังคงเพิ่มขึ้น

สินค้าปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณและมูลค่าส่งออกลดลงในเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 คือ ไข่ไก่สด เนื่องจากปริมาณผลผลิตในประเทศลดลง และประเทศคู่ค้าสำคัญอย่างฮ่องกงมีความต้องการนำเข้าไข่ไก่จากไทยลดลง

2.3) สาขาประมง สาขาประมงในไตรมาส 2 ปี 2567 หดตัวร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวนและต้นทุนการผลิตที่ยังอยู่ในระดับสูง ประกอบกับระดับราคาสินค้าประมงที่ลดลง ทำให้เกษตรกรชะลอการผลิต

สินค้าประมงที่มีผลผลิตลดลง ได้แก่ กุ้งขาวแวนนาไม สัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือ ปลานิล และปลาดุก โดย กุ้งขาวแวนนาไม ผลผลิตลดลง เนื่องจากราคากุ้งตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้เกษตรกรลดพื้นที่การเพาะเลี้ยงและชะลอการปล่อยลูกกุ้ง สัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือ ผลผลิตลดลง เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวนและอุณหภูมิน้ำทะเลที่สูงขึ้น ประกอบกับราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตหลักของการทำประมงทะเลปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการบางรายลดรอบการออกเรือจับสัตว์น้ำ ปลานิลและปลาดุก มีผลผลิตลดลง เนื่องจากต้นทุนค่าอาหารปลาที่อยู่ในระดับสูง ทำให้เกษตรกรชะลอการเลี้ยงลดปริมาณการปล่อยลูกปลา ส่งผลให้ผลผลิตลดลง

ราคาสินค้าประมงที่เกษตรกรขายได้ที่มีราคาเฉลี่ยลดลงในช่วงเดือนเมษายน – มิถุนายน 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ได้แก่ กุ้งขาวแวนนาไม ปลานิลและปลาดุก โดยกุ้งขาวแวนนาไม ราคาลดลง เนื่องจากความต้องการบริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศลดลง ประกอบกับอยู่ในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวทำให้ความต้องการของตลาดในประเทศลดลง ปลานิลและปลาดุก ราคาลดลง เนื่องจากความต้องการบริโภคลดลง

การส่งออกสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ สินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณและมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2566 คือ ปลาและผลิตภัณฑ์ เนื่องจากประเทศ ญี่ปุ่น เวียดนาม และสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลัก มีความต้องการนำเข้าเพิ่มขึ้น สินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณและมูลค่าส่งออกลดลงในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2566 คือ กุ้งและผลิตภัณฑ์ เนื่องจากประเทศคู่ค้าสำคัญอย่างประเทศ จีนและสหรัฐอเมริกามีความต้องการนำเข้าลดลง สินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้น แต่มูลค่าส่งออกลดลงในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 คือ ปลาหมึก และผลิตภัณฑ์ เนื่องจากประเทศอิตาลีและญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญมีความต้องการนำเข้าลดลง

2.4) สาขาบริการทางการเกษตร สาขาบริการทางการเกษตรในไตรมาส 2 ปี 2567 หดตัวร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 เนื่องจากสภาพอากาศร้อนและแห้งแล้ง หลายพื้นที่มีน้ำไม่เพียงพอสำหรับการเพาะปลูกและการเจริญเติบโตของพืช ประกอบกับภาครัฐขอความร่วมมือให้ลดพื้นที่การเพาะปลูกข้าวนาปรัง เกษตรกรบางส่วนจึงปล่อยพื้นที่เพาะปลูกให้ว่าง ส่งผลให้กิจกรรมการจ้างบริการเตรียมดินและเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชที่สำคัญลดลง อาทิ ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง และสับปะรดโรงงาน

2.5) สาขาป่าไม้ สาขาป่าไม้ ในไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 เนื่องจากผลผลิต ไม้ยางพารา ไม้ยูคาลิปตัส ถ่านไม้ และรังนก เพิ่มขึ้น โดยไม้ยางพาราเพิ่มขึ้นตามพื้นที่การตัดโค่นสวนยางพาราเก่าและปลูกทดแทนด้วยยางพาราพันธุ์ดีหรือพืชเศรษฐกิจอื่น ประกอบกับตลาดจีนมีความต้องการเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ส่วนไม้ยูคาลิปตัสเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้ในการแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงชีวมวล (wood pellet) เพื่อส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ สำหรับถ่านไม้เพิ่มขึ้นเนื่องจากความต้องการใช้ที่เพิ่มขึ้นของธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารตามการท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และรังนกเพิ่มขึ้นเนื่องจากรังนกของไทยมีคุณภาพสูง เป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมแปรรูปรังนก ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ขณะที่ครั้งลดลง เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดในช่วงที่ผ่านมาไม่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของครั้ง รวมถึงมีการส่งออกไปยังประเทศอินเดียลดลง

3) แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2567

แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 0.2 - 1.2 เมื่อเทียบกับปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุน คือ ภาวะเอลนีโญที่สิ้นสุดลง ทำให้มีปริมาณฝนมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ ประกอบกับการดำเนินนโยบายในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร การยกระดับสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อรองรับภัยพิบัติต่าง ๆ ตลอดจนการเพิ่มช่องทางให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและรองรับความเสี่ยงนอกจากนี้เศรษฐกิจในประเทศมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการบริโภคและการส่งออก ทำให้มีความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามเฝ้าระวัง อาทิ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ การระบาดของโรคและแมลง ซึ่งอาจสร้างความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งต้นทุนการผลิตที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยภายนอก อาทิ ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยืดเยื้อ และมาตรการกีดกันทางการค้าที่เข้มงวดมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทย

4) การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตร

การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรมุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิต และทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อให้ภาคเกษตรเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการดำเนินการ ดังนี้

4.1) การดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในระยะเร่งด่วน

(1) การบรรเทาความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรจากสถานการณ์ภัยแล้งในช่วงที่ผ่านมา ได้มีการเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำและอุปกรณ์สำหรับเก็บน้ำ เชื้อโยงการทำงานทั้งระดับพื้นที่และส่วนกลางเพื่อบริหารจัดการน้ำให้เหมาะสม ในแต่ละพื้นที่และมีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร เพิ่มการสื่อสารข้อมูลข่าวสารและ การเตือนภัยเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอย่างทั่วถึง โดยการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนชนิดและวิธีการปลูกพืชให้เหมาะกับพื้นที่และการใช้น้ำอย่างเหมาะสม

(2) การรับมือกับสถานการณ์โรคใบร่วงยางพารา การยางแห่งประเทศไทยได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและยับยั้งการเกิดโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพารา อาทิ การจัดหาสารเคมีที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดและยับยั้งเชื้อราควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้แก่เกษตรกร และส่งเสริมอาชีพให้เกษตรกรด้วยการปรับเปลี่ยนพืชในพื้นที่ที่ระบาดรุนแรง มีการประสานงานกับกรมวิชาการเกษตรในการขยายพันธุ์และขนย้ายกล้ายางที่ปลอดโรค ตลอดจนเร่งการวิจัยเพื่อพัฒนาพันธุ์ยางต้านทานโรค รวมถึงการทดสอบปุ๋ยและชีวภัณฑ์ในสวนยางพาราที่ประสบปัญหา เพื่อหาวิธีการที่ทำให้ความรุนแรงของโรคลดลง

(3) การแก้ปัญหาการขาดแคลนท่อนพันธุ์มันสำปะหลัง เนื่องจากท่อนพันธุ์มีราคาสูง กรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการผลิตต้นกล้ามันสำปะหลังสะอาดพันธุ์ต้านทานโรคใบด่าง โดยมีแผนดำเนินการภายในระยะเวลา 3 เดือน เพื่อผลิตต้นกล้าให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำนวน 240,000 ต้น เพื่อให้ได้ต้นพันธุ์ที่พร้อมเป็นพันธุ์ตั้งต้นสำหรับใช้เพิ่มปริมาณต้นกล้าในปี 2568 นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีการดำเนินมาตรการชะลอการเก็บเกี่ยวมันสำปะหลัง ปี 2566/67 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลเกษตรกรให้ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการเพาะปลูก โดยการชะลอการเก็บเกี่ยวผลผลิตให้ผ่านพ้นช่วงแล้ง ให้ได้รับฝนซึ่งจะทำให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นและเปอร์เซ็นต์แป้งสูงขึ้นและการรักษาเสถียรภาพราคาหัวมันสด ปี 2566/67 เพื่อให้การกำกับดูแลมันสำปะหลังเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรและเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และการส่งเสริมการเพาะปลูกด้วยระบบน้ำหยดเพื่อเพิ่มผลผลิตและรองรับการขยายท่อนพันธุ์

(4) การลดต้นทุนการผลิต ได้มีโครงการปรับปรุงดินและพัฒนาพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจให้สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็นการช่วยให้เกษตรกรลดต้นทุนในการใส่ปุ๋ยได้ นอกจากนี้ยังมีโครงการเชื่อมโยงปุ๋ยเคมีราคาถูกให้แก่เกษตรกรผ่านสถาบันเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรจากการที่เกษตรกรสามารถซื้อปุ๋ยได้ในราคาถูก

(5) การปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย โดยเฉพาะสินค้าปศุสัตว์และยางพารา มีการจัดตั้งชุดพยานาคราชร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบ ติดตาม และจับกุมผู้กระทำความผิดลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย

(6) การจัดสรรที่ดินให้เกษตรกรสามารถมีที่ดินทำกินของตนเอง โดยการสร้างและขยายโอกาสให้ประชาชนได้มีสิทธิในที่ดิน มีชีวิตที่มั่นคง และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในระยะยาว ซึ่งได้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (สคทช.) จัดที่ดินทำกินให้ชุมชนในรูปแบบแปลงรวม โดยไม่

กรรมสิทธิ์แต่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่ม หรือชุมชน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ สคทช. กำหนด ซึ่งได้กำหนดเป้าหมาย 71 จังหวัด รวมเนื้อที่ 5.9 ล้านไร่

4.2) การดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรอย่างต่อเนื่อง

(1) การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบการกระจายน้ำ เร่งดำเนินการเพิ่มพื้นที่ชลประทานและ สร้างเครือข่ายแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน เชื่อมโยงการทำงานทั้งระดับพื้นที่และส่วนกลาง เพื่อบริหารจัดการน้ำให้เหมาะสมและมีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร รวมทั้งพัฒนาการ กระจายน้ำระบบทอ/ลำคลอง/คลองชลประทานเป็นระบบปิดที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

(2) การสร้างภูมิคุ้มกันและความยั่งยืน กับเกษตรกร ประกอบด้วย - ด้านปัจจัยการผลิต พันธุ์ ดิน ปุ๋ย น้ำ พัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ส่งเสริมการนำเทคนิคการปรับแต่งหรือแก้ไขยีนมาใช้ (Gene editing: GEd) ปรับเปลี่ยนชนิดพืชให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ (Agri-Map) ส่งเสริมให้ไทยเป็นแหล่งผลิตเมล็ด พันธุ์ ที่มีศักยภาพและใหญ่ที่สุดในอาเซียน ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยแม่นยำ ถูกสูตร ถูกอัตรา ถูกเวลา และถูกวิธี รวมถึงเพิ่มพื้นที่ชลประทาน และเพิ่มแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน - ด้านเทคโนโลยีส่งเสริมการนำ เครื่องจักรกลการเกษตรมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน แรงงานสูงวัย และสร้างรายได้ให้กับ เกษตรกร ส่งเสริมการทำเกษตรแม่นยำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตต้นทุน เพิ่มผลผลิตทั้ง ปริมาณและคุณภาพ - สร้างอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน อาทิ การลดการเผาในพื้นที่เกษตร ส่งเสริมมาตรการจูง ใจลดการเผาแบบมีเงื่อนไข และการพักหนัเกษตรกร และมาตรการประกันภัยการเกษตร โดยนำเทคโนโลยี สมัยใหม่มาใช้ในระบบ ประกันภัยเพื่อช่วยประเมินความเสียหาย เช่น การใช้ดาวเทียม เครื่องวัดความเร็วลม และเครื่องวัดความชื้นของอากาศ เป็นต้น

(3) การส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และการตลาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกโดยเร่งพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตพันธุ์ พืช ปศุสัตว์ และประมง ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการผลิตโดยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (คาร์บอนเครดิต) ซึ่งอาจเป็นข้อกำหนดทาง การค้าในอนาคตและเกษตรกรสามารถขายคาร์บอนเครดิตได้

(4) การส่งเสริมเกษตรกร สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรแบบครบวงจร ส่งเสริมให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรที่เป็นเจ้าของเครื่องมือเครื่องจักรกลอุปกรณ์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ทันสมัย เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรแบบครบวงจร โดยมีเป้าหมายที่จะขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ให้บริการ ทางการเกษตรเพื่อยกระดับมาตรฐานบริการทางการเกษตร

(5) การยกระดับสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และต่อยอดสู่เกษตรมูลค่าสูง โดย ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีความปลอดภัย มีคุณภาพมาตรฐาน มีการดูแลและการเก็บเกี่ยวที่ดีส่งเสริมให้ เกษตรกรแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า รวมทั้งพัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ สินค้าเพื่อสุขภาพ พัฒนาแบรนด์และบรรจุภัณฑ์ ให้น่าสนใจ เป็นที่ยอมรับและเข้าถึงผู้บริโภค ตลอดจนมีระบบตรวจสอบ ย้อนกลับเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

(6) การพัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ ดำเนินการพัฒนาและสร้างระบบประกันภัยให้เกษตรกรไทยสุขใจถ้วนหน้าผ่านคณะกรรมการขับเคลื่อนการ ประกันภัยการเกษตร เพื่อกำหนดทิศทางการประกันภัยการเกษตร ทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง เพื่อเป็น กลไกหลักในการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินและสร้างความมั่นใจให้เกษตรกร

(7) การส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิต การตลาด เทคโนโลยี และเข้าถึงความต้องการของตลาดเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายมากขึ้น เพิ่มช่องทางการตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์ บริหารจัดการสินค้าเกษตรให้ออกสู่ตลาดอย่างเหมาะสม พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทาน เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรตั้งแต่ต้นทางจนถึงผู้บริโภค

(8) การส่งเสริมการพัฒนา Soft Power จากภาคเกษตร ทั้งสินค้าเกษตร วัฒนธรรมเกษตร และพื้นที่เกษตรโดยนำอัตลักษณ์ที่โดดเด่นมาทำการตลาดสมัยใหม่ให้เข้าถึงผู้บริโภค รวมทั้งผลักดันการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีคุณภาพสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศได้มากขึ้น

ตารางที่ 133 อัตราการเติบโตของภาคเกษตร ไตรมาสที่ 2/2567

สาขา	ไตรมาส 2/2567 (เดือนเมษายน - มิถุนายน 2567) (หน่วย: ร้อยละ)
ภาคเกษตร	-1.5
พืช	-1.4
ปศุสัตว์	0.6
ประมง	-4.6
บริการทางการเกษตร	-1.0
ป่าไม้	2.7

ที่มา: กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ประมาณการ ณ เดือนกรกฎาคม 2567 <https://www.oae.go.th/> สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร หัวข้อ สภาวะเศรษฐกิจการเกษตร Outlook_Q2_2567.pdf (oae.go.th) (เมษายน - มิถุนายน 2567)

4.2.10 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor: SEC)

คณะรัฐมนตรีในคราวการประชุม ณ จังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2561 ได้เล็งเห็นถึงศักยภาพของพื้นที่และกำหนดให้มีการพัฒนา 4 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรูปแบบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor: SEC) โดยมีรูปแบบการพัฒนา ดังนี้

1) **วัตถุประสงค์** เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน

2) **แนวคิดในการพัฒนา** ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมและความได้เปรียบทางกายภาพและที่ตั้งของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเมืองให้น่าอยู่

3) กรอบการพัฒนา

3.1) การพัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดระนอง มีแนวทางการพัฒนา คือ

- เพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบัน และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชีย (ถนน/รถไฟ/ท่าเรือระนอง/สนามบินระนอง)
- ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล
- ศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า และการลงทุน รวมทั้งความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศไทยและกลุ่มประเทศ BIMSTEC

3.2) การพัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coat and Andaman Route) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง มีแนวทางการพัฒนา คือ

- พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน
- เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเลกับพื้นที่ตอนใน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทางทะเล รองรับเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่
- พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

3.3) การพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based and Processed Agricultural Products) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีแนวทางการพัฒนา คือ

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต
- สนับสนุนการผลิตด้านการเกษตรครบวงจร
- บริหารจัดการน้ำให้สอดคล้องระหว่างอุปสงค์กับอุปทาน
- พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สนับสนุนทางการเงินและมาตรการทางภาษี

3.4) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green, Culture, Smart and Livable Cities) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดระนองจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีแนวทางการพัฒนา คือ

- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล
- พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่
- อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งการเรียนรู้ และการท่องเที่ยววิถีชุมชน

4) กลไกการพัฒนา เพื่อให้การบริหารจัดการการดำเนินงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ได้อย่างยั่งยืนเป็นไปตามแผน เกิดความต่อเนื่องและเกิดผลเป็นรูปธรรม และมีกลไกการบริหารจัดการรองรับการพัฒนาพื้นที่พัฒนาพิเศษแห่งอื่นที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต จึงควรรศึกษากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยมีกรอบกฎหมายซึ่งมีความเฉพาะเพื่อกำหนดกรอบนโยบายและแนวทางการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษต่อไป

4.3 ด้านสังคม

4.3.1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของโลก และประเทศเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบ ทั้งทางบวกและทางลบ

- กระแสความนิยมสินค้าสุขภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุเป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าและบริการสุขภาพ จากการที่โครงสร้างประชากรของโลกและประเทศมีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้มีตลาดสำหรับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพที่กว้างขวางมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของภาคใต้ในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการเชิงสุขภาพในภาคใต้เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบ Green Tourism บริการที่พักแบบ Long Stay Home Stay บริการ Spa การดูแลผู้สูงอายุ บริการสุขภาพ การนวดแผนไทย สมุนไพรเพื่อสุขภาพ ซึ่งเป็นสินค้าและบริการที่มีศักยภาพของภาคใต้

ประเทศไทยเป็นประเทศแรกในอาเซียนที่มีการเติบโตของประชากรลดลง และมีสัดส่วนประชากรสูงอายุเป็นอันดับที่ 2 ของอาเซียน และประเทศไทยมีแนวโน้มประชากรเมืองสูงขึ้นปัจจุบันมีสัดส่วนประชากรเมืองเป็นอันดับ 6 ของอาเซียน คาดการณ์ในปี พ.ศ.2572 จะมีจำนวนประชากรสูงสุดที่ 67.29 ล้านคน แล้วลดลงเหลือ 66.67 ล้านคน ในปี พ.ศ.2580 และเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ควรเน้นการปรับโครงสร้างการผลิต การกลับเข้าทำงานของผู้สูงอายุที่เหมาะสม ยกกระดับศักยภาพกำลังแรงงานที่จะหายไปกว่า 6 ล้านคน และเร่งพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของเด็กที่จะเหลือเพียง 10 ล้านคน ประกอบกับแรงงานไทยมีคุณภาพการศึกษาสูงมากขึ้น โดยเฉพาะปริญญาตรีที่มีสัดส่วนร้อยละ 14.08 การเติบโตร้อยละ 4.80 ต่อปี แต่แรงงานวัยหนุ่มสาวกลับมีการขยายตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง และสถานการณ์ความเป็นเมืองเติบโตอย่างรวดเร็ว ประชากรกระจุกตัวในพื้นที่ศูนย์กลางเศรษฐกิจสำคัญ เช่น กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และ EEC ซึ่งมีมากกว่า 14 ล้านคน ซึ่งคาดการณ์ว่าการตั้งถิ่นฐานชุมชนเมืองเพิ่มมากขึ้นจาก 46 % เป็น 57 % ในปี พ.ศ.2580 ส่งผลกระทบหลายมิติก่อให้เกิดแนวคิดในการวางผังเมืองที่คำนึงถึงการสงวนรักษาสีเขียวแวดล้อม เมืองอัจฉริยะ เมืองยืดหยุ่นและการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของเมืองในทุกภาคของประเทศจึงต้องเร่งพัฒนาเมืองให้มีประสิทธิภาพในการรองรับประชากร (ที่มา: การประชุมเชิงปฏิบัติการ การวางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ครั้งที่ 2 โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง, วันที่ 29 เมษายน 2565)

- ภาคการเกษตรมีความต้องการใช้แรงงานจากภายนอก และเทคโนโลยีการผลิตเพื่อทดแทนแรงงานมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคใต้ พบว่า ปัจจุบันแรงงานภาคการเกษตรส่วนใหญ่ในระดับชุมชนจะเป็นแรงงานผู้สูงอายุ เนื่องจากประชากรวัยหนุ่มสาวจะนิยมเข้าไปเรียนหนังสือและทำงานในเมืองใหญ่และกรุงเทพฯ มากขึ้น ทำให้ภาคการเกษตรโดยเฉพาะการทำสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน และประมงต้องจ้างแรงงานจากภาคอีสาน และแรงงานต่างด้าว เช่น สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และกัมพูชา รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเพาะปลูกข้าวจากการทำนาดำเป็นนาหว่าน และจ้างรถไถ และรถเก็บเกี่ยวแทนการใช้แรงงานคนมากขึ้น

- ชุมชนมีความตื่นตัวต่อการพึ่งตนเอง และเตรียมความพร้อมรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น โดยหลายชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการจัดสวัสดิการและดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น รวมทั้งมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอาชีพเสริมให้ผู้สูงอายุ และการเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ศิลปวัฒนธรรม นวดแผนไทย สมุนไพร เป็นต้น ให้กับเยาวชนรุ่นหลังในชุมชนเพื่อพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการของชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

การปรับตัวจากการแพร่ระบาดของโรคสายพันธุ์ใหม่ ส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ

- การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การจ้างงาน การท่องเที่ยว การศึกษา เทคโนโลยี ระบบสาธารณสุข และวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้เกิดการใช้ชีวิตแบบวิถีใหม่ (New-Normal) ที่คนส่วนใหญ่ได้หันมารักษาสภาพและพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมากขึ้น

- ในแง่การท่องเที่ยว โดยประเทศไทยในปี พ.ศ.2562 ได้รับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวไว้เป็นอันดับ 31 จาก 140 ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศอาเซียน รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย และภายหลังจากสถานการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 ส่งผลให้จำนวนผู้มาเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในประเทศลดลง ในอนาคตจึงต้องส่งเสริมการพัฒนาให้รองรับรูปแบบการท่องเที่ยวสมัยใหม่ โดยแนวโน้มและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคตหลัง Covid-19 คือ NEO Tourism เป็นการท่องเที่ยวแบบ Next Normal ที่มีพฤติกรรมท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ติตสะอาด และยืดหยุ่นตามสถานการณ์ Travel tech เป็นการท่องเที่ยวที่นำนวัตกรรมมาใช้สนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น passport digital Speech recognition Digital money Wellness Tourism การที่คนหันมาใส่ใจสุขภาพและความสวยงามมากขึ้นทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น ศัลยกรรม นวด สปา

(ที่มา: การประชุมเชิงปฏิบัติการ การวางแผนจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ครั้งที่ 2 โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง, วันที่ 29 เมษายน 2565).

4.3.2 โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทย และอันดามัน (โครงการ Landbridge)

Landbridge เสริมศักยภาพการขนส่งทางน้ำเปิดประตูการค้าสองฝั่งมหาสมุทร ดำเนินการศึกษาโดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เป็นการพัฒนาท่าเรือขนาดใหญ่ฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน ที่เชื่อมต่อกันด้วยถนนมอเตอร์เวย์ ทางรถไฟ และท่อขนส่งน้ำมันสำเร็จรูปและแก๊สสำหรับใช้บริโภคในพื้นที่ โดยก่อสร้างคูขนานบนเส้นทางเดียวกันตามแผนบูรณาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองเชื่อมต่อแนวเส้นทางรถไฟทางคู่ (MR-MAP) เพื่อลดผลกระทบจากการเวนคืนที่ดินของภาคประชาชน โครงการนี้จะส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคใต้และประเทศไทย ทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเล เชื่อมมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดียเข้าไว้ด้วยกัน โดยมีแผนดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างท่าเรือชุมพร ให้เป็นท่าเรือน้ำลึกที่ทันสมัย นำระบบอัตโนมัติเข้ามาใช้ก้าวสู่ Smart Port และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาให้เป็นสะพานเศรษฐกิจเชื่อมฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย

2) พัฒนาท่าเรือระนอง ให้เป็นท่าเรือสินค้าคอนเทนเนอร์และเป็นประตูการค้าฝั่งอันดามันเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือระนองกับท่าเรือกลุ่มประเทศแถบเอเชียใต้ BIMSTEC ตะวันออกกลางและแอฟริกา

3) พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (Motorways) และรถไฟทางคู่ และการขนส่งทางท่อโดยก่อสร้างคูขนานบนเส้นทางเดียวกันตามแผนบูรณาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองเชื่อมต่อแนวเส้นทางรถไฟทางคู่ (MR-MAP) ระยะทางประมาณ 89.35 กิโลเมตร

โดยในพื้นที่พัฒนาท่าเรือระนอง อยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จากโครงการพัฒนาท่าเรือบริเวณแหลมอ่าวอ่าง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยมีชุมชนในพื้นที่ศึกษาของโครงการ ประกอบด้วย 6 ชุมชน คือ

อำเภอ	ตำบล	ชุมชน
1) เมืองระนอง	1) ราชกรูด (ที่ตั้งโครงการ)	1) หมู่ที่ 6 บ้านคลองของ
		2) หมู่ที่ 7 บ้านห้วยปลิง
		3) หมู่ที่ 8 บ้านขจัดภัย
2) กะเปอร์	2) เกาะพยาม 3) ม่วงกลวง	4) หมู่ที่ 1 บ้านเกาะพยาม
		5) หมู่ที่ 2 บ้านบางเบน
		6) หมู่ที่ 4 บ้านอ่าวเคย
2 อำเภอ	3 ตำบล	6 ชุมชน

ที่มา: เอกสารประกอบการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ 1 โครงการพัฒนาท่าเรือบริเวณแหลมอ่าวอ่าง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2566 ณ โรงแรมเฮอริเทจ แกรนด์ คอนเวนชั่น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

4.4 ด้านเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งผลกระทบทางบวก

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม มีผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถการผลิตของภาคเกษตร เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ ฯลฯ จะมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทั้งในภาค

การเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการจำหน่าย เช่น ภาคการเกษตร สามารถใช้เทคโนโลยีการพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์เพื่อเพิ่มผลผลิต และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดจำหน่ายผลผลิต รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ ประกอบด้วย

- อุตสาหกรรมต้นน้ำ เช่น กลุ่มธุรกิจและผู้ผลิตพืช ผัก ผลไม้ และสมุนไพร
- อุตสาหกรรมกลางน้ำ เช่น กลุ่มธุรกิจสกัดสารอาหาร และกลุ่มธุรกิจเม็ดยาและแคปซูล
- อุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น กลุ่มธุรกิจจัดจำหน่าย กลุ่มธุรกิจร้านอาหาร กลุ่มธุรกิจร้านขายยา
- ธุรกิจบริการ เช่น การออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์

ปฏิรูปภาคการเกษตร : เกษตรกรรม 4.0

พัฒนานคน	พัฒนาพื้นที่/ทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐาน	พัฒนาสินค้า	R&D เทคโนโลยี และนวัตกรรม
เสริมสร้างทักษะและ ศักยภาพเกษตรกร/ สถาบันเกษตรกรให้ทัน กับการเปลี่ยนแปลงทั้ง ภายในและภายนอก	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติด้าน การเกษตรให้สอดคล้อง และเพียงพอกับพื้นที่ เกษตร	พัฒนาคุณภาพ/มาตรฐาน สินค้าเกษตรและเพิ่มมูลค่า ด้วยผลงานวิจัยและ นวัตกรรม ให้สามารถ แข่งขันได้ รวมทั้งเน้น การทำเกษตรแบบมุ่งเป้า	พัฒนาและถ่ายทอด เทคโนโลยีและ นวัตกรรมด้าน การเกษตรให้สามารถ นำไปใช้ประโยชน์มาก ขึ้นปฏิรูปภาคเกษตร : เกษตรกรรม 4.0

- ความต้องการพลังงานเพิ่มสูงมากขึ้นทั้งทางการขนส่งและการผลิตไฟฟ้า โดยนำเข้าน้ำมันกว่า 85 % เพื่อใช้ในการขนส่ง และใช้ก๊าซธรรมชาติกว่า 60 % ในการผลิตไฟฟ้า ซึ่งกำลังลดลงและหมดไปซึ่งจะต้องเพิ่มสัดส่วนพลังงานทางเลือก แสงอาทิตย์ ลม น้ำ ชีวภาพ และวัสดุการเกษตร ซึ่งรัฐบาลพัฒนานโยบาย Energy 4.0 เพื่อให้เกิดการประหยัด การใช้อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยน่านวัตกรรมและเทคโนโลยีการส่งเสริมการใช้น้ำมันดีไฟฟ้า เมืองอัจฉริยะ เทคโนโลยีระบบสะสมพลังงานขนาดใหญ่ และพลังงานชีวภาพ (Bio Energy)

- การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทั่วถึงและเท่าเทียมพร้อมก้าวสู่ Next Normal โดยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ถือเป็นตัวเร่งให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและการยอมรับในการนำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศและนวัตกรรมมาพัฒนาและแก้ไขปัญหาเมืองและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการขับเคลื่อนความมั่นคงของประเทศ โดยประเทศไทยมีผู้ใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่มากถึง 119.17 ล้านเครื่อง มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงถึง 83.8% และครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 88.6%

- การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งการเข้าถึงแหล่งข้อมูล (Big Data) สื่อสารอย่างไร้พรมแดน การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเมืองอย่างมาก (ที่มา: การประชุมเชิงปฏิบัติการการวางแผนและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ครั้งที่ 2 โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง, วันที่ 29 เมษายน 2565)

4.5 ด้านกฎหมาย

4.5.1 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ประกาศใช้ด้วยเหตุผลในการปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล รวมทั้งความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงสภาพของสังคม และสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบันโดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุลเพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืนและกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงทั้งในน่านน้ำและนอคน่านน้ำไทย

4.5.2 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

นับตั้งแต่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก หรือ WTO และได้มีการบังคับใช้ความตกลงด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 จะช่วยให้ประเทศไทยมีการกำหนดมาตรฐาน และความปลอดภัยอาหาร ควบคุมการส่งออก นำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร โดยการกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร เพื่อควบคุมสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพ มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคเป็นที่เชื่อถือต่อการประกอบกิจการการค้าสินค้าเกษตรทั้งภายในและต่างประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

4.6 ด้านสิ่งแวดล้อม

4.6.1 การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ

- ผลผลิตจากพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ เนื่องจากแนวโน้มของระดับอุณหภูมิเฉลี่ยที่สูงขึ้นเป็นสาเหตุให้เกิดความผันผวนของสภาพอากาศ และฤดูกาล ส่งผลต่อเนื่องถึงความมั่นคงในรายได้ของเกษตรกร นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดโรคระบาดในพืชเศรษฐกิจหลัก เช่น โรคใบร่วงชนิดใหม่อย่างพารา เป็นต้น

- การกัดเซาะชายฝั่งมีความรุนแรงมากขึ้น ลมมรสุมและคลื่นลมที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่ค่อนข้างรุนแรงตลอดแนว ทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย (พื้นที่ชายฝั่งทะเลกว่า 3,151 กิโลเมตร พบปัญหาการกัดเซาะแล้วกว่า 726 กิโลเมตร เป็นฝั่งอ่าวไทย 630 กิโลเมตร และฝั่งอันดามัน 96 กิโลเมตร) ซึ่งหลายชุมชนในภาคใต้ได้มีการร่วมกันจัดทำเขื่อนป้องกันกัดเซาะชายฝั่ง รวมทั้งการรวมกลุ่มเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชุมชน โดยเฉพาะป่าชายเลนในชุมชนมากขึ้น เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน การกัดเซาะชายฝั่ง และเพื่อเป็นแหล่งอาหารและสร้างรายได้ที่ยั่งยืนให้กับคนในชุมชน

- ผลผลิตการประมงลดลง ทั้งที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับอุณหภูมิของน้ำซึ่งมีผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ และแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำในทะเล รวมทั้งคลื่นลมมรสุม

ที่รุนแรงส่งผลให้ระยะเวลาทำประมงลดลง และกระทบต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะป่าชายเลนที่เป็นแหล่งเพาะฟักและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน ตลอดจนภาวะภัยแล้งที่ยาวนานขึ้นส่งผลให้ทรัพยากรประมงลดลง

-สาเหตุของปัญหาการจัดการน้ำ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร การขยายตัวของชุมชนเมือง การขยายตัวทางเศรษฐกิจพัฒนาอุตสาหกรรม ปริมาณน้ำฝนที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป การบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำและแหล่งน้ำสาธารณะ การปลูกพืชไม่เหมาะสมกับสภาพดินและน้ำ การสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ การปล่อยมลพิษลงสู่แหล่งน้ำลำคลอง การขาดพื้นที่แหล่งกักเก็บน้ำต้นน้ำที่เพียงพอ การบริหารจัดการน้ำที่ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำ อุทกภัยและภัยแล้ง คุณภาพน้ำเสีย และการรุกรานของน้ำเค็ม

4.6.2 World Economic Forum เผยเหตุการณ์ ‘สภาพภูมิอากาศสุดขั้ว’ ติดอันดับหนึ่งความเสี่ยงโลกในทศวรรษหน้า

โลกจะเผชิญกับความแตกแยกที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการแข่งขันทางสังคมและการเมืองที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งการแข่งขันกันของฝ่ายอำนาจปานกลางและมหาอำนาจ เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2567 สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) เผยแพร่รายงานความเสี่ยงโลกประจำปี 2567 (Global Risks Report 2024) ได้ระบุถึง ความเสี่ยงจากเหตุการณ์สภาพภูมิอากาศสุดขั้วในทศวรรษหน้า และการแข่งขันทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโลก ขณะที่เรื่อง ‘ข้อมูลที่ผิดและข้อมูลบิดเบือน’ (misinformation and disinformation) ก็ได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในระยะสั้นหรือช่วง 2 ปีข้างหน้า รวมถึงประเด็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่อาจนำไปสู่ผลกระทบทางความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และประเด็นความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์

รายงานความเสี่ยงโลกประจำปี 2567 นำเสนอผลจากการเก็บข้อมูลผ่านการสำรวจ Global Risks Perception Survey (GRPS) ปี 2566 – 2567 โดยได้สำรวจความเห็นผู้เชี่ยวชาญจากภาคเอกชนที่มีต่อความเสี่ยงโลกที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะสั้น (2 ปี) และความเสี่ยงที่มีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้นในระยะยาว (10 ปี) และเพื่อทำความเข้าใจความเสี่ยงโลก World Economic Forum จึงได้วิเคราะห์แนวโน้มความเสี่ยงผ่าน 5 มิติ ประกอบด้วย มิติเศรษฐกิจ (economic) มิติสังคม (societal) มิติสิ่งแวดล้อม (environmental) มิติภูมิรัฐศาสตร์ (geopolitical) และมิติเทคโนโลยี (technological)

เนื้อหาการสำรวจในปี 2566 – 2567 มีประเด็นสำคัญโดยสรุป ดังนี้

ความเสี่ยงมิติเทคโนโลยี “ข้อมูลที่ผิดและข้อมูลบิดเบือน” จัดเป็นอันดับ 1 ของความเสี่ยงโลกที่มีโอกาสเกิดความเสี่ยงรุนแรงที่สุดในอีก 2 ปีข้างหน้า เนื่องจากคาดการณ์ว่าจะมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งใหม่ในหลายประเทศทั่วโลก ทั้งในบังคลาเทศ อินเดีย อินโดนีเซีย เม็กซิโก ปากีสถาน สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ทำให้อาจมีการนำข้อมูลที่เท็จหรือการบิดเบือนข้อมูล มาใช้เป็นเครื่องมือในการโจมตีรัฐบาลใหม่ที่ได้รับการเลือกตั้ง การก่อความไม่สงบ และการประท้วง เป็นต้น

ความเสี่ยงมิติสิ่งแวดล้อม ถูกจัดอันดับเป็นความเสี่ยงโลกที่มีแนวโน้มจะรุนแรงในระยะยาว อีก 10 ปีข้างหน้า ถึง 5 อันดับ จาก 10 อันดับ ได้แก่ อันดับ 1 ความเสี่ยงจากเหตุการณ์สภาพภูมิอากาศสุดขั้ว อันดับ 2 การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อระบบโลก ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่ถูกจัดอันดับเข้ามาใหม่ในปีนี้อันดับ 3 ความเสี่ยงจากการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและการล่มสลายของระบบนิเวศ (biodiversity loss and ecosystem collapse) อันดับ 4 การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ และ อันดับ 10 มลพิษในอากาศ น้ำ ดิน

วิกฤตค่าครองชีพยังคงเป็นความเสี่ยงในมิติเศรษฐกิจที่น่ากังวลในปี 2567 ซึ่งมีแนวโน้มความเสี่ยงจะรุนแรงในอีก 2 ปี โดยถูกจัดอยู่ในความเสี่ยง อันดับ 7 ประเด็นเงินเฟ้อ และอันดับ 9 การตกต่ำทางเศรษฐกิจ ขณะที่ ความเสี่ยงในมิติภูมิรัฐศาสตร์ เรื่อง ความขัดแย้งระหว่างประเทศระดับที่ใช้กำลังทหารอาจส่งผลให้เกิดปัญหาอันใกล้คือการแทรกแซงระหว่างประเทศ เช่น สงครามระหว่างรัสเซีย – ยูเครน ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง รวมถึงความขัดแย้งภายในรัฐที่อาจทวีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากการแบ่งขั้วทางสังคม และการเมืองในปัจจุบัน

ความปลอดภัยทางไซเบอร์ (cyber insecurity) ถูกจัดเป็นความเสี่ยงโลกในมิติเทคโนโลยี ทั้งในระยะสั้น (อันดับ 4) และระยะยาว (อันดับ 8) เนื่องจากการผนวกกันระหว่างอาชญากรรมทางไซเบอร์และอาชญากรรมรุนแรง (violent crime) ที่เกิดขึ้นในบางภูมิภาค ตามข้อมูลองค์การสหประชาชาติ ที่ได้รายงานในปี 2566 ว่ามีผู้คนอย่างน้อย 220,000 ราย ถูกคามุขยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และถูกบังคับให้ทำงานเพื่อหลอกลวงผู้คนผ่านโลกออนไลน์

จากรายงานข้างต้น ความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม ภูมิรัฐศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคม ล้วนมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันทั้งสิ้น รวมถึงปัจจุบันเทคโนโลยีก็ได้เข้ามามีผลในชีวิตประจำวันและเศรษฐกิจของโลกมากยิ่งขึ้นขณะเดียวกันความเสี่ยงจากเทคโนโลยีก็กลับสะท้อนความน่ากังวลอย่างชัดเจนผ่านรายงานแนวโน้มในปัจจุบัน ดังนั้น จากความเสี่ยงโลกที่เกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องกลับมาทบทวนและมองหาวิธีการแก้ไขปัญหาคัดเจนและปลอดภัยในระยะยาว

ที่มา: ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Centre for SDG Research and Support: SDG Move) <https://www.sdgmovement.com/2024/01/18/wef-global-risks-report-2024/>

สถานการณ์ในประเทศไทย จากการติดตามสถานการณ์ ทางสังคมในมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยจากรายงาน Sustainable Development Report 2022 และ 2023 โดย SDSN รายงานความก้าวหน้า SDGs ของประเทศไทย พ.ศ. 2559-2563 โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รวมถึงการจัดทำแบบสำรวจ “Thailand’s Unsustainable Development Review: 7 ปีผ่านไป ไทยยั่งยืนแค่ไหนในสายตาคุณ” เพื่อสอบถามความเห็นของประชาชนทั่วไป พบว่าประเทศไทยกำลังเผชิญกับ “ความไม่ยั่งยืน” ใน 6 ประเด็น ได้แก่ (1) ระบบผลิตอาหารที่ไม่ยั่งยืน ทั้งในความปลอดภัยของผู้ผลิตอาหาร สิทธิในที่ดิน การต้องปลูกพืชไร่ (ข้าวโพด อ้อย) อันเป็นสาเหตุสำคัญของ PM2.5 การทำประมงทำลายล้างที่ส่งผลต่อระบบนิเวศทางทะเล (2) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีความท้าทายในมิติของการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ ความเท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร การจัดการกับมลพิษทางทะเลโดยเฉพาะขยะในทะเล (3) เศรษฐกิจที่เป็นธรรม และยั่งยืน มีความท้าทายโดยเฉพาะในมิติการเปลี่ยนผ่านพลังงานที่เป็นธรรม โครงสร้างราคาพลังงาน โดยเฉพาะไฟฟ้า การได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรมสอดคล้องกับรายจ่าย การผูกขาดความสามารถในการแข่งขัน (4) การตั้งรับปรับตัวต่อภัยพิบัติ ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสูงเป็นอันดับ 9 ของโลก มีความท้าทายในการรับมือและปรับตัวจากภัยพิบัติทั้งความร้อน อุทกภัยที่ส่งผลต่อสุขภาพ ความปลอดภัยในชีวิต ที่อยู่อาศัย ตลอดจนการประกอบอาชีพ (5) ระบบอภิบาลและกลไกขับเคลื่อน สถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชัน ระบบตรวจสอบถ่วงดุลไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาอื่นๆ ทั้งในมิติสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ทั้งยังก่อให้เกิดความรุนแรง/ปัญหาใหม่เพิ่มขึ้น

เช่น เป็นรากฐานที่ทำให้เกิดสภาวะบีบคั้นจนนำไปสู่การก่อความรุนแรง (6) สุขภาวะและการพัฒนาศักยภาพ มีความท้าทายในการต่อสู้กับโรคโดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานข้ามชาติ ผู้อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนโดยเฉพาะ เมียนมา และการลดการบาดเจ็บและตายจากอุบัติเหตุทางถนนยังคงเป็นความท้าทายสำคัญของประเทศ มาตลอดนับแต่มีการติดตามการขับเคลื่อนตามวาระ SDGs

ที่มา: ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Centre for SDG Research and Support: SDG Move) SDGs Highlights: ไฮไลต์สถานการณ์สำคัญเกี่ยวกับ SDGs ในรอบปี 2023

4.6.3 มลพิษต่างๆ ส่งผลกระทบต่อทางลบ

- มลพิษวิกฤตเพิ่มขึ้น เช่น มลพิษทางน้ำพบว่าแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำระยอง และ แม่น้ำปิงช่วงเชียงใหม่ ลำพูน มีคุณภาพเสื่อมโทรม มลพิษทางอากาศ ฝุ่นละออง PM2.5 ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เชียงใหม่ และเมืองขนาดใหญ่ของภาค และ PM 10 ในจังหวัดสระบุรี ด้านขยะพลาสติก กรุงเทพมหานคร ชลบุรี นครราชสีมา สมุทรปราการ ขอนแก่น มีปริมาณขยะต่อวันมากที่สุด

ส่วนที่ 4

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง เป็นแผนเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรของจังหวัดระนองในทุกบริบทที่มีความสำคัญ และเป็นแผนแม่บทที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างนโยบายของรัฐบาลและนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (Top Down) กับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของเกษตรกร (Bottom up) ซึ่งมีการทบทวนให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเป็นประจำทุกปีด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่ายภาคเกษตร ผ่านคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

พื้นฐานแนวคิด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มีพื้นฐานความคิดมาจาก 3 กรอบ คือ กลยุทธ์ “น่านน้ำสีขาว (White Ocean Strategy)” แนวคิด “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) และเกษตรมูลค่าสูง

กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว เป็นกลยุทธ์ที่มีการกำหนดพื้นฐานการบริหารองค์กรแบบองค์รวม ครอบคลุมตั้งแต่วิสัยทัศน์ นโยบาย พันธกิจ กลยุทธ์การดำเนินงานไปจนถึงแนวทางในการปฏิบัติทุกภาคส่วนขององค์กร ตั้งแต่การบริหารงานบุคคล การตลาดและการขาย การปฏิบัติการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ องค์กรน่านน้ำสีขาว ไม่ได้มองว่า “ตัวเอง” เป็นศูนย์กลาง ผลกำไรที่ผู้ถือหุ้นได้รับไม่ใช่สิ่งสำคัญสูงสุด แต่จะให้ความสำคัญกับสังคมในทุกภาคส่วน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวไปพร้อม ๆ กัน

หลักสำคัญของกลยุทธ์น่านน้ำสีขาว คือ ความเชื่อมั่นและศรัทธาในคุณภาพความดี การกระทำอย่างโปร่งใสตรงไปตรงมา ที่ล้วนมาจากแรงผลักดัน “ภายใน” โดยไม่ได้คำนึงถึงแรงกดดันจาก “ภายนอก” หรือการกระทำตามกระแสสังคมว่าจะต้องปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาล ซึ่งถือเป็นความต่างที่สำคัญและยิ่งใหญ่ เนื่องจากการทำสิ่งใดจากความสมัครใจและมั่นคงจาก “ภายใน” กับการทำเพราะกระแสการกดดันหรือความคาดหวังจาก “ภายนอก” ย่อมส่งผลต่างกันลิบลับ ทั้งในเบื้องต้น ท่ามกลาง และบั้นปลาย ด้วยเหตุนี้การคิดเชื่อ และกระทำจากแรงผลักดันภายในจึงกลายเป็นเส้นตรงแห่งความสม่ำเสมอ (Integrity) ก่อให้เกิดความยั่งยืนต่อเนื่อง และเป็นเนื้อแท้แห่งบรรษัทภิบาล มิได้เกิดจากสังคมจับตามองแต่อย่างใด

กลยุทธ์น่านน้ำสีขาวมีต้นรากความคิดมาจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร หรือพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จากแก่นแท้ของ “เศรษฐกิจพอเพียง” ที่มุ่งสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน เติบโตอย่างมีคุณธรรม ไม่เอาเปรียบ ไม่ละโมภ อย่างไม่รู้ประมาณ เศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้หมายถึงการปิดประเทศ ไม่ได้ขัดขวางการค้าเสรีของภาคธุรกิจ ไม่ได้ขัดขวางการค้าเสรี ไม่ได้ขัดขวางการซื้อหาจับจ่ายสินค้า ไม่ได้ชี้แนะให้ภาคอุตสาหกรรมหยุดการลงทุน หรือหวนกลับไปสู่สังคมเกษตรเหมือนในอดีต (หมายถึง ไม่ได้ให้หยุดการพัฒนา) แต่แนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เราใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ร้ารวยได้ ประสบความสำเร็จได้ แต่ขอให้เป็นอย่างยั่งยืน มองรอบด้าน และมองไกล ที่สำคัญ สอนให้ทุกคนมีสติ ไม่หวังผลเลิศจนลืมนึกถึงผลกระทบที่จะตามมา (दनय जन्तर्जाया, 2555)

เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) เป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาสและความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง โดยมีกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง เชื่อมโยงตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) โดยมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ คน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์การเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับและสิทธิประโยชน์ทางภาษี การวิจัยและพัฒนา คุณภาพมาตรฐาน Big Data และแหล่งเงินทุน

เกษตรมูลค่าสูง เป็นแนวคิดเพื่อการพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรกรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

การประยุกต์ใช้ “กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว” “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy)” และ “เกษตรมูลค่าสูง” กับการพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัดระนอง

การประยุกต์ใช้กลยุทธ์น่านน้ำสีขาวกับการพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัดระนอง เป็นการเปิดมุมมองเชิงเปรียบเทียบที่ให้ภาคเกษตรจังหวัดระนองคือองค์กร ที่มีบุคลากรขององค์กรเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง โดยมีภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงเกษตรกรและประชาชนทั่วไปเป็นลูกค้า หรือผู้มีส่วนได้เสีย และมีการขับเคลื่อนการพัฒนาแบบองค์รวม ที่ไม่ได้มองเพียงตัวเอง (ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ) เป็นศูนย์กลาง แต่ให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน โดยเฉพาะเกษตรกร และไม่ได้มุ่งการพัฒนาเฉพาะด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร สังคมเกษตร (การส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนในชุมชน) รวมทั้งการคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและที่สำคัญ คือ การพัฒนาคน (ทั้งเกษตรกร และบุคลากร) ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางสำคัญของการพัฒนา ให้เป็นผู้มีความรอบรู้ ควบคู่กับการมีคุณธรรม ที่ไม่ได้มุ่งหวังผลกำไรหรือรายได้จากการประกอบอาชีพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องเพื่อแม่แบ่งปัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569 มีกรอบแนวคิดในการขับเคลื่อนการพัฒนาแบบคู่ขนานระหว่างเกษตรกรกระแสน้ำ (สินค้าเกษตรเศรษฐกิจที่สำคัญ) และเกษตรทางเลือก (เศรษฐกิจชุมชน/เกษตรกรรายย่อย) ที่เชื่อมโยงเกษตรมูลค่าสูงใน 6 ด้าน (เกษตรแปรรูป เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร) ด้วยการบริหารจัดการสินค้าเกษตรและพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเป็นระบบตลอดจนการพัฒนาเกษตรกรให้ก้าวไปสู่การเป็นเกษตรกร 4.0 (เกษตรกร

มีอาชีพ) ผ่านกระบวนการส่งเสริมการรวมกลุ่ม การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมถึงการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร ส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) ที่หมายรวมถึงตั้งแต่การสร้างมูลค่า การบริหารจัดการขยะเป็นศูนย์ (Zero-Waste) และการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของความสมดุลและยั่งยืน

หลักการของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

1. สร้างความเชื่อมโยงของการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รวมถึงแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับภาคเกษตร เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ต่อศักยภาพและภูมิสังคมของพื้นที่

2. ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาและ/หรือการแก้ปัญหาของประชาชนในพื้นที่

3. บูรณาการการพัฒนาด้วยหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน และประชาชน ซึ่งยังคงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยสนับสนุน และขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมและก้าวทันเทคโนโลยี”

2. พันธกิจ (Mission)

2.1 พัฒนาสถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของเกษตรกรตามความถนัดและความต้องการรวมทั้งสนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานปลอดภัย และสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตทางการเกษตร และส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน

2.4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์

3. เป้าประสงค์หลัก (Goals)

3.1 สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3.2 ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพิ่มขึ้น มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

3.3 ทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมในการผลิตสินค้าเกษตร

3.4 การบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีการบูรณาการการทำงานเชิงรุก

4. ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์

1. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ และก้าวสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)
2. เพื่อส่งเสริมให้องค์กรเกษตรกรมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของเกษตรกรเป้าหมายสามารถลดรายจ่ายและ/หรือเพิ่มรายได้ (ร้อยละ 70)
2. ร้อยละขององค์กรเกษตรกรเป้าหมายที่มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน (ร้อยละ 70)
3. ร้อยละของจำนวนสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกับสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (ร้อยละ 80)

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร
2. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร

เป้าประสงค์

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดตามความเหมาะสมของพื้นที่
2. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด

ตัวชี้วัด

1. จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริมการผลิตตามความเหมาะสมของพื้นที่ (ไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง)
2. ร้อยละของสินค้าเกษตรที่มีการตรวจติดตามเฝ้าระวังและ/หรือรับรองความปลอดภัยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 70)
3. จำนวนชนิดสินค้าเกษตรที่ได้รับการเพิ่มมูลค่าและ/หรือพัฒนาการเชื่อมโยงตลาดและ/หรือพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและการทำประมงพื้นบ้าน
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง
3. ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบครบวงจร
4. พัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์)
5. ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่
6. ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย
7. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
8. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

เป้าประสงค์

ทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าเกษตร

- ตัวชี้วัด**
1. ร้อยละของแหล่งน้ำชลประทานเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร (ร้อยละ 80)
 2. จำนวนแหล่งน้ำในไร่นาที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี (ไม่น้อยกว่า 15 แหล่ง)
 3. ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการอนุรักษ์/ปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร (ร้อยละ 80)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลาย
2. ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุและสารปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน
3. พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร
4. ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน
5. ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ
6. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
7. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

เป้าประสงค์

การบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพ และมีแผนการดำเนินงานแบบบูรณาการ

- ตัวชี้วัด**
1. จำนวนแผนงานด้านเกษตรและสหกรณ์ที่จัดทำด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม (1 แผน)
 2. จำนวนหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่ร่วมบูรณาการภายใต้แผนฯ (ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน/ภาคีเครือข่าย)
 3. จำนวนฐานข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (ไม่น้อยกว่า 5 ฐานข้อมูล)
 4. ร้อยละของผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ประจำปี (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95)

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร
2. พัฒนาคูคลากรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น/สร้างเครือข่ายการทำงาน
3. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

5. สรุปประเด็นการพัฒนา

ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม 5 ปี	แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570		
1. พัฒนา คุณภาพชีวิต เกษตรกร และส่งเสริม องค์กร เกษตรกรให้ เข้มแข็ง	1.1 เพื่อให้เกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ และก้าวสู่การเป็น เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) 1.2 เพื่อส่งเสริมให้องค์กร เกษตรกร มีการ ดำเนินงานอย่างมี ประสิทธิภาพและยั่งยืน	1.1 ร้อยละของเกษตรกรเป้าหมาย สามารถลดรายจ่ายและ/หรือเพิ่ม รายได้	70	70	70	70	70	70	1.1 สร้างองค์ความรู้และ ถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการ ประกอบอาชีพให้กับ เกษตรกร
		1.2 ร้อยละขององค์กรเกษตรกร เป้าหมายที่มีการดำเนินงานตาม มาตรฐาน	70	70	70	70	70	70	1.2 ส่งเสริมการทำ เกษตรกรรมยั่งยืนตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
		1.3 ร้อยละของจำนวนสมาชิก สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม กับสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	80	80	80	80	80	80	1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการองค์กร เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570	รวม 5 ปี	
2. พัฒนาขีด ความ สามารถใน การผลิต และการ จัดการ สินค้าเกษตร และ สินค้าเกษตร และ ความ มั่นคง ปลอดภัย ด้านอาหาร	2.1 เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการ ผลิตและการ บริหารจัดการ สินค้าเกษตรที่ สำคัญของจังหวัด ตามความ เหมาะสมของพื้นที่	2.1 จำนวนครั้งที่มีการ ส่งเสริมการผลิตตามความ เหมาะสมของพื้นที่ (ไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง)	5	5	5	5	5	25	2.1 ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและ การทำประมงพื้นบ้าน 2.2 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพ ของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง 2.3 ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบ ครบวงจร 2.4 พัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์) 2.5 ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดล เศรษฐกิจใหม่ 2.6 ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย 2.7 ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร 2.8 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบ ตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร
		2.2 ร้อยละของสินค้า เกษตรที่มีการตรวจ ติดตามเฝ้าระวังและ/หรือ รับรองความปลอดภัย เมื่อ เทียบกับปีที่ผ่านมา	70	70	70	70	70	70	
	2.3 จำนวนชนิดสินค้า เกษตรที่ได้รับการเพิ่ม มูลค่าและ/หรือพัฒนาการ เชื่อมโยงตลาด และ/หรือ พัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขัน (ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด)	2	2	2	2	2	2	10	

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม 5 ปี	แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570		
3. เพิ่ม ศักยภาพ ทรัพยากร การผลิตและ โครงสร้าง พื้นฐานทาง การเกษตร	ทรัพยากรการเกษตร และโครงสร้าง พื้นฐานการเกษตร ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาพในการผลิต สินค้าเกษตร	3.1 ร้อยละของแหล่งน้ำชลประทาน เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุน การดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร	80	80	80	80	80	80	3.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินเพื่อ ป้องกันการชะล้างพังทลาย
		3.2 จำนวนแหล่งน้ำในไร่นาที่เพิ่มขึ้นในแต่ ละปี (ไม่น้อยกว่า 15 แหล่ง)	10	10	15	15	15	65	3.2 ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุและ สารปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความ อุดมสมบูรณ์ของดิน
		3.3 ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการ อนุรักษ์/ปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะสม สำหรับการทำการเกษตร	80	80	80	80	80	80	3.3 พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ ชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำ การเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร 3.4 ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอก พื้นที่ชลประทาน 3.5 ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ ในแหล่งน้ำธรรมชาติ 3.6 ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม 3.7 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง สินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทาง การเกษตร

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม 5 ปี	แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570		
4. เพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหาร จัดการด้าน การเกษตร และสหกรณ์ ของจังหวัด	การบริหารจัดการ ด้านเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัดมี ประสิทธิภาพ และมี แผนการดำเนินงาน แบบบูรณาการ	4.1 จำนวนแผนงานด้านเกษตร และสหกรณ์ที่จัดทำด้วย กระบวนการมีส่วนร่วม	1	1	1	1	1	1	4.1 เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศ การเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร 4.2 พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการ ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น/สร้างเครือข่ายการ ทำงาน 4.3 ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมใน การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนแผน ไปสู่การปฏิบัติ
		4.2 จำนวนหน่วยงานและภาคี เครือข่ายที่ร่วมบูรณาการภายใต้ แผนฯ และได้รับการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นำแผนไปสู่การ ปฏิบัติ (ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน/ภาคีเครือข่าย)	10	10	10	10	10	50	
		4.3 จำนวนฐานข้อมูลที่ได้รับการ ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (ไม่น้อยกว่า 5 ฐานข้อมูล)	5	5	5	5	5	5	
		4.4 ร้อยละของผลการดำเนินงาน และการใช้จ่ายงบประมาณตาม แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและ สหกรณ์ ประจำปี (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95)	95	95	95	95	95	95	

6. โครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มีโครงการที่สอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อขอบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 7 โครงการ ใน 2 ประเด็นการพัฒนาฯ ของแผนพัฒนาจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง จำนวน 4 โครงการ วงเงินงบประมาณ 11,451,900 บาท

ลำดับที่	โครงการ	กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินงาน
1	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมูลค่าสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง ⁴		6,133,700	สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง
		1.1 ประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรจังหวัดระนอง	2,800,000	
		1.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟจังหวัดระนอง	2,552,400	
		1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร	781,300	
2	โครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร ¹		1,438,200	สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง
		2.1 "สตาร์ทอัพฟาร์มระนอง"(Ranong Startup Farm)	431,800	
		2.2 พัฒนาศักยภาพ และสร้างรากฐานเศรษฐกิจเกษตรพอเพียงในชุมชน	564,200	
		2.3 เกษะพยามพึ่งพาตนเอง: เกษตรปลอดภัย เกษตรยั่งยืน	442,200	
3	โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มাত্রฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ⁴		3,680,000	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
4	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในท้องถิ่น สู่ตลาดสินค้าประมงมูลค่าสูง ⁴	ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแปรรูปสัตว์น้ำท้องถิ่น และเทคนิคการออกแบบแพคเกจจิ้งผลิตภัณฑ์ประมงสร้างตลาดมูลค่าสูง	200,000	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
รวม 4 โครงการ (3 หน่วยงาน)			11,451,900	

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ จำนวน 3 โครงการ
วงเงินงบประมาณ 18,170,300 บาท

ลำดับที่	โครงการ	กิจกรรมหลัก	งบประมาณ (บาท)	หน่วยดำเนินงาน
1	เพิ่มศักยภาพการทำการประมงพื้นบ้านเชิงอนุรักษ์จังหวัดระนอง ³	พัฒนาแหล่งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำของชุมชน	1,986,300	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
2	สร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง ³	สร้างปะการังเทียมโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม	15,514,000	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
3	โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่น บริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง ²	<p>1) ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ สร้างความเข้าใจการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลพรรณพืชฯ</p> <p>2) ปรับปรุงสถานที่ตัดแต่งต้นไม้จำนวนพื้นที่ประมาณ ไม่น้อยกว่า 10 ไร่</p> <p>3) กิจกรรมจัดทำป้ายแสดงพรรณไม้</p> <p>4) กิจกรรมศึกษาวิจัย สรรพคุณทางยาสมุนไพร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p> <p>5) ประชาสัมพันธ์ รณรงค์สร้าง ความสำคัญและภาคภูมิใจกับพรรณไม้สำคัญของจังหวัด</p> <p>6) ติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลเชิงประสิทธิผลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตอบสนองให้ประสบผลความสำเร็จ</p>	670,000	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
รวม 3 โครงการ (2 หน่วยงาน)			18,170,300	

หมายเหตุ: ความสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา ของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง
แนวทางการพัฒนา

- ¹1.1 สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร
- ²1.2 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร

แนวทางการพัฒนา

- ³2.1 ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและการทำประมงพื้นบ้าน
- ⁴2.8 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร

7. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) กับแผน 3 ระดับ

<p>แผนระดับ 1</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)</p> <p>เป้าหมาย “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”</p> <p>1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)</p> <p>เป้าหมาย (1.1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน</p> <p>(1.2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น</p> <p>ประเด็นย่อย (1) การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ) (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่</p>
--------------------------	---	--

<p>แผนระดับ 2</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)</p> <p>ประเด็นการเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ <ul style="list-style-type: none"> (1) ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด คือ อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตร (ร้อยละต่อปี) ขยายตัวไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2566-2570) (2) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด คือ อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.0 (ปี 2566-2570) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ 6 แผนฯ ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> 1) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น - เป้าหมายแผนย่อย : สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 2) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย - เป้าหมายแผนย่อย: สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลผลิตเกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น 3) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ - เป้าหมายแผนย่อย: สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และวิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งในทุกตำบลเพิ่มขึ้น 4) แผนย่อยเกษตรแปรรูป - เป้าหมายแผนย่อย: สินค้าเกษตรแปรรูปและผลผลิตทั้งหมดมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 5) แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ - เป้าหมายแผนย่อย: สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น 6) แผนย่อยการพัฒนากระบวนการเกษตร - เป้าหมายแผนย่อย: ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น และสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรฯ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)</p> <p>“สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”</p> <p>ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน 5 ประการ (1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม (4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน (5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่</p> <p>โดยเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 9 หมายเหตุ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย (01) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (02) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน (05) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม (07) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ (08) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน (09) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (10) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (11) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ (13) ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566- 2570)</p> <p>“ประเทศชาติมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน”</p> <p>นโยบายและแผนความมั่นคง 1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ 2) การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติและการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ 3) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน 4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล 5) การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 6) การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ 7) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ 8) การป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม 9) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 10) การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ 11) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย 12) การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ 13) การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่ออุบัติใหม่ 14) การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหาร จัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ 15) การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ 16) การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง และ 17) การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ มุ่งเน้นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบล เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยขยายแนวคิด การพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติและแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้เป็นรูปธรรม โดยพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงเชิงพื้นที่ให้แก่ประชาชน</p>
--------------------------	--	---	--

<p style="text-align: center;">แผนระดับ 3</p>	<p style="text-align: center;">เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570 ทิศทางการพัฒนาภาคใต้</p> <p>เป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”</p> <p>โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคใต้ PEARLS (P: Premium Services & Tourism/ E: Environment & Natural Resources Reservation /A: Agro-based Industries and Organic Farmland ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม/R: Research, Innovation & Technology ส่งเสริมการนำงานวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของภาคเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง/L: Linked Economic Corridor/S: Social Security Empowerment)</p> <p>เป้าหมายรวม คือ อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ของภาคใต้ เฉลี่ยร้อยละ 5.2 ต่อปี และสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคใต้ ลดลง ต่ำกว่า 0.429</p> <p>แนวทางพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ</p> <p>4.2) พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>4.3) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค</p>	<p style="text-align: center;">แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)</p> <p>เป้าหมายการพัฒนา “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”</p> <p>เป้าประสงค์รวม เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้เกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง (หลัก) คือ ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>แนวทางการพัฒนาที่ (1) พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร (2) วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG</p> <p>(3) พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม (4) พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (5) ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก</p>	<p style="text-align: center;">แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570</p> <p>เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเกษตรมูลค่าสูง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต”</p> <p>เป้าประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (2) เพื่อพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง (3) เพื่อยกระดับคุณภาพของประชาชนและพัฒนาจังหวัดระนองให้เป็นเมืองปลอดภัย น่ายุ่ภายใต้สภาพแวดล้อมของชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็งมั่นคงชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (4) เพื่อเสริมสร้าง อนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง (5) เพื่อสร้างการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน</p> <p>ประเด็นการพัฒนา 5 ประเด็นการพัฒนา คือ</p> <p>1) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p>2) พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง</p> <p>แนวทางการพัฒนา (2.1) พัฒนาคุณภาพวิถีเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง (2.2) วิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนด้านศาสตร์พระราชาและหลักการเศรษฐกิจ BCG (2.3) พัฒนาและยกระดับการทำเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (2.4) ยกระดับและพัฒนา แนวทางการตลาดสินค้าเกษตรทันสมัยและหลากหลาย</p> <p>แผนงาน (1) เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตทางการเกษตร (2) การส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (3) ยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน</p> <p>4) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล 5) การเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน</p>	<p style="text-align: center;">แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 2570</p> <p>วิสัยทัศน์ “เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน”</p> <p>เป้าหมาย 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น 2) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น 4) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า 5) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง</p> <p>ประเด็นการพัฒนา</p> <p>1) ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร สมัยใหม่</p> <p>2) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง</p> <p>3) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง</p> <p>4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร</p>	<p style="text-align: center;">แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570</p> <p>วิสัยทัศน์ “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม”</p> <p>ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง ด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และ</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเกี่ยวข้องในทุกยุทธศาสตร์</p>
					

สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตรและ สหกรณ์ของ จังหวัดระนอง	แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)		ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	
	<p>วิสัยทัศน์ (Vision) “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมและก้าวทันเทคโนโลยี”</p> <p>พันธกิจ (Mission)</p> <p>1) พัฒนาสถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของเกษตรกร ตามความถนัดและความต้องการรวมทั้งสนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม</p> <p>2) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานปลอดภัย และสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตทางการเกษตร และส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน</p> <p>4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์</p> <p>เป้าประสงค์หลัก (Goals)</p> <p>1) สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี</p> <p>2) ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพิ่มขึ้น มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>3) ทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมในการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>4) การบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีการบูรณาการการทำงานเชิงรุก</p>		<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง</p> <p>เป้าประสงค์ 1. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ และก้าวสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)</p> <p>2. เพื่อส่งเสริมให้องค์กรเกษตรกรมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p> <p>ตัวชี้วัด (1) ร้อยละของเกษตรกรเป้าหมายสามารถลดรายจ่ายและ/หรือเพิ่มรายได้ (ร้อยละ 70) (2) ร้อยละขององค์กรเกษตรกรเป้าหมายที่มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน (ร้อยละ 70) (3) ร้อยละของจำนวนสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกับสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (ร้อยละ 80)</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร</p> <p>เป้าประสงค์ 1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดตามความเหมาะสมของพื้นที่</p> <p>2. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด</p> <p>ตัวชี้วัด (1) จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริมการผลิตตามความเหมาะสมของพื้นที่ (ไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง) (2) ร้อยละของสินค้าเกษตรที่มีการตรวจติดตามเฝ้าระวังและ/หรือรับรองความปลอดภัยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 70) (3) จำนวนชนิดสินค้าเกษตรที่ได้รับการเพิ่มมูลค่าและ/หรือพัฒนาการเชื่อมโยงตลาดและ/หรือพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด)</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร</p> <p>เป้าประสงค์ ทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>ตัวชี้วัด (1) ร้อยละของแหล่งน้ำชลประทานเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร (ร้อยละ 80)</p> <p>(2) จำนวนแหล่งน้ำในไร่นาที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี (ไม่น้อยกว่า 15 แหล่ง) (3) ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการอนุรักษ์/ปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร (ร้อยละ 80)</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>เป้าประสงค์ การบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพ และมีแผนการดำเนินงานแบบบูรณาการ</p> <p>ตัวชี้วัด(1)จำนวนแผนงานด้านเกษตรและสหกรณ์ที่จัดทำด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม (1 แผน) (2) จำนวนหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่ร่วมบูรณาการภายใต้แผนฯ (ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน/ภาคีเครือข่าย) (3) จำนวนฐานข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (ไม่น้อยกว่า 5 ฐานข้อมูล) (4) ร้อยละของผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ประจำปี (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95)</p>	

ประเด็นการ พัฒนาด้าน การเกษตรและ สหกรณ์ของ จังหวัดระนอง	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>1.สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร</p> <p>2. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง</p>		<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>1.ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและการทำประมงพื้นบ้าน</p> <p>2.ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง</p> <p>3.ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>4.พัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์)</p>		<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลาย</p> <p>2. ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุและสารปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน</p> <p>3. พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>4. ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน</p> <p>5. ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ</p> <p>6. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม</p>		<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>1. เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร</p> <p>2. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น/สร้างเครือข่ายการทำงาน</p> <p>3. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

		<p>5.ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่</p> <p>6.ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย</p> <p>7.ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>8.สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร</p>	<p>7. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร</p>	
--	--	--	---	--

<p>โครงการสำคัญ ปี 2569</p>	<p>1.โครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร</p> <p>2.โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นบริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง</p>	<p>1.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมูลค่าสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง</p> <p>2. โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)</p> <p>3.โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในท้องถิ่น สู่ตลาดสินค้าประมงมูลค่าสูง</p> <p>4. เพิ่มศักยภาพการทำการประมงพื้นบ้านเชิงอนุรักษ์ จังหวัดระนอง</p> <p>5. สร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง</p>
---------------------------------	--	--

ส่วนที่ 4

8. โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์
ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
(พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคูณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
			รวม 84 โครงการ	30,830,770	47,482,233	56,147,760	46,190,960	45,352,760	
แนวทางการพัฒนา									
1.1 สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร									
1	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตยางพารา	กองทุน พัฒนา ยางพารา	183,664	158,265	183,664	183,664	183,664	892,921	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
2	โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	ปกติ	846,100	195,850	846,100	846,100	846,100	3,580,250	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, ศวพ. ระนอง , สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
3	โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	งบจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด			800,000	800,000	800,000	2,400,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
4	โครงการ การพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	ปกติ	105,000	44,000	105,000	105,000	105,000	464,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง,
5	โครงการสร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง	ปกติ	20,500		20,500	20,500	20,500	82,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง,
6	โครงการ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร (Smart Farmer)	กองทุน พัฒนา ยางพารา	112,960	121,140	112,960	112,960	112,960	572,980	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
7	ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้านการเกษตร และพัฒนาเครือข่ายงานส่งเสริมการเกษตร	ปกติ			59,000	59,000	59,000	177,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
8	โครงการหมอดินอาสา	ปกติ	62,000	113,500	113,500	113,500	113,500	516,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
9	โครงการสร้างและพัฒนาผู้นำสมาชิกชุมชน	ปกติ	860,000	860,000	860,000	860,000	860,000	4,300,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
10	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวจังหวัดระนอง	จังหวัด			300,000	300,000	300,000	900,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
11	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระนอง	จังหวัด				1,600,000	1,600,000	3,200,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
12	โครงการฟาร์มอัจฉริยะตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน	จังหวัด	8,074,900	8,470,000				16,544,900	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง
13	โครงการเศรษฐกิจพอเพียงกับการสร้างมูลค่าเพิ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	จังหวัด	8,914,300	8,915,000	8,915,000	8,915,000	8,915,000	44,574,300	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง)
14	โครงการส่งเสริมการอารักขาพืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	ปกติ	148,500	148,500	148,500	148,500	148,500	742,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
15	โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร	ปกติ	46,100		46,100	46,100	46,100	184,400	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
16	โครงการพัฒนาผู้แทนเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	23,100	50,660	50,660	50,660	50,660	225,740	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
17	โครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 69)	จังหวัด				1,438,200		1,438,200	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
1.2 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง									
1	โครงการเสริมสร้างความรู้เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	อบจ.	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	1,500,000	อบจ.ระนอง , สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพผู้การพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จังหวัด	867,800					867,800	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (บูรณาการ), หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
3	ต่อยอดโครงการอาคารอัดน้ำบ้านเนินทองพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอละอุ่น กิจกรรมเกษตรครบวงจรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ (กปร.)		461,660				461,660	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (บูรณาการ), หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
4	โครงการส่งเสริมเกษตรครบวงจรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			708,500	1,000,000	1,000,000	2,708,500	สนง. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ปกติ	308,010	269,910	308,010	308,010	308,010	1,501,950	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ ,ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
6	โครงการสนับสนุนด้านการประมง โรงเรียนเพียงหลวงใน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี	ปกติ	7,400	4,700	7,400	7,400	7,400	34,300	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
7	โครงการสนับสนุนด้านการประมงตามพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ	ปกติ	10,000	3,500	10,000	10,000	10,000	50,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
8	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ - กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนในโรงเรียน ตามพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี - กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนในโรงเรียนเพียงหลวง ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี	ปกติ	18,240	19,000	18,240	18,240	18,240	91,960	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
9	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่	ปกติ	6,000		6,000	6,000	6,000	24,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
10	โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน - โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน - เกษตรผสมผสาน - โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน	ปกติ	1,676,308	1,679,458	1,676,308	1,676,308	1,676,308	8,384,690	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัด
11	โครงการส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	1,172,908	379,090	1,172,908	1,172,908	1,172,908	5,070,722	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
12	โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	ปกติ	101,280	90,830	101,280	101,280	101,280	495,950	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
13	โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ - โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน - โครงการพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์ - โครงการตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์ - โครงการเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน - โครงการส่งเสริมปศุสัตว์อินทรีย์	ปกติ	186,330	123,550	186,330	186,330	186,330	868,870	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, ศวพ.ระนอง, สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
14	โครงการส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรปลอดสารพิษ	ปกติ			101,000	101,000	101,000	303,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
15	โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน (ในโรงเรียน)	ปกติ,จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	8,000	7,000	8,000	8,000	8,000	39,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
16	โครงการอาหารนมสำหรับเด็กและเยาวชน	ปกติ	73,900	116,900	73,900	73,900	73,900	412,500	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
17	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ - กิจกรรมคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระ บรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร	ปกติ	153,250	60,550	281,200	281,200	281,200	1,057,400	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง หน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
18	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพผู้พิการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ	226,000	226,000	226,000	226,000	226,000	1,130,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
19	โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	ปกติ	37,400	35,000	37,400	37,400	37,400	184,600	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
20	โครงการสร้างความเข้มแข็งองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น	ปกติ	300,000	258,000	300,000	300,000	300,000	1,458,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
21	โครงการเกษตรกรขยายผล/แปลงต้นแบบ	ปกติ	175,000	175,000	175,000	175,000	175,000	875,000	ศวพ. ระนอง
22	โครงการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	2,500,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
23	โครงการส่งเสริมการเกษตรผสมผสาน แบบ 1 บ้าน 1 ป่อ	จังหวัด				5,000,000	5,000,000	10,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
24	โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	อปท.	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	อปท.

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี		
25	โครงการคลังอาหารปลอดภัยครัวเรือนต้นแบบ	งบจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	1,041,100					1,270,000	2,311,100	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง , สนง.ประมงจังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง , สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ระนอง (บูรณาการ)
26	การจัดการพื้นที่ผลิตอาหารและการเข้าถึงอาหารของเด็กนักเรียนใน สถานศึกษา จังหวัดระนอง	งบจังหวัด/ อปท.			1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	4,500,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (บูรณาการ)
27	การขับเคลื่อนงานในพื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตาม นโยบายรัฐบาล (คทช.) จังหวัดระนอง	ปกติ/จังหวัด	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	คณะทำงานด้านการส่งเสริมพัฒนาอาชีพภายใต้โครงการจัดที่ดิน ทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) จังหวัดระนอง (สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง ทำหน้าที่เลขานุการฯ)
28	โครงการตามแนวทางพระราชดำริ (อบต.ละอุ่นเหนือ) (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	สำนักปลัด อบต.ละอุ่นเหนือ
29	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ - กิจกรรมอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระ กนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรม ราชกุมารี (อพ.สธ.) ในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	26,000	13,000	26,000	26,000	26,000	26,000	117,000	สนง.การปฏิรูปที่ดิน
30	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระ กนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรม ราชกุมารี(แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	สำนักปลัด อบต.ละอุ่นเหนือ
31	โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น (หมู่ที่ 5 บ้านหาดทรายดำ) ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอัน เนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง	จังหวัด		350,000					350,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี		
32	โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นเนินประวัติศาสตร์ "นิเวศศิริ"(บริเวณอนุสาวรีย์รัชกาลที่ 5) ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง	จังหวัด		500,000					500,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์
33	โครงการแปงต้นแบบอาหารประมงปลอดภัยอย่างยั่งยืนจังหวัดระนอง	จังหวัด			5,000,000				5,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
34	โครงการสร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับครัวเรือน (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)		271,500	271,500	271,500	271,500	271,500	1,357,500	คณะกรรมการหมู่บ้าน, สมาชิกในชุมชน, อบต.ละอุ่นเหนือ, อบต.ลำเลียง,อบต.บ้านนา,อบต.นาคา, อบต.เกาะพยาม, อบต. จ.ป.ร., อบต.หาดส้มแป้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
35	โครงการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสหกรณ์กลุ่มเกษตรกร	ปกติ	3,200	3,200	3,200	3,200	3,200	16,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง	
36	โครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด		330,300	552,500				882,800	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
37	โครงการธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำสู่ความมั่นคงอาหารประมงปลอดภัย	จังหวัด		1,445,400					1,445,400	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
38	โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นบริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯจังหวัดระนอง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 68-69)	จังหวัด			610,000	670,000			1,280,000	สนง. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
39	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อเป็นแหล่งอาหารครัวเรือน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			666,000			666,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
40	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) จังหวัดระนอง	จังหวัด		1,069,100				1,069,100	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง
41	โครงการพัฒนาการประมง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการ จังหวัด ปี 68)	จังหวัด			2,000,000			2,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
*42	การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร/เกษตรกรรมยั่งยืน ((ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ปี 2567 – 2571 ภายใต้ โครงการขับเคลื่อนการเกษตร ระดับหมู่บ้าน สู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง) 1) บ้านคลองหลัก หมู่ที่ 11 ตำบลปากจั่น อำเภอบางสะพาน จังหวัด ระนอง 2) บ้านชลนิมิตร หมู่ที่ 7 ตำบลเขี้ยวเหลียง อำเภอกะเปอร์ จังหวัด ระนอง 3) บ้านหินช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัด ระนอง 4) บ้านไร่ใน หมู่ที่ 7 ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง 5) บ้านคอกช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัด ระนอง							0	สำนักปลัด (อบต.ปากจั่น, เขี้ยวเหลียง, ปากน้ำ, นาคา) , คณะกรรมการหมู่บ้าน และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง									
1	โครงการเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน	ปกติ	8,870	9,570	9,600	9,600	9,600	47,240	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ปกติ	19,000	87,400	87,400	87,400	87,400	368,600	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
3	ผลผลิตโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร	ปกติ		5,800	5,800	5,800	5,800	23,200	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
4	ผลผลิตโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเงินการบัญชีของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ	ปกติ		7,200	7,200	7,200	7,200	28,800	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
5	โครงการส่งเสริมอาสาสมัครเกษตร	ปกติ	6,320	4,500	4,500	4,500	4,500	24,320	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
6	โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ /กลุ่มเกษตรกร - การพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน - การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร	ปกติ	85,600	85,600	85,600	85,600	85,600	428,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
7	ผลผลิตสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ	ปกติ	211,600	222,500	222,500	222,500	222,500	1,101,600	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
8	โครงการส่งเสริมเคหกิจเกษตรในครัวเรือนเกษตรสูงวัย	ปกติ	44,000	22,600	44,000	44,000	44,000	198,600	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
9	โครงการพัฒนาสถาบันเกษตรกร	กองทุน พัฒนา ยางพารา	118,500.00	118,500.00	118,500.00	118,500.00	118,500.00	592,500	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
10	โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินและคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์	ปกติ	8,900	8,900	8,900	8,900	8,900	44,500	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
11	ผลผลิตเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	ปกติ	71,920	41,200	72,000	72,000	72,000	329,120	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
12	โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	ปกติ	116,000	69,100	116,000	116,000	116,000	533,100	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
13	ผลผลิตสหกรณ์และสถาบันเกษตรกรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง	ปกติ	321,350	341,940	342,000	342,000	342,000	1,689,290	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
14	โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน	ปกติ	5,400	4,900	5,400	5,400	5,400	26,500	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
15	โครงการพัฒนารูทกิจบริการดินและปุ๋ยเพื่อชุมชน (One Stop Service)	ปกติ			2,091,200	2,091,200	2,091,200	6,273,600	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
16	ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปสินค้าที่มีศักยภาพของจังหวัด (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	2,500,000	อบจ.ระนอง
17	ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าชุมชนและท้องถิ่น (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	1,500,000	อบจ.ระนอง
18*	โครงการส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในชุมชนตามความต้องการ/ความถนัด เพื่อก้าวไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	อบต.ละอุ่นเหนือ,อบต.ลำเลียง, อบต.บ้านนา, อบต.นาคา,อบต.เกาะพยาม,อบต. จ.ป.ร., อบต.หาดส้มแป้น, หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานภาคี

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
19	โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรเกษตรกร วิสาหกิจ และกลุ่ม ส่งเสริมอาชีพทางการเกษตรให้เข้มแข็ง	จังหวัด		2,050,900				2,050,900	สนง. เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.พลังงานจังหวัดระนอง
20	โครงการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร ลดต้นทุนสร้างมูลค่าเพิ่มโดย ระบบสหกรณ์	จังหวัด		1,004,600				1,004,600	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
21	โครงการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			2,343,000			2,343,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
22	โครงการสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนสู่การ ประกอบการอย่างมืออาชีพ (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการ จังหวัด ปี 68)	จังหวัด			5,585,000			5,585,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
23	โครงการพัฒนารูปร่างชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	66,560	191,460	191,500	191,500	191,500	832,520	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
24	การประกอบธุรกิจทางการเกษตรในระบบเกษตรพันธสัญญา	ปกติ						0	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
25*	<p>การพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง ภายใต้ (ร่าง) แผนพัฒนาตำบลเกาะพยาม (พ.ศ.2567 - 2570) หมู่ ที่ 1 บ้านเกาะพยาม และหมู่ที่ 2 บ้านเกาะช้าง ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง</p> <p>1) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในชุมชนตามความต้องการ/ความถนัด เพื่อก้าวไปสู่เกษตรกรมืออาชีพ</p> <p>2) สร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับครัวเรือน (ลดรายจ่าย/เพิ่มรายได้/เกษตรกรยั่งยืน)</p> <p>3) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม (การบริหารจัดการขยะในเขต สปก.) และพื้นที่ทำการเกษตร (โฉนด ส.ป.ก.)</p> <p>4) ส่งเสริมการสร้างรายได้เพิ่มจากการท่องเที่ยววิถีชุมชนที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่</p>	ปกติ/อปท.		12,556,000	12,540,000	10,340,000	10,340,000	45,776,000	อบต. เกาะพยาม , คณะกรรมการหมู่บ้าน และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ * อยู่ระหว่างประสานการเตรียมความพร้อมในพื้นที่ เพื่อจัดทำโครงการ

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
			99,800,990	142,164,910	178,699,080	150,957,780	106,403,780	678,026,540	
แนวทางการพัฒนา									
2.1 ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและการทำประมงพื้นบ้าน									
1	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาน้ำจืดเพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ/จังหวัด	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	750,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
2	โครงการพัฒนา ส่งเสริม เพิ่มมูลค่า สร้างผลิตภัณฑ์ประมงในพื้นที่ภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพและครบวงจร (กิจกรรมส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการแปรรูป)	จังหวัด				1,580,000	1,580,000	3,160,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
3	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	ปกติ	136,600	485,550	485,600	485,600	485,600	2,078,950	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
4	โครงการบริหารจัดการฟื้นฟูทรัพยากรประมงโดยชุมชนชายฝั่งทะเลอันดามัน	ปกติ	701,000		701,000	701,000	701,000	2,804,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
5	โครงการส่งเสริม เพิ่มมูลค่า เสริมสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวประมง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจังหวัดระนอง	จังหวัด				1,200,000	1,200,000	2,400,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
6	โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรน้ำและแหล่งน้ำทำการประมง ซึ่ง ปะการังเทียมพื้นบ้าน	ปกติ/จังหวัด				6,000,000	6,000,000	12,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
7	โครงการสนับสนุนธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำแบบมีส่วนร่วม	ปกติ	6,400		6,400	6,400	6,400	25,600	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
8	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิต	ปกติ		5,000	5,000	5,000	5,000	20,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
9	โครงการเพิ่มศักยภาพการทำประมงพื้นบ้านเชิงอนุรักษ์จังหวัดระนอง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 69)	จังหวัด				1,986,300		1,986,300	สนง.ประมงจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
10	โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 69)	จังหวัด				15,514,000		15,514,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
2.2 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง									
1	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้เกษตรกรชาวสวนยาง	กองทุนพัฒนา ยางพารา	109,390	115,800	115,800	115,800	115,800	572,590	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
2	โครงการส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อการปลูกแทน	กองทุนพัฒนา ยางพารา	35,854,400	35,520,000	35,854,400	35,854,400	35,854,400	178,937,600	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
3	โครงการส่งเสริมการทำสวนยางในรูปแบบแปลงใหญ่	กองทุนพัฒนา ยางพารา	80,000	40,000	80,000	80,000	80,000	360,000	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
4	โครงการสนับสนุนเครือข่ายตลาดยางพารา	กองทุนพัฒนา ยางพารา	69,600	69,600	69,600	69,600	69,600	348,000	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
5	โครงการระบบการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	ปกติ	2,878,680	652,220	2,878,680	2,878,680	2,878,680	12,166,940	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
6	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรกรเพื่อลดการสูญเสีย	ปกติ	23,000	20,500	23,000	23,000	23,000	112,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
7	โครงการบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning)	ปกติ	139,000		139,000	139,000	139,000	556,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
8	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดระนอง	จังหวัด/ปกติ		6,134,200				6,134,200	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
2.3 ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบครบวงจร									
1	โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค (ทุเรียน/มังคุด)	ปกติ	320,000	320,000	320,000	320,000	320,000	1,600,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
2	ส่งเสริมให้มังคุดระนองเป็นสินค้า GI เพื่อสร้างอัตลักษณ์และเพิ่มมูลค่าสินค้า	ปกติ	650,000	650,000	650,000	650,000	650,000	3,250,000	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง และหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
3*	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน มังคุด กาแฟ มะม่วงหิมพานต์) (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ และหน่วยงานภาคีเครือข่าย
4	โครงการส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และแมลงศัตรูธรรมชาติทดแทนสารเคมีทางการเกษตร	ปกติ		104,500	104,500	104,500	104,500	418,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
5*	โครงการ/กิจกรรม เชื่อมโยง BCG Value Chain ภาคการเกษตร สินค้ามังคุด จังหวัดระนอง ((ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ปี 2567 – 2571 ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการเกษตร ระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ปี 2567) 1) บ้านคลองหลัก หมู่ที่ 11 ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง 2) บ้านไร่โน หมู่ที่ 7 ตำบลนาคา อำเภอสušขสำราญ จังหวัดระนอง							0	คณะกรรมการหมู่บ้าน ,อบต. ปากจั่นและ อบต.นาคา และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานภาคีเครือข่าย

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570			
6*	โครงการ/กิจกรรม เชื่อมโยง BCG Value Chain ภาคการเกษตร สินค้าทุเรียน จังหวัดระนอง ((ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ปี 2567 – 2571 ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการเกษตร ระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ปี 2567) 1) บ้านชลนิมิตร หมู่ที่ 7 ตำบลเขี้ยวเหลียง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง 2) บ้านหินช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง 3) บ้านคอกช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง							0	คณะกรรมการหมู่บ้าน ,อบต.เขี้ยวเหลียง, อบต.ปากน้ำ, อบต.บางพระเหนือ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานภาคีเครือข่าย	
2.4 พัฒนาลินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ,กะปิ,กุ้งแห้ง,มะม่วงหิมพานต์)										
1	ส่งเสริมให้กาแฟและมะม่วงหิมพานต์ระนองเป็นสินค้า GI เพื่อสร้างอัตลักษณ์และเพิ่มมูลค่าสินค้า	ไม่ใช้งบประมาณ						0	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง	
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจรวบรวมและแปรรูปผลผลิตกาแฟสารของสถาบันเกษตรกร	กองทุนพัฒนาสหกรณ์	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	65,000,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง	
3	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรตามอัตลักษณ์พื้นที่	ปกติ	283,500	102,500	283,500	283,500	283,500	1,236,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	
4	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะม่วงหิมพานต์	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด			186,000	186,000	186,000	558,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	
5	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน)	ปกติ	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	125,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
6	โครงการพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากกะปิระนอง	จังหวัด		1,511,000				1,511,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
7	ถอดบทเรียนจากเกษตรกรแกนนำผู้ผลิตกาแฟและวางแผนการพัฒนาเพื่อการขยายผล							0	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
8	โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตกาแฟ (โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก)	จังหวัด			4,000,000	4,000,000	4,000,000	12,000,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
9	โครงการยกระดับตลาดสินค้าเกษตรอัตลักษณ์มูลค่าสูง	จังหวัด		3,000,000				3,000,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
10*	โครงการค้นหาสายพันธุ์ทุเรียนพื้นบ้าน เพื่อสร้างอัตลักษณ์ ในพื้นที่บ้านบางนา หมู่ที่ 9 ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	มหาวิทยาลัย, หน่วยงานวิจัย, สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, สำนักงานเกษตรอำเภอกะบุรี, หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
11*	เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรและการบริหารจัดการทั้งระบบ ภายใต้ (ร่าง) แผนพัฒนาตำบลเกาะพยาม (พ.ศ.2567 -2570) หมู่ที่ 1 บ้านเกาะพยาม และหมู่ที่ 2 บ้านเกาะช้าง ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง 1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร 2) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรมาตรฐานของสินค้า และการเชื่อมโยงตลาด			1,134,900	71,135,000	1,135,000	1,095,000	74,499,900	อบต. เกาะพยาม , คณะกรรมการหมู่บ้าน และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
2.5 ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่									
1	ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคปศุสัตว์ (พัฒนาการผลิตและเตรียมความพร้อมด้านปศุสัตว์)	ปกติ	765,745	800,000	800,000	800,000	800,000	3,965,745	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์	ปกติ	273,800	229,600	273,800	273,800	273,800	1,324,800	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง,
3	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เพื่ออาชีพที่ยั่งยืน	จังหวัด		1,388,000				1,388,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
4	โครงการอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการบำบัดของเสียแก่ผู้เลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	อปท.
5	โครงการพัฒนาและผลิตปศุสัตว์เพื่อความปลอดภัยและความมั่นคงทางอาหารตามโมเดล BCG	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด			1,200,000	1,200,000	1,200,000	3,600,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
6	โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร - โครงการพัฒนาการผลิตปศุสัตว์	ปกติ	248,900	279,700	279,700	279,700	279,700	1,367,700	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
2.6 ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย									
1	โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน (GAP ด้านพืช) - พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน - ตรวจรับรอง GAP พืช - ตรวจสอบรับรองแหล่งผลิต GAP/ เกษตรอินทรีย์	ปกติ	1,519,150	517,600	1,519,200	1,519,200	1,519,200	6,594,350	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
2	โครงการยกระดับการผลิตและคุณภาพผลผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP (กาแฟ)	ปกติ	28,160	35,000	35,000	35,000	35,000	168,160	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
3	โครงการอาหารนมสำหรับเด็กและเยาวชน	ปกติ	171,600	116,900	116,900	116,900	116,900	639,200	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
4	โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร -โครงการสนับสนุนการทำเกษตรปลอดภัยสำหรับสินค้าผักและผลไม้	ปกติ	42,400	36,480	42,400	42,400	42,400	206,080	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
5	โครงการตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	ปกติ	43,200	28,400	43,200	43,200	43,200	201,200	ด่านกักกันสัตว์ระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
6	โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม บำบัด และชันสูตรโรคสัตว์	ปกติ	512,300	344,000	512,300	512,300	512,300	2,393,200	ด่านกักกันสัตว์ระนอง
7	โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	ปกติ	541,190	453,300	541,200	541,200	541,200	2,618,090	ด้านตรวจประมงระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
8	โครงการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค และเชื้อดื้อยาในสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์	ปกติ	65,415	4,300	65,500	65,500	65,500	266,215	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
9	โครงการพัฒนาสินค้าและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลด้านปศุสัตว์	ปกติ	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	50,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
10	โครงการเฝ้าระวังความปลอดภัยอาหารในแหล่งจำหน่ายอาหาร (สุ่มเก็บตัวอย่างอาหารตรวจวิเคราะห์สารปนเปื้อน โดยใช้ชุดทดสอบเบื้องต้น เช่น สารเร่งเนื้อแดง ยาฆ่าแมลง ฟอรัมาลิน ฯ)	ปกติ	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	750,000	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง
11	โครงการตรวจคัดกรองเพื่อหาความเสี่ยงจากสารกำจัดศัตรูพืชแก่กลุ่มผู้ประกอบการ (ด้วยชุดทดสอบ Cholinesterase Reactive paper)	ปกติ	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	125,000	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง
12	โครงการตรวจสอบเสียดสารเคมีตกค้างในกลุ่มเกษตรกรที่ใช้สารเคมี	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	อปท.
13	โครงการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ด้านการประมง	ปกติ	217,500	146,100	217,500	217,500	217,500	1,016,100	สนง.ประมงจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
14	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย	ปกติ	1,041,000	514,600	1,041,000	1,041,000	1,041,000	4,678,600	ด้านตรวจประมงระนอง
15	โครงการ การตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกใบรับรอง และควบคุมกำกับดูแลและ พ.ร.บ.	ปกติ	344,500	445,450	445,500	445,500	445,500	2,126,450	ด้านตรวจพืชทำเรือระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
16	การควบคุมทะเบียนและจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551	ปกติ						0	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2.7 ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร									
1	โครงการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพรท้องถิ่นภาคใต้สู่การใช้ประโยชน์ทางยาตามมาตรฐานยา	สกว.		42,000	42,000	42,000	42,000	168,000	ศวพ.ระนอง
2	โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการผลิตพืชเศรษฐกิจท้องถิ่นร่วมกับพืชเศรษฐกิจหลักที่เหมาะสมในภาคใต้ตอนบน	สกว.		147,000	147,000	147,000	147,000	588,000	ศวพ.ระนอง
3	ผลผลิตบริหารจัดการองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการเกษตร	ปกติ		42,700	42,700	42,700	42,700	170,800	ศวพ.ระนอง, ด้านตรวจพืชทำเรือระนอง
4	โครงการ ส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเงินการบัญชีของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ	ปกติ	6,640	6,640	6,700	6,700	6,700	33,380	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
5	โครงการผลิตพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต	ปกติ	227,620	281,100	281,100	281,100	281,100	1,352,020	ศวพ.ระนอง
6	โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร	ปกติ	14,850	15,550	15,600	15,600	15,600	77,200	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
7	โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการเกษตร	ปกติ	41,200	45,000	45,000	45,000	45,000	221,200	ด้านตรวจพืชทำเรือระนอง
8	วิจัยและพัฒนาการประมง	ปกติ	370,000	370,000	370,000	370,000	370,000	1,850,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
9	การวางแผนรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและลดภาวะโลกร้อน	ปกติ	102,000	102,000	102,000	102,000	102,000	510,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
10	แผนพัฒนาเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมของจังหวัดระนอง พ.ศ.2566-2570 (AIC จังหวัดระนอง)	ปกติ/จังหวัด		16,358,000	16,358,000	16,358,000	16,358,000	65,432,000	คณะกรรมการบริหารศูนย์ AIC จังหวัดระนอง
11*	โครงการยกระดับพืชเศรษฐกิจจังหวัดระนอง <u>กิจกรรม</u> -ก่อสร้างโรงแปรรูปผลิตภัณฑ์จากมังคุด (ต้นแบบ) -ก่อสร้างร้านจำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ชุมชน -สำรวจและขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล -ปรับปรุงและพัฒนา/บำรุงรักษาเครื่องจักรด้านการแปรรูป -ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม -ติดตั้งระบบน้ำเพื่อการส่งน้ำเข้าไปใช้งานภายในอาคาร (แผนพัฒนาท้องถิ่น 2566-2570 อบจ.ระนอง)	อบจ.				17,000,000		17,000,000	อบต.ลำเลียง, อบจ.ระนอง, สنج.เกษตรจังหวัดระนอง, สنج.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สنج. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
12	โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิต	จังหวัด		7,211,000				7,211,000	سنง.เกษตรจังหวัดระนอง
13	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนเทคโนโลยีพลังงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร	จังหวัด		1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	4,000,000	سنง.พลังงานจังหวัดระนอง
14	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในระดับไร่นา	ปกติ	72,800	80,000	80,000	80,000	80,000	392,800	سنง.เกษตรจังหวัดระนอง
15	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสมุนไพร	ปกติ	68,750	80,000	80,000	80,000	80,000	388,750	سنง.เกษตรจังหวัดระนอง
16	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	ปกติ	325,000	212,400	325,000	325,000	325,000	1,512,400	سنง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
17	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจ	ปกติ	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	95,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
18	โครงการยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมสู่ตลาดดิจิทัล	จังหวัด		2,450,000				2,450,000	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง, หน่วยงานวิจัย, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.เกษตรอำเภอ, หน่วยงานภาคีเครือข่าย
19	โครงการส่งเสริมโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อจัดการของเหลือทิ้งทางการเกษตร (มีแผนเสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัดปี 68)	จังหวัด			143,000			143,000	อบต. ลำเลียง, สนง.พลังงานจังหวัดระนอง
20*	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปทุเรียน) ในพื้นที่บ้านหมอลำ หมู่ที่ 3 ต.โนนเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง <u>กิจกรรม</u> 20.1 สร้างโรงแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 20.2 จัดซื้อเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป เช่น เครื่องสไลด์ทุเรียน เครื่องกวนทุเรียน ฯลฯ 20.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม 20.4 กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงแปรรูป (ยังไม่มีที่ดินในการก่อสร้าง) (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	อบต.ละอุ่นเหนือ, คณะกรรมการหมู่บ้าน, หน่วยงานวิจัย, สถาบันการศึกษา, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
21*	<p>โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปกาแฟ) ในพื้นที่บ้านไร่ใน หมู่ที่ 7 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง</p> <p><u>กิจกรรม</u></p> <p>21.1 สร้างโรงแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>21.2 จัดซื้อเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป</p> <p>21.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>21.4 กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับโรงแปรรูป (ยังไม่มีที่ดินในการก่อสร้าง)</p> <p>(แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)</p>						0	อบต.นาคา , คณะกรรมการหมู่บ้าน, หน่วยงานวิจัย, สถาบันการศึกษา, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และหน่วยงานภาคีเครือข่าย	

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
22*	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปเม็ดมะม่วงหิมพานต์) ในพื้นที่บ้านเกาะพยาม หมู่ที่ 1 ต.เกาะพยาม อ.เมืองระนอง จ.ระนอง <u>กิจกรรม</u> 22.1 สร้างโรงแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 22.2 จัดซื้อเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป 22.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม 22.4 กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับโรงแปรรูป (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)						0	อบต.เกาะพยาม , คณะกรรมการหมู่บ้าน, หน่วยงานวิจัย, สถาบันการศึกษา, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	
23	โครงการการพัฒนาศักยภาพสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อพัฒนา แผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับ จังหวัด	ปกติ						0	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
2.8 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร									
1	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	ปกติ	81,000	81,000	81,000	81,000	81,000	405,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
2	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	ปกติ	100,400	42,400	100,400	100,400	100,400	444,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
3	โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนต้นแบบในการพัฒนาสินค้าและบริการจากฐานชีวภาพ	ปกติ	96,500	96,500	96,500	96,500	96,500	482,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
4	โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	ปกติ	13,000	24,300	24,300	24,300	24,300	110,200	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการพัฒนาและยกระดับเศรษฐกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชน ขับเคลื่อนภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG จังหวัดระนอง	ปกติ	51,800					51,800	สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง
6	โครงการต่อยอดผลิตภัณฑ์สุขภาพท้องถิ่น ชูเศรษฐกิจสุขภาพจังหวัดระนอง	ปกติ		92,920				92,920	สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง
7	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ (กิจกรรมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูปของวิสาหกิจชุมชน)	จังหวัด		5,000,000				5,000,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
8	การส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าให้มีคุณภาพ (พัฒนาและจัดตลาด)	อปท.	115,000	115,000	115,000	115,000	115,000	575,000	อปท.
9	เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ของดีเมืองระนอง	จังหวัด	2,200,000					2,200,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
10	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	ปกติ	800,000	800,000	800,000	800,000	800,000	4,000,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
11	โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการราชการจังหวัด ปี 68-69)	จังหวัด	2,362,000	1,987,000	3,168,000	3,680,000		11,197,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
12	การส่งเสริม การบริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัยสู่เมืองที่มั่นคงทางอาหาร	ท้องถิ่น	1,060,000	1,060,000	1,060,000	1,060,000	1,060,000	5,300,000	อปท.
13	การดำเนินงานในกรอบบริษัทประชารัฐรักสามัคคีระนอง (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด							0	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด เป็นหน่วยประสานการดำเนินงาน
14	โครงการส่งเสริมการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร	อปท.	705,700	800,000	800,000	800,000	800,000	3,905,700	อปท.
15	โครงการตลาดกลางหรือจุดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร (ร้านค้าชุมชน)	อปท.	800,000	800,000	800,000	800,000	800,000	4,000,000	อปท.
16	โครงการสนับสนุนเครือข่ายตลาดยางพารา	กองทุนพัฒนา ยางพารา	69,600	69,600	69,600	69,600	69,600	348,000	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
17	โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	ปกติ	28,400	28,400	28,400	28,400	28,400	142,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
18	โครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	ปกติ	5,300	5,300	5,300	5,300	5,300	26,500	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
19	การเชื่อมโยงผลไม้และการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า	ไม่ใช้ งบประมาณ						0	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
20	โครงการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร (ตลาดเกษตรกรจังหวัดระนอง)	ปกติ	23,000	23,000	23,000	23,000	23,000	115,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
21	โครงการก่อสร้างตลาดกลางรับซื้อสินค้าเกษตรตามฤดูกาล	อปท.	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	อบต.บางใหญ่
22	โครงการก่อสร้างลานขายสินค้า OTOP หมู่ที่ 4 ตำบลบางใหญ่ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง	อปท.	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000	อบต.บางใหญ่
23	โครงการส่งเสริมการทำสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน	กองทุนพัฒนาขยายพารา	56,500	56,500	56,500	56,500	56,500	282,500	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
24	โครงการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดระนอง	จังหวัด	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	25,000,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
25	โครงการส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัดระนอง	จังหวัด	2,000,000	2,500,000				4,500,000	สนง.พาณิชย์จังหวัด
26	โครงการส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดภายในสินค้าเกษตร	ปกติ		19,000	19,000	19,000	19,000	76,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
27	โครงการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร ลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มโดยระบบสหกรณ์	จังหวัด		1,004,600				1,004,600	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
28	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร และส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาด (ทุเรียน มังคุด กาแฟ มะม่วงหิมพานต์) (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	อบต.ละอุ่นเหนือ อบต.ลำเลียง อบต.บ้านนา อบต.นาคา อบต.เกาะพยาม, อบต.จ.ป.ร. อบต.หาดส้มแป้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
29	โครงการประชาสัมพันธ์ด้านการเกษตรและสหกรณ์							0	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ
30	แผนบริหารจัดการผลไม้จังหวัดระนอง ปี 2567	ปกติ						0	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง สนง.เกษตรจังหวัดระนอง สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
31	โครงการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างมูลค่าเพื่อเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด	7,187,000		7,724,300			14,911,300	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
32	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์ทางการแพทย์	ปกติ		80,000				80,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
33	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน	ปกติ		38,500				38,500	สนง. เกษตรจังหวัดระนอง
34	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพ	ปกติ		85,500				85,500	สนง. เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.การปฏิรูปที่ดิน
35	โครงการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดปี	จังหวัด	13,231,500	18,705,100				31,936,600	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
36	โครงการส่งเสริมการเชื่อมโยงการค้าจำหน่ายและพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ท่องเที่ยวชุมชน ในระบบ E-Commerce	จังหวัด		4,482,700				4,482,700	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
37	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมูลค่าสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 69)	จังหวัด				6,133,700		6,133,700	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
38	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในท้องถิ่นสู่ตลาดสินค้าประมงมูลค่าสูง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัด ปี 69)	จังหวัด				200,000		200,000	สนง. ประมงจังหวัดระนอง

หมายเหตุ * อยู่ระหว่างประสานการเตรียมความพร้อมในพื้นที่ เพื่อจัดทำโครงการ

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
			รวม 68 โครงการ						
แนวทางการพัฒนา									
3.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลาย									
1	ฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	ปกติ	5,400,000	5,400,000	5,400,000	5,400,000	5,400,000	27,000,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
2	โครงการอำนวยการและบริหารจัดการ (ฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน)	ปกติ	650,000	650,000	650,000	650,000	650,000	3,250,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
3	โครงการรณรงค์และส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก	ปกติ	2,860,730	1,831,000	2,860,800	2,860,800	2,860,800	13,274,130	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
4	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริพัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ปกติ	7,100	4,500	7,100	7,100	7,100	32,900	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
5	โครงการรักษ้ำป่า รักษาต้นน้ำ รักษาแผ่นดิน (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	25,000	สำนักปลัด อบต.ละอุ่นเหนือ
3.2 ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุและสารปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน									
1	ปรับปรุงคุณภาพดิน	ปกติ	991,000	991,000	991,000	991,000	991,000	4,955,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
2	ส่งเสริมการผลิตและใช้สารอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	ปกติ	281,000	50,625	281,000	281,000	281,000	1,174,625	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
3	โครงการสนับสนุนปัจจัยการผลิตอินทรีย์ชีวภาพลดใช้สารเคมีทางการเกษตร	ปกติ	262,000	131,000	262,000	262,000	262,000	1,179,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
4	โครงการศูนย์ฝึกปฏิบัติการพัฒนาที่ดิน (เดิม ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน)	ปกติ	33,700	22,930	33,700	33,700	33,700	157,730	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
5	โครงการบริหารจัดการดินเชิงรุกแก่เกษตรกรรายแปลงผ่านบัตรดินดี	ปกติ	15,560	15,560	15,560	15,560	15,560	77,800	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
6	โครงการสถานภาพโลหะหนักในดินพื้นที่เกษตรกรรมฯ	ปกติ	640	640	640	640	640	3,200	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
7	จัดตั้งธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	ปกติ	70,800	44,950	70,800	70,800	70,800	328,150	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
8	โครงการ พัฒนาเกษตรกรของกลุ่มเดิมที่เข้มแข็งส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมี (ครัวไทยสู่ครัวโลก)	ปกติ	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000	650,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
9	โครงการหมู่บ้านปลอดขยะอินทรีย์ต้นแบบ (Zero Waste)	ปกติ	57,000	57,000	57,000	57,000	57,000	285,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
10	โครงการส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ดินเปรี้ยวดินเค็มภาคใต้	ปกติ	60,750	36,450	60,800	60,800	60,800	279,600	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
11	โครงการปรับปรุงพื้นที่ดินกรด	ปกติ	7,500	4,500	7,500	7,500	7,500	34,500	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
12	โครงการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่ลุ่ม-ดอน-สูง	ปกติ	1,092,795	280,000	280,000	280,000	280,000	2,212,795	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
13	โครงการส่งเสริมการผลิตปุ๋ยหมัก พด.	ปกติ	34,000	34,000	34,000	34,000	34,000	170,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
14	โครงการสร้างความตระหนักในการรักษาทรัพยากรดิน	ปกติ	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
15	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	ปกติ	75,000	75,000	75,000	75,000	75,000	375,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
16	โครงการส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยหมักปุ๋ยชีวภาพ	อปท.	90,000	90,000	90,000	90,000	90,000	450,000	อปท.
17	ส่งเสริมการผลิตอาหารเสริมสำหรับพืชเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี	ปกติ	70,000	70,000	70,000	70,000	70,000	350,000	อปท.

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
3.3 พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร									
1	โครงการปรับปรุงงานชลประทาน (บำรุงรักษา ซ่อมแซม ปรับปรุง)	ปกติ(จังหวัด บูรณาการ ฟังก์ชัน),จังหวัด ,กลุ่มจังหวัด	42,267,499	42,267,499	42,267,499	42,267,499	42,267,499	211,337,495	โครงการชลประทานระนอง
2	โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยธารสะอาดอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง	ปกติ	48,000,000	17,000,000				65,000,000	โครงการชลประทานระนอง
3	โครงการจัดหาน้ำให้ราษฎรบ้านสุขสำราญ หมู่ที่ 5 ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง	ปกติ	8,984,700					8,984,700	โครงการชลประทานระนอง
4	โครงการระบบส่งน้ำอาคารอัดน้ำห้วยปรางแพกซ้าย ระยะที่ 2 พร้อมส่วนประกอบอื่น ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง	ปกติ	19,289,000					19,289,000	โครงการชลประทานระนอง
5	โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ	ปกติ	6,909,700	6,909,700	6,909,700	6,909,700	6,909,700	34,548,500	โครงการชลประทานระนอง
6	โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำและงานชลประทาน	ปกติ,ปกติ (จังหวัดบูรณา การฟังก์ชัน), จังหวัด,กลุ่ม จังหวัด		1,900,000	1,900,000	1,900,000	1,900,000	7,600,000	โครงการชลประทานระนอง
7	การจัดการน้ำเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ปกติ		25,000,000	25,000,000	25,000,000	25,000,000	100,000,000	โครงการชลประทานระนอง
8	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ปกติ		1,900,000	1,900,000	1,900,000	1,900,000	7,600,000	โครงการชลประทานระนอง
9	ผลผลิตการจัดการงานชลประทาน	ปกติ		2,973,800	2,973,800	2,973,800	2,973,800	11,895,200	โครงการชลประทานระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
10	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในระดับไร่นา	ปกติ	44,000	44,000	44,000	44,000	44,000	220,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
11	ซ่อมแซมระบบส่งน้ำและส่วนประกอบอื่น ฝ่ายห้วยลึก (ปชต.) ตำบลราษกรุด อำเภอเมืองระนอง (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		780,000				780,000	กรมชลประทาน
12	ซ่อมแซมระบบส่งน้ำและส่วนประกอบอื่น ฝ่ายคลองหินเพิง (พรต.) ตำบลหาดส้มแป้น อำเภอเมืองระนอง (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		480,000				480,000	กรมชลประทาน
13	โครงการขยายเขตท่อเมนระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 3 ตำบลหงาว อำเภอเมืองระนอง (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		2,526,000				2,526,000	องค์การบริหารส่วนตำบลหงาว

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
14	โครงการปรับปรุงฝายคลองวังแตง พรด. พร้อมระบบส่งน้ำ ตำบล จ.ป.ร. อำเภอกะบุรี (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		10,000,000				10,000,000	กรมชลประทาน
15	โครงการซ่อมแซมอาคารอัดน้ำบ้านบางปริก พรด. พร้อมระบบส่งน้ำ ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		2,000,000				2,000,000	กรมชลประทาน
16	โครงการซ่อมแซมฝายห้วยใหญ่ พร้อมส่วนประกอบอื่น ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		8,000,000				8,000,000	กรมชลประทาน
17	โครงการขุดลอกคลองลำเลียง ตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		7,000,000				7,000,000	กรมชลประทาน

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
18	โครงการซ่อมแซมระบบท่อส่งน้ำและส่วนประกอบอื่น ฝ่าย ห้วยเหมือง (ปชต.) ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะ อนุกรรม การทรัพยากร น้ำจังหวัด ระนอง)		730,000				730,000	กรมชลประทาน
19	โครงการซ่อมแซมระบบท่อส่งน้ำและส่วนประกอบอื่น ฝ่าย คลองนาคาสายใหญ่ (ปชต.) ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะ อนุกรรม การทรัพยากร น้ำจังหวัด ระนอง)		830,000				830,000	กรมชลประทาน
20	โครงการซ่อมแซมระบบส่งน้ำพร้อมชุดลอก ฝ่ายทรัพยากร ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ (บัญชีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำช่วงฤดูฝน 2567 และการกักเก็บน้ำเพื่อฤดูแล้ง ปี 2567/68)	Thai Water Plan (คณะ อนุกรรม การทรัพยากร น้ำจังหวัด ระนอง)		3,180,000				3,180,000	กรมชลประทาน
21	โครงการอาคารบังคับน้ำบ้านเกาะช้างพร้อมส่วนประกอบ อื่นๆ บ้านเกาะช้าง ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง (แผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรน้ำ ปี 2568 ของจังหวัดระนองและกลุ่มจังหวัด (เพิ่มเติม))	Thai Water Plan (บูรณา การน้ำ)			60,000,000			60,000,000	กรมชลประทาน

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
22	แผนงานปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพอ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่ (พรต.) พร้อมส่วนประกอบอื่น หมู่ที่ 1 บ้านเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง 1) ปรับปรุงอ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่ 2) เตรียมความพร้อมสร้างสระเก็บน้ำอีก 2 แห่ง (เชื่อมโยงกับระบบส่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่) 2.1) สระเก็บน้ำอ่าวเขาควาย พร้อมระบบสูบน้ำความจุ 30,000 ลูกบาศก์เมตร 2.2) สระเก็บน้ำอ่าวแม่มาย พร้อมระบบสูบน้ำความจุ 20,000 ลูกบาศก์เมตร			63,000,000			63,000,000	กรมชลประทาน	
23	โครงการศึกษาผลกระทบ EIA โครงการอ่างเก็บน้ำคลองเคียงงาม ตำบลบางหิน อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง			7,500,000			7,500,000	กรมชลประทาน	
24	โครงการประจักษ์บายน้ำคลองกะเปอร์พร้อมอาคารประกอบ ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดนระนอง (แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ ปี 2568 - 2570) ของกรมชลประทาน			56,000,000			56,000,000	สำนักชลประทาน ที่ 14 กรมชลประทาน	
25	โครงการประจักษ์บายน้ำคลองนาคาสายใหญ่ ตำบลนาคา อำเภอสุสาธาญ จังหวัดนระนอง (แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ ปี 2568 - 2570) ของกรมชลประทาน			80,000,000			80,000,000	สำนักชลประทาน ที่ 14 กรมชลประทาน	

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
3.4 ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน									
1	โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (ขนาด 1,260 ลบ.ม)	ปกติ	640,875	126,000	924,000	420,000	420,000	2,530,875	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
2	โครงการสูบน้ำด้วยโซลาร์เซลล์ เพื่อใช้ในภาคการเกษตรด้วยพลังงานสะอาด และรักษาสิ่งแวดล้อม	จังหวัด, กองทุนพลังงาน	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	สนง.พลังงานจังหวัดระนอง
3	ก่อสร้างระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ (เพื่อการปลูกพืชผสมผสานในพื้นที่สวนยางพาราและสวนปาล์ม)	ปกติ	689,270	690,000	690,000	690,000	690,000	3,449,270	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
4	โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบผิวดินขนาดกลาง ขอยสองพี่น้อง บ้านบางใหญ่ล่าง หมู่ที่ 5 ตำบลบางใหญ่ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		3,000,000				3,000,000	อบต. บางใหญ่ อำเภอกระบุรี
3.5 ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ									
1	โครงการบริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรประมง (น้ำจืด,น้ำเค็ม) โดยชุมชนมีส่วนร่วม	จังหวัด		6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	24,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
2	โครงการเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง พันธุ์สัตว์น้ำอื่นๆ (กุ้งขาวลิซล1,ปลากระพง)	ปกติ/กองทุน หมุนเวียน เพื่อการกู้ยืมฯ	262,870	262,870	262,900	262,900	262,900	1,314,440	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
3	โครงการ การจัดการทรัพยากรประมง (กุ้งแช่ข้วย/ปลากระพงขาว)	ปกติ	165,100	165,100	165,100	165,100	165,100	825,500	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
4	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย	ปกติ	649,500	514,600	514,600	514,600	514,600	2,707,900	ด่านตรวจประมงระนอง
5	โครงการส่งเสริมศักยภาพการทำประมงพื้นบ้านและประมงชายฝั่งแบบครบวงจร	อปท.	500,000					500,000	อปท.

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
6	โครงการพัฒนาการประมงชายฝั่งจังหวัดระนอง	จังหวัด		1,986,300				1,986,300	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
7	โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง	จังหวัด		15,514,000				15,514,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
8	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ จังหวัดระนอง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด		370,000				370,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
3.6 ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม									
1	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำ กินของเกษตรกร	ปกติ	82,900	263,550	82,900	82,900	82,900	595,150	สนง. สหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง, สนง.เกษตร จังหวัดระนอง, สนง.การปฏิรูปที่ดินระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพผู้เกษียณ	จังหวัด		865,900				865,900	สนง. สหกรณ์จังหวัดระนอง
3	โครงการบริหารจัดการที่ดินทำกินแก่เกษตรกรรายย่อยและ ผู้ด้อยโอกาส	ปกติ	1,905,550	445,760	1,905,600	1,905,600	1,905,600	8,068,110	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
4	ผลผลิตการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	ปกติ	653,400	653,400	653,400	653,400	653,400	3,267,000	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
5*	โครงการบริหารจัดการพื้นที่ให้เกษตรกรได้รับสิทธิประโยชน์ในการทำกินอย่างถูกต้อง ((ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ปี 2567 – 2571 ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการเกษตร ระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง) 1) บ้านคลองหลัก หมู่ที่ 11 ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง 2) บ้านชลนิมิตร หมู่ที่ 7 ตำบลเขี้ยวเหลียง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง 3) บ้านหินช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง 4) บ้านไรโน หมู่ที่ 7 ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง 5) บ้านคอกช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง						0	1) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ - กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช - กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ - กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช - กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 2) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กรมพัฒนาที่ดิน - สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม - กรมส่งเสริมสหกรณ์ 3) กระทรวงกลาโหม - กรมแผนที่ทหาร	
3.7 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร									
1	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)	อปท.	27,022,300	19,900,000	14,450,000	25,135,360	12,125,000	71,432,660	อบต.ลำเลียง , อบต. นาคา, อบต.ละอุ่นเหนือ , อบต. บ้านนา , อบต.เกาะพยาม, อบต. จ.ป.ร. , อบต. หาดส้มแป้น

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม 5 ปี	หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		
2*	โครงการเพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิต (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)	อปท.						0	คณะกรรมการหมู่บ้าน ,อบต.ลำเลียง , อบต. นาคา, อบต.ละอุ่นเหนือ , อบต.บ้านนา , อบต.เกาะพยาม, อบต. จ.ป.ร. , อบต. ทาดส้มแป้น , หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
3*	โครงการด้านสาธารณูปโภค (น้ำ ,ไฟฟ้า/พลังงานทดแทน, ถนน,ที่ดิน)(ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ปี 2567 – 2571 ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการเกษตร ระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง) 1) บ้านคลองหลัก หมู่ที่ 11 ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง 2) บ้านชลนิมิตร หมู่ที่ 7 ตำบลเขี้ยวเหลียง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง 3) บ้านหินช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำ อำเภอมืองระนอง จังหวัดระนอง 4) บ้านไร่โน หมู่ที่ 7 ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง 5) บ้านคอกช้าง หมู่ที่ 3 ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง	อปท./ปกติ						0	คณะกรรมการหมู่บ้าน ,อบต. ปากจั่น ,อบต.เขี้ยวเหลียง , อบต.ปากน้ำ, อบต.นาคา, อบต.บางพระเหนือ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
4	เพิ่มประสิทธิภาพระบบสาธารณสุขภูมิภาคและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ภายใต้ (ร่าง) แผนพัฒนาตำบลเกาะ พยาม (พ.ศ.2567 -2570) หมู่ ที่ 1 บ้านเกาะพยาม และ หมู่ที่ 2 บ้านเกาะช้าง ตำบลเกาะพยาม อำเภอมืองระนอง จังหวัดระนอง 1) เพิ่มประสิทธิภาพระบบสาธารณสุขภูมิภาค 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	อปท./ปกติ		414,269,000	102,590,000	13,550,000	11,300,000	541,709,000	อบต. เกาะพยาม , คณะกรรมการหมู่บ้าน และ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ * อยู่ระหว่างประสานการเตรียมความพร้อมในพื้นที่ เพื่อจัดทำโครงการ

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
	รวม 14 โครงการ	1,235,110	987,399	1,290,900	1,290,900	1,290,900	6,095,209		
แนวทางการพัฒนา									
4.1 เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศการเกษตรเพื่อให้บริการแก่เกษตรกร									
1	โครงการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศฯ	ปกติ	36,000	24,816	36,000	36,000	36,000	168,816	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2	โครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ปกติ	80,700	51,000	80,700	80,700	80,700	373,800	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, ด่านกักกันสัตว์ระนอง
3	โครงการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	ปกติ	105,060	42,533	105,100	105,100	105,100	462,893	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง
4	โครงการพัฒนาระบบ E-Service ข้อมูลคุณภาพดินระดับประเทศ	ปกติ	21,150	21,150	21,200	21,200	21,200	105,900	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
5	พัฒนาและปรับปรุงฐานข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนองให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	ปกติ, ปกติ (จังหวัด/กลุ่มจังหวัดบูฟักซ์)	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	1,000,000	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
6	แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตร จังหวัดระนอง ปี 2566/67 - ในช่วงฤดูฝน - ในช่วงฤดูแล้ง	ปกติ						0	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
4.2 พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น/สร้างเครือข่ายการทำงาน									
1	พัฒนาบุคลากรด้านเกษตรและสหกรณ์ให้มีความพร้อมในการเป็น Smart officer	ปกติ, ปกติ (จังหวัด/กลุ่ม จังหวัดบึงกาฬ)	200,000		200,000	200,000	200,000	800,000	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
4.3 ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ									
1	จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	ปกติ	540,000	540,000	540,000	540,000	540,000	2,700,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2	โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรในระดับพื้นที่ (SC)	ปกติ	12,500	12,500	12,500	12,500	12,500	62,500	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
3	การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่ายภาคเกษตร)	ปกติ/จังหวัด		50,000	50,000	50,000	50,000	200,000	คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
4	จัดประชุมกลุ่มย่อยจัดทำ/กลั่นกรองโครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ	ปกติ		2,500	2,500	2,500	2,500	10,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การเกษตรมูลค่าสูง	ปกติ	19,700	22,900	22,900	22,900	22,900	111,300	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
6	โครงการขับเคลื่อนแผนหมู่บ้านให้เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	คณะกรรมการหมู่บ้าน, อบต.ละอุ่นเหนือ, อบต.ลำเลียง, อบต. นาคา, อบต.ละอุ่นเหนือ, อบต.บ้านนา, อบต.เกาะพยาม, อบต. จ.ป.ร., อบต. หาดส้มแป้น หน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
7*	การบริหารจัดการของชุมชน ภายใต้ (ร่าง) แผนพัฒนาตำบลเกาะพยาม (พ.ศ.2567 -2570) หมู่ ที่ 1 บ้านเกาะพยาม และหมู่ที่ 2 บ้านเกาะ ช้าง ตำบลเกาะพยาม อำเภอมือเืองระนอง จังหวัด ระนอง	อปท.						0	อบต. เกาะพยาม , คณะกรรมการหมู่บ้าน และหน่วยงานในสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ * อยู่ระหว่างประสานการเตรียมความพร้อมในพื้นที่ เพื่อจัดทำโครงการ

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประเด็นการพัฒนา	จำนวนโครงการ	ปี					รวม 5 ปี
		พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง	84	30,830,770	47,482,233	56,147,760	46,190,960	45,352,760	226,010,983
2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร	118	99,800,990	142,164,910	178,699,080	150,957,780	106,403,780	678,026,540
3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร	68	172,291,239	618,001,634	481,645,399	143,786,759	128,526,399	1,517,051,430
4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	14	1,235,110	987,399	1,290,900	1,290,900	1,290,900	6,095,209
รวม	284	304,158,109	808,636,176	717,783,139	342,226,399	281,573,839	2,427,184,162

ส่วนที่ 5

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea)
ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์

(พ.ศ. 2566-2570)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ส่วนที่ 5

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์

โครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ที่สอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อขอบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 7 โครงการใน 2 ประเด็นการพัฒนาศักยภาพของแผนพัฒนาจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง จำนวน 4 โครงการ ดังนี้

1. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมูลค่าสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมูลค่าสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง
2) ชื่อแผนงาน	เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตทางการเกษตร
3) แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและยกระดับการทำเกษตรและอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
4) หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดระนองมีพื้นที่ทำการเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ 30.99 จากพื้นที่ทั้งหมด 2,061,278 ไร่ มีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรจำนวน 638,746 ไร่ โดยมีพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และกาแฟ คิดเป็นร้อยละ 89.76 ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกไม้ผล เช่น มังคุด และทุเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.93 ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าเกษตรในปัจจุบันยังประสบปัญหาหลายประการ ทั้งในด้านผลผลิตต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง และการแปรรูปผลผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอ</p> <p>ดังนั้น จึงจัดทำโครงการนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ควบคู่ไปกับการแปรรูปผลผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร ช่วยลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ยกย่องขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรและผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาคการเกษตรของจังหวัดระนอง</p>
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และส่งเสริมการตลาด ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิต</p> <p>(2) ยกย่องคุณภาพ มาตรฐานของสินค้า และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	(3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรและผู้ประกอบการด้านการเกษตรให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการยกระดับการผลิตและการแปรรูป
6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	(1) เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มผลผลิต (2) สินค้าเกษตรของจังหวัดระนอง ผ่านมาตรฐานคุณภาพอย่างน้อยร้อยละ 80 (3) มีผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตรใหม่อย่างน้อย 2 ผลิตภัณฑ์
7) พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการใน 5 อำเภอ คือ อำเภอเมืองระนอง อำเภอกระบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่น และอำเภอสušสำราญ
8) กิจกรรมหลัก	
8.1) กิจกรรมหลักที่ 1 ประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตร จังหวัดระนอง งบประมาณ 2,800,000 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตร จังหวัดระนอง	กิจกรรมย่อยที่ 1 งานเกษตรแฟร์ 2569 งบประมาณ 2,800,000 บาท (1) กิจกรรมจัดนิทรรศการด้านการเกษตรนวัตกรรมและเทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่ (2) ประกวดสินค้าเกษตรยอดเยี่ยม เพื่อกระตุ้นการตลาดและส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรคุณภาพ (3) กิจกรรมจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรและจับจองซื้อล่วงหน้า (4) กิจกรรมเสวนาและอบรมด้านการตลาดสินค้าเกษตร (5) กิจกรรมแข่งกันกิน/ทำอาหารจากผลผลิตทางการเกษตร (6) กิจกรรมสาธิตทำอาหารจากผลผลิตสินค้าเกษตร
8.2) กิจกรรมหลักที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟ จังหวัดระนอง งบประมาณ 2,552,400 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตร จังหวัดระนอง	กิจกรรมย่อยที่ 1 ถ่ายทอดความรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟจังหวัดระนอง งบประมาณ 869,400 บาท - ถ่ายทอดความรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟ - สนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น ถังบรรจุกาแฟ สติกเกอร์ PVC ต้นพันธุ์กาแฟโรบัสต้า และปุ๋ยอินทรีย์บรรจุกระสอบ กิจกรรมย่อยที่ 2 ศึกษาดูงานการผลิต การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และการเชื่อมโยงตลาดกาแฟ งบประมาณ 483,000 บาท กิจกรรมย่อยที่ 3 จัดงานประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้ากาแฟคุณภาพดีจังหวัดระนอง (เปิดโลกกาแฟระนอง) จำนวน 2 วัน เป็นเงิน 1,200,000 บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	(1) กิจกรรมจัดนิทรรศการด้านกาแฟ (2) กิจกรรมประกวดสุดยอดกาแฟระนอง (3) กิจกรรมจัดจำหน่ายสินค้าจากกาแฟและสินค้าทางการเกษตร (4) กิจกรรมเสวนาโอกาสและการพัฒนากาแฟระนอง สู่เวทีโลก (5) กิจกรรมแข่งขันการชงกาแฟ
8.3) กิจกรรมหลักที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า เกษตรมูลค่าสูงตามกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกร งบประมาณ 781,300 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตร จังหวัดระนอง	กิจกรรมย่อยที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพเกษตรกรด้วยกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกร เวย์ ที่ 1 (เวย์ที่เตรียมความพร้อม) งบประมาณ 102,350 บาท กิจกรรมย่อยที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพเกษตรกรด้วยกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกร เวย์ ที่ 2 (เวย์เชิงปฏิบัติการ) งบประมาณ 349,100 บาท - เวย์เชิงปฏิบัติการจำนวน 5 อำเภอๆ ละ 3 ครั้ง - สนับสนุนค่าวัสดุการเกษตร (เพื่อใช้เป็นวัสดุสาธิตและสนับสนุน ให้โรงเรียนนำไปปฏิบัติจริงในแปลง) 5 อำเภอ ๆ ละ 30,000 บาท กิจกรรมย่อยที่ 3 ศึกษาดูงานด้านการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่า สูงตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร งบประมาณ 242,100 บาท กิจกรรมย่อยที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพเกษตรกรด้วยกระบวนการ โรงเรียนเกษตรกร เวย์ ที่ 3 (เวย์สรุปแลกเปลี่ยนเรียนรู้) งบประมาณ 87,750 บาท
9) หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง
10) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
11) งบประมาณ	6,133,700 บาท
12) ผลผลิต (Output)	เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการส่งเสริมและเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตค่าเกษตรกร และลดต้นทุน การแปรรูป และการสร้างมูลค่า และเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรที่ ทันสมัยและเหมาะสม
13) ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	(1) ผลผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดระนอง ได้รับการพัฒนาและมี คุณภาพดีขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 (2) เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการสามารถลดต้นทุนการเพิ่ม ผลผลิต ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 (3) เกิดผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตรใหม่อย่างน้อย 2 ผลิตภัณฑ์

2. โครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร
2) ชื่อแผนงาน	เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตทางการเกษตร
3) แนวทางการพัฒนา	พัฒนาคุณภาพวิถีเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง
4) หลักการและเหตุผล	<p>เกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกรจังหวัดระนอง ถือเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนภาคการเกษตรของจังหวัดระนองให้มีความมั่นคง และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกรยังประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งในด้านการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การขาดแคลนแรงงาน การขาดการบริหารจัดการที่ดี และการขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนและการตลาด ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร</p> <p>ดังนั้น จึงจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และศักยภาพให้แก่เกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร ในด้านต่างๆ ได้แก่ การถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ การพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ การตลาด และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนและการลงทุนสำหรับเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร การส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกร เพื่อสร้างพลังในการต่อรองและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน</p> <p>ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพของผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน</p>
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(1) พัฒนาศักยภาพและทักษะของเกษตรกรในด้านการผลิต การลดต้นทุน การแปรรูปและการตลาด</p> <p>(2) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรให้เข้มแข็ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	(3) สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร (4) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของเกษตรกร ให้สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	(1) เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพ (2) เครือข่ายเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการเชื่อมโยงและมีความเข้มแข็ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (3) ร้อยละของเพิ่มรายได้ของเกษตรกรและเครือข่าย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
7) พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการใน 5 อำเภอ คือ อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่น และอำเภอสušสำราญ
8) กิจกรรมหลัก	
8.1) กิจกรรมหลักที่ 1 "สตาร์ทอัพฟาร์มระนอง"(Ranong Startup Farm) งบประมาณ 431,800 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง	กิจกรรมย่อยที่ 1 พัฒนา Young Smart Farmer สู่ผู้ประกอบการเกษตรเชิงนวัตกรรมรุ่นใหม่ งบประมาณ 141,200 บาท กิจกรรมย่อยที่ 2 ศึกษาดูงานต้นแบบด้านการเกษตรและการตลาด งบประมาณ 290,600 บาท
8.2) กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาศักยภาพ และสร้างรากฐานเศรษฐกิจเกษตรพอเพียงในชุมชน งบประมาณ 564,200 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง	กิจกรรมย่อยที่ 1 พัฒนาศักยภาพกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ตามพระราชดำริ งบประมาณ 186,600 บาท กิจกรรมย่อยที่ 2 กิจกรรมศึกษาดูงานกลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนต้นแบบดีเด่นระดับประเทศ งบประมาณ 377,600 บาท
8.3) กิจกรรมหลักที่ 3 เกาะพยามพึ่งพาตนเอง : เกษตรปลอดภัย เกษตรยั่งยืน งบประมาณ 442,200 บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง	กิจกรรมย่อยที่ 1 พัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและแปรรูปผลผลิตสินค้าทางการเกษตร งบประมาณ 354,500 บาท - ถ่ายทอดความรู้แก่วิสาหกิจชุมชนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและแปรรูปผลผลิตสินค้าทางการเกษตร - สนับสนุน (1) ค่าวัสดุอุปกรณ์สำหรับสนับสนุนการดำเนินงานการแปรรูปผลผลิตสินค้าทางการเกษตร เป็นเงิน 150,000 บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(2) ค่าวัสดุอุปกรณ์สำหรับสนับสนุนการดำเนินงานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นเงิน 150,000 บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 2 พัฒนาเด็กเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่กลุ่มเข้มแข็ง (Smart Group) "เด็กเยาวชน งบประมาณ 57,700 บาท</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ 3 สนับสนุนศูนย์เรียนรู้เครือข่าย ศพก. ภายใต้โมเดล "เกาะพยามพึ่งพาตนเอง : เกษตรปลอดภัย เกษตรยั่งยืน งบประมาณ 30,000 บาท</p> <p>(1) จัดทำชุดข้อมูลสนับสนุนองค์ความรู้ 20,000 บาท</p> <p>(2) ค่าติดตามและประเมินผล 10,000 บาท</p>
9) หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง
10) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม 2568 - กันยายน 2569
11) งบประมาณ	1,438,200 บาท
12) ผลผลิต (Output)	เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ และมีเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็งและได้รับการเชื่อมโยง
13) ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>(1) เกษตรกรและเครือข่ายมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p> <p>(2) เกิดเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการและต่อรอด้านการผลิตและการตลาดได้</p> <p>(3) เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>

3. โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
2) ชื่อแผนงาน	ส่งเสริมการเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3) แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและยกระดับการทำเกษตรและ อุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
4) หลักการและเหตุผล	<p>ที่มา การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เป็นนโยบายหลักด้านหนึ่งของรัฐบาลทุกสมัยที่ได้ให้ความสำคัญโดยมุ่งเน้น การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ จากการศึกษาจังหวัดระนองได้มีการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น กันมาอย่างต่อเนื่อง มีการจ้างงาน สร้างรายได้แก่ราษฎรเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดอีกจำนวนมากที่ยังมีกระบวนการผลิต และคุณภาพผลิตภัณฑ์ ยังไม่ได้มาตรฐาน และการบรรจุภัณฑ์ที่ไม่ทันสมัยเป็นที่ยอมรับของตลาด จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและมีบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัยเป็นที่ยอมรับของตลาด ตลอดจนการพัฒนาและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>ความเร่งด่วน มีความจำเป็นเร่งด่วน สูง โดยต้องเร่งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตที่มีความมุ่งมั่น ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)และมาตรฐานอื่นทางราชการกำหนด และในขณะเดียวกันจะต้องพัฒนา บรรจุภัณฑ์ ให้แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่น มีชื่อเสียงของจังหวัดเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันต่อไป</p>
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(1) เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดระนอง</p> <p>(2) เพื่อพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ตามแนวโน้มทิศทางความต้องการของตลาดและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์</p> <p>(3) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด</p> <p>(4) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนมีรายได้จากการเชื่อมโยงการตลาดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>(1) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต ระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด จำนวน 60 ราย</p> <p>(2) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และฉลากจากการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก จำนวน 30 ราย</p> <p>(3) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับรูปแบบและต้นแบบบรรจุภัณฑ์และฉลากที่ทันสมัยตามแนวโน้มทิศทางการความต้องการของตลาดและความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์</p> <p>(4) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนมีรายได้จากการเชื่อมโยงการตลาดในการจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น</p>
7) พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดระนอง
8) กิจกรรมหลัก	
8.1) กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>จัดอบรม สัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำ ในการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด จำนวน 1 วัน เป้าหมาย 60 ราย</p> <p>80,000 บาท</p> <p>อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง</p>
8.2) กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>จัดอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก จำนวน 2 วัน เป้าหมาย 30 ราย</p> <p>120,000 บาท</p> <p>อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง</p>
8.3) กิจกรรมหลักที่ 3 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>จัดจ้าง ออกแบบบรรจุภัณฑ์หรือฉลาก จำนวน 10 รูปแบบ และจ้างทำบรรจุภัณฑ์หรือฉลาก จำนวน 10 รูปแบบๆละ ไม่น้อยกว่า 500 ชิ้น</p> <p>480,000 บาท</p> <p>อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
8.4) กิจกรรมหลักที่ 4 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และผลิตภัณฑ์เด่นจังหวัดระนองที่ได้รับมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด ไม่น้อยกว่า 25 บูท ในพื้นที่ต่างจังหวัด 3,000,000 บาท อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
9) หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
10) ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินโครงการ 1 ปี เริ่มต้นปี 1 ตุลาคม 2568 สิ้นสุด 30 กันยายน 2569
11) งบประมาณ	3,680,000.-บาท (สามล้านหกแสนแปดหมื่นบาทถ้วน)
12) ผลผลิต (output)	(1) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับความรู้ด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด จำนวน 60 ราย (2) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับการฝึกอบรมและคำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลากจำนวน 30 ราย (3) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับต้นแบบบรรจุภัณฑ์หรือฉลากไว้ใช้ประโยชน์ รูปแบบละไม่น้อยกว่า 500 ชิ้นต่อผลิตภัณฑ์จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ (4) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนมีรายได้จากการเชื่อมโยงการตลาดในการจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
13) ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	(1) ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ (2) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 5

4. โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในท้องถิ่น สู่ตลาดสินค้าประมงมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในท้องถิ่นสู่ตลาดสินค้าประมงมูลค่าสูง
2) ชื่อแผนงาน	การส่งเสริมการเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3) แนวทางการพัฒนา	พัฒนาคุณภาพวิถีเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง
4) หลักการและเหตุผล	<p>การแปรรูปสัตว์น้ำ เป็นการนำสัตว์น้ำจากเรือประมงพื้นบ้านมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ยืดอายุการเก็บรักษาสัตว์น้ำให้นานขึ้น ช่วยให้มีอาหารจากสัตว์น้ำบริโภคในยามที่ขาดแคลนหรือไม่ใช่ฤดูกาล เพื่อให้เกิดรสชาติอาหารที่หลากหลายออกไป นอกจากนี้ยังช่วยรักษาคุณค่าทางอาหารของสัตว์น้ำที่มีประโยชน์ต่อร่างกายและทำให้อาหารมีความปลอดภัยในการบริโภค เป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสัตว์น้ำในท้องถิ่นและเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูป ประกอบด้วยวิธีการแปรรูปอาหารจากสัตว์น้ำ วิธีการบรรจุและเก็บรักษา รวมถึงวิธีการบริโภค เพื่อให้ชุมชนประมงพื้นบ้านผู้ประกอบการ และผู้สนใจทั่วไปใช้เป็นแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และผู้บริโภคส่วนใหญ่พึงพอใจ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านอาชีพแก่ชุมชน สร้างทางเลือก ส่งเสริม สาธิต การแปรรูป เป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรผู้มีทุนน้อยสามารถแปรรูปสัตว์น้ำในท้องถิ่น ได้ในเชิงเศรษฐกิจ การบริโภค ผลิตภัณฑ์เป็นที่ต้องการและน่าสนใจของตลาด สร้างรายได้ สร้างอาชีพ ให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรที่มีผลผลิตจากการทำการประมงด้วยเครื่องมือประมงพื้นบ้าน และเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งน้ำจืดและน้ำกร่อย และผู้สนใจทั่วไปที่จับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่จังหวัดระนอง</p>
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(1) เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ สร้างความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนประมงพื้นบ้านและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>(2) เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปสัตว์น้ำ และการสร้างแพคเกจจิ้ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	(3) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ สามารถเพิ่มมูลค่าสัตว์น้ำของเรือประมงพื้นบ้านและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้สูงขึ้น
6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	(1) มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน 75 ราย (2) ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 สามารถนำความรู้ไปสร้างผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้มีมูลค่าสูงจำหน่ายได้ และสามารถแปรรูปสัตว์น้ำที่มีมาตรฐานเพื่อบริโภคในครัวเรือน
7) พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดระนอง (อำเภอกระบุรี อำเภอเมืองระนอง อำเภอสušสำราญ อำเภอกะเปอร์ หรือ อำเภอละอุ่น)
8) กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแปรรูปสัตว์น้ำท้องถิ่น และเทคนิคการออกแบบแพคเกจจิ้งผลิตภัณฑ์ประมงสร้างตลาด มูลค่าสูง 200,000 บาท สำนักงานประมงจังหวัดระนอง กรมประมง
9) หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
10) ระยะเวลาในการดำเนินงาน	1 ตุลาคม 2568 – 30 กันยายน 2569
11) งบประมาณ	200,000 บาท
12) ผลผลิต (output)	(1). ประมงพื้นบ้านและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีความรู้ในการแปรรูปและมีเทคนิคการสร้างผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้มีมูลค่าสูง ไม่น้อยกว่า 75 ราย (2) จะมีผู้สนใจแปรรูปสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 25% ของผู้เข้าร่วมโครงการ
13) ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	(1) ชุมชนประมงพื้นบ้านและกลุ่มผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าประมงเพิ่มขึ้นและมีอาหารประมงแปรรูปบริโภคในครัวเรือน (2) ผลิตภัณฑ์สินค้าประมงมีมาตรฐาน ถูกสุขลักษณะ มีมูลค่าที่สูงขึ้น (3) ทรัพยากรสัตว์น้ำในท้องถิ่นถูกนำมาใช้อย่างคุ้มค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
จำนวน 3 โครงการ ดังนี้

1. โครงการเพิ่มศักยภาพการทำการประมงพื้นบ้านเชิงอนุรักษ์จังหวัดระนอง

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการทำการประมงพื้นบ้านเชิงอนุรักษ์จังหวัดระนอง
2) ชื่อแผนงาน	จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3) แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
4) หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติได้ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเลสามารถดำรงอยู่ได้ มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชน สังคม รวมถึงประเทศชาติอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งของหน่วยงาน ชุมชน การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์อย่างถูกต้องและเป็นระบบสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ประชาชนในเรื่องการให้ความสำคัญกับฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม ตลอดถึงแนวพระราชดำริในการอนุรักษ์พัฒนา พื้นฟู ป้องกัน และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จนเกิดความรัก ห่วงแหน และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน</p> <p>ยุทธศาสตร์จังหวัดระนอง อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล อนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู ส่งเสริมและพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>การแย่งพื้นที่ทำการประมงของเรือประมง การล่าวงล้าล่าน้ำทำการประมงไปยังประเทศเพื่อนบ้านการทำการประมงที่ได้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน สัตว์น้ำเศรษฐกิจในชุมชนของจังหวัดระนองลดน้อยลงมาก ความยากจนของชุมชนประมงพื้นบ้านและการทำการประมงที่ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ชุมชนประมงพื้นบ้านจึงมีความต้องการพัฒนาปรับปรุง ซ่อมแซม แหล่งอนุรักษ์ที่มีอยู่เดิมให้สามารถแสดงให้เห็นแหล่งอนุรักษ์ของชุมชนได้อย่างชัดเจนตามมติข้อตกลงของชุมชน และต้องการฟื้นฟูพันธุ์สัตว์น้ำเศรษฐกิจของชุมชนที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>มีอยู่ให้มากกว่าเดิม เพื่อให้ชุมชนสามารถอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเศรษฐกิจในพื้นที่แหล่งอนุรักษ์สัตว์น้ำชุมชน และใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่อนุรักษ์ เพื่อการดำรงชีพสร้างรายได้ การมีพื้นที่ทำการประมง การมีทรัพยากรสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ชุมชนประมง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติ(สัตว์น้ำ) ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำรงชีพของมนุษย์ การลดลงของปริมาณสัตว์น้ำเศรษฐกิจในธรรมชาติของจังหวัดระนองอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องเร่งฟื้นฟู เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ดังนั้นการพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม รักษาแหล่งอนุรักษ์สัตว์น้ำให้เกิดในชุมชนและการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำในแหล่งอนุรักษ์ของชุมชน โดยการสนับสนุนให้ชุมชนมีข้อตกลงของชุมชนในเรื่องการบริหารจัดการแหล่งอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำที่สมดุล คุ่มค่า และยั่งยืน จะเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในธรรมชาติในพื้นที่จังหวัดระนองให้มากขึ้น</p>
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(1) เพื่อฟื้นฟู ซ่อมแซม ปรับปรุงแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำของชุมชนโดยชุมชน</p> <p>(2) เพื่อฟื้นฟูสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งน้ำธรรมชาติ</p>
6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>(1) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำชุมชนในพื้นที่จังหวัดระนองได้รับการซ่อมแซม ปรับปรุง จำนวน 5 แห่ง</p> <p>(2) ปลอยสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำชุมชน ไม่น้อยกว่า 800,000 ตัว</p>
7) พื้นที่เป้าหมาย	<p>(1) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ บ้านบางใหญ่ อำเภอกะบุรี</p> <p>(2) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ บ้านหาดทรายดำ อำเภอมืองระนอง</p> <p>(3) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ บ้านเกาะจาก อำเภอมืองระนอง</p> <p>(4) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ บ้านแหลมนาว อำเภอสูขุภรราย</p> <p>(5) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ บ้านอ่าวเคย อำเภอกะเปอร์</p>
8) กิจกรรมหลัก	พัฒนาแหล่งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำของชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
8.1) กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายประมง แนวทางและหลักการ การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำโดยชุมชน และร่วมกัน จัดทำแนวเขตแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำชุมชน 186,300.00 บาท สำนักงานประมงจังหวัดระนอง หน่วยงานสังกัดกรมประมง
8.2) กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ ชุมชน 1,800,000.00 บาท สำนักงานประมงจังหวัดระนอง หน่วยงานสังกัดกรมประมง
9) หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
10) ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม 2568 – 30 กันยายน 2569
11) งบประมาณ	1,986,300.00 บาท
12) ผลผลิต (output)	(1) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำชุมชนในพื้นที่จังหวัดระนอง จำนวน 5 แห่ง ได้รับการฟื้นฟู (2) ปริมาณสัตว์น้ำเศรษฐกิจในแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำของ ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 800,000 ตัว
13) ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	(1) แหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำของชุมชน มีความอุดมสมบูรณ์ ของระบบนิเวศทางทะเล (2) ชุมชนสามารถบริหารจัดการแหล่งอนุรักษ์ และการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ได้อย่างประหยัด คุ่มค่า ยั่งยืน และสมดุล โดยใช้มิติข้อตกลงของชุมชน

2. โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการ	โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง
2) ชื่อแผนงาน	จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3) แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
4) หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติได้ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล สามารถดำรงอยู่ได้ มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชน สังคม รวมถึงประเทศชาติอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งของหน่วยงาน ชุมชน การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์อย่างถูกต้องและเป็นระบบสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ประชาชนในเรื่องการให้ความสำคัญกับฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม ตลอดถึงแนวพระราชดำริในการอนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู ป้องกัน และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จนเกิดความรัก ห่วงแหนง และมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน</p> <p>ยุทธศาสตร์จังหวัดระนอง อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล อนุรักษ์ คุ่มครอง พื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>การลดลงของปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคสัตว์น้ำส่งผลให้ราคาสัตว์น้ำสูงขึ้น ชาวประมงได้รับความเดือดร้อนจากการทำการประมง เพราะไม่สามารถจับสัตว์น้ำได้ จำเป็นต้องออกไปทำการประมงที่ไกลขึ้น ต้นทุนในการทำการประมงสูงขึ้นซึ่งไม่คุ้มกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเมื่อออกไปทำการประมงจึงมีความต้องการสร้างปะการังเทียม เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ดังนั้นการสร้างแหล่งที่อาศัยสัตว์ทะเล หรือปะการังเทียม เพื่อให้เป็นแหล่งที่อาศัยและแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ทะเลซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นวิธีการที่ประสบความสำเร็จได้รับความสนใจจากทุกภาคส่วนทั้ง ชาวประมงพื้นบ้าน ประมงพาณิชย์ รวมทั้งผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว ที่ต้องการเห็นทรัพยากรธรรมชาติในทะเลได้รับการฟื้นฟูให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	(1) เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศบริเวณชายฝั่ง เพิ่มผลผลิตทรัพยากรสัตว์น้ำ เป็นแหล่งอาศัย แหล่งหลบภัยของสัตว์น้ำ (2) เพื่อเพิ่มแหล่งทำการประมงสำหรับชาวประมงในพื้นที่ชายฝั่ง ส่งเสริมประมงพื้นบ้านให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และแหล่งท่องเที่ยว(ตกปลา)
6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนปะการังเทียม 2 แห่ง
7) พื้นที่เป้าหมาย	(1) เมืองระนอง (2) อำเภอกะเปอร์ (3) อำเภอสุขสำราญ
8) กิจกรรมหลัก	สร้างปะการังเทียมโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม
8.1) กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สร้างปะการังเทียมโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม 15,514,000 บาท สำนักงานประมงจังหวัดระนอง กรมประมง ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน (ภูเก็ต) ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง
9) หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
10) ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม 2568 – 30 กันยายน 2569
11) งบประมาณ	15,514,000 บาท
12) ผลผลิต (output)	(1) แหล่งที่อยู่ของสัตว์ทะเลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 2 แห่ง (2) แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งทำการประมงสำหรับชาวประมงพื้นบ้านเพิ่มขึ้น
13) ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	(1) ระบบนิเวศบริเวณชายฝั่ง และทรัพยากรสัตว์น้ำ มีความอุดมสมบูรณ์ (2) ลดต้นทุนการออกทำการประมงของชาวประมงชายฝั่ง ชาวประมงมีรายได้เพิ่มขึ้น (3) สัตว์น้ำมีแหล่งอาศัย หลบภัย วางไข่ และเลี้ยงตัวอ่อน

3. โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์พันธุฯ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นบริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง

หัวข้อ	รายละเอียด
1) ชื่อโครงการ	โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์พันธุฯ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นบริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง
2) ชื่อแผนงาน	จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3) แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์ คุ้มครอง พันธุฯ ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
4) หลักการและเหตุผล	<p>พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว(รัชกาล ที่ 9) ทรงเล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ทรงริเริ่มงานพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา โดยมีพระราชดำริให้ดำเนินการรวบรวมรักษาพรรณพืชต่างๆ ที่หายากและที่กำลังจะหมดไป ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงสานพระราชปณิธานต่อ โดยพระราชทานให้โครงการสวนพระองค์ฯ สวนจิตรลดา เป็นผู้ดำเนินการจัดสร้างธนาคารพืชพรรณขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมา การดำเนินงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) ในระยะที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน โดยมีหน่วยงานต่างๆ ร่วมสนองพระราชดำริเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้พื้นที่และกิจกรรมของโครงการฯ ได้ขยายและกระจายออกไปสู่ภูมิภาคต่างๆ รวมทั้งมีแนวทางการดำเนินงานที่หลากหลายมากขึ้นโดยลำดับ และได้บรรลุผลก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวม</p> <p>จังหวัดระนองได้สนองแนวพระราชดำริฯ ภายใต้การขับเคลื่อนโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ของจังหวัดระนอง โดยได้มีคำสั่งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง ที่ 3/2565 ลงวันที่ 8 กันยายน 2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>รัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) จังหวัดระนอง ซึ่งประกอบด้วยคณะทำงานหลัก 4 คณะ โดยแบ่งเป็นคณะทำงานฯ ย่อยรวม 6 คณะ ในการนี้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองได้รับมอบหมายภารกิจให้ ดำเนินการขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้“คณะทำงานขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานตามกรอบการใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น”</p> <p>โดยมีเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองเป็นประธานคณะทำงานฯ และมีหัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง เป็นคณะทำงานและเลขานุการฯ มีอำนาจหน้าที่ร่วมกันขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานใน 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากร 2) กิจกรรมวางแผนพัฒนาทรัพยากร</p> <p>ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความ เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์ และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็แนวทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง</p>
5) วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>(1) เพื่อสนองแนวพระราชดำริ และสืบสานพระราชปณิธาน สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุตา สยามบรมราชกุมารี ในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ของจังหวัดระนอง</p> <p>(2) เพื่อสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์และห่วงแหนทรัพยากรท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญของ พันธุกรรมพืชประจำถิ่นและใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่าอย่างยั่งยืน จากการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรท้องถิ่นบริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(3) เพื่อกำหนดแนวทางสนับสนุนการศึกษาวิจัย สรรพคุณทางยาสมุนไพร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน จนนำไปสู่การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ของจังหวัดระนองที่สร้างรายได้และมูลค่าเพิ่ม และจังหวัดระนองมีการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นในทุกมิติทั้งมิติของเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งสืบสาน ห่วงแหน และต่อยอดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และความภาคภูมิใจของคนระนองตลอดสืบไป</p>
<p>6) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>6.1) ตัวชี้วัด</p> <p>(1) ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ</p> <p>(1.1) ชุมชน ไม่น้อยกว่า 120 ครีวเรือน ของจังหวัดระนอง ระนอง ได้รับการเรียนรู้และได้ตระหนักถึงคุณค่าในการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมพืชอย่างยั่งยืน</p> <p>(1.2) มีพันธุ์พืชประจำถิ่น อย่างน้อยจำนวน 100 ชนิด ได้รับการอนุรักษ์ภายใต้ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง</p> <p>(1.3) จังหวัดระนองมีฐานข้อมูลพันธุกรรมพืชอย่างละเอียด อย่างน้อย 3 ชนิด จากการศึกษาวิจัยสายพันธุ์เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถขับเคลื่อนต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP) ได้</p> <p>(1.4) จังหวัดระนอง ได้รับการประชาสัมพันธ์แนะนำพรรณพืชหายากที่คู่ควรอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น อย่างน้อย 3 ช่องทาง (เอกสารเผยแพร่ / VTR/ website/ Qr-code)</p> <p>(2) ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ</p> <p>(2.1) จังหวัดระนองได้ตอบสนองแนวพระราชดำริฯ และสืบสานพระราชปณิธานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง</p> <p>(2.2) ประชาชน นักเรียนนักศึกษาในชุมชนไม่น้อยกว่า 50 ครีวเรือนเกิดกระบวนการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในกระบวนการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมกันวางแผนอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นที่บ้านจังหวัดระนอง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(2.3) จังหวัดระนองได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในด้านต่างๆ ดังนี้</p> <p>(3) ด้านสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์</p> <p>(3.1) จังหวัดระนอง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีอัตลักษณ์แหล่งใหม่จากการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นที่อุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นอีก 1 แห่ง และจากการสร้าง Story ให้คนทั่วไปอยากรู้ อยากเห็น และพันธุกรรมพืชประจำถิ่นที่สำคัญของแต่ละอำเภอในจังหวัดระนอง</p> <p>(3.2) สร้างประโยชน์และรายได้แก่ชุมชน ก่อให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในจังหวัด ดังนี้</p> <p>(3.2.1) จากผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้ทำการวิจัยและศึกษาประโยชน์ของพรรณไม้ที่มีสรรพคุณทั้งสมุนไพรเพื่อการพัฒนาไปเป็นสินค้า OTOP ในระยะต่อไป</p> <p>(3.2.2) จากการขยายและกระจายพันธุ์ เพื่อการอนุรักษ์พันธุ์และกระจายพันธุ์โดยการแลกเปลี่ยนพันธุ์พืชที่สำคัญให้เป็นที่รู้จักแก่ประชาชนทั่วไป และยังสามารถอนุรักษ์พันธุ์พืชประจำถิ่นได้อย่างยั่งยืน</p> <p>6.2) เป้าหมาย</p> <p>(1) เป้าหมายเชิงปริมาณ</p> <p>(1.1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนโรงเรียน ประชาชน ผู้แทนชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในจังหวัดระนองมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นพื้นบ้านจังหวัดระนอง จำนวน ไม่ต่ำกว่า 100 ครุว์เรือน</p> <p>(1.2) จังหวัดระนองมีการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นพื้นบ้านจังหวัดระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ</p> <p>(1.3) ทรัพยากรท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไปอย่างน้อยจำนวน 3 ชนิด/พันธุ์ที่สามารถขับเคลื่อนต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP)ของจังหวัดระนองได้</p> <p>(1.4) จังหวัดระนองมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในเมืองระนองเพิ่มขึ้น 1 แห่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ</p> <p>(2.1) ประชาชนในจังหวัดระนอง มีความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์พันธุ์พืชประจำถิ่นและได้ร่วมกันสนองแนวพระราชดำริฯ และสืบสานพระราชปณิธานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ของจังหวัดระนอง</p> <p>(2.2) ประชาชนในจังหวัดระนอง มีความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการทำแผนและเห็นด้วยกับแผนอนุรักษ์พันธุ์พืชและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นที่บ้านจังหวัดระนอง</p> <p>(2.3) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์พืชประจำถิ่นจากการได้เข้าชมสถานที่โครงการฯ ในสถานีพัฒนาที่ดินระนอง</p>
7) พื้นที่เป้าหมาย	<p>สถานีพัฒนาที่ดินระนอง เลขที่ 90 หมู่ที่ 3 ตำบลราชกรูด อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 85000</p> <p>https://goo.gl/maps/FuBDZkN7LZt6q9cC7</p> <p>พิกัด 9.76551, 98.59280</p>
8) กิจกรรมหลัก	อนุรักษ์พันธุ์พืชและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น
<p>กิจกรรมหลักที่ 1</p> <p>งบประมาณ 610,000.-บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ นายธานินทร์ ไต๊ะหมัดและสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง</p>	<p>8.1) กิจกรรมประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติ สร้างความเข้าใจการสำรวจ และจัดทำฐานข้อมูลพรรณพืชแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชจังหวัดระนอง (อพ.สธ.)</p> <p>8.1.1) ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์และวางแผนทรัพยากรท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญของพันธุ์กรรมพืชประจำถิ่นและใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่าอย่างยั่งยืน ผ่านกระบวนการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบชุมชนมีส่วนร่วม จำนวน 2 ครั้ง ต่อปี</p> <p>8.1.2) สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลพรรณไม้ และพันธุ์กรรมพืชประจำถิ่นจังหวัดระนองจำนวน 69 ชนิด</p> <p>รวมเป็นเงิน 90,800.-บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>8.2) กิจกรรมปรับปรุงสถานที่ตัดแต่งต้นไม้จำนวนพื้นที่ประมาณไม่น้อยกว่า 10 ไร่</p> <p>8.2.1) ปรับปรุงสถานที่ (ตัดหญ้า/ตัดแต่งกิ่ง) จำนวน 10 ไร่ (จำนวน 3 ครั้ง) พร้อมปลูกพรรณไม้พื้นถิ่นที่สำคัญและทรงคุณค่าคู่ควรที่จะอนุรักษ์ จาก 5 อำเภอๆ ละ 5 ชนิดพันธุ์ไม้ๆละ 2 ต้น ขนาดความสูงไม่ต่ำกว่า 100 เซนติเมตร</p> <p>8.2.2) ปรับปรุงเส้นทางเดินชมพรรณไม้ (ปูด้วยแผ่นอิฐ/ซีเมนต์สำเร็จรูป) จำนวน 900 เมตร (ทางเดินเท้าเพื่อชมพรรณไม้ บริเวณโครงการฯ (ปูด้วยแผ่นอิฐ/ซีเมนต์สำเร็จรูป) ระยะทาง 900 เมตร เฉลี่ยตารางเมตรๆ 400 บาท)</p> <p>รวมเป็นเงิน 425,000.-บาท</p>
	<p>8.3) กิจกรรมจัดทำป้ายแสดงพรรณไม้</p> <p>8.3.1) จัดจ้างทำป้ายแสดงแผนที่ระบุพิกัดรายนามพรรณไม้ในโครงการฯ จำนวนไม่ต่ำกว่า 100 ต้น</p> <p>8.3.2) จัดจ้างปลูกไม้ดอกไม้ประดับรอบบริเวณป้ายแสดงแผนที่ระบุพิกัดรายนามพรรณไม้ในโครงการฯ พื้นที่ 5 ตารางเมตร</p> <p>8.3.3) จัดจ้างทำป้ายระบุพรรณไม้ (พูดได้)</p> <p>รวมเป็นเงิน 24,000.-บาท</p>
	<p>8.4) กิจกรรมศึกษา วิจัย สรรพคุณทางยาสมุนไพร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP)</p> <p>8.4.1) จัดจ้างศึกษา วิจัย สรรพคุณทางยาสมุนไพร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน และจัดทำเป็น E-books เผยแพร่ จำนวน 3 ชนิด</p> <p>8.4.2) จัดจ้างทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง ออกแบบและบรรจุหีบห่อที่ได้จากงานวิจัยเป็นตัวอย่างผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)จากพืชทั้ง 3 ชนิดๆ ละ 200 ตัวอย่าง รวม 600 ตัวอย่าง</p> <p>รวมเป็นเงิน 100,000.-บาท</p>
	<p>8.5) กิจกรรมประชาสัมพันธ์รณรงค์สร้างความรู้และภาคภูมิใจกับพรรณไม้สำคัญๆ ของจังหวัดระนองทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ</p> <p>8.5.1) จัดทำ VTR ประชาสัมพันธ์รณรงค์สร้างความรู้และภาคภูมิใจกับพรรณไม้สำคัญๆ ของจังหวัดระนองความยาวไม่ต่ำกว่า 5 นาที จำนวน 1 เรื่อง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>8.5.2) จัดทำหนังสือ (E-Book) รวบรวมพรรณไม้ที่สำคัญของจังหวัดระนอง และเส้นทางเดินป่าชมพรรณไม้หายากเมืองระนองจำนวนไม่ต่ำกว่า 30 หน้า</p> <p>รวมเป็นเงิน 13,000.-บาท</p>
	<p>8.6) กิจกรรมอำนวยการ ติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลเชิงประสิทธิผลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตอบสนองให้ประสบผลความสำเร็จ</p> <p>8.6.1) จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานตามกรอบการใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง จำนวน 23 ราย จำนวนไตรมาสละ 1 ครั้ง รวม 4 ครั้ง</p> <p>8.6.2) ติดตามและประเมินผลโครงการฯไตรมาสละ 1 ครั้ง รวม 4 ครั้ง</p> <p>รวมเป็นเงิน 17,200.-บาท</p>
<p>9) หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ร่วมกับ คณะทำงานขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานตามกรอบการใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น ภายใต้คณะทำงานขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) จังหวัดระนอง</p> <p>(ตามคำสั่งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯจังหวัดระนอง ที่ 3/2565 ลงวันที่ 8 กันยายน 2565)</p>
<p>10) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ระยะเวลา 1 ปี เริ่มต้นปี 1 ต.ค.2568 สิ้นสุดปี 30 ก.ย.2569</p>
<p>11) งบประมาณ</p>	<p>งบพัฒนาจังหวัดระนอง 670,000.- บาท</p>
<p>12) ผลผลิต (Output)</p>	<p>(1) ชุมชน ไม่น้อยกว่า 120 ครัวเรือนของจังหวัดระนองระนอง ได้รับการเรียนรู้และได้ตระหนักถึงคุณค่าในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมพืชอย่างยั่งยืน</p> <p>(2) มีพันธุ์พืชประจำถิ่น อย่างน้อยจำนวน 100 ชนิด ได้รับการอนุรักษ์ภายใต้ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง และมีพันธุ์พืชอย่างน้อยจำนวน 3 ชนิด/พันธุ์ ที่สามารถขับเคลื่อนต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP) ได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>(3) จังหวัดระนองมีฐานข้อมูลพันธุ์กรรมพืชอย่างละเอียดอย่างน้อย 3 ชนิด จากการศึกษาวิจัยสายพันธุ์เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของในการต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์</p> <p>(4) จังหวัดระนอง ได้รับการประชาสัมพันธ์แนะนำพรรณพืชหายากที่คู่ควรรอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น อย่างน้อย 3 ช่องทาง (เอกสารเผยแพร่ / VTR/ website/ Qr-code)</p>
<p>13. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>(1) จังหวัดระนองได้ตอบสนองแนวพระราชดำริฯ และสืบสานพระราชปณิธานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง</p> <p>(2) ประชาชนในชุมชนไม่น้อยกว่า 50 ครัวเรือนเกิดกระบวนการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในกระบวนการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมกันวางแผนอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นทุเรียนที่บ้านจังหวัดระนอง</p> <p>(3) จังหวัดระนองได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในด้านต่างๆ ดังนี้</p> <p>(3.1) ด้านสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์</p> <p>จังหวัดระนอง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีอัตลักษณ์แหล่งใหม่จากการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นที่อุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นอีก 1 แห่ง และจากการสร้าง Story ให้คนทั่วไปอยากรู้ อยากเห็น และพันธุ์กรรมพืชประจำถิ่นที่สำคัญของแต่ละอำเภอในจังหวัดระนอง</p> <p>(3.2) สร้างประโยชน์และรายได้แก่ชุมชน ก่อให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในจังหวัด ดังนี้</p> <p>(3.2.1) จากผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้ทำการวิจัยและศึกษาประโยชน์ของพรรณไม้ที่มีสรรพคุณทั้งสมุนไพรเพื่อการพัฒนาไปเป็นสินค้า OTOPของจังหวัดระนองในระยะต่อไป</p> <p>(3.2.2) จากการขยายและกระจายพันธุ์ เพื่อการอนุรักษ์พันธุ์และกระจายพันธุ์โดยการแลกเปลี่ยนพันธุ์พืชที่สำคัญให้เป็นที่ยอมรับแก่ประชาชนทั่วไป และยังสามารถอนุรักษ์พันธุ์พืชประจำถิ่นได้อย่างยั่งยืน</p>

ที่ปรึกษา

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง (นายนิริศ นิรามัยวงศ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง (นายราชัน มีน้อย)

ผู้จัดทำ

คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

รวบรวม/พิมพ์/ทาน

1. กลุ่มสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
สนับสนุนด้านข้อมูลการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
2. กลุ่มช่วยเหลือเกษตรกรและโครงการพิเศษ สนับสนุนด้านข้อมูลปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัด โครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และข้อมูลด้านภัยพิบัติ
2. กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
รวบรวม/พิมพ์/ทาน ยกร่างแผนฯ

ภาคผนวก 1

- คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
- คำสั่งจังหวัดระนอง
- คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓๖ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนาจการ
รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชย์จังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ

๒๐. ผู้อำนวยการ...

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชากรรัฐรักสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล
- วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
- ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ
- ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ
- ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร
- สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๙. ปฏิบัติงาน...

๙. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายกฤษฎา บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งจังหวัดระนอง
ที่ ๑๕๓๖/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ด้วยคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์) ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๒ ท่าน และแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัด (เพิ่มเติม) ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

เพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรฯ ชุดใหม่ มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาภาคการเกษตรในพื้นที่จังหวัดระนอง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอยกเลิกคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๙๔๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๑ และแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

๑. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 - ๑.๑ พัฒนาการจังหวัดระนอง
 - ๑.๒ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง
 - ๑.๓ หัวหน้าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง
๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ๒.๑ นายกสมาคมประมงระนอง
 - ๒.๒ ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจตุพนธ์ ปิยมบุตร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

คำสั่งจังหวัดระนอง
ที่ ๑๙๙๒/๒๕๖๒

เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามที่คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์) ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด และจังหวัดระนองได้มีคำสั่งที่ ๑๕๓๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการฯ นั้น

เนื่องจาก การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ตำแหน่ง ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นไปตามคำสั่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๙๙ / ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมีวาระการปฏิบัติหน้าที่ ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลบังคับใช้ และได้หมดวาระเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิรายดังกล่าวมีความสามารถในการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและประสานงานในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอแก้ไขคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๑๕๓๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ข้อ ๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ เฉพาะราย ข้อ ๒.๒ ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านเศรษฐกิจ เป็น นายสมชาย วัชรสุขโพธิ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด จังหวัดระนอง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจตุพจน์ ปิยัมปุตระ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด จังหวัดระนอง
ที่ ๒ /๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ตามคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ที่ ๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า และแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ประจำปีเป็นไปด้วยความเรียบร้อย นั้น

เนื่องจากหน่วยงานที่เป็นองค์ประกอบในคณะทำงานมีการปรับปรุงชื่อตำแหน่ง และที่ประชุมคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง มีมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศาลากลางจังหวัดระนอง เห็นชอบให้เพิ่มองค์ประกอบของคณะทำงานฯ เพื่อให้มีหน่วยงานครอบคลุมในทุกมิติของการพัฒนาด้านการเกษตร ดังนั้นเพื่อดำเนินการตามมติที่ประชุมดังกล่าว และองค์ประกอบของคณะทำงานมีความครบถ้วนสมบูรณ์ จึงขอยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ที่ ๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. องค์ประกอบ

๑) เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	ประธานคณะทำงาน
๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ ๘	คณะทำงาน
๓) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔) พาณิชย์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕) ท้องถิ่นจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖) พัฒนาการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๗) อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๘) ประมงจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๙) เกษตรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๐) ปศุสัตว์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๑) สหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๒) ปฎิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๓) ผู้อำนวยการโครงการชลประทานระนอง	คณะทำงาน
๑๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง	คณะทำงาน
๑๕) ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินระนอง	คณะทำงาน
๑๖) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง	คณะทำงาน
๑๗) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง	คณะทำงาน
๑๘) หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง	คณะทำงาน

๑๙) หัวหน้าด้านตรวจประมงระนอง	คณะทำงาน
๒๐) หัวหน้าด้านกักกันสัตว์ระนอง	คณะทำงาน
๒๑) หัวหน้าด้านตรวจพืชทำเรือระนอง	คณะทำงาน
๒๒) ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๓) หัวหน้าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง	คณะทำงาน
๒๔) หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๕) หัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๖) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center: AIC) จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๗) ประธานคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับจังหวัด	คณะทำงาน
๒๘) หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๙) หัวหน้ากลุ่มช่วยเหลือเกษตรกรและโครงการพิเศษ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๐) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงานและ เลขาธิการ
๓๑) นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการหรือชำนาญการ ที่ได้รับมอบหมาย สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขาธิการ

ข. อำนาจหน้าที่

๑) จัดทำและทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ให้เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับสถานการณ์เป็นประจำทุกปี และเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาภาคเกษตรในระดับต่างๆ รวมถึงตามความต้องการของตลาด เกษตรกร และศักยภาพของพื้นที่

๒) จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า ด้านพืช/ปศุสัตว์/ประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และความต้องการของตลาด

๓) ประสานการบูรณาการแผนงาน/งบประมาณในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรจังหวัดระนอง และเชื่อมโยงแผนงาน/โครงการสู่แหล่งงบประมาณ

๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และรายงานให้คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองทราบ

๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมเกียรติ ศรีชนะเนตร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

ประธานคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ท.อ.ท.
...กมลนาถย์...ร่าง
...กมลนาถย์...พิมพ์
.....ตติยา.....ทาน/ตรวจ

ภาคผนวก 2

- สภาพภูมิอากาศ (รายเดือน) จังหวัดระนอง
ปี พ.ศ.2560-2566

สภาพภูมิอากาศ (รายเดือน) จังหวัดระนอง พ.ศ.2560-2566

ปี พ.ศ. 2560

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	472.8	17	32.6	19.5	26.05	98	39	81.5
กุมภาพันธ์	16.2	4	34.8	19	27.21	95	35	71.49
มีนาคม	47.9	8	34.9	21.5	27.98	95	35	75.1
เมษายน	141	15	35.3	22.8	28.34	94	43	79.09
พฤษภาคม	473.6	30	34.8	23.1	27.76	98	57	84.13
มิถุนายน	661.9	20	33.8	22	27.54	98	54	83.61
กรกฎาคม	920	28	32.4	22.5	26.94	97	63	87.11
สิงหาคม	781.6	25	32.8	21.6	26.94	97	60	86.76
กันยายน	574.7	23	33.6	22	27.11	97	59	85.57
ตุลาคม	440.5	21	34.4	22	27.13	96	47	84.15
พฤศจิกายน	89.4	17	33.5	21.4	26.90	97	55	82.04
ธันวาคม	84.9	11	33.5	19.5	26.32	96	44	76.05
รวม	4,704.50	219.00	406.40	256.90	326.22	1,158.00	591.00	976.60
เฉลี่ยทั้งปี	392.04	18.25	33.87	21.41	27.19	96.50	49.25	81.38

ปี พ.ศ. 2561

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	85.8	13	33.2	19.9	26.56	96	52	77.83
กุมภาพันธ์	3.6	3	34.9	19.5	27.45	93	37	70.32
มีนาคม	106.6	10	36	22.7	28.38	96	40	72.77
เมษายน	198	16	35.8	22.8	28.21	96	45	77.67
พฤษภาคม	471	22	35	24	27.87	96	51	81.81
มิถุนายน	793.5	24	34	23.4	27.13	97	55	84.00
กรกฎาคม	1,055.1	31	32	22.8	26.91	96	63	86.60
สิงหาคม	1,124.8	28	32.3	23	26.89	97	62	85.79
กันยายน	524.2	24	33.5	22.4	26.85	97	50	84.36
ตุลาคม	307.2	20	33.7	22.6	27.09	97	53	83.80
พฤศจิกายน	197.4	12	34.1	21.5	27.50	97	47	78.37
ธันวาคม	88.1	18	33.7	21.7	26.93	96	52	80.81
รวม	4,955.30	221	408.2	266.3	327.77	1,154	607	964.13
เฉลี่ยทั้งปี	412.94	18.42	34.02	22.19	27.31	96.17	50.58	80.34

ปี พ.ศ. 2562

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	61.2	9	33.6	21.9	27.27	95	41	72.90
กุมภาพันธ์	46.7	2	35.5	20.9	27.79	92	38	70.19
มีนาคม	7.7	6	36.4	21	29.06	92	35	69.77
เมษายน	216.5	14	37.2	24.4	29.57	93	42	75.25
พฤษภาคม	558.3	23	34.8	24	27.86	97	54	83.45
มิถุนายน	456.1	24	34.5	24.2	27.85	96	56	83.79
กรกฎาคม	396.9	19	33.7	24	28.03	97	51	80.67
สิงหาคม	1,104.9	29	33.1	22.9	26.75	96	62	85.92
กันยายน	728.8	20	33.9	23	26.76	97	55	84.55
ตุลาคม	133.1	22	33.9	23.5	27.06	96	54	83.48
พฤศจิกายน	105.9	18	33.5	21.9	27.1	96	49	79.06
ธันวาคม	12.6	4	33.6	20.3	26.84	94	47	72.23
รวม	3,828.70	190	413.7	272	331.94	1,141	584	941.3
เฉลี่ยทั้งปี	319.06	15.83	34.48	22.67	27.66	95.08	48.67	78.44

ปี พ.ศ. 2563

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	7.9	2	34.9	20	27.68	93	37	70.97
กุมภาพันธ์	15.7	6	35.3	20.5	27.93	96	35	67.91
มีนาคม	0	0	37	22.5	29.27	91	34	66.98
เมษายน	52.9	10	37.3	23.5	29.65	95	38	70.76
พฤษภาคม	136.9	15	37.8	24.4	29.48	95	36	76.3
มิถุนายน	448.3	26	34.5	23	27.35	96	56	83.33
กรกฎาคม	361.6	25	34	23.3	27.42	96	55	82.7
สิงหาคม	520.5	14	33.7	23	27.69	99	51	82.14
กันยายน	715.1	26	35	22.9	26.94	96	49	84.22
ตุลาคม	631.5	29	32.5	22.9	26.18	97	57	86.65
พฤศจิกายน	73	13	33.5	22.5	27.39	97	48	77.84
ธันวาคม	78.4	10	33.2	20.5	26.56	96	48	75.17
รวม	3,041.80	176	418.7	269	333.54	1,147	544	925.0
เฉลี่ยทั้งปี	253.48	14.67	34.98	22.42	27.80	95.58	45.33	77.08

ปี พ.ศ. 2564

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		(วัน)	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
มกราคม	2.5	1	33.6	18.9	26.66	93	37	70.97
กุมภาพันธ์	0	0	35.9	18.5	27.86	96	35	67.91
มีนาคม	13.5	3	36.7	22.5	29.09	91	34	66.98
เมษายน	239.4	23	34.8	22.9	28.02	95	38	70.76
พฤษภาคม	493.4	20	35.6	23	27.83	95	36	76.3
มิถุนายน	580.9	25	34.3	23.1	27.69	96	56	83.33
กรกฎาคม	964.9	26	33.5	22.3	27.35	96	55	82.7
สิงหาคม	907.5	28	32.8	22.6	26.83	99	51	82.14
กันยายน	781.6	22	33.6	22.7	26.55	96	49	84.22
ตุลาคม	959	23	33.9	23	26.81	97	57	86.65
พฤศจิกายน	526.6	25	33	22.4	26.26	97	48	77.84
ธันวาคม	60.6	2	33.6	19.6	26.82	96	48	75.17
รวม	5,529.90	198	411.3	261.50	327.8	1,147	544	925.0
เฉลี่ยทั้งปี	460.83	16.5	34.28	21.79	27.31	95.58	45.33	77.08

ปี พ.ศ. 2565

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		(วัน)	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
มกราคม	13.8	3	34.6	20.5	27.45	95	39	70.06
กุมภาพันธ์	156.8	13	34.8	22.1	27.53	95	41	75.20
มีนาคม	206.1	13	34.7	22.7	28.16	96	45	76.16
เมษายน	119.2	14	35.6	23.0	28.31	96	52	78.41
พฤษภาคม	692.7	28	33.5	22.5	27.38	96	58	83.97
มิถุนายน	364.8	22	33.6	23.5	27.69	96	54	81.69
กรกฎาคม	889.5	30	33.3	22.9	26.68	97	60	86.43
สิงหาคม	394.6	25	32.7	22.4	27.47	96	55	82.52
กันยายน	866.7	27	32.8	22.0	26.41	96	60	86.38
ตุลาคม	644.4	26	33.7	22.8	26.50	98	53	85.23
พฤศจิกายน	289.9	17	33.2	20.4	26.56	97	47	82.21
ธันวาคม	99.3	10	32.7	19.1	26.29	97	39	76.64
รวม	4,737.80	228.0	405.2	263.9	326.4	1,155.00	603.0	964.9
เฉลี่ยทั้งปี	394.82	19.0	33.77	21.99	27.20	96.25	50.25	80.41

ปี พ.ศ. 2566

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	2.4	1	34.1	18.0	26.75	90	30	68.16
กุมภาพันธ์	3.1	4	35.3	22.0	27.66	91	40	69.73
มีนาคม	0.7	3	37.3	22.0	28.67	89	34	66.49
เมษายน	18.4	8	37.4	23.5	29.82	93	33	71.50
พฤษภาคม	295.9	18	37.1	24.1	29.37	95	36	76.42
มิถุนายน	544.0	25	34.1	24.0	27.59	96	55	83.68
กรกฎาคม	734.2	26	33.5	23.0	27.64	96	51	83.00
สิงหาคม	668.9	26	33.6	23.5	27.59	97	58	83.87
กันยายน	909.0	25	33.5	22.8	26.79	96	53	85.87
ตุลาคม	338.4	27	33.9	23.1	27.08	96	60	85.35
พฤศจิกายน	334.2	22	33.7	22.3	26.72	98	53	87.39
ธันวาคม	11.8	6	34.5	22.2	27.67	95	47	74.70
รวม	3,861.0	191.0	418.0	270.5	333.4	1,132.00	550.0	936.2
เฉลี่ยทั้งปี	321.75	15.92	34.83	22.54	27.78	94.33	45.83	78.01

ที่มาข้อมูล/ ตรวจสอบที่ : สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง อ.เมืองระนอง จ.ระนอง

หมายเหตุ: ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ไม่สามารถใช้ประกอบนิติกรรมได้

ประมวลภาพกิจกรรม
การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

การประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง (SCP)

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2567

(เห็นชอบ (ร่าง) ปฏิทินการจัดทำ/ ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง)

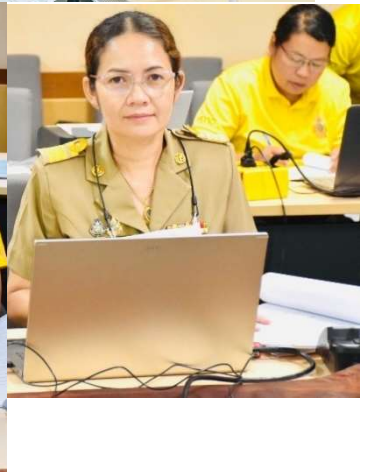

การประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567
(เพื่อทราบการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570))

การประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2567

(เห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ฯ และโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่เสนอขอบรรจุใน
แผนปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569)

การประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลเกาะพยาม (เกาะพยาม และเกาะช้าง)
จังหวัดระนอง
วันที่ 21 พฤษภาคม 2567

(เห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนาตำบลเกาะพยาม (พ.ศ. 2567-2570) และเห็นชอบการจัดทำโครงการตามแผนปฏิบัติการราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง)

ประชุมรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
วันที่ 12 กรกฎาคม 2567

ร่วมประชุมทบทวนแผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2566 – 2570 และจัดทำแผนปฏิบัติการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
ระหว่างวันที่ 18-21 มิถุนายน 2567
ณ โรงแรม เลอ เอราวัณพังงา ตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

บูรณาการขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง
(เกาะพยามโมเดล) ในพื้นที่ หมู่ที่ 1 บ้านเกาะพยาม ต.เกาะพยาม อ.เมืองระนอง จ.ระนอง
วันที่ 30 เมษายน 2567

บูรณาการขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง
(เกาะพยามโมเดล) ในพื้นที่ หมู่ที่ 2 บ้านเกาะช้าง ต.เกาะพยาม อ.เมืองระนอง จ.ระนอง
วันที่ 9 พฤษภาคม 2567

ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน
ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ปี 2567
(5 อำเภอ อำเภอละ 1 หมู่บ้าน)

(แผนย่อยภายใต้ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง)

- 1. ศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ 7 บ้านชลนิมิตร ตำบลเสียวเหลียง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง (สินค้าทุเรียน)
เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566

- 2. ศูนย์เรียนรู้ฟลอปลิงธาร หมู่ที่ 7 ตำบลนาคา อำเภอสušสำราญ จังหวัดระนอง (สินค้ามังคุด)
เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2566

- 3. ศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ 3 บ้านคอกช้าง ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง (สินค้าทุเรียน)
เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2566

ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน
ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ปี 2567
(5 อำเภอ อำเภอละ 1 หมู่บ้าน) (ต่อ)

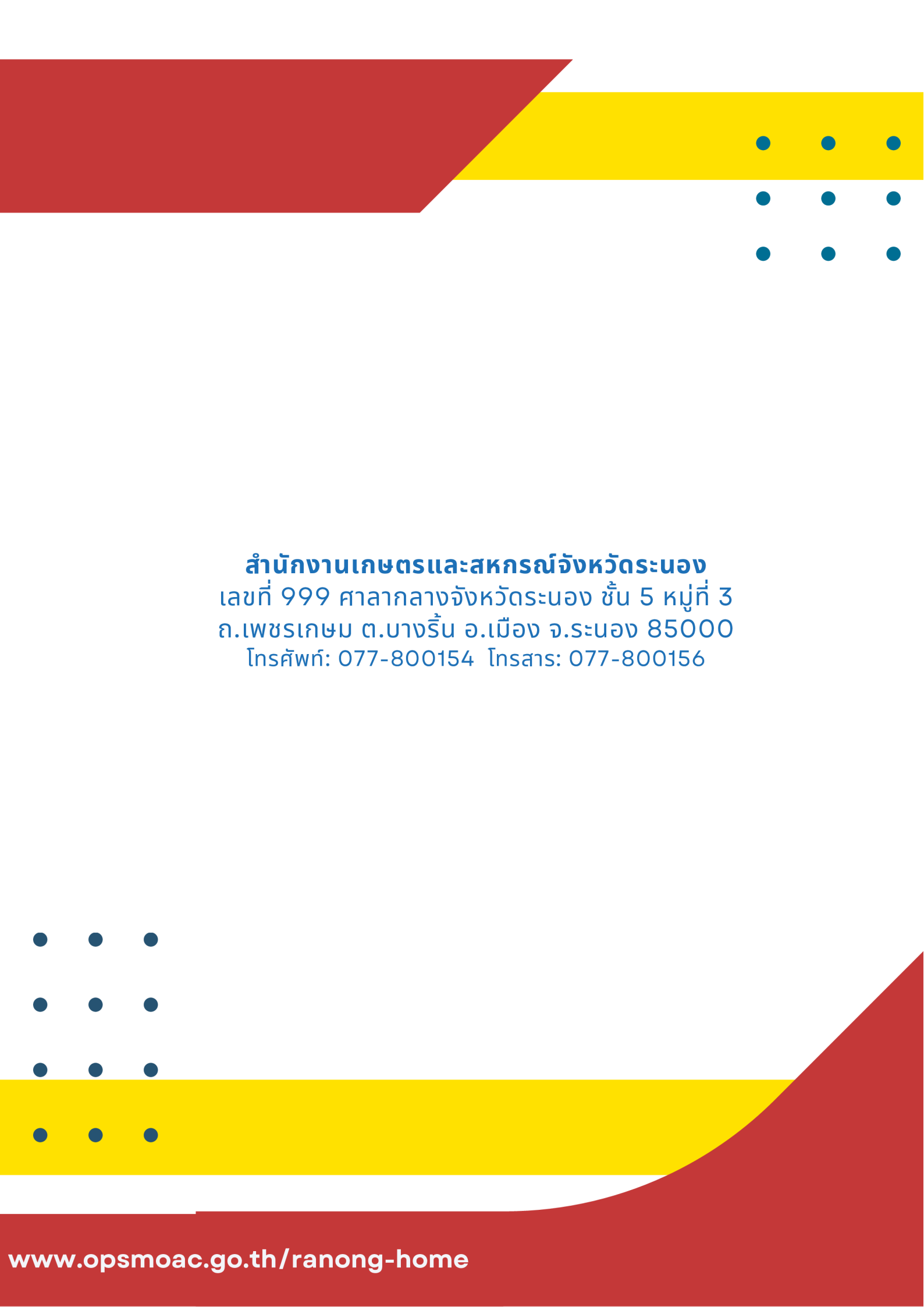
(แผนย่อยภายใต้ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง)

4. ศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ 3 บ้านหินช้าง ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง (สินค้าทุเรียน)
เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2566

5. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านช้างกลิ้ง หมู่ที่ 11 ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง (สินค้ามังคุด)
เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2566

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
เลขที่ 999 ศาลากลางจังหวัดระนอง ชั้น 5 หมู่ที่ 3
ถ.เพชรเกษม ต.บางรีน อ.เมือง จ.ระนอง 85000
โทรศัพท์: 077-800154 โทรสาร: 077-800156